

ಒರಾ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

ಕಾಡ್ಯಮಾಡ ಲೀಟಾ ಖೋಪಯ್ಯ

ಕರ್ನಾಟಕ ಕೂಡವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಮಡಿಕೇರಿ

“ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕ ನಮ್ಮ” ವಿಶೇಷ ಯೋಜನೆ ಪೋಲೆ - 2006

ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

(ಪತ್ತೇದಾರಿ ಮಾದರಿರ ಕಾದಂಬರಿ)

ಎಳೆದೊನವು:

ಕಾಡ್ಯಮಾಡ ರೀಟಾ ಬೋಪಯ್ಯ

ಬೋಲಿ ಪಡೆತೊನವು:

ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಡವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಮಡಿಕೇರಿ

2 "ORU KOLERA SUTTHAA" -
a detective novel in Kodava language by
Kadyamada Reeta Bopaiah, Sulugodu Village
Kodagu District.

Published by the Karnataka Kodava Sahithya Academy,
Madikeri, during December 2006.

First Edition : 2006

ಆದ್ಯ ಮುದ್ರಣ: 2006

© All Rights Reserved

© ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾತ್ ಬೆಚ್ಚಿತ್.

Price : Rs. 50-00

ಕ್ರಯ : ಉ. 50-00

ಪ್ರಕಟಣೆ ಸಮಿತಿ :

ಶ್ರೀಮತಿ ಉಳ್ಳಿಯಡ ಡಾಟಿ ಪೂವಯ್ಯ, ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿ
ಶ್ರೀ ಮುದ್ದಿಯಡ ಕುಶ ಪೊನ್ನಪ್ಪ, ಸದಸ್ಯ
ಶ್ರೀಮತಿ ತೀತಿರ ರೇಖಾ ವಸಂತ್, ಸದಸ್ಯೆ
ಶ್ರೀಮತಿ ಪಾಲೆರ ರಾಣಿ ಅಪ್ಪಣ್ಣ, ಸದಸ್ಯೆ

ಬೋಳಿ ಪಡಾತ್‌ನವು :

ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್

ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಡವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ

ಸ್ಯಾಟ್ ಭವನ, ಮ್ಯಾನ್ಸ ಕಾಂಪೌಂಡ್, ಮಡಿಕೇರಿ - 571 201

(ಫೋನ್ : 08272 - 229074)

ಅಚ್ಚುಕಾರ :

ರಾಜೇಶ್ ಪವರ್ ಪ್ರೆಸ್

ದರ್ಬಿ, ಪುತ್ತೂರ್, ದ. ಕ.

ಫೋನ್ : (08251) 231696, 231697

ಎಳ್ಳಾ ಕರ್ತೀರ ತಕ್ಕಾ

ನಾನ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೋವಾಲ್ 20-22 ಕಾಲತೊಟ್ಟಾ ಕೊಡವ, ಕನ್ನಡ ತಕ್ಕಾಲ್ ಸುಮಾರ್ ಕಥೆ ಕವನ, ಕಾದಂಬರಿ, ಚುಟುಕ, ಐಲಾಟ ಎಳ್ಳಾದಿಯೆ. ಅನ್ನನೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಡವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ಮೂಲಕ 2004 ಲ್ "ಬಾಡಾನ್ ಪೂವ್" ಆದ್ಯ ಬೊಳಿ ಕಂಡ ಕಾದಂಬರಿ. "ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ" ಎಣ್ಣು ವದ್ ದಂಡನೇ ಕಾದಂಬರಿ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಲ್ ಬಪ್ಪನ್ನತ ವಿಷಯ, ನಟನೆಕಾರ, ಎಲ್ಲಾ ನಾಡ ಕಲ್ಪನೆಲ್ ನೆಜ್ಜ ದಾಯಿತುಂಡ್. ನಡಾಪ ಬಟ್ಟೆಲ್ ಕುಂಡ್- ಮೊಟ್ಟೆ, ಕಲ್ಲ್ ಮುಳ್ಳಾ ಉಳ್ಳನೆಕ್ ನಂಗಡ ಬದಾಕ್‌ಲೂ ಕಪ್ಪ-ನಪ್ಪ, ನಲ್ಲದಾ-ಕೆಟ್ಟದಾನ್ ದಾಟಿತೇ ಪೋಕಂಡು. ಒರೇ ಕೋವಾಲ್ ಕೆಲಸ- ಕಾರ್ಬಾರ್ ಮಾಡುವಯಿಂಡ ಮಧ್ಯತ್ ಕಿಚ್ಚ್-ಪೋರಾಮೆ ಒಬ್ಬಂಡ ಮೀದ ಒಬ್ಬಂಗ್ ಇಂಜಿತೇ ಇಪ್ಪ. ನಲ್ಲರಿಕೆರ ಮೀದ ಕೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿ ಏರ. ಸಮಾಜತ್ ಒಬ್ಬೊ ನಲ್ಲ ಪೆದ ಎಡಾತಕ, ಅದಾನ್ ಪೊಳಿಪಕ್ ಏರ ಪೇಚಾಡುವ! ಇನ್ನತ ಒರ್ ಸಂದರ್ಭ ಉಳ್ಳ ಕಾದಂಬರಿ ಇದಾ! "ಪೊಣ್ಣಾಕ್ ಪೊಣ್ಣೇ ಶತ್ತು" ಎಣ್ಣು ವ ಗಾದಕ್ ಏರ ಪಕ್ಕತುಳ್ಳ ಸಂದರ್ಭತಾನ ಈ ಕಾದಂಬರಿಲ್ ನೆಜ್ಜಿತ್ ಎಳ್ಳಾದಿಯೆ.

ಓದುಗ ಮಾಜನ ಅಭಿಮಾನತೋಡೆ ಈ ಕಾದಂಬರಿನ ಓದಿತ್ ತಂಗಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯ - ವಿಮರ್ಶೆನ ಅರಿಚಿಟ್ಟಕ, ನಾಡ ಈ ಎಳ್ಳಾರ ನೈಪು ಸಾರ್ಥಕತೆನ ಪಡಾಂದವ. ಓದುಗಂಗಡ ಅಭಿಮಾನವೇ ಎಳ್ಳಾಕಾರಕ್ ಪುರಾಡ್. ಆದಿಲಿಂಜಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೋವಾಲ್ ನಾಡ ಬೆನ್ನ ಬೆಂಬರಿಲ್ ಪುರಾಡಾಯಿತ್ ಒತ್ತಾಸೆ ತಂದಂಡ್, ತಿದ್ದಿ ನೀಕಿಯಂಡ್ ಮಿಂಞಾಕ್ ಬಪ್ಪಕ್ ಕಾರಣಕರ್ತಂಗಲಾನ್ "ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿರಿ" ಸಂಪಾದಕ ಶ್ರೀ ಉಳ್ಳಿಯಡ ಎಂ. ಪೂವಯ್ಯ ಆಯಿಂಗ ಪಿಂಞ ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಡವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಆದ್ಯ ಕ್ಷಣೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಉಳ್ಳಿಯಡ ಡಾಟಿ ಪೂವಯ್ಯ ದಂಪತಿಯಳ ಎದೆದುಂಬಿತ್ ಎಕ್ಕೊಲೂ ನೆನತಿಯವಿ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿನ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪತ್ ಬೊಳಿಪಡಾತಾನ "ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಡವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ"ಕೂ ನಾಡ ಮನದುಂಬಾನ ಕೃತಜ್ಞತೆನ ಈ ಮೂಲಕ ಒಪ್ಪಾಚೆಡುವಿ.

ಸುಳುಗೋಡ್ ಗ್ರಾಮ
ಪೊನ್ನಪ್ಪಸಂತೆ ಪೋಸ್ಟ್

- ಕಾಡ್ಯಮಾಡ ರೀಟಾ ಬೋಪಯ್ಯ
(ಫೋನ್ : 9449335815)

ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿರ ತಕ್ಕ

ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಡವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿರ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆ ಪ್ರೋಲೆ,
“ಬರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ” ಎಣ್ಣುವ ಈ ಪ್ರುದಿಯ ಕಾದಂಬರಿ ಪುಸ್ತಕತನ ಬೊಳಿ ಪಡ್ತೀತ್,
ಓದುಗ ಮೂಜನಡ ಮಡ್ಕ ಇಟ್ಟುಂಡುಂಡ್. ಕೊಡವ ಸಾಹಿತ್ಯತನ ಬಲಪಡ್ತುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮತ್,
ಪಲತರ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆಯೂ ಒಂದ್. ಇದ್ನ ಅಕಾಡೆಮಿ ಅಂದ್ ತೊಟ್ಟಿ ಇಂದೊಳಿ
ಬರ್ ಪ್ರೋಲೆ ನಡ್ತಿಯುಂಡ್ ಬಂದಿತ್.

ಪಳೆಯ ಓದುಗಂಗಡ ಕೂಟ್ಕ, ಪ್ರುದಿ ಪ್ರುದಿಯ ಎಳ್ತ ಕಾರಕೂ ಸಾಧ್ಯಾಪಚ್ಚಕ್ ಒತ್ತಾಸೆ
ಕೊಡ್ಪಾಂಡ ಮೂಲಕ ಕೊಡವ ತಕ್ಕ, ಕೊಡವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೊಳಚೆರ ವಿಷಯತ್ ಎಲ್ಲಾ ರೂ
ಕೂಡಿಯಾಡುವೆಕೆ ಮಾಡಂಡು ಎಣ್ಣುವ ಉದ್ದೇಶತ್, ಅಕಾಡೆಮಿ ಒತ್ತನ್ನತ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆರ
ಎಳ್ತ - ಸಾಹಿತ್ಯತನ ಬೊಳಿ ಪಡ್ತಿಯುಂಡುಂಡ್. ಅಂದಕಲೂ, ಇದ್ನ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡ್ತಂದಂಡ್
ಮಿಂಜಾಕ್ ಬಂದಂಡುಳ್ಳಯಿಂಡ ಸಂಖೆ ದುಂಬಾ ಕಮ್ಮಿ ದೇಲಿ ಎಣ್ಣಲು.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೊಲೆಪ್ಕ ಪ್ರುದಿಯದಾಯಿತ್ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ರೂ ಒಮ್ಮೆ ಕೆಲೆ ಬಲ್ಲ ಎಳ್ತ ಕಾರ
ಆಯಿರುವಕ್ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಭಾಷೆ- ಸಾಹಿತ್ಯತರ ಮೀದ ಅದಿಯಾನ ಆಸೆ- ಅಭಿಮಾನ ಬೆಚ್ಚುಂಡ್,
ಹಟ- ಪ್ರೂಡ್ಲಲ್ ಬರ್ ಪ್ರೋಲೆ ಅಧ್ಯಾಸ ಮಾಡ್ನಕ ಏದೂ ಸಾಧ್ಯ ಆಕತ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನತ ವಿಶೇಷಗೂ
ಬಂದಕ ಮಾತ್ರ ಪ್ರುದಿಯಯಿಂಗಕ್ ವಿಶೇಷ ಸಾಧನೆ ಸುಲಭ ಆಪೊ. ಎಡೆಬುಡತ ಓದುಪೊ,
ಎಳೆದುಪೊ ಮಾಡುವಾಂಡ ಕೂಟ್ಕ, ಪೆರಿಯ ಸಾಧಕಂಗಡ ಬಟ್ಟಿಬೊಳಿರ ನಳತ ಬರ್ ಪ್ರೋಲೆ
ಅಧ್ಯಾಸ ಮಾಡ್ನಕ, ನಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವದ್, ಪದ ನೆಡ್ಪದ್, ಕೆಳಿ ಕೊಂಡ ಬಪ್ಪದ್...
ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಮೇಣ ತನ್ನೆ ತಾನಾಯಿ ನಡ್ಂದ್ ಪ್ರೋಲೆ.

ಇಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಪಂಡೇತನಕ ಇಲ್ಲ. ಕೊಡವ ತಕ್ಕರ ಎಳ್ತ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ ಒತ್ತಾಸೆ ಕೊಡ್ಪಕ್
ಬೊಲಿಂಡಿಯಾನ ಸಂಘ- ಸಂಸ್ಥೆ - ಸಂಘಟನೆ ಉಂಡ್. ನಲ್ಲ ಎಳ್ತ, ನಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಉಂಡ್ಲಿಂದಾನಕ,
ಅದ್ನ ಬೊಳಿ ಪಡ್ತವಕ್ ಬಟ್ಟಿ ಬಚ್ಚಕೊಲೆ ಉಂಡ್. ಇನ್ನನುಳ್ಳಲ್ಲಿ, ಎಳ್ತಲ್ ಆಸೆ-ಅಭಿಮಾನ
ಉಳ್ಳವು ಈ ವಿಷಯತ್ ಪೂ ಇಲ್ಲೆಂದಾಡ್, ಎಳೆದ್ನ ಎಳ್ತ ನ ಬೊಳಿಪಡ್ತವಪ್ಪ ಇಲ್ಲೆಂದಾಡ್,
ಅಲ್ಲೆ ಲಿಂಗಿ ಇದ್ನಂಗ್ ಒತ್ತನೆಕೆ ಬಟ್ಟಿಬೊಳಿ ಕೊಟ್ಟಿಯುಂಡಿಲ್ಲೆಂದಾಡ್... ಎಣ್ಣುವನೆಕೆ ಇಲ್ಲೆ.
ಇದೆಲ್ಲಾ ಇದ್ನ ಸುಮಾರ್ಕ್ ಉಂಡೇ ಉಂಡ್.

ಅನಗುಂಡ್, ಎಳ್ತ ಕಾರ, ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಯ ಬರ್ ಪ್ರೋಲೆ ನಲ್ಲ ನಲ್ಲಾ ನ ಎಳೆವಂಡು,
ದುಂಬ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಂಡು. ಎಳೆದ್ನ ಎಳ್ತಕ್ ಎಕ್ಕ ಸೆರಿಯಾನ “ತೂಕ” ಬಪ್ಪೊಲೆ,
ಅಕ್ಕ ಅದ್ ಪಲಬಗಲ್ ಬೊಳಿ ಕಾಂಬಕೂ ಎಡೆ ಆಪ.

“ಬರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ” ಎಣ್ಣುವದ್ ಬರ್ ಪತ್ತೆದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿರನೆಕೆ ಉಂಡ್.
ಕಥೆರ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭತ್, ವಾಸ್ತವಿಕತೆರ ವಿವರಣೆಕ್ ಇಂಜಾಚ್ಚಕೂ ಎಡೆ ಇಂಜಕಲೂ, ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಿ
ವಿಷಯತನ ಚುರ್ಕಿತ್ ಎಳೆದ್ನನೆಕೆ ತೊಲಿಂದುವದುಂಡ್. ಅಂದಕಲೂ, ಎಳ್ತ ಕರ್ತಿ ಏರ
ಸಾಸಪಟ್ಟತ್, ಈ ಕಥೆನ ನೆಜ್ಜಿತ್. ಶುಭಾಶಯ.

ಮದಿಕೇರಿ
14-12-06

- ಉಳ್ಳಿಯಡ ಡಾಟೆ ಪೂವಯ್ಯ,
ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಡವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ

ಒರ್ ಕೂಲೆರ ಸುತ್ತ...!

ಅಫೀಸ್ ರೂಮ್‌ರೊಳುಕ್ ಬಂದ ಸುಮ, ತಾಂಡ ಬ್ಯಾಗ್‌ನ ಕಬೋರ್ಡ್‌ಲ್ ಬೆಚ್ಚಿತ್, ಸೀಟ್‌ಲಳುತಂಡ್, ಅಂದೇತ ಪೇಪರ್ ಎಡ್‌ತಂಡತ್. ಎದಿಕೆ ಪಾಳೆರ ಮೀದ ಕಣ್ಣೋಡ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್ ಪಾಳೆ ಮರ್‌ಚತ್.

“ಬಲ್ಯ ರಸ್ತೆ ಅಪಘಾತ, ವ್ಯಕ್ತಿರ ಮರಣ” ಈ ಸುದ್ದಿರತ್ತಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣ್ ಪಾಂಜತ್. ಬರಿಲೇ ಚತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿರ ಫೋಟೋ...! ಸುಮ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿರ ನೋಟಿತ್ ಒಮ್ಮೆ ನೆಟ್ಪಾಚಿ! ಇಂಇಂನೋರ್ ಫೋಟೋತ್ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿರ ಪೋಣ್ಣ್ - ಮಕ್ಕ ಚತ್ತ ತಡಿರ ಮಿಂಗಳ್ ಗೋಳಾಡಿಯಂಡುಳ್ಳ ಫೋಟೋ...!!

ಸುಮ ಅದ್‌ನೇ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಕುರ್ಚಿಲ್ ಅಳುತ್ ಪೋಚಿ... ಎಚ್ಚೆಕೋ ನೇರ!! ಮಂಡೆರೊಳುಲ್ ತಾರಾಮಾರ ಪಿಕೀರಿ! ಪೇಪರ್‌ನ ಟೇಬಲ್‌ರ ಮೀದ ಚಾಡಿತ್, ದಂಡ್ ಕೈಲೂ ಮಂಡೆನ ಬೆರತ್ ಅಮುಕಿ ಪುಡ್‌ಚಿಂಡ್, ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚಿಚಿ...! ಕಲಂಗಿ ಪೋನ ಮನಸ್‌ನ ಪುಡ್‌ತಕ್ ಕೊಂಡ ಬಪ್ಪಕ್ ಪೇಚಾಡಿಯಂಡ್, ಅಟೆಂಡರ್‌ನ ಬೆಲ್ ಮಾಡಿತ್ ಕಾಕ್‌ಚಿ.

“ಮ್ಯಾಡಂ...” ಕ್ಷಣತೇ ಅಟೆಂಡರ್ ರಾಮು ಹಾಜರಾಚಿ.

“ಕ್ಯಾಂಟೀನ್‌ಂಜ ಬಿಸಿಯಾನ ಒರ್ ಕಾಫಿ, ಅನ್ನನೇ ಪಕ್ಕತ ಮೆಡಿಕ್‌ಲ್‌ಂಜ ಒರ್ ಅನಾಸಿನ್ ಟ್ಯಾಬ್ಲೆಟ್ ಕೊಂಡ ಬಂದ್ ತಾ.... ಚೆನ್ನ ಅರ್ಜೆಂಟ್...” ತಾಂಡ ಪರ್ಸ್‌ಲಿಂಜ ಪತ್ತ್ ಉರ್‌ಪಿಯತ್‌ರ ನೋಟ್‌ನ ಕೊಡ್‌ತತ್.

“ಮೇಡಂ... ಪೊಲಾಕಲೇ ಒರ್ ತರಾ ಉಳ್ಳಿರಾ... ಎನ್ನಾಚಿ...?! ಕಯಿಂಜ್‌ಲೇಂಗಿ ಲೀವ್ ಎಳುದಿತ್ ರೆಸ್ಪ್ ಎಡ್‌ತಂಡಕ ಆಪ್‌ಲಿಯಾ...?” ರಾಮುರ ಕರಕರೆರ ತಕ್ಕುಕ್ ಎನ್ನಂ‌ಗೋ ಚಿಡಿ ಬಂದನೆಕಾಚಿ.

“ಎಣ್ಣಿ ಚ್ಚಕ್ ಮಾಡ್ ಮದಿ...”ಂದ್ ರೇಗುವದು, ಮೂಡ್‌ನ ಇರ್‌ಕೂಟಿ ಯಂಡ್ ಬೆನ್ನೆಟ್ಟಿತ್, ರಾಮು.

ಸುಮ ತನ್ನ ತಾನೇ ಬಜ್ಜಂಡತ್. ಛೆ! ನಾಕೆನ್ನಾಯೆ? ಕಾರಣ ಇಲ್ಲತೆ ನಲ್ಲ ತಕ್ಕು ಪರ್‌ಂದ ಅವಂಡ ಮೀದ ರೇಗಿಟಲ್ಲಾ? ನಾಡ ಮನಸ್ಸೆರ ಪಜೀತಿ - ನೊಂಬಲ ಅವಂಗೆನ್ನ ಗೊತ್ತ್, ಪಾಪ...?

2 / ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

ಪತ್ ಮಿನಿಟ್‌ಲ್ ರಾಮು ವಾಪಾಸ್ ಬಾತ್. ಮಿಂಚ್‌ನ ಚಿಲೆನ ಬೆಪ್ಪದು, "ಬೋಂಡ... ನೀಡ ಪಾನ್ ಪರಾಗ್‌ಕ್ ಬೆಚ್ಚ" ಎಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಅಂಜಿ ಉರ್‌ಪಿಯ ಕೂಟಿ ಕೊಡ್‌ಪದು, ಅವೊಂಡ ಇರ್‌ಕೂಡಿತಿಂಜ ಮೂಡ್‌ಲ್ ಬೊಳಿ ಕಂಡತ್.

ಟ್ಯಾಬ್ಲೆಟ್ ಮುಗ್ಗಿತ್, ಬಿಸಿಯಾನ ಕಾಫಿ ಕುಡ್‌ಚದು, ಚೆನ್ನ ಮಂಡೆ ಭಾರ ಕಮ್ಮಿಯಾನನೆಕೆ ತೋಂದ್‌ಚಿ! ಕೈ ತಿರ್‌ಕಿತ್ ಗಂಟೆ ನೋಟ್‌ಚಿ. ಓಹ್! ಇಂಞೂ ಸುಮಾರ್ ಟೈಮುಂಡ್!! ಮನೆಲ್ ಅಮ್ಮ ಇಲ್ಲತಾಂಗ್ ಮನೆಕ್ ಬೆರಿಯ ಬೀಗ ಇಟ್ಟಿತ್, ಅಮ್ಮನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಲೆ ಮೀಟ್ ಮಾಡಿತ್, ಅವಕುಳ್ಳ ಕಾಫಿತಿಂಡಿ ಎಲ್ಲ ಕೊಡ್‌ತರುವಂಜಿ, ಆಫೀಸ್‌ಕ್ ನೇರ್ತ್ ಎತ್ತಿರುವಯಿಂಜತ್ ಸುಮ!

ಅನ್ನನೇ ಛೇರ್‌ಕ್ ತಾಂಗಿಯಂಡ ಸುಮ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚ್ಚಿ! ಕಯಿಂಜಿ ಪೋನ ಕೈಪು ಸಂಗತಿ ಓರಂದಾಯಿತ್ ಅವಡ ಮನಸ್ಸೆಲ್ ಸಿನಿಮಾ ರೀಲ್‌ರನ್ನೆಕೆ ಉತ್ತಿಯಂಡತ್....

*

*

*

ಸುಮಂಗ್ ಬೋರೆ ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯ, ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಣಂಗ ದಾರೂ ಇಂಜಿಲೆ! ಸುಮಂಡ ಅಪ್ಪ ಬಿದ್ದಪ್ಪ ಎಸ್ಪೆಟ್‌ಲೊಂದಾತ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಮೇನೇಜರ್ ಆಯಿತ್, ಕೈದುಂಬ ಸಂಬಳ ಎಡ್‌ತಂಡ್, ಪೂಣ್ಣ್ ಲಲಿತ ಪಿಂಞ ಮೋವ ಸುಮಂಡ ಕೂಡೆ ನೆಮ್ಮದಿರ ಜೀವಮಾನ ನಡ್‌ತಿಯಂಡಿಂಜತ್. ಸ್ವಂತಕಾರಡ ಮಂಗಲಕ್ ಪೋನಲ್ಲಿ, ಬಿದ್ದಪ್ಪಂಡ ಕಣ್ಣ್ ಲಲಿತ ಬುದ್ಧಿತ್, ತಾಂಡ ಸಿನೇತ ನಂದುರ ಮೂಲಕ ಅವಡ ಮನೆಪೆದ, ಅಪ್ಪವ್ವಂಡ ಪೆದ ಎಲ್ಲ ಕೇಟ್ ಅರ್‌ಂಜಂಡ್, ಒಮ್ಮೆಕೆ ತಂದ್-ಬೆಂದು ನಡ್‌ತಿತ್, ಅದೇ ಮಂಗಲ ಮನೆಲೆ ತಕ್ಕ-ಬಾಕ್ ತೇತತ್! ಅಪ್ಪವ್ವಂಗ್ ಬಯ್ಯಂಜಿ ವಿಷಯ ಅರಿಚಿಡುವದು ಅಯಿಂಗ್ ಏರ ವಿರೋಧ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಕಾರಣ, ಲಲಿತಂಡ ಮನೆಲ್ ಗರೀಬತನ ಇಂಜದ್! ತಂಗಡ ಒಂದುಳ್ಳ ಮೋಂವಂಗ್ ನಲ್ಲ ಮನೆಸ್ಥಾನ ಪಿಂಞ ಪಣಕಾರಡ, ಕೇಟಚ್ಚಕ್ ಡೌರಿ ತಪ್ಪನ್ನತ ಮೂಡಿಯೆ ಬೋಂಡೂಂದ್ ಏರ ಆಸೆ ಬೆಚ್ಚಂಡಿಂಜಲ್ಲಿ, ಮೋಂವೊ ಬಿದ್ದಪ್ಪ ಅಡ್ಡಿ ದರಿದ್ರ ಪುಡ್‌ಚ ಲಲಿತನ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟ್ ಬಯಂದದ್ ಅಯಿಂಗ್ ತಡ್‌ಪ ಕಯ್ಯತ ರೋಷ್! ಎಚ್ಚೆಕೆ ವಿರೋಧ ಮಾಡ್‌ನಕಲೂ, ಬಿದ್ದಪ್ಪ ಪುಡ್‌ಚ ಹರ ಬುಟ್ಟ್‌ಲೆ! ಸಿನೇತಂಗ, ಬೆಂದುವಡ ಸಹಾಯತ್ ತಾಂಡ ಮಂಗಲ ಕಾರ್ಬಾರ್‌ಕ್ ಕೈತೆಕ್ಚಿ! ನಲ್ಲೋರ್ ಮೂರ್ತತ್ ಲಲಿತನ ಮಂಗಲ ಕಯಿಚೆಂಡ್, ತಾಂಡ ಪೂಣ್ಣಾಯಿತ್ ಕೈ ಪುಡ್‌ಚತ್. ಇದ್‌ಂಡ ಫಲತ್ ಬಿದ್ದಪ್ಪಂಗ್ ಆಸ್ತಿಲ್ ಚೂರ್ ಪಾಲ್ ಕಟ್‌ಲೆ. ಎಲ್ಲಾ ಒಂದಿಂಜ ಮೋವಕ್ ಎಳ್‌ದಿರ್‌ತಿಂಜತ್,

ಅಪ್ಪೋ! ಇದೊಂದು ಬಿದ್ದಪ್ಪ ಮಂಡೆ ಪಾಳಾಕಿಯಂಡಾಲೆ. ಕಾರಣ ತಾಂಗ್ ಕೈದುಂಬ ಪಣ ಬಂದಂಡುಳ್ಳ ನಲ್ಲ ಚಾಕ್ರಿ ಇಂಜತ್! ಪೊಣ್ಣಾನ ನೆಮ್ಮದಿಲ್ ಚಾಕುವಿ ಎಣ್ಣುವನ್ನತ ನಂಬಿಕೆ, ಆತ್ಮಧೈರ್ಯ ಇಂಜತ್. ಇನ್ನನೆ, ಲಲಿತಂಡ ಕೂಡೆ ನೆಮ್ಮದಿರ ಸಂಸಾರ ಸುರು ಮಾಡ್ಚಿ. ಲಲಿತನೂ ವಡಿಯಂಗೊತ್ತ ಪೊಣ್ಣಾಯಿತ್ ನಲ್ಲ ಗುಣಮನತಾರ ಕನ್ನಿಯಾಯಿತಿಂಜತ್.

ಅವು ದಂಡಾಳಾರ ಪ್ರೀತಿರ ಫಲತ್ ಓರಾಂಡ್‌ರೊಳ್‌ಲೇ ಲಲಿತ ಒರ್ ಮೂಡಿಕುಂಗಳಿನ ಪೆತ್ತತ್. ಈ ಕುಂಗಳಿನುಂಡಾಚೇಂಗಿ ತಾಂಡಪ್ಪವ್ವ ತಾಂಡ ಮೀದ ಉಳ್ಳ ಚಿಡಿನ ಮರಂದಿತ್, ತಾಂಡ ಪಕ್ಕ ಬಕ್ಕೂಂದ್ ಬಿದ್ದಪ್ಪಂಗ್ ಆಸೆ ಇಂಜತ್. ತಾಂಗ್ ಮೂಡಿಕುಂಗಳಿ ಆನ ವಿಷಯತನ ತಾಂಡ ಕಾರಾಲೇ ನೇರೆ ಪೋಯಿತ್ ಅವ್ವಂಗ್ ಅರಿಚಿಟ್ಟತ್.

“ಕೊಣ್ಣ ಕುಂಗಳಿ ಆಯಿತಿಂಜಕ ಪರೋಲೆ! ಆ ದರಿದ್ರ ಮೂಡಿಕುಂಗಳಿನ ಸುರಾಲೇ ಪೆತ್ತಾರ್‌ತಾ? ಈ ಸಂಭ್ರಮತನ ಅರಿಚಿಡುವಕ್ ಇಲ್ಲಿಕ್ ಬಂದಿಯಾ? ಏದೋ ಬಿಚಾರಿರ ಮೂಡಿಕುಂಗಳಿನ ನೋಟುವಕ್ ನಂಗಕೆನ್ನ ಮಂಡೆ ಸೆರಿಲ್ಲಿಯಾ? ಪೋ... ನೀನೇ ಜೂಕಿಯಂಡ್ ಅಳತಾ...” ಅವ್ವಂಡ ಕಡಪತಾರ ತಕ್ಕ ಕೇಟ ಬಿದ್ದಪ್ಪಂಗ್ ರೋಸಿ ಪೋಚಿ.

“ನಾಡ ಕುಂಗಳಿ ನೀಕ್ ಬಿಚಾರಿರ ಕುಂಗಳಿಯಾಯಿತ್ ಕಂಡತಮ್ಮಾ? ನಾಡ ಕುಂಗಳಿ ನೀಕ್ ಬಿಚಾರಿಯಾಚೇಂಗಿ ನಾನೂ ಬಿಚಾರಿಯೇ! ಎನ್ನೋ ನ್ಯಾಯರೀತಿಲ್ ವಿಷಯ ಅರಿಚಿಡುವಕ್ ಪೆತ್ತವ್ವಂಡ ಪಕ್ಕ ಓಡಿ ಬಂದ ನನ್ನ ತೇಂಜಾತ್ ಚವುಟಂಡು...! ನೀನೂ ಒರ್ ಪೊಣ್ಣಾ...? ಥೂ...!! ನಿಂಗಕ್ ಪಣ ಒಂದ್ ಉಂಡೇಂಗಿ ಮದಿ! ಪಣತಾರ ಮಿಂಗಳ್ ನಿಂಗಕ್ ಪವಿತ್ರವಾನ ಚೋರೆ ಸಮ್ಮಂಧ, ಪ್ರೀತಿರ ಬೆಂದೂರ್ತ ಬೋಂಡತಾಯಿಟಿತ್...! ಇಂಗಳ ಮಿಂಗಳ್ ಈ ಮನೆರ ಮೊಟ್ಟ್ ಪತ್ತುಲೆ. ಇಂದಂಜ, ಈ ಗಳಿಗಲಿಂಜ ನೀನ್ ನಾಡ ಪೆತ್ತವ್ವ ಎಣ್ಣುವಾನ ಮರಂದಿತ್ ಪೋಯಂಡುಳ್ಳೊ...”

“ದಾಟ್‌ರಾ...! ಆ ಚಿನ್ನಾಲಿ ನೋಡ ಮಂಡೆನ ಮನಾರ ಪಾಳಾಕಿಟಿತ್... ಪೋ...! ನೀಡಪ್ಪೊ ಬಪ್ಪಾಂಗ್ ಮುಪ್ಪಡೇ ಪೋಯಿರ್...! ಇಲ್ಲೇಂಗಿ ಈ ಮನೆಯೇ ಒರ್ ಪಡೆಭೂಮಿ ಆಯೋಕು. ಅದಂಗಳ್ ಎಡೆ ಕೊಡ್‌ಕತೆ...”

“ಹ್ಂ...” ಕೈಕಾಲನ ಒದಾರಿಯಂಡ್ ಬಿದ್ದಪ್ಪ ರೋಷತೂ, ಹರತೂ ತಿರಿತ್ ನಡಂದತ್!

ಬೇರ ಪುಡ್‌ಚಿತಿಂಜ ಬಿದ್ದಪ್ಪಂಡ ಮೂಡ್ ನೋಟಾನ ಲಲಿತಂಗ್ ಹಿತ ಆಯಿಲೆ, ಸಮಾಧಾನ ಆಯಿಲೆ. ಆಫೀಸ್‌ಲೋ, ತೋಟತೋ ಎನ್ನೇಂಗಿ ಆಳ-ಕಾಳಡ ಮಾಮೂಲ್ ಗಲಾಟೆ ಆಯಿತಿಕ್ಕೊಂದ್ ತನ್ನ ತಾನೇ ಸಮಾಧಾನ ಪಡ್‌ತಿಯಂಡತ್. ಬಿದ್ದಪ್ಪ ಪೊಲಾಕ ಏಳ್ ಗಂಟೆಕ್ ಮನೆ ಬುಟ್ಟತೇಂಗಿ, ಬೈಟ್ 5-6 ಗಂಟೆಕ್ ಬಂದೆತ್ತುವಯಿಂಜತ್. ಬಂದಿತ್ ಒರ್ ಗಳಿಗೆ ಕುಂಞಿ, ಸುಮಂಡ ಕೂಡೆ ಕಳಿ-ತೆಳಿಲ್ ತಾಂಡ ಮನಸಾರ ದುಃಖಿತ್‌ನ ಚೆನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮರಂದ್‌ರುವ ಯಿಂಜತ್. ಪೊವ್‌ಲೂಡಿ ಆಫೀಸ್ ಡ್ಯೂಟಿಲ್ ಮುಳಿತಿಪ್ಪಾನುಂಡ್ ಕಯಿಂಜಿ ಪೋನ ಕಯಿಪು ಘಟನೆ ಗೇನ ಬಪ್ಪಯಿಂಜಿಲೆ. ಬೈಟ್ ಬುದ್ದಂಡಲ್ಲಿ, ಓರಮ್ಮ ತೆ ಅವ್ವ ಪರಂದ ಆ ತಕ್ಕೆಲ್ಲ ಗೇನ ಬಪ್ಪದು, ಪುನಃ ಮನಸ್ ರೋಸುವಯಿಂಜತ್. ಕ್ಷೇದಕ್ ಬುದ್ದಲ್ಲಿ, ಚೆನ್ನಂಗ್ ನೊಂಬಲಾಚೇಂಗಿಯೂ, ತಾಂಗೇ ನೊಂಬಲಾನನ್ನೆಕೆ ಸಂಗಟ ಪಟ್ಟಂಡ್, ತನ್ನ ತಬ್ಬಿಯಂಡ್, ಎಡ್‌ತಂಡ್ ಸಮಾಧಾನ ಪಡ್‌ತಿಯಂಡಿಂಜ ತಾಂಡ ಪೆತ್ತವ್ವ ಇಂದಿಕ್ಕ ಒಮ್ಮೆಕೇ ಬದಲಾಯಿರತಲ್ಲಾ? ಏದೋ ಶತ್ರುರ ಕೂಡೆ ಕಳಿಪನ್ನೆಕೆ ಕಳಚಂಡುಂಡಲ್ಲಾ? ಅನ್ನನೇ ನನ್ನ ಕೊದ್‌ಚಿ ಕೊಂಡಾಡಿಯಂಡ್ ಇಂಜ ಅವ್ವೊ, ನಾಡ ಮೂಡ್‌ನೇ ನೋಟುವಕ್ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಂಡಿಲ್ಲೆಲ್ಲಾ? ಬೈಟ್ ಗೇನ ಮಾಡಿತ್ ಮಂಡೆ ಪಾಳಾಪಯಿಂಜತ್ ಬಿದ್ದಪ್ಪಂಗ್. ಎದ್ ಬಂದಿತ್ ಪ್ರಿಡ್ಲ್ ಕೋಟ ನೀರ್ ಕುಡ್‌ಚಿತ್, ಪಡಿ ತೊಂದ್ ಪೊರ್ಮೆ ಬಂದಿತ್, ತಂಪಾನ ಗಾಳಿಲ್ ಪೂತೋಟತ್ ಸಿಗರೇಟ್ ಬಲಿಚಂಡ್ ಅಪ್ಪರಿಪ್ಪರ ನಡಪಂಜಿ, ಸುಮಾರ್ ನೇರ ಆನದು, ಪುನಃ ಬಂದ್ ಬುದ್ದವಯಿಂಜತ್. ನಾಡ ಸ್ವಂತ ಇಷ್ಟಕೇ ಬೆಲೆ ಕೊಡ್‌ತಿತ್ ಪಾಳಾಯಿಟೆನಾ? ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಟೆನಾ? ನನ್ನ ಚಾಕಿತ್ ಇಂದಿಕ್ಕ ನಾನ್ ತಾಂಡಪ್ಪವ್ವಂಡ ಆಸೆಕ್ ಮುಳ್ಳಾಯಿಟೆನಾ? ನಾನಿಂದಿಕ್ಕ ಈ ಸ್ಥಿತಿಲ್ ನಲ್ಲ ಚಾಕ್ರಿಲ್ ನಿಪ್ಪಕ್ ಕಾರಣ ತಾಂಡಪ್ಪವ್ವ ಪ್ಪು ಕಷ್ಟ!! ನನ್ನೋರ್ ನೆಲೆಕ್ ಕೊಂಡಬಂದ ಅಯಿಂಗಕ್ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿಟೆನಾ? ಇಲ್ಲೆ... ಇಲ್ಲೆ...! ನಾಡ ಇಷ್ಟತ್, ನಾನ್ ಮೆಚ್ಚಿತ್ ಲಲಿತನ ಮಂಗಲಾನದ್ ತಪ್ಪಾ? ಅದ್ ಬುಟ್ಟಿತ್, ಅಯಿಂಡ ಇಷ್ಟತ್‌ನಕೆ ಡೊರಿರಾಸೆಕ್ ಬೋರೆ ಮಂಗಲಾಯಿತಿಂಜಕ, ನಾಕ್ ಈ ನೆಮ್ಮದಿ ಇಷ್ಟಯಿಂಜತಾ? ಡೊರಿಕರ್ತಿ ಪಣತಾರ ಬೀರ್ಯತ್ ನನ್ನ ಬುಗ್‌ರಿರನ್ನೆಕೆ ಕಳಪ್‌ಚಿರುವಯಿಂಜತ್! ಗರೀಬ ಕುಟುಂಬತಾರ ಲಲಿತಂಡಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ತಾಳ್, ನಲ್ಲರಿಕೆ ಪಣಕರ್ತಿ ಪೊಣ್ಣಾನುಂಡ್ ನಾಕ್ ಕ್ಕಟ್ಟುವಯಿಂಜತಾ...? ಇಲ್ಲೆ... ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲೆ! ನಾನ್ ಮಾಡ್‌ನದೇ ಸರಿ! ಅದ್‌ನೆನ್ನಾಂಗ್ ಅಪ್ಪವ್ವ ಅರಂಜವಾಲೆ? ಸತ್ಯತಾರ ಆಳತನೆನ್ನಾಂಗ್ ನೋಟುಲೆ? ಪಣ...! ಪಣ...!! ಪಣ...!!! ಬೋರಿ ಪಣತಾರ ಪೀಡೆ ಪುಡ್‌ಚಿ ಪೋಯಿತ್ ಅಯಿಂಗಕ್!!

*

*

*

ಪಿತ್ಯಾಂದ್ ಏವಕ ಬಿದ್ದಪ್ಪಂಗ್ ಮಂಡೆ ಭಾರ! ಕಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಚೋಪಾಯಿ ತಿಂಜತ್. ಮನಸ್ ತೆಳಮೆನೆ ಕಳಂದತ್! ಲಲಿತಂಗ್ ವಡಿಯಂಡ ಮೂಡ್ ನೋಟಿತ್ ಗಾಬರಿಯಾಚಿ. “ಎನ್ನಾಚಿ ನಿಂಗಕ್? ಇಂದ್ ಡ್ಯೂಟಿಕ್ ಪೋಪದ್ ಬೋಂಡ. ಲೀವ್ ಲೆಟರ್ ಎಳಾದಿತಯೆಚಿತ್ ರೆಸ್ಪ್ ವಡ್ತೋಳಿ...”

“ಏ... ನಾಕೊಂದೂ ಆಯಿತ್‌ಲೆ ಲಲಿತ, ಮುಂಡತೆ ಗಾಬರಿಯಾಕತೆ. ಈ ವಾರತ್ ಬಾಸ್ ಬಂದಂಡುಂಡ್...! ಇಕ್ಯ ರಜ ಇಟ್ಟಿತೆಂಗಿ ಸೆರಿಯಾಪಾಲೆ...”

“ದಾರೇಂಗಿ ಬಂದೋಡ್...! ತಡಿರ ಆರೋಗ್ಯಕ್‌ಂಚಿ ಬಲ್ಯದ್ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ. ಇಂದಿಕ್ಯ ತಡಿ ಚಾಯಿಲಿಂಜತೆಂಗಿ ನಾಳೆಯೂ ಕೆಲ್ವ ಮಾಡೊಲು...” ಲಲಿತ ಒರೇ ಹಠ ಪುಡಿಪದು, ಬಿದ್ದಪ್ಪಂಗೂ ರೇಗ್‌ಚಿ. ಪಂಡೇ ಮನಸ್ ಸೆರಿಲ್ಲೆ. ಅನ್ನತಲ್ಲಿ ಇವಡೋರ್ ಪುಚ್ಚ್ ಹಠ...

“ಚೆನ್ನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಯಂಡಿರ್...! ಪೋ, ಕುಂಞಿ ಮೊರ್‌ಟಂಡುಂಡ್. ಸುಧಾರ್‌ಚಿಡ್...! ಎಲ್ಲಾಂಗೂ ಅಡ್ಡ ಬರತೆ...” ಬಿದ್ದಪ್ಪ ರೋಸಾಚಿ.

ಲಲಿತಂಡ ಕಣ್ಣೆಲ್ ನೀರ್ ದುಂಬ್‌ಚಿ. “ನಾನೆಂತ ಅಡ್ಡ ಬಂದ್‌ಟಿಯೆ ನಿಂಗಕ್? ಚೆನ್ನ ದಿನತೊಟ್ಪಂಚೇ ನೋಟಿಯಂಡುಳ್ಳೊ...! ಮೂಡ್‌ಲೋರ್ ಗೆಲು ಇಲ್ಲೆ. ನಾಡ ಕೂಡೆಯೂ ದುಂಬ ತಕ್ಕ್ - ಬಾಕಿಲ್ಲೆ! ಇಚ್ಚಕ್ ಬೆರಿಯ ನನ್ನ ಬುಡ್‌ಂಚೋಚಾ...?” ಮೊರ್‌ಡುವಕ್ ಸುರು ಮಾಡುವದು ಉರ್‌ಂಜ ಗಾಯಕ್ ಉಪ್ಪ್ ನೀರ್ ಚೆಲ್ಲ್‌ನನ್ನೆಕೆ ಉರ್‌ಂಜಿ ಬುದ್ಧತ್ ಬಿದ್ದಪ್ಪ. “ಸುರು ಮಾಡ್‌ಚಿ ರಾಗ ಬಲಿಪಕ್...! ನೀಡ ರೋಗತ್‌ರ ರಾಗತ್‌ನ ನಿಪ್ಪಾಚಿರ್...! ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೆಮ್ಮದಿ ಇಲ್ಲತಾಯಿ ಪೋಚಿ... ತಥ್!” ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿಯಂಡ್, ಒಟ್ಟಿಯೂ ತಿಂಗತೆ, ದಡ ದಡ ಪೋಯಿರ್‌ತ್.

ಲಲಿತ ಎಚ್ಚಕೋ ನೇರ ಮೊರ್‌ಟಂಡೇ ಅಳಾತ್‌ರಾತ್...! ಮನೆ ಕೆಲ್ವಕರ್ತಿ ಅಕ್ಕು ಕಾಕುವಕಲೇ ಎಚ್ಚರಾಯೆ... “ಅವ್ವಾ, ನಾನ್ ಬಂದಿತ್ ಸುಮಾರ್ ನೇರಾಚಿ...” ಲಲಿತ ದಡಬಡ್ ಎದ್ದಿತ್ ಕಣ್ಣೆರ್ ತ್‌ಲೆಟ್ಟುಂಡ್ “ಒ... ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ ಅಕ್ಕು...” ಎಣ್ಣುಪದು, ಅಕ್ಕು ಅವಡ ಮೂಡೇ ನೋಟಾಚಿ.

“ಎನ್ನಾಂಗವ್ವಾ ಕಣ್ಣೆ ಚೋಂದ್ ಪೋಯೆ? ಮೊರ್‌ಟಂಡಿಂಚಿರಾ...? ಯಜಮಾನ ಎನ್ನೆಂಗಿ ಎಣ್ಣೆ ಚಾ...?”

ಲಲಿತ ಅಕ್ಕುನೊಮ್ಮ ನೋಟಾಚಿ “ಹ್ವ್! ಇವಡ ಚೊಕ್ಕೇ! ಇವಕೆನ್ನಾಂಗ್ ಈ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಪಣಿ? “ನೋಟ್, ನೀನ್ ಬಂದಿಯೆ ಮನೆ ಪಣಿಕ್! ಅದ್‌ನ ತ್‌ಲೆಂಡ್ ಪೋ! ಇಲ್ಲತ ಬೋರೆ ವಿಷಯಕೆಲ್ಲ ಮಂಡೆ ಇಡುವದ್ ಬೋಂಡ...”

6 / ಬರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

ಯಜಮಾನಿರ ರೇಗಾಟಕ್ ಅಕ್ಕು ಮುಂಡತಾಚೇಂಗಿಯೂ, ಮನಸಾರೊಳಿಯೇ ತರ್ಕ ಮಾಡ್ಯಂಡತ್. ಅವ್ವಂಗ್ ಎನ್ನಾಯಿಟಿಯೆ? ಮುಂಡತೆ ರೇಗುವಲ್ಲ? ಅಕ್ಕು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಯಂಡ್ ಮನಪಣಿಕ್ ಕೈ ಇಟ್ಟತ್. ಲಲಿತ ಕುಂಞಿಕ್ ಪುಟ್ಟ್ ಮಾಡುವಕ್ ಅಡಿಗಮನೆಕ್ ಪೋಚಿ!

ಅಂದ್ ಬೈಟಾಪಕ ಬಿದ್ದಪ್ಪ ಮನೆಕ್ ಬಪ್ಪಕ್ ದುಂಬ ತಡ ಆಚಿ! ಲಲಿತ ಕೇಪಕ್ ಪೋಯಿಲೆ, ಬಿದ್ದಪ್ಪನೂ ಎಣ್ಣಾಲೆ! ಮನತೇ ಕೂಳ್ ಬಳಂಬಿ ಕೊಡತತ್ ಲಲಿತ. ಬಿದ್ದಪ್ಪ ಉಂಡಿತ್ ಸದ್ದಿಲ್ಲತೆ ಕಟ್ವ ಪತ್ತಾಚಿ. ಸುಮ ನೇರ್ತೇ ವರೀರ್ ತಿಂಬತ್. ತೊಟ್ಟಾರ ಸೊಳೈ ಪರದೆನೊಮ್ಮ ನೀಕಿತ್, ಕುಂಞಿನ ನೋಟಿತ್ ಸದ್ದಿಲ್ಲತೆ ಬುದ್ದಂಡತ್. ಪಕ್ಕತ್ ಬಂದ್ ಬುದ್ದಂಡ ಲಲಿತಂಗ್ ವಡಿಯಂಡ ಮನ ಸಹಿಸಾಲೆ! ಎಲ್ಲಿಯೋ ಪಾಳ್ ರಾಗ ಪಾಂಚಿ ಬಂದಂಡುಳ್ಳನ್ನೆ ಕಾಚಿ...!

“ಎನ್ನಾಚಿ ನಿಂಗಕ್? ನಾಡ ಕೂಡೆಯೂ ಎಣ್ಣುವ ಕಯ್ಯಲೆಯಾ? ಇಂದ್ ಬೋರೆ ಲೇಟಾಯಿತ್ ಬಂದಿರಾ...” ಪಕ್ಕ ಬಂದ್ ಅಳತಂಡ್ ಪ್ರೀತಿಲ್ ವಡಿಯಂಡ ನಿಪ್ಪಕ್ ಕೈಯಿಟ್ಟ್ ಇತ್ತಟ ತಿರುಕುವಕ್ ನೋಟಾಚಿ. ಅಂವೊ ಇತ್ತಟ ತಿರಾಲೆ.

“ಆಫೀಸಲ್ ದುಂಬ ಕೆಲಸ! ತಡಿಕ್ ದುಂಬ ಸುಸ್ತಾಯಿತ್...! ವರ್ಚೇಂಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೆರಿಯಾಪ...! ಬುದ್ದ ನೀನೂ...” ತಕ್ಕಾಕ್ ಎಡೆ ತರತಾಪದು, ಲಲಿತ ಬುದ್ದಂಡತ್. ವರ್ಕ್ ಮಾತ್ರ ಪಕ್ಕ ಬಂದಾಲೆ.

*

*

*

ಪಿತ್ಯಾಂದ್ ಮಾಮೂಲಾರನೆಕೆ ಎದ್ದಿತ್, ನಿತ್ಯ ಪಣಿ ತೇತಂಡ್, ಮೋವ ಸುಮಂಡ ಕೂಡೆ ಚೆನ್ನನೇರ ಕಳಾಚಿತ್, ಕಡಂಬುಟ್ಟ್-ಮುದಾರೆ ಪಚ್ಚಿ ತಿಂಬಂಚಿ, ಬಿದ್ದಪ್ಪ ಪೊರಡುವದು, ಲಲಿತಂಗ್ ಚೆನ್ನ ಸಮಾಧಾನ ಆಚಿ. ಅರೆ ಗಂಟೆಲ್ ಕೆಲಸಕರ್ತಿ ಅಕ್ಕು ಬಾತ್. ಲಲಿತ ಕುಂಞಿರ ಕೂಡೆ ನೇರ ಕಯಿಚತ್. ಅಕ್ಕುರ ಜೊತೆಲ್ ಕುಸಿಲೇ ತಕ್ಕ ಪರಂದಂಡೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಚಿಟ್ಟತ್. ಅಕ್ಕುಕ್ ಸಹ ಕುಸಿಯಾಚಿ.

ಬೈಟಾಪಕ ಮಾಮೂಲ್ ಅಂಚಿ ಅಂಜರೆಕ್ ಬಂದಂಡಿಂಜ ಬಿದ್ದಪ್ಪ, ಅಂದ್ ಏಳ್ ಗಂಟೆಕ್ ಬಾತ್! ಪಡಿ ತೊರಂದ ಲಲಿತಂಗ್ ವಡಿಯಂಡ ಸುಸ್ತಾನ ಮೂಡ್ ಕಂಡಿತ್ ಕನಿಕರ ಆಚಿ! ಪಾಪ, ಬಾಸ್ ಬಂದಂಡುಳ್ಳ ಸುದ್ದಿ ಕೇಟಿಲ್ಲಿಂಜೇ ಏರ ಕೆಲಸ ಕಾಂಬಾ! ರೆಸ್ಪೂ ಇಲ್ಲೆ. ಇಕ್ಕಲೇ ಕೇಟಿತ್ ಅಯಿಂಡ ಮನಸಾಕ್ ಬೇಚಾರ ಮಾಡುವದ್ ಬೋಂಡ. ಮನಸಾಲೇ ಎಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಅಡಿಗಮನೆಕ್ ಬಂದಿತ್,

ಫ್ಲಾಸ್ಕ್‌ಲ್ ರೆಡಿ ಮಾಡಿತಿಂಜ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಟೀ ಬೂಕಿಯಂಡ್ ಬಂದಿತ್ ಕೊಡ್ತತ್. ಕುಂಞಿರ ಕೂಡ ಒರ್ ಗಳಿಗೆ ಕಳಚಂಡಿಂಜಿತ್, ಕುಳಿಪಕ್ ಬಾತ್‌ರೂಮ್‌ಕ್ ಪೋಚಿ...

*

*

*

ಬಿದ್ದಪ್ಪ ಇಕ್ಕಿಕ್ಕ ದುಂಬ ತಡ ಆಯಿತ್ ಮನೆಕ್ ಬಪ್ಪಕ್ ಸುರು ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಬಾತೇಂಗಿಯೂ ಜಾಸ್ತಿ ತಕ್ಕ-ಬಾಕೊಂದೂ ಇಲ್ಲೆ. ಎಟ್ತ್-ಒಯಿಂಬದ್ ಗಂಟೆಕ್ ಮನೆಕ್ ಬಪ್ಪೊ ಮಾಮೂಲಾಚಿ. ಕೇಟತೇಂಗಿ ಆಫೀಸ್‌ಲ್ ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿ ಎಣ್ಣುವ ಒರೇ ವಾಕ್ಯ...! ಅಂದೋರ್ ದಿನ ಒಳ್‌ಕ್ ನುಗ್ಗುವಕಲೇ, ಬಾಯಿಂಜ ಕುಡ್‌ಚಿ ವಾಸನ "ಘಂ...."ದ್ ಮೂಕ್‌ಕ್ ಬಡಿಪದು, ಲಲಿತ ಬೊತ್ತಿ ಪೋಚಿ. ಕೂಡೆನ್ನೇ ಲಲಿತಂಡ ಮೀದ ತಾಂಗಿಯಂಡೇ ಒಳ್‌ಕ್ ಬಾತ್...! ಅವನ ಸೋಫಾತ್ ತಾಂಗಿ ಅಳಪ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್, ಗೋಳೊಂದ್ ಮೊರೆಕ್‌ಳಾಂಜ ಲಲಿತ, ದುಃಖ್‌ಚಿಟ್ಟಿಂಡ್ ಕೇಟತ್, "ಈ ಪಾಳಭ್ಯಾಸ ಎಕ್ಕಂಜಿ...?"

"ಏ... ನಂಗಡ ರೈಟರ್‌ರ ಕುಂಞಿರ ಬರ್ತ್‌ಡೇ ಇಂಜತ್! ಬೋಂಡ ಎಣ್ಣುಕಲೂ ಬುಟ್ಟಲೆ..." ಗೊದಾಲಿಯಂಡೇ ಸೋಫಾಕ್ ತಾಂಗ್‌ಚಿ.

"ಪಚ್ಚೆ ಪೊಟ್ತ್...! ಅವಂಡ ಪೊಣ್ಣ್ ಇಂದ್ ಬಂದಿಂಜತ್. ಕುಂಞಿಕ್ ಉಷಾರಿಲ್ಲೆಂದ್ ಗಾಳಿಮದ್ದ ನಂಗಡಲ್ಲಿಂಜಿ ಕೊಜ್ಜ ಪೋಚಿ...! ಎಲ್ಲಿಕ್ ಪೋಯಿರ..., ದಾಡಲ್ಲಿ ಕುಡ್‌ಚಿರ? ಈ ತಿಂಗತ್‌ರ ಸಂಬಳ ಕ್ಕಟ್ಟಿತ್ತಿಲ್ಲೆಂದ್ ಪೊಟ್ಟೂ ಪರಂದಿರ...! ನಾಕೆಲ್ಲಾ ಆ ರೈಟರ್‌ರ ಪೊಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣ್‌ಚಿ! ಕಯಿಂಜ ವಾರತೇ ಸಂಬಳ ಆನದೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತುಂಡ್...! ಎನ್ನಂಗ್, ಎನ್ನಂಗ್ ಈ ಮಾದಾರಿ ಪೊಟ್ತ್...?" ವಡಿಯನ ಪುಡ್‌ಚಿ ಕುಲಾಕುವದು, ಬಿದ್ದಪ್ಪ ಚೆಡಿಲ್ ಲಲಿತಂಡ ದವಡೆಕೊಂದ್ ಬುಟ್ಟತ್. "ನೀಕೆನ್ನೇಂಗಿ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿಯೆನಾ? ಮುಚ್ಚಿಯಂಡ್ ಬುದ್ಧತಿರ್...! ಕೊಡ್‌ಚಿತ್ ಮಂಗಲಾನಲ್ಲಿಂಜೇ ಅನುಭವಿಚಿರುವಕುಳ್ಳಾನೆಲ್ಲ ಅನುಭವಿಚಿಟ್ಟುಂಡುಕ್ಕೊ...! ನಾಡ ವಿಷಯಕ್ ಮಂಡೆ ಇಡಂಡ...! ಎಲ್ಲೇಂಗಿ ಕುಡಿಪಿ...! ಎಕ್ಕೇಂಗಿ ಬಪ್ಪಿ...! ಬರತೇ ಇಪ್ಪಿ...!" ಅವಳ ಉಂದಿ ಕನಿಪಂಜಿ ಬೆಡ್‌ರೂಮ್‌ಕ್ ನಡ್‌ಂದತ್!

ಲಲಿತ ತಳಂದೇ ಪೋಚಿ! ಗೇನ ಮಾಡೀ ಗೇನ ಮಾಡೀ ಪುಣ್ಣಾಚಿ. ಅಕ್ಕುಕ್ ಯಜಮಾನತಿರ ಬಾಡಿತ್ ಕಂದಿಪೋನ ಮೂಡ್‌ನ ನೋಟುವ ಕಯಿಂಜಿಲೆ!

"ಅವ್ವಾ, ಕುಂಞಿರ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡಾಚೇಂಗಿಯೂ ಎನ್ನೇಂಗಿ ಕೆಲಕ್ ತಿನ್ನಿ! ಇನ್ನೆ ಬೇರ್‌ಚಿಟ್ಟುಂಡಳಾತಕ ಕೆಲಸ ನೇರೆ ಆಪಾಲೆ...! ನಾಯಿ ಬಾಲಾನ್

8 / ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

ನೇರೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಎನ್ನೊಂಗವ್ವಾ...? ಎಲ್ಲಾ ಆ ಚಿನ್ನಾಲಿನುಂಡ್..."
ಅಕ್ಕು ಅರಿವಿಲ್ಲತನ್ನೆಕೇ ಪರಂದಿತ್ ನಾವು ಕಡಾಚತ್.

ಲಲಿತ ಅವಳೇ ಬಾಯಿ ಪೊಳಂದಂಡ್ ನೋಟಾಚಿ. "ಎಂತೆಣ್ಣಿಯ ಅಕ್ಕು...?
ದಾರವ...? ಎಣ್ಣ ಅಕ್ಕು...!" ಒರೇ ಹರತ್ ಓಡಿ ಬಂದ್ ಗಾಬರಿಲ್ ಅಕ್ಕುನ
ಕುಲ್ಕಾಚಿ ಲಲಿತ! ಅಕ್ಕುರ ನಾವುಂಜ ಜಾರಿ ಪೋನ ತಕ್ಕುನುಂಡ್ ಅವಳೂ
ಗಾಬರಿಲ್ ಯಜಮಾನತಿನೇ ನೋಟಾಚಿ. ತಾಂಗ್ ತಾನೇ ಶಾಪ ಇಟ್ಟುಂಡತ್.
ಛಿ! ನಾಡ ಪಾಳಾಯಿ ಪೋನ ನಾವುನುಂಡ್ ಎಂಥಾ ಅನಾಹುತ ಆಯೋಚಿ?
ಇದಾನ್ ಇಕ್ಕ ಎನ್ನನೆ ತಿದ್ದಿ ನೀಕಡೋ...?

ಲಲಿತ ಅಕ್ಕುರ ಮೂಡಲ್ ಆಯಂಡಿಂಜ ಬದಲಾವಣೆನ ನೋಟಿಯಂಡ್,
ಅವಡ ದಂಡ್ ಕೈರಟ್ಟೆನ ಪುಡಾಚಿ ಕುಲ್ಕಾಚಿ, "ಅಕ್ಕು, ಎನ್ನೋ ಸಂಗತಿ ನೀಡ
ಮನಸ್ಸುಂಡ್...! ಒಳಾಪಾಚಿಟ್ಟುಂಡುಳ್ಳಿಯ...! ಬೋಂಡ...! ನನ್ನ ಪುಚ್ಚಿ
ಮಾಡತೆ...! ಇದಾ... ಈ ಪೂಕುಂಞಾರ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯ ಮಾಡಿತೆಣ್ಣಾ..." ಓಡಿ
ಪೋಯಿತ್ ತೊಟ್ಟಲ್ ವರಿಯಂಡಿಂಜ ಕುಂಞಾರ ಎಡಾತ ಬಂದಿತ್ ಅಕ್ಕುರ
ಕೈನ ರಭಸತ್ ಬಲಾಚಿತ್ ಕುಂಞಾರ ಮಂಡೆರ ಮೀದ ಬೆಪ್ಪದು, ಅಕ್ಕುಕ್ ದಿಕ್ಕೇ
ಕಾಣತನ್ನೆಕಾಚಿ...!

"ನಿಂಗಕೆನ್ನ ಬಂದ್ ಪೋಚವ್ವಾ? ಪೂಕುಂಞಾರ ಮೀದ ಆಣೆ ಬೆಪ್ಪಾ
ಚಿಟ್ಟುಟಿರಲ್ಲಾ...? ಅಯ್ಯೋ... ನಾನೆನ್ನ ಮಾಡಡೋ?" ಮೂಡ್ ಮುಚ್ಚಿ
ಮೊರಾಡುವದು, ಲಲಿತಂಗ್ ಬೋಂಡತ ಸಂಗತಿ ಉಂಡೋಂದ್ ಗೊತ್ತಾಚಿ. ತಡಿರ
ಶಕ್ತಿಯೇ ಚೋರಿ ಪೋನನ್ನೆಕೆ ತಳಂದಂಡ್ ನೆಲತ್ ಅಳಾತಾರಾತ್. ಕಣ್ಣಲ್
ನೀರ್ ತನ್ನಷ್ಟಕೇ ಒಕ್ಕುವಕ್ ಸುರು ಮಾಡಾಚಿ.

"ಅವ್ವಾ... ಎಣ್ಣೆರುವಿ...! ಎಲ್ಲಾ ಎಣ್ಣೆರುವಿ...! ಆಚೇಂಗಿ, ನಾನೆಣ್ಣಾನ
ಸಂಗತಿನ ಯಜಮಾನಂಗಣ್ಣಿತ್, ನಾಡ ಕೂಳಾಕ್ ಮಾತ್ರ ಮಣ್ಣಾ ಟ್ಪಾರಾತಿ...!"
ಅಕ್ಕು ಮೊರಾಟಾರಾತ್! ಲಲಿತ ಅವಡ ಕೈನ ಗಟ್ಟಿ ಪುಡಾಚತ್, ಭಾಷೆ ಕೊಡಾಪನ್ನೆಕೆ!

"ಅವ್ವಾ, ಧೈರ್ಯ ಕಳಂದವತಿ! ಯಜಮಾನಂಗ್ ಎನ್ನನೆ ಈ ನೀಚಬುದ್ಧಿ
ಬಾತೋ, ದಾರ್ ಕೆಣಾಚತೋ ಗೊತ್ತಲ್ಲೆ! ನಿಂಗಡನ್ನತ ದೇವತೆನ ಬೆಚ್ಚುಂಡ್,
ಆ ಕಳ್ಳಾ ಕಾಚುವ ಪಾತುರ ಮನೆಯೊಳಾಲೇ ಅಂಜಿ ಗಂಟೆರ ಮೀದ ಬುದ್ಧಿತಿಪ್ಪ!
ರೈಟರ್ ಮಣಿ, ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಶಿವ ಎಲ್ಲ ಎಚ್ಚಕೋ ಬುದ್ಧಿ ಎಣ್ಣೆ ನೋಟಾಚಿ! ಪಾರುರ
ಕಳ್ಳಾರ ಚೋದಾಕೋ, ಅಲ್ಲಾ ಅವಡ ಮಂಜಣೆ ತಕ್ಕುಕೋ ಮರಳಾಯಿಟಿತ್...!"

ಲಲಿತಂಗ್ ಮಂಡೆ ತಿರಿ ಪೋಚಿ. ಬಾಕಿ ತಕ್ಕೊಂದೂ ಕೆಮಿಕ್ ಬುದ್ದಾಲೆ! ಕುಂಞಿ ಮೊರ್ಟಂಡುಳ್ಳದೂ ಅರಿವಿಕೆಕ್ ಬಂದಾಲೆ! ಅಕ್ಕು ಕೆಲಸ ತೇತಿತ್ ಪೋನದೂ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ. ಗೋಡೆಲ್ ತೂಕಿಂಜ ವಾಚಲ್ ಗಂಟೆ ಬೈಟ್ ಏಳ್ ಬಡಿಪಕಲೆ ಅವಕ್ ಎಚ್ಚರಾಯೆ! ಮೆಲ್ಲೆ ಎದ್ದಿತ್ ಲೈಟ್‌ಟ್. ಮೊರ್ಟೋ... ಮೊರ್ಟೋ... ಸುಸ್ತಾಯಿಂಜ ಕುಂಞಿ, ಅವ್ವಂಡ ಮಡ್‌ಂಜ ಜಾರಿತ್ ನೆಲತ್ ತುರ್‌ಂಡ್ ಬುದ್ದಂಡ್ ವರೀರ್‌ತಿಂಜತ್! ಲಲಿತಂಡ ಕೆಲ ಕತ್ತಿಪೋನನ್ನೆಕಾಚಿ. ಅದ್‌ನ ಬಾತಿ ಎಡ್‌ತಂಡ್ ಬೆಡ್‌ರೂಮ್‌ಕ್ ಬಾತ್! ಬೆಡ್‌ಲೇ ಬುದ್ದವಕಾಕಿತ್, ತಾನೂ ಜೊತೆಲೇ ಉರ್‌ಂಡ್‌ಚಿ.

ಗಂಟೆ ಒಯಿಂಬದ್ ಆಪದು ಬಿದ್ದಪ್ಪ ಬಾತ್. ಮೌನತೇ ಎದ್ದ ಪೋಯಿತ್ ಪಡಿ ತೊರ್‌ಂದತ್. ಒಳ್‌ಕ್ ನುಗ್ಗನವಂಡ ಬಾಯಿಂಜ ಕಳ್ಳಾರ ವಾಸನೆ ಬಡ್‌ಚಕಲ್ಲೂ, ಪಲ್ಲ್ ಕಡ್‌ಚಿ ಸಹಿಸ್‌ಚಿ ಲಲಿತ.

“ಆಫೀಸ್‌ಲ್ ದುಂಬ ಕೆಲಸ...” ಬಿದ್ದಪ್ಪನೆ ಬಾಯಿ ತೊರ್‌ಂದಕಲ್ಲೂ, ಅವ ಮೌನ ವಹಿಸ್‌ಚಿ. ಬಿದ್ದಪ್ಪಂಗ್ ಸಂಗತಿ ಬದಲಾನನ್ನೆಕೆ ತೋಂದ್‌ಚಿ! ಮನಸ್‌ರೊಳ್‌ಲ್ ಮುಳ್ಳು ಕುತ್ತಾನ ಅನುಭವ!” ಅಡಿಗೆ ಆಚಾ..., ಕೆಲ ಪಯಿಪ...”

“ಇಂದ್ ಬೈಟ್ ನಿಂಗಕ್ ದಾರೂ ಪಾರ್ಟ್ ತಂದ್‌ಲಿಯಾ?” ಲಲಿತ ಕಡ್‌ಪತ್ ಕೇಟತ್.

“ಲೇಟಾಚೀಂದ್ ಚೆಡಿಯಾ? ಸಾರಿ ಪಾತು...” ಒಮ್ಮೆಕೇ ಬಿದ್ದಪ್ಪ ನಾವು ಕಡ್‌ಚಂಡತ್, ಚಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದ ಕಳ್ಳಂಡನ್ನೆಕೆ...!

“ಓ...! ತಡಿ ದುಂಬ, ಮನಸ್ ದುಂಬ ಪಾತುವೇ ದುಂಬಿ ಪೋನಲ್ಲಿ, ಪೋನ್ಲಾರ ಪೆದ ಸಹ ಮರ್‌ಂದೋಚಿ...! ನಾನೂ, ನಾಡ ಕುಂಞಿಯೂ ಇಂದಿಕ್ಕ ನಿಂಗಡ ಮನಸ್‌ಂಜಿ ಮಾಚೋಯಿತ್... ಹ್ಲ!”

ಬಿದ್ದಪ್ಪ ಗೊದ್‌ಲ್‌ಚಿ. “ಪ... ಪಾ... ತು... ಎಣ್ಣೆಕ.. ಅದ್... ಅವ...”

“ಅವಳೇ... ನಿಂಗ ಬೆಚ್ಚಂಡ ಆ... ಸೂ..” ರೋಷತ್ ಪಲ್ಲ್ ಕಡ್‌ಚಂಡ್ ಕಣ್ಣ ಮರ್‌ಚತ್...!

“ಎಂತಾಚಿ ನೀಕಿಂದ್? ಪುಚ್ಚ್ ಪುಡ್‌ಚಿತಾ...?” ಆಪಚ್ಚಕ್ ಸತ್ಯತ್‌ನ ಮುಚ್ಚುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಯಂಡತ್, ಬಿದ್ದಪ್ಪ.

“ಹಾಂ! ಪುಚ್ಚ್ ಪುಡ್‌ಚಿಯೆ ನಾಕಲ್ಲ! ನಿಂಗಕ್ ಪಾತುರ ಪುಚ್ಚ್ ಪುಡ್‌ಚಿಯೆ...! ಅವ... ಆ... ಸೂ... ಇಡೀ ಊರ್‌ಕಾರಡ ಪೈಸಾರಿ ಆಸ್ತಿ ಅವ...! ಛೀ... ನಿಂಗಡ ಮೂಡ್ ನೋಟುವಕಲೇ ಮೈಲಿಗೆ ಆಯಿ ಪೋಪನ್ನೆಕಾಪ...”

“ದಾರ್ ಪೈಸಾರಿ...?” ರೋಸ್‌ನ ಬಿದ್ದಪ್ಪ ಪೊಣ್ಣಾರ ದವಡೆಕ್ ಬೀಜಿ ಬುಟ್ಟತ್. ಪಾತುನ ಪೈಸಾರಿ ಆಸ್ತಿಕ್ ಹೋಲ್‌ಚಿಟ್ಟದೇ ಅವಂಡ ರೋಷಕ್ ಕಾರಣ! ಲಲಿತಂಗ್ ಪೊಜ್ಜದ್ ಚೂರ್ ನೊಂಬಲಾಯಿಲೆ. ಅವಡ ವಿಷಯತ್ ತಾಂಡ ವಡಿಯ ರೋಸ್‌ನದೇ ಅವಡ ಹೃದಯ ನೊಂದ್ ಪೋಚಿ!

ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಂಡಿಂಜ ದುಃಖಿತ್‌ನ ಎರ್‌ಕುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟತವ! ಬಿದ್ದಪ್ಪನೂ ತಾಂಡ ತಾಳ್ಮೆ ನ ಕಳಂದಂಡತ್. ಪಾತುರ ಸಾವಾಸ, ಅವಡ ಕಳಿ ತೆಳಿ ಸಂಗತ್‌ಲ್ ತನ್ನ ತಾನೇ ಕಳಂದಂಡ ಬಿದ್ದಪ್ಪಂಗ್, ಲಲಿತನುಂಡೇ ನಾಡಪ್ಪಪ್ಪೊ ದೂರಾಪಕ್ ಕಾರಣ ಎಣ್ಣುವ ಅಗ್ಗೇನ ಪುಡ್‌ಚಿರ್‌ತಿಂಜತ್...! ‘ದಧಾರ್’ಂದ್ ಎದಿಕೆ ಪಡಿನ ತೊರ್‌ಪಂಜಿ, ಬಂದ ಬಟ್ಟಕಾಲೇ ಇಳಾಂಜಿ ನಡಂದತ್ ಬಿದ್ದಪ್ಪ! ಕಣ್ಣ್ ಕಾಣತ ಆ ಇರ್‌ಟಾನೋ ಕೂಟಾಕ್‌ಲೆ. ಲಲಿತ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಕಲ್ಲರನ್ನೆಕೆ ನಿಂದಂಡೇ ಇಂಜತ್. ತೊಂಡೆಂಜ ಶಬ್ದ ಪೊರ ಬುದ್ದಾಲೆ.

ಪಿತ್ಯಾಂದೂ ಬಿದ್ದಪ್ಪ ಮನೆಕ್ ಬಂದಾಲೆ! ಕೆಲಸಕರ್ತಿ ಅಕ್ಕು ಮಾಮೂಲ್‌ರನ್ನೆಕೆ ಪಣಿಕ್ ಬಾತ್! ಲಲಿತಂಡ ಮೂಡ್‌ನ ಅವ ನೋಟಾಲೆ! ದೃಷ್ಟಿ ತಪ್ಪಾಚಿಟ್ಟಂಡ್ ತಾಂಡ ಕೆಲಸಕ್ ಕೈ ಇಟ್ಟತ್. ಲಲಿತನೂ ಮೌನತಿಂಜತ್. ಪೊಲಾಕ ಮಾಮೂಲ್ ಕಾಫಿತಿನಿಕ್ ಬಂದಂಡಿಂಜ ವಡಿಯ, ಬರತಿಪ್ಪಕ ಲಲಿತ ಮುಳ್ಳಾರ ಮೀದ ಓಡಿ ಕಳಿಚೆಂಡುಳ್ಳನೆಕೆ ಕಳಚೆತ್.

“ಅಕ್ಕೂ...” ಅವಳ ಕಾಕ್‌ಚಿ.

“ಎಂತವ್ವಾ... ಕಾಕಿರಾ...?” ನೀರ್ ಕೈನ ತೋಟಿಯಂಡ್ ಮಡ್‌ಚಿ ಕಳಚೆಂಡ್ ಎದಿಕೆ ಬಾತೇಂಗಿಯೂ ಮಂಡೆ ಕುಂಬ್‌ಟ್ಪ್ ನಿಂದತ್.

“ಇಯಂಗ ಕಾಫಿಕ್ ಇಂಞೂ ಬಂದಿತಿಲ್ಲೆ...! ಆಫೀಸಾಲೇ ಉಂಡಾ...?” ಸಂಶಯತ್ ಕೇಟತ್...

“ಇಂದ್ ಆಫೀಸಾಕ್ ಬಂತಲ್ಲೆವ್ವಾ...” ಅವಕೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಯಿಂಜತ್. ಬಿದ್ದಪ್ಪನ ಆಫೀಸಾಲ್ ಕಾಂಗತಿಪ್ಪದು, ಜಗಳಾಯಿತ್ ಮನೆಲೇ ಇಕ್ಕು, ಇಂದ್ ನಾಕ್ ಪೂಜೆ ಕೊಟ್ಟು ಎಣ್ಣುವ ಪೋಡಿಲೇ ಇಂಜ ಅಕ್ಕುಕೂ ಸಂಶಯ ಸುರುವಾಚಿ...

“ಆ ಬಜಾರಿ ಪಾತು ಮನೆಲೇ ಉಂಡಾ...?” ರೋಷತ್ ಕೇಟತ್, ಲಲಿತ.

“ಬೀಗ ಇಟ್ಟಿತವ್ವಾ...”

ಲಲಿತಂಗ್ ಆಕಾಶವೇ ಮಂಡೆರ ಮೀದ ಬುದ್ದನ್ನೆಕೆ ತೋಂದ್‌ಚಿ. ಆಲೆ ಈಲೆ ಕಂಡಯಿನ ಕೇಟತೇಂಗಿಯೂ, ಬಿದ್ದಪ್ಪನ ಕಂಡವು ದಾರೂ ಇಂಜಿಲೆ! ಲಲಿತಂಗ್ ಮಂಡೆ ಬಿಸಿ ಸುರುವಾಚಿ.

ಮಜ್ಜಣ ಕಯ್ಯುವದು, ಇಡೀ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ಲೇ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಸುದ್ದಿ ದುಂಬಿ ಪೋಚಿ...! ಎಲ್ಲಾಡ ಬಾಯಿಲೂ ಬಿದ್ದಪ್ಪ ಪಾತುನ ಕೂಟಿಯಂಡ್ ಜಾಗ ಬುಟ್ಟಿದ್.

“ಮುತ್ತರನ್ನತ ಮೂಡಿಕ್ಕುಂಞಿ, ದೇವತೆರನ್ನತ ಪೊಣ್ಣ್ ಇಂಜಿತ್ತೂ ಅವಂಗನ್ನ ರೋಗ ಬಡ್‌ಚಿಯೆ? ಪಾತು ವಡಿಯ ಪೊಣ್ಣರ ಮಧ್ಯ ಮುಳ್ಳಾಯಿ ಬಂದಿತ್, ಲಲಿತಂಡನ್ನತ ಪಾಮನಸ್‌ಕೇ ಮುಳ್ಳಾಯಿ ಕುತ್ತಿರ್‌ತ್...! ಬಿದ್ದಪ್ಪಂಡ ಕೈಲಿಂಜ ಪಣತಾರ್ ಮೇಲೆ ಅವಡ ಪದ್ದ ಕಣ್ಣ್...! ಕಡೇಕೂ ತಾಂಡದೇ ಹಲ ಸಾದ್‌ಚಿಟ್ಟಂಡ್, ಬಿದ್ದಪ್ಪಂಡ ಜೊತೆಲೇ ಊರ್ ಬುಟ್ಟಾರ್‌ತಲ್ಲಾ ರಾಕ್ರಾಸಿ...! ಮಿಂಞಕ್ ಲಲಿತ-ಕುಂಞಿರ ಗತಿ...?”

ಅಂದಂಜ ಲಲಿತಂಡ ಬದ್‌ಕಾರ ದಿಕ್ಕೇ ಬದ್‌ಲಾಚಿ! ಚೆನ್ನಂಗ್ ದಿವಸ ಎನ್ನನೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಂಞಿರ ಜೊತೆಲ್ ಕಾಲ ಉಂದ್‌ಚಿ! ಎಸ್ಟೇಟ್ ಸಾಹುಕಾರ ಬಂದದು, ಲಲಿತನ ಆಫೀಸ್‌ಕ್ ಕಾಕ್‌ಚಿಟ್ಟತ್! ಅವೊ ಕೊಡವೊನಾಯಿತಿಂಜಕ ಪರೋಲೆ! ಬಲ್ಯ ಪಣಕಾರ ಸೇಲ್ ಅವೊ! ಬಯತ್ ಅರ್‌ವದಾಂಗ್ ಕಮ್ಮಿ ಇಪ್ಪಕಿಲ್ಲೆ! ಮಂಡೆ ತೆಲ್‌ಮಿ, ಬುಟ್ಟ್‌ತಿಂಜ ಟಗರ್ ಗಡ್ಡ ಬೊಳ್‌ತಪ್ಪೋಯಿತ್! ಕನ್ನಡಿರೊಳಿಯ ನೋಟುವಂಜಿ ಲಲಿತನ ಕೇಟತ್. “ಎಲ್ಲಿ ಪೋಚಿಮ್ಮಾ..., ಎನ್ನೇಂಗಿ ಸುದ್ದಿ ಉಂಡಾ...?”

ಮಂಡೆ ಕುಂಬ್‌ಟ್ಟಿ ಲಲಿತ, ದುಂಬನ ಕಣ್ಣಲ್ ಇಲ್ಲೆಂದ್ ಮಂಡೆ ಆಟ್‌ಚಿ.

“ಮಿಂಞಕ್ ಎಂತ ಮಾಡುವಿಯಮ್ಮಾ? ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಕ್ ಬೋರೆ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಬಪ್ಪದುಂಡ್...! ನಾಕ್ ಬೋರೆ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲೆ...”

ಲಲಿತ ಮೊರ್‌ಟ್‌ರ್‌ತ್. “ಸರ್... ನಾಕೆನ್ನೇಂಗಿ ಚೆರಿಯ ಚಾಕ್ರಿ ತಾರಿ...! ಕುಂಞಿ ಚೆರಿಯದ್...! ನಾನೆಲ್ಲಿಕ್ ಪೋಡ್‌...?”

ಸಾವುಕಾರ ಬೇರ್‌ಚಿಟ್ಟತ್. “ಟೈಪಿಂಗ್ ಗೊತ್ತುಂಡಾ... ಚೆನ್ನಂಗೇಂಗಿ...”

“ಗೊತ್ತುಂಡ್ ಸರ್...”

“ಸೆರಿ, ಪೊಲಾಕ ಕಾಕುವಿ... ಬಂದಾರ್...”

ಲಲಿತಂಗ್ ಎಚ್ಚಕೋ ಸಮಾಧಾನ! ಬದ್‌ಕುವ ಧೈರ್ಯ! ಕುಂಞಿನ ಚಾಕಿತ್ ಒರ್ ಬಟ್ಟೆಕ್ ಕೊಂಡ ಬರಂಡು...! ಬಿದ್ದಪ್ಪನ ಮನ್‌ಸಾಂಜಿ ಪೂರ್ತಿ ಪೊರ್ಮೆ ತಳ್ಳಿರ್‌ತವ!

ಕುಂಞಿನ ಮನೆಕೆಲಸಕ್ ಬಪ್ಪ ಅಕ್ಕು ನೋಟಿಯವಯಿಂಜತ್! ಲಲಿತ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಆಯಿತ್ ಕೂಡ್‌ಚಿ...! ದಿನ, ವಾರ, ತಿಂಗ ಉರ್‌ಂಡ್‌ಚಿ...! ತಿಂಗಕೊಮ್ಮ

12 / ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

ಸಾಹುಕಾರ ಬಪ್ಪಯಿಂಜತ್. ಅಂದೆಲ್ಲ ಆಫೀಸ್ ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿ ಇಪ್ಪಯಿಂಜತ್...! ವಡಿಯನಿಲ್ಲತ ಒಂಟಿ ಪೊಣ್ಣ್...! ನಡಪಾದರೆ ನೇರತ್‌ಲೊಮ್ಮ ಸಾಹುಕಾರ ಅವಡ ಪಡಿ ತಟ್ಟುವದು, ಲಲಿತ ಗಾಬರಿಯಾಚಿ. ಪಡಿ ತೊರ್‌ಂದವ ಕಲ್ಲ್‌ರನ್ನೆಕೆ ನಿಂದಾರ್‌ತ್. "ಸರ್... ನಿಂಗ... ಈ ಬೈಟ್ ನೇರತ್...?"

ಮುದಾಕ ತೆಳಿಚಂಡ್ ಒಳಾಕ್ ನುಗ್ಗಿತ್ ಪಡಿ ಇಡುವದು, ಅವಕೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥ ಆಚಿ! ಅವಡತ್ತಟ ತಿರುವದು, ಅವ ಬಯ್ಯ ಬಯ್ಯಕ್ ಪೋಚಿ.

"ಬೋಂಡ... ಬೋಂಡ...! ನಿಂಗಳ ದೇವಾಂದ್ ಗೇನ ಮಾಡಿತಿಂಜ..." ಅವ ಕೈ ತೊತ್ ಬೋಡ್‌ಚಿ.

ಅಂವೊ ಬಲಾಂಜನೆ ತೆಳಿಚತ್ "ಹಾಂ! ನೀಡ ಪಾಲ್‌ಕ್ ನಾನ್ ದೇವಳೇ! ಭಯ - ಭಕ್ತಿಲ್ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್‌ಚೇಂಗಿ ಎಂದೂ ನೀಡ ಕೈ ಬುಡುಲೆ..."

ಒಮ್ಮಕೇ ಬೆಡ್ಡಾರೊಮಾಕ್ ನುಗ್ಗನವ, ಕೂಡೆನ್ನೇ ಬೋಲ್ವಾ ಇಟ್ಪಾರ್‌ತ್! ಸಾವುಕಾರ ಗೇನ ಮಾಡಿತಿಂಜಿಲೆ! ರೋಷತ್, ತಡಿರ ಕಾವು ಜಾಸ್ತಿ ಆಯಿರ್‌ತಿಂಜತ್. ಪಡಿನ ಚವುಟ್‌ಚಿ, ಬಡ್‌ಚತ್...! ಪ್ರಯೋಜನ ಆಯಿಲೆ...! ಪಕ್ಕತ್ ದಾಡ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಇಲ್ಲತದ್ ಲಲಿತಂಗ್ ಬಲ್ಯೋರ್ ಕೊರತೆ ಕಂಡತ್. ಮದಿಯಾನ ಸಾವುಕಾರ, ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲೆಂದ್ ಗೊತ್ತಾಪದು, ತಿರಿತ್ ನಡ್‌ಂದತ್.

ಬೆಡ್‌ರೊಮಾಲ್ ನೆಲತಳಾತ್ ಏಂಗಿ ಏಂಗಿ ಮೊರ್‌ಟತ್ ಲಲಿತ! ಬದ್‌ಕುವಕ್ ಬೊಳಿ ಕಂಡಂಡಿಂಜ ಈ ಬಟ್ಟೆಯೂ ಮುಚ್ಚಿಪೋಚಿಲ್ಲಾ ಎಣ್ಣುವ ಪೋಡಿ! ಚಿರಿಯ ಕುಂಞಾನ ಕೆಟ್ಟಿಯಂಡ್ ಎಲ್ಲಿಕ್ ಪೋಡ್‌...? ಇರ್‌ಲೂಡಿ ಅಳಾತಂಡೇ ಕಾಲ ಕಯಿಚತ್...! ತಾಮನೆಕ್ ಪೋಪಕ್ ಓರ್ ಬಟ್ಟೆಯೂ ಇಂಜಿಲೆ! ಅಪ್ಪವ್ವ ಚೆನ್ನಂಗೇ ತಿಂಗಕ್ ಬಯ್ಯ ಚತ್ ಪೋಯಿಂಜತ್. ಅವ್ವ ಚತ್ತಿತ್ ಒರ್ ತಿಂಗತ್‌ರೊಳಿಯ ಅಪ್ಪನೂ ಪೋಯಿರ್‌ತಿಂಜತ್. ಒರೇ ಒರ್ ಬೊಳಿ ಇಂಜಿಯೆ, ತಾಂಡ ಸಿನೇತಕರ್ತಿ ಸರೋಜ! ಅವಡ ಅಡ್ರೆಸ್ ಇಂಜತ್! ಬೆಂಗಳೂರ್ ಮಾನಗರತ್...!? ಮಂಗಲ ಕಯಿಂಜ ಸುರೂಲ್ ಸರೋಜ ವಡಿಯ - ಪೊಣ್ಣ್‌ನ ಕಾಕ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್ ಬೆಂದು ಮರ್ಯಾದಿ ಮಾಡಿತಿಂಜತ್. ಅವಡ ವಡಿಯನೂ ಅಲ್ಲಿ ನಲ್ಲ ಚಾಕ್ರಿಲುಂಡ್! ನಾಡ ಬದ್‌ಕ್ ದಿಕ್ಕ್ ತಪ್ಪುವಕಿಲ್ಲೆ! ಖಂಡಿತಾ ದೇವ ನಾಕ್ ಬಟ್ಟೆ ಬೊಳಿ ಕಾಟುವ...! ಲಲಿತಂಡ ತಡಿಲ್ ಪುದಿಯ ಶಕ್ತಿ ದುಂಬ್‌ನನ್ನೆಕಾಚಿ. ದಡಬಡ ಎದ್ದಿತ್ ಬೋಂಡಿಚುಳ್ಳ ಸಾಮಾನ್‌ನೆಲ್ಲ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡ್‌ಚಿ! ಬೆಂಗಳೂರ್‌ಕ್ ಪೋಯಿತ್ ಜಾಗ ಸೆರಿಯಾಚೇಂಗಿ ಬಾಕಿ ಸಾಮಾನ್‌ನೆಲ್ಲ ಬಂದಿತ್ ಎಡ್‌ತ ಪೋಲು...! ಪೊಲಣೆಕ್ ಲಲಿತ ಬೇರ್‌ಚಿಟ್ಟಂಡೇ ಅಳಾತತ್. ಪೊಲಂಜತಿಕ್ ಅಂಜರೆ ಗಂಟೆರ ಬಸ್ಸು ನೇರೆ

ಬೆಂಗಳೂರಾಕೇ! ಕುಂಞಾನೋ ಎಡಾತ್, ಮನೆಕ್ ಬೀಗ ಇಟ್ಟಿತ್, ಎಡಾಪ ಕಯ್ಯತ ಬ್ಯಾಗ್‌ನ ಈತ್ ಪೊರಾತಂಡ್ ರೋಡಾಕ್‌ಳಾಂಜತ್. ಕೋಟಿ ಗಾಳಿ ತಡಿನ ತಾಂಡಿಯಂಡ್... ಒರ್ ತರ ಯದ ಆಪಯಿಂಜತ್...! ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕೋಳಿ ಕೂವ ಸದ್ದಾ! ನಾಯಿಯಡ ಕೊರೆಕಲ್! ಇಂಞೂ ಇರಾಟ್... ಬೊಳಿ ಪಾಂಜಿತಿಂಜಿಲೆ! ಆಚೇಂಗಿಯೂ, ಪೋಡಿ ಅವಡ ಪಕ್ಕಲಿಂಜಿಲೆ! ಕಯಿಂಜ ಬೈಟ್ ನಡಾಂದ ಘಟನೆರ ಮಿಂಞಲ್ ಒಬ್ಬಳೇ ನಡಾಪಕ್ ಧೈರ್ಯ ತಡಿರೊಳಿಯ ಕೂಡಿತ್ ಮಿಂಞಕ್ ಉಂದಿಯಂಡಿಂಜತ್. ಅವಡ ನಡಾತ ಚುರಾಕಾಚಿ...! ದಾರೇಂಗಿ ಕಾಂಬಾಂಗ್ ಮಿಂಞಾಲೇ ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಪ್‌ಕ್ ಎತ್ತಿರೊಂಡು...!!

ಶೆಲ್ವರ್‌ಕ್ ಬಂದತ್ತುವದು, ಸುಸ್ತಲ್ ಬ್ಯಾಗ್‌ನ ಅಲ್ಲಿ ಜೆಪ್ಪಾಚಿ. ಪತ್ತ್ ಮಿನಿಟಾಲೇ ಬಸ್ ಬಾತ್...! ಲಲಿತ ಪತ್ತಿ ಅಳಾತಂಡ್ ಸಮಾಧಾನತಾರ ಊಜಳೆನ ಎದೆರಾಳತಾಂಜಿ ಬಲತ್ ದಬ್ಬಾಚಿ... ಪೊರ್ಮೆಕ್!

*

*

*

ಬೆಂಗಳೂರಾಕ್ ಬಸ್ ಎತ್ತುವಕ ಮಜ್ಜಣ ಕಯಿಂಜಿತಿಂಜತ್! ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ಬಸ್ಸ ನಿಂದಿತಿಪ್ಪಕ, ಸೈಡ್‌ಕಾಲೆ ಚೌತೆ, ಬಾಳೆಪಣ್ಣಾ, ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಮಾರಿಯಂಡ್ ಬಂದಯಿಂಡ ಕೈಲ್ ಎಡಾತ್ ತಿಂದಂಡ್ ಕೆಲ ದುಂಬಾಚಿಟ್ಟಿಂಡಾಂಗ್ ತಡಿಲ್ ತ್ರಾಣ ಇಂಜತ್! ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡ್‌ಲ್ ಬಸ್ ನಿಪ್ಪದು, ಎಲ್ಲಾರೂ ಇಳಿವದು, ಲಲಿತನೂ ಬ್ಯಾಗೆಡಾತಂಡ್, ಒರ್ ಕೈಲ್ ಕುಂಞಾನೋ ಎಡಾತಂಡ್ ಇಳಾಂಜತ್. ವರೀತಿಂಜ ಕುಂಞಿ ಮೆಲ್ಲೆ ಕಣ್ಣ್ ಬುಟ್ಟಿತ್! ಮೊರಾಡುವಕ್ ಸುರು ಮಾಡ್‌ನ ಕುಂಞಿಕ್ ಬ್ಯಾಗಲಿಂಜ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಕೊಡಾತಾರುವಂಜಿ, ಬ್ಯಾಗ್‌ನೋ ಈತ್ ಪೊರಾಟತ್ ಲಲಿತ ವೈಟಿಂಗ್ ಹಾಲಾರತ್ತಟಿ! ಅಲ್ಲಿ ಅಳಾತಂಡ್ ಸುಮಾರ್ ನೇರ ಗೇನ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಯಾಲೆ ಪೋಡ್, ದಾರಾನ್ ಕೇಕಡ್? ಒರ್ ರೀತಿರ ಪೋಡಿ ಸುರುವಾಚಿ! ಪೊರಾಟ್ ಬಪ್ಪಕ ಇಂಜ ಆ ಭಂಡ ಧೈರ್ಯ ಯಾಲೆಯೋ ಮರೆಯಾಯಿತ್ ಮನಸಾಕ್ ಪಿಕೀರಿ ಪುಡಾಚತ್! ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಟಾಚಿ! ಜನಡ ಗಿಜಿ ಗಿಜಿ ಸದ್ದಾ, ಓಟಾಂಗಳಿ, ಎಲ್ಲಾರೂ ಅಯಿಂಡಯಿಂಡ ಅಲಾಂಬಲಾಲಿಂಜತ್! ಎನ್ನೋ ಒರ್ ತರತಾರ ಕಷ್ಟತಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ! ಲಲಿತಂಗ್ ಮೊರೆ ಬಂದನ್ನೆಕಾಚಿ! ಅಕ್ಕಣೆಕ್ ತಾಂಡ ಪಕ್ಕಕ್ ಒರ್ ಎಡೆಬಯತಾರ ಬಲ್ಯ ತಡಿರ ಪೊಣ್ಣಾಳ್ ಬಂದ್ ಅಳಾತತ್. ಲಲಿತಂಡ ಕಣ್ಣ್‌ಲ್ ಚೆರಾಂಜನೆ ನೀರ್ ದುಂಬಿತಿಂಜತ್. ಕೈಲಿಂಜ ಸುಮಕುಂಞಿ ಅವ್ವೊ ಒರೇ ಜಾಗತ್ ಮುಂಡತೆ ಅಳಾತಾಂಗೋ ಎನ್ನೋ, ಕಂಯ್ ಕುಂಯಾಂದ್ ಕಳಿಪಕ್ ಸುರು ಮಾಡಿತಿಂಜತ್. ಅವ ಅನಾಂಗತಿಪ್ಪಕ, ಕುಂಞಾರ

ಗಲಾಟೆ ಚೆನ್ನ ಜೋರಾಚಿ! ಪಕ್ಕತಳಾತ ಪೊಣ್ಣಾಳ್ ತಿರಿತ್ ಸುಮನೊಮ್ಮೆ, ಲಲಿತನೊಮ್ಮೆ ನೋಟ್‌ಚಿ! ಕಣ್ಣಾಲ್ ನೀರಡ್‌ಕೆಯಂಡಿಂಜವಳ ಕಂಡಿತ್ ಅವಕ್ ಲಲಿತಂಡ ಮೀದ ಕನಿಕರ ಆಚೆನ್ನೊ, “ಏದ್ ಊರಮ್ಮಾ ನಿಂಗಡದ್, ಎಲ್ಲಿಕ್ ಪೋಂಡಿಂಜತ್”ಂದ್ ಕನ್ನಡತ್ ಕೇಟತ್.

ಲಲಿತ ಅವಳೇ ನೋಟ್‌ಚಿ. “ಕೊಡಗ್‌ಂಜಿ ಬಂದಿಯೆ. ಇಲ್ಲೇ ಜಯನಗರಕ್ ಪೋಂಡಿಂಜತ್. ಬೆಂಗಳೂರ್ ಪರಿಚಯ ಪೋರ, ಕುಂಞಿ ಬೋರೆ”.

“ನಾನೂ ಅಲ್ಲಿಯತ್‌ರವಳೇ. ಸಿಟಿ ಬಸ್‌ಸ್ಟೇಂಡ್‌ಕ್ ಪೋಕ, ಬಾರಿ. ಅಲ್ಲಿ ದಾಡ ಮನೆಕ್ ಪೋಂಡಿಯೆ?”

“ಸರೋಜ ಪೆಮ್ಮಯ್ಯ...”

“ಓ... ಸರೋಜಮ್ಮಂಡ ಕಡೆಕಾರಳಾ...? ನಾನ್ ಅಯಿಂಡ ನೆರೆಮನೆಕರ್ತಿ. ಬಾರಿ... ಬಾರಿ. ಪಾಪ, ಕುಂಞಿ ನೇತಿಯಂಡ್ ಎನ್ನೊಂಗಮ್ಮ ಒಬ್ಬಳೇ ಪರಿಚಯ ಇಲ್ಲತ ಊರ್‌ಕ್ ಬಂದಿಯೆ...? ವಡಿಯಂಡ ಕೂಡೆ ಎನ್ನೇಂಗಿ ಜಗಳ...?”

ಲಲಿತ ಉಸ್‌ರ್ ಬುಡತೆ, ಅವಡ ಜೊತೆಲ್ ನಡ್‌ಂದತ್! ಎದೆರೊಳ್‌ಲ್ ಬಲ್ಯ ಧೈರ್ಯ! ಸರೋಜಂಡ ಮನೆಕ್ ಎತ್‌ನಚ್ಚಿ ಕೇ ಕುಸಿಯಾಯಿರ್‌ತ್. ಅವ ತಕ್ಕ ಉರ್‌ಟ್‌ಚಿ. “ದುಂಬ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್... ನಿಂಗಡ ಉಪಕಾರಕ್...”

ದಂಡಾಳೂ ಸಿಟಿ ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡ್‌ಲ್ ಬಂತ್ ನಿಂದತ್. ಆ ಪೊಣ್ಣಾಳ್ ಆ ನಂಬರ್ ಬಸ್, ಈ ನಂಬರ್‌ರ ಬಸ್ಸ್ ಎಣ್ಣಾನದೊಂದೂ ಲಲಿತಂಗ್ ಅರ್ಥಾಯಿಲೆ! ಕಾಲ್ ಗಂಟೆ ಕಯಿಂಜದು, ಏದೋ ಬಸ್ ಬಾತ್. ಆ ಪೊಣ್ಣಾಳ್ ಬೋಂಡ ಎಣ್ಣೆಕಲೂ ಲಲಿತಂಡ ಬ್ಯಾಗ್‌ನ ಎಡ್‌ತಂಡ್ ಬಸ್ ಪತ್ತಚಿ. ಲಲಿತನೂ ಅವಡ ಜೊತೆಲೇ ಅಳತಂಡತ್. ಬಸ್ ಚಾರ್ಜ್ ಕೊಡ್‌ಪಕೂ ಮುಂದ್‌ಚಿ ಆ ಪೊಣ್ಣಾಳ್! ಅವಡ ಮೀದ ಲಲಿತಂಗ್ ಒರ್ ರೀತಿರ ಆತ್ಮೀಯ ಭಾವನೆ ಉದ್‌ಚಿ ಬಾತ್! ಬಸ್ ಪೋಯಂಡಿಪ್ಪಕ ಆ ಪೊಣ್ಣಾಳ್ ಲಲಿತಂಡ ಜೊತೆಲ್ ಸುಮಾರೆಲ್ಲ ತಕ್ಕ ಪರ್‌ಂದತ್. “ಸರೋಜ ಬಾರೀ ನಲ್ಲ ನೆರೆಮನೆಕರ್ತಿ! ಅದತೂ ಕೊಡಗ್‌ಕಾರ ಎಣ್ಣೆ ಚೇಂಗಿ ಉಂಡಾ? ಅಯಿಂಡ ಆತ್ಮೀಯ ತಕ್ಕಾರ, ನಲ್ಲರಿಕೆ, ಸಿನೇಚಾರ ದಾಡಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪಕ್ ಸಾಧ್ಯ? ನಿಂಗಳೂ ಕೊಡವತೀಂದ್ ಗೊತ್ತಾನದು, ನಿಂಗಡ ಮೂಡ್ ಲಕ್ಷಣತೇ ನಿಂಗಡ ನಲ್ಲರಿಕೆರ ಗುಣ, ದುಂಬಾ ಸ್ವಾಭಿಮಾನೀಂದ್ ಚಾಯಿಲ್ ಗೊತ್ತಾಪ...!”ಂದೆಲ್ಲ ಎಂತೆಲ್ಲೋ ಪೆರಕೂಟಿಯಂಡಿಂಜತ್.

“ಬಾರಿ ಇಳೀರಿ, ಜಾಗ ಎತ್‌ಚೀ...”ಂದ್ ಬ್ಯಾಗ್ ಎಡ್‌ತಂಡ್ ಇಳಿವದು, ಲಲಿತನೂ ಕುಂಞಿನೆಡ್‌ತಂಡ್ ಇಳಿಂಜತ್.

ದಂಡಾಳೂ ಚೆನ್ನಂಗ್ ದೂರ ನಡ್ಂದತ್! ರೋಡ್ ಆ ಬರಿ ಈ ಬರಿ ಸುಮಾರ್ ಮನೆ, ಬಲ್ಯ ಬಲ್ಯ ಶಾಪ್, ಬ್ಯಾಂಕ್, ಆಫೀಸ್ ಎಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಬಿಲ್ಲಿಂಗ್ ಭಾರೀ ಜೋರಾಲಿಂಜತ್. ಲಲಿತ ಎಲ್ಲಾನೋ ಆಶ್ಚರ್ಯತ್ ನೋಟಿಯಂಡ್ ನಡ್ಂದತ್. ಸೆಕೆ ಬೋರೆ! ಕೈಲಿಂಜ ಸುಮನೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಕುಸಿಲ್ ರಂಪ ರಗಳೆ ಇಲ್ಲತೆ ಇಂಜತ್.

ಒರ್ ಮನೆರ ಮಿಂಗಳಲ್ ಸಾಧಾರಣ ಬಲ್ಯ ಗೇಟ್ ನ ತೊರ್ಂದ ಪೊಣ್ಣಾಳ್ "ಇದೇ ಮನೆ..."ಂದ್ ಮನೆ ಮಿಂಗಳಕ್ ನಿಂದಂಡ್, ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಒತ್ತ್ಚಿ. ಚೆನ್ನಂಗ್ ನಿಮಿಷ ಆನದು ಪಡಿ ತೊರ್ಂದತ್. ಬಣ್ಣ ತಡಿರ ಬೊಳತ ಮಡಿಯಾನ ಪೊಡಿಯ, ಉದ್ದ ಕೈ ಬೊಳತ ಜಾಕೀಟ್, ನೆರತ ಮಂಡೆರ ಒರ್ ಮುದಾಕಿ, ಕಣ್ಣಕ್ ಸೋಡ ಗ್ಲಾಸ್ ಇಟ್ಪತಿಂಜತ್.

"ಅಜ್ಜೀ... ಊರ್ಂಜಿ ಬಂದಿತ್... ದಾರೋ ಸರೋಜಮ್ಮಂಡ ಸಿನೇತಲೊ... ಆ ಮುದಾಕಿ ಲಲಿತನ ಅಡೀಕೊಡಿ ನೋಟ್ಚಿ.

"ನಾನ್ ಬಯ್ಯ ಬಪ್ಪಿ ಅಜ್ಜೀ...ಂದ್ ಎಣ್ಣೆತ್ ಪೊಣ್ಣಾಳ್ ಪೊರ್ಟತ್. ಮೂಡ್ ನೋಟುವಕಲೇ ಲಲಿತಂಗ್ ಇದ್ ಕಡ್ಪತರ್ ಮುದಾಕೀಂದ್ ತೋಂದ್ಚಿ...! ಮಿಂಗಳಕ್ ಬಂದ ಲಲಿತ, ಮುದಾಕಿರ ಕಾಲ್ ಪುಡ್ಚೆತ್ ಬಗ್ಗಿತ್ ಮೂಂದ್ ಕುರಿ...

"ಬಾ... ಬಾ... ಅಳೆ ಬಾ... ಕೊಡಗ್ಂಜಿ ಬಂದಿಯದಾ...? ಕುಂಞಿ ನೀಡದಾ?"

"ಹೇಂ...!" ಒಳಕ್ ಬಂದ ಲಲಿತನ ಸೋಫಾತ್ ಅಳಾಪ್ಚಿಟ್ಟತ್.

"ಸರೋಜ ಉಂಡಾ...?" ಮೆಲ್ಲೆ ಕೇಟತ್.

ಮುದಾಕಿ ದುಂಡ್ ತಿರ್ಕಾಚಿ. "ಅವಳಾ...? ಎಲ್ಲಿಪ್ಪಳ ಮನೆಲ್? ಆ ಸಂಘ, ಈ ಸಂಘ ಎಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಇವಡದೇ ಓಟ್ಂಗಳಿ...! ಮನೆಲ್ ನಾನುಳ್ಳೆನಲ್ಲಾ... ಇನ್ನೆನ್ನಾ? ಅದಿರಡತ್, ನೀನ್ ಸರೋಜಂಗ್ ಎನ್ನಾಂಡು? ನಿನ್ನ ಕಂಡ ಗೇನ ನಾಂಗಿಲ್ಲೆ..."

"ನ... ನಾನ್... ಅವಡ ಸಿನೇತಕರ್ತಿ! ಸ್ಕೂಲಾಲಿಪ್ಪಕಲೇ ಒರೇ ಬೆಂಚಿಲ್ ಅಳಾತಂಡ್ ಓದ್ಪಂಡಿಂಜವು!"

"ಓಹೋ... ಕುಂಞಿರಪ್ಪೊ... ಉಳ್ಳನಾ...? ಒಬ್ಬಳೇ ಇಚ್ಚೆ ಬಲ್ಯ ಚಿಟಿಕ್ ಬಂದ್ ಬುಡ್ತುಳ್ಳಿಯಲ್ಲ? ಓಡಿ ಬಂದ್ಬುಟ್ಟಿಯಾ, ಅವಂಗ್ ಎಣ್ಣೆತಕಂತೆ...?"

ಲಲಿತಂಡ ಮಂಡೆ ಪಾಳಾಚಿ. ಉಯಿ ಮುದಾಕಿರ ಚೊಕ್ಕಾ ಮನಸಾಲೇ ಗೊಣಂಗ್‌ಚಿ.

“ಅವ್ವಯ್ಯ, ಕುಡಿಪಕ್ ನೀರ್ ಬೊಂಡಿಂಜತ್...”

ಮುದಾಕಿ ಎದ್ದತ್, “ತಪ್ಪಳೆ ನಿಲ್ಲಾ! ಆ ಕೋಟ ಹೊಟ್ಟಿಲ್ ಜ್ಯೂಸೋ, ಗ್ಯಾಸೋ... ಎನ್ನೆಲ್ಲೊ ಬೆಚ್ಚಿಯ ಅವ...! ಅದೆಲ್ಲ ಅವಳೇ ಬರಂಡು... ನಾಂಗಲ್ಲೆ ಗೊತ್ತಾಪಿಲ್ಲೆ ತಪ್ಪಕ್...! ನಾಂಗ್ ಆ ಕೋಟಕ್ ಕೈ ಇಟ್ವಾಬುಡ್ತೆಂಗಿ ಮರಕೆಟ್ಟಿ ಹೋಪಳೆ...! ಸದ್ಯಕ್ ಕಾಫಿ ಕಾಚಿ ತಪ್ಪಳೆ...”

– “ಬೊಂಡೇ ಬೊಂಡವ್ವಯ್ಯ! ನಾಕ್ ನೀರ್ ಮಾತ್ರ ಮದಿ...”

ಮುದಾಕಿ ಒಳಾಂಜ ಬಲ್ಯೋರ್ ಸ್ಪೀಲ್ ಗ್ಲಾಸ್‌ಲ್ ನೀರ್ ಎಡ್‌ತ ಬಂದ್ ಕೊಡ್‌ತತ್. ಅದ್ ಕುಡಿಚದು ತಡಿಕ್ ಚೆನ್ನ ಆರಾಮಾಚಿ. ಸುಮ ನೀರ್‌ಕ್ ಕೈಕಾಟುವದು ಮುದಾಕಿ ತಡ್‌ತತ್.

“ಅದ್ ಹಚ್ಚಿ ನೀರ್, ಕುಂಞಾಕ್ ಕೊಡ್‌ಕತೆ ಸೀತ - ನೆಗ್‌ಡಿ ಆಪಳೆ...! ಕಾಂಜಿ ತಣಾಂಜ ನೀರುಂಡ್... ಕೊಂಡಾಪಳೆ...” ಪುನಾ ಆ ಭಾರ ತಡಿನೆಡ್‌ತಂಡ್ ಆಮೆರನ್ನೆಕೆ ನಡ್‌ಂದಂಡ್ ಒಳಾಕ್ ಪೋಚಿ.

“ಸರೋಜ ಎಚ್ಚನೇರಕ್ ಬಪ್ಪ?” ಎದಿಕೆಲಳಾತ ಮುದಾಕಿನ ಕೇಟತ್.

“ಅಯ್ಯೋ, ಗಂಟೆ ಲೆಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಅವಕುಂಡಾ? ನಾನೋರ್ ಬಯತಾನ ಮಾಯಿ ಉಳ್ಳೆ, ವಡೆಯ ಮುರುವೊ ಉಳ್ಳೆ, ದಾಡೇಂಗಿರ ಹೋಡಿ ಭಯ ಉಂಡಾ ಅವಕ್? ಏದೋ ನೇರಕ್ ಕುಂಡಿ ತಿರ್ಕಿಯಂಡ್ ಬಪ್ಪಳಾ...! ನೇರಲ್ಲತ ನೇರತ್ ಆ ಕುಕ್ಕರ್‌ಲ್ ಅಡಿಗಿಕ್ ಬೆಚ್ಚಿಬಳೆ! ಅದೋ ಒರೇ ಗಳಿಗಲ್ ಕುರ್ಕಂಡಕಂತೆ ಊ...ಂದ್ ಕೂತ್‌ಟ್ವಾ ಬಳ ಮೂಂದ್‌ಕುರಿ! ಅಚ್ಚಕೇ... ಇವಡ ಕೂಳೂ... ಕರಿಯೂ ಆಯೇ ಹೋಚಿ! ಅದೆನ್ನ ರಸ ಇಪ್ಪಳೆ? ಅದೆಂತೋ ಮಿಕ್ಕಿಯೋ, ಪಕ್ಕಿಯೋ ಉಂಡಲ್ಲ... ಅದತ್ ‘ಬುರ್ಲಾ...’ಂದ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಬಸ್ಸಾರ ಸೌಂಡ್‌ರಕಂತೆ ಕಡ್‌ಂದ್ ಬುಡೋ... ಸಿವೋ... ರಾಮ! ಹಂಡ್ ಕಾಲತರ ಅರೆಪಳ ಕಲ್ಲಲ್ ಕಡ್‌ಂದಿತ್ ಮಾಡೊಳ ಕರಿ ಎಲ್ಲಿ? ಕಡ್‌ಚ ಕಲ್ಲಲ್ ಕಡ್‌ಂದ್‌ತ್ ಮಾಡ್ಯಂಡಿಂಜ ಆ ದೋಸೆ ಹುಟ್ಟೂ, ತಳಿಯ ಹುಟ್ಟೂ, ಓಡ್ ಹುಟ್ಟೂ...! ಅದೆಲ್ಲ ಇದ್‌ಂಡ ಬರಿಕ್ ಬರಂಡ...! ಕಾಲ ಕೆಟ್ವಾ ಹೋಚಿ...! ಇಕ್ಕತರ ಸೋಕಿರ್ತಿಯಕ್... ಅಂದೇತರ ಆ ಚೋದ್ ಅಡಿಗಿ ಗೊತ್ತುಂಡಾ? ಎನ್ನೋ... ಎನ್ನಡ ಮುದಾಕ ಸುಡ್‌ಗಾಡ್‌ಕ್ ಹೋಯಿಬುಟ್ಟು, ಗತಿ ಇಲ್ಲತಾಪಕ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ್ ಬುದ್ದೆ! ಹುಕ್ಕಾತ್‌ಡುವಾನ ಹೊತ್ತಿಯಂಡ್

ತಿಂಗೊಂಡು...! ಒಂದೂ ಹರೆವನ್ನೆಕಿಲ್ಲೆ...!" ಊಜಳೆ ಬುಟ್ಟತ್ ಮುದಾಕಿ! ಮುಕ್ಕಾಲ್ ಭಾಗ ಮೈಮಳ ದೂರುವಾತ್‌ಲೇ ನೇರ ಕಯಿಚತ್.

ಅಕ್ಕಣೆಕ್ ಎದಿಕೆ ಗೇಟ್ 'ಕಿರ್... 'ಂದ್ ಸದ್ದಾಚಿ.

"ಹ್ಲೊ, ಚಿಂಗಾರಿ ಬಂದ್‌ಬುಟ್ಟು ಕಾಂಬಳ..." ಮುದಾಕಿ ನೆರಿನ ಕೊಡಾಕಿ ಯಂಡ್ ಎದಿಕೆ ಪಡಿ ತೊರ್‌ಪಕ್ ಪೋಚಿ. ಲಲಿತ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದ ತೆಳಿನ ತಡಾತಂಡತ್! ತೊರ್‌ಂದ ಪಡಿರೊಳಿಯ ಒಳಾಕ್ ನುಗ್ಗನ ಸರೋಜ, ಒಮ್ಮೆಕೇ ನಿಂದಾರಾತ್! ಕ್ಷಣ ಗಳಿಗೆ ಲಲಿತಂಡ ಗುರಾತ್ ಕಾಟ್ವಾಲೆ. ಕೆದಾರಾನ ಮಂಡೆ ತಲ್‌ಮಿ, ಉಡಾತ ಪೊಡಿಯ ತಾರಾಮಾರ ಆಯಿಂಜತ್. ಮಡಾಲ್‌ಳಾತಂಡ ಕುಂಞಿ... ಬಾಡಾನ ಮೂಡ್...!

"ಸರೋಜ..." ಕುಸಿಲ್ ಎದ್ ನಿಂದತ್ ಲಲಿತ ಕುಂಞಿಯಡಾಕ!

"ಏ... ಎನ್ನತಾನ ಕಣ್ಣ್ ಕಡಾತಿ ಬುಡೊಂಚಿ, ಬಾಯಿ ಹೊಳೊಂದಂಡ್ ಕಲ್ಕಂತೆ ನಿಂದ್ ಬುಟ್ಟಿಯ? ಕೊಡಗ್‌ಂಜಿ ನೇರ್ತೇ ಬಂದಳಾತ್ ಬೆಚ್ಚಿಯ...! ನಿನ್ನಡ ಹಂಡ್‌ಕಾಲತ್‌ರ ಚಡ್ಡಿ ದೋಸ್ತ್... ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಲಂಗ ದೋಸ್ತಿವಲ್ಲೊ...! ಹೆದ ಲಲಿತ... ಅದ್ ಅವಡ ಕುಂಞಿ... ವಡೆಯನ ಕಂಡಂಡಿಲ್ಲೆ..."

ಮಾಂವಿರ ವಿವರಣೆಕ್ ಸರೋಜ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕುಸಿಲ್ ಪಕ್ಕ ಬಪ್ಪಂಜಿ, ಅವಡ ಕೈ ಪುಡಾಚಂಡತ್. "ಲಲಿತ... ನೀನ್... ಇಲ್ಲಿ...?! ಅಳಾತ್... ಅಳಾತ್... ದಂಡಾಳೂ ಅಳಾತಂಡತ್..." ಮಾಂವಿ... ಲೈಟಾಯಿತ್ ಕಾಫಿ ಮಾಡುವಿರ...? ಬೈಟೇಕ್ ಅಡಿಗಿ ನಾನೇ ಮಾಡುವಿ..."

"ಹ್ಲೊ! ಮೈಮ ಮಾಂಯಿಕ್ ಆಡಾರ್ ಮಾಡೊಳ ಕಲಿಗಾಲ! ನೋಡಿಯಪ್ಪಾ ಲಲಿತಾ? ನಿನ್ನಡ ಮಾಂಯಿಕೂ ನೀನ್ ಇನ್ನನೆ ಹಣೆ ಬೆಪ್ಪುಳಿಯಾ...?"

"ನಾಕ್ ಮಾಂವೊ ಮಾಂವಿ ದಾರೂ ಇಲ್ಲೆ..." ಲಲಿತ ಮೆಲ್ಲೆ ಎಣ್ಣೆಚಿ.

"ಹ್ಲೊ...! ಎಲ್ಲಾನೋ ತಿಂದ್ ತೇಗಿ ಬುಟ್ಟಿಯಾ...? ಹರೋಲೆ ನಲ್ಲದ್ ಮಾಡಿಯ."

"ಮಾಂವಿ... ಚೆನ್ನ ಮುಂಡತಿಪ್ಪಿರ? ನಿಂಗಡ ಬಾಯಿನ ಬಂದಯಿಂಡ ಮಿಂಞಲೂ ಲಂಗ್ ಲಗಾಮಿಲ್ಲ ತನ್ನೆಕೆ ತೊರ್‌ಪಿರಲ್ಲ... ಛಿ! ಅವ ಬಂದಿಯದೇ ಇಕ್ಕ..." ಲಲಿತ ಕಡಾಪತ್ ಪರೆವದು ಪೊನ್ನವ್ವ ಚೆಡಿನ ಎರ್‌ಕಾಚಿ.

"ಬಂದಯಿಂಡ ಮಿಂಞಲ್ ಮಾಂಯಿನ ಅಡಾಕೊಳ ಮೈಮ, ಅಬ್ಬೇ..." ನಾಳೆನ್ನೇ ಎನ್ನಡ ಮೋಂವೊ ಮುರುವಂಗಣ್ಣೊಂಜಿ ಕೊಡಗ್‌ಕ್ ಗಾಡಿ

ಬುಟ್ಟಾಬಳೆ...! ಈ ನರಕ ನಾಂಗ್ ಬೋಂಡ...! ಕಂಜಿ ಆಚೇಂಗಿಯೂ ಹರೋಲೆ... ಕುಡ್ ಚಂಡ್ ಕೊಡಗ್ ರ ಮಣ್ಣ್ ಲೇ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚಿಬಳೆ...! ಇಕ್ಕತ ಹೊಣ್ಣ್ಗಳ ಬಗ್ ಬಂದಕಂತೆ ಆಡೊಳ" ವಟವಟ ಎಣ್ಣೆಯಂಡ್ ರೋಸತ್‌ಲ್ ಒಳಾಕ್ ನಡ್ಂದತ್.

"ನೀನ್ ಬ್ಯಾಗ್, ಕುಂಞಿನ ಎಡ್ತಂಡ್ ಆ ರೂಮ್ ಪೋ ಲಲಿತ. ನಾನ್ ಕೈ ಕಾಲ್ ಕತ್ತಿಯಂಡ್ ಬಂದ್‌ರುವಿ...! ಇಲ್ಲಿ ಉಂಡೇಂಗಿ ಇದ್ ತಕ್ಕ ಪರೆವಕೊಂದೂ ಬುಡುಲೆ."

ಅವ ಕಾಣ್‌ನ ರೂಮ್‌ರತ್ತಟ ಲಲಿತ ಬ್ಯಾಗ್‌ನೋ, ಕುಂಞಿನೋ ಎಡ್ತಂಡ್ ಪೋಚಿ. ಒಳಾಕ್ ಬಂದಿತು ಚೇರಲಳತಂಡ್, ಕುಂಞಿನ ನೆಲತ್ ಕಳಿಪಕ್ ಬುಟ್ಟತ್. ಆ ರೂಮ್‌ರ ಸುತ್ತ ನೋಟಾಚಿ ಲಲಿತ! ಸಾಧಾರಣ ಚೆನ್ನ ಚೆರಿಯ ರೂಮಾಚೇಂಗಿಯೂ ನೀಟಾಯಿತ್ ಇಂಜತ್. ಒರ್ ಡಬಲ್‌ಕಾಟ್, ಕ್‌ಡಿಕೆರ ಸೈಡ್‌ಕ್ ಟೇಬಲ್, ಚೇರ್, ಕಬೋರ್ಡ್, ಕೊಡೀ ಸೈಡ್‌ಲ್ ಬಟ್ಟೆ ತೂಕುವಕುಳ್ಳ ಹ್ಯಾಂಗರ್ ಸ್ಟಾಂಡ್....

ಅಕ್ಕಣೆ ಸರೋಜ ಟ್ರೇಲ್ ಒರ್ ಕಪಲ್ ಪಾಲ್, ದಂಡ್ ಕಪ್ ಕಾಫಿ, ಸಾಸರ್‌ಲ್ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಎಡ್ತಂಡ್ ಬಾತ್. ನೇರಾಯಿತೂ ಇಕ್ಕ ಲಲಿತಂಗ್ ಕಾಫಿರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಂಜತ್. ಕುಂಞಿಕ್ ಸರೋಜನೇ ಪಾಲ್‌ಕ್ ಮುಕ್ಕಿತ್ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ತಿಂಬ್‌ಚಿಟ್ಟತ್.

ತಡಿಲ್ ಇಕ್ಕ ಪುದಿಯ ಶಕ್ತಿ ಓಡಿ ಕಳಿಪಕ್ ಸುರುವಾನೆನ್ನೆಕೆ ತೋಂದ್‌ಚಿ. ಸರೋಜ ಲಲಿತಂಗಣ್ಣಿಚಿ-

"ಇಕ್ಕ ಎಣ್ಣ್ ಲಲಿತ, ಎನ್ನ ವಿಷಯ, ವಡಿಯ ಎಲ್ಲಿಯ? ಒಬ್ಬಳೇ ಕುಂಞಿನ ಎಡ್ತಂಡ್ ಬಸ್ಸು ಪತ್ತುವಕ್ ಕಾರಣ ಎನ್ನ? ನೀಡ ಮೂಡ್ - ತಡಿ ನೋಟುವಕ ಮಿಂಞಾತ್‌ರ ಲಲಿತ ಅಲ್ಲಾಂದ್ ಆಯಂಡುಂಡ್... ಎಣ್ಣ್...!"

ಲಲಿತ ಒಮ್ಮೆಕೇ ಬಿಕ್ಕುವಕ್ ಸುರು ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಒಳಲಿಂಜ ದುಃಖಿತ್‌ರ ಕಟ್ಟೆ ಒಡ್ಂದತ್. ಪತ್ ಮಿನಿಟ್ ಸರೋಜ ಅವಳ ತಕ್ಕ ಪರಿಚಿರುವಕಾಡ್, ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವಕಾಡ್ ಪೋಯಿಲೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಲಲಿತಂಡ ದುಃಖ ಕಮ್ಮಿಯಾಚಿ! ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯತ್‌ನೋ ಸಿನೇತಕರ್ತಿರ ಕೂಡೆ ವಲಂಬಿತ್ ಎದೆರ ಭಾರತ್‌ನ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿಯಂಡತ್.

"ನನ್ನಂಡ್ ನಿಂಗಕೆಲ್ಲಾ ದುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಚಿ ಕಾಂಬ ಸರೂ. ನೀಡ ವಡಿಯ ಎಂತೆಣ್ಣು?" ಲಲಿತ ಕಣ್ಣ್ ತ್‌ಟಿಯಂಡ್ ಕೇಟತ್.

“ಛೆ! ಛೆ! ಅನ್ನನೆಲ್ಲ ಗೇನ ಮಾಡತೆ ನೀನ್! ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಕೊಂಜಿ ಅದಿಯಾಯಿತ್ ಕಂಡಂಡಿಂಜ ನೀಡ ವಡಿಯ ಒಮ್ಮೆಕೇ ಎನ್ನನೆ ಬದಲಾಯಿಟ? ಅದೂ ಒರ್ ಕುಂಞಾನೋ ಮಡ್ಕಾಟ್ವಾರುವಂಜಿ...? ಅಚ್ಚಕ್ ದುಷ್ಟಬುದ್ದಿ ಇಂಜತಾ ಅವಂಡೊಳ್...? ಛಿ!”

“ಎಲ್ಲಾ ನಾಡ ವಿಧಿ” ಲಲಿತ ಎಣ್ಣೆ ಚಿ.

“ಮಿಂಞಾಕ್ ಎನ್ನ ಮಾಡುವಿಯಾ?”

“ನೀನೇ ಎನ್ನೆಂಗೋರ್ ಬಟ್ಟೆ ಕಾಟಿ ತರೊಂಡು! ನಾನೂ, ನಾಡ ಕುಂಞಿಯೂ ಎನ್ನನೇಂಗಿ ಬದ್ಕಿಯವ! ಎಲ್ಲೆಂಗೋರ್ ಚೆರಿಯ ಚಾಕ್ರಿ ಮಾಡಿ ತಾ. ನೀಡ ವಡಿಯಂಗೆಣ್ಣಿತ್ ಎನ್ನೆಂಗೋರ್ ಬದ್ಕುವಕ್ ಬಟ್ಟೆ ಬೊಳಿ ಕಾಟಿ ತಂದಕ ಚಾವಣೆಕೂ ನೀಡ ಋಣತಾನ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡೇ ಬದ್ಕುವಿ... ಪ್ಲೀಸ್....”

“ಆಚಿ ಲಲಿತ! ನಾಡ ವಡಿಯ ಅಫೀಸ್ ಡ್ಯೂಟಿರ ಮೀದ ಒರ್ ವಾರ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಹೆಡ್ ಅಫೀಸ್‌ಕ್ ಪೋಯಿತ್! ಬರಣೆಕೆ ನೀನ್ ವರೀಸ್ ಎಡ್ತವತೆ ಆರಾಮಲ್ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರ್....”

ಸರೋಜಂಡ ತಕ್ಕ್ ಕೇಟಿತ್ ಎಚ್ಚಕೋ ಸಮಾಧಾನ ಆಚಿ.

“ಬಂದಲ್ಲಿಂಜಿ ದಂಡಾಳೂ ಒಳೊಲ್ ಕೂಡಿ ಬುಡೊಂಜಿ ಅದನ್ನತಾನ ಅನ್ನನೆ ಗುಸುಗುಸು ಎಣ್ಣೆಯಂಡುಳ್ಳಿರೊ...! ಆಚಾ... ಎಲ್ಲ ಹರಂದ್ತಾ...? ಹರಮೆ ಕಡ್ಪಳಿರಾ...? ಅಡಿಗೇ ಆನಿಯತ್...” ಪೊನ್ನವ್ವ ಹಾಲ್ಂಜೇ ಬಾಯಿ ಬಡ್ಚತ್.

ಇಯಂಡ ತಕ್ಕ್ ತೇರಣೆ ಕುಂಞಿ ವರೀರ್ತಿಂಜತ್.

“ಪೋ ಲಲಿತ, ಮಿಂಞಾ ಕುಳ್ಚಂಡ್ ಬಂದರ್! ಬಾತ್‌ರೂಮಲ್ ನೀರ್ ಬಿಸಿಯಾಯಿತುಂಡ್! ಅಲ್ಲಿಂಜ ಉಂಗಲು! ತಡಿಕೂ, ಮನಸ್‌ಕೂ ಆರಾಮಾಪ. ಪಿಂಞೋರ್ ವಿಷಯ! ನಾಡ ಮಾಯಿ ಬಾಯಿಕ್ ಬಂದನ್ನೆಕೆ ಪರಂದಂಡಿಪ್ಪ. ಅದಾನ ಕೆಮಿಕ್ ಎಡ್ತವತೆ...”

*

*

*

ಎನ್ನನೆಲ್ಲೋ ಆಯಿತ್ ಲಲಿತಂಗ್ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಒಂದಾತ್ ಆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ತತ್; ಸರೋಜನೂ, ವಡಿಯ ಕುಶಾಲಪ್ಪನೂ ಕೂಡಿತ್. ಅದೂ ಲಲಿತಂಡ ಹರಕ್! ಮುಂಡತೆ ಮನೆಲೇ ಇರ್ ಎಣ್ಣಕ ಕೇಟ್ಲೆ. ಹಂಗ್‌ರ ಬದ್ಕು ಬೋಂಡ! ಕೈಲ್ ನಾಲ್ ಕಾಸ್ ಸಂಪಾದನೆ ಇರಡ್, ಮಿಂಞಾಕ್ ಸುಮಂಡ

20 / ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸತರತ್ತಟಿ ನೋಟೊಂಡು...ಂದೆಲ್ಲ ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಇಂಜತ್!
ಪೊನ್ನವ್ವ ಮಾತ್ರ ಭಾರೀ ಕಿರಿ ಕಿರಿ ಮಾಡುವಯಿಂಜತ್.

“ಏ... ಬಾ ಮೂಡಿ ಲಲಿತ, ನಿನ್ನಡ ಮೋವ ಉಚ್ಚಿ ಆಟಿ ಬುಟ್ಟಿಯ...
ಕಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಬುಟ್ಟಿಯ...! ಇದಾನೆಲ್ಲ ಹರಮೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡೊ ಕೈಲಿಯಾ...?
ಅದೇ... ನಾಡ್ ಮನೆಲ್ ಕಕ್ಕೂಸ್ ಕಾಣತವು, ತೋಟಕೇ ಚೆಂಬ್ ಎಡ್ತ್
ಓಡುವಯಿಂಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಿಪ್ಪಳ...?”

ಲಲಿತಂಗ್ ಅವಡ ಬಾಯಿ ಕೇಟ್ ಕೇಟ್ ಅಭ್ಯಾಸ ಆಯಿರ್ತೆಂಜತ್.

ದಿನ, ವಾರ, ತಿಂಗ, ಕಾಲ.... ಇನ್ನನೇ ಉರಾಂಡ್ಚಿ. ಸುಮನ ಸ್ಕೂಲ್‌ಕ್
ಕೂಟಿತಿಂಜತ್! ಲಲಿತ ಇಕ್ಕ ಸ್ಕೂಲ್‌ರ ಪಕ್ಕತೇ ಚೆರಿಯ ದಂಡ್ ರೂಮ್‌ರ ಮನೆ
ಮಾಡಿತಿಂಜತ್! ಅವಡ ಕಷ್ಟ ಕತೆನ ಕೇಟ ಹೆಚ್.ಎಮ್. ಸುಮಂಡ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸತರ
ದುಡ್ಡ್‌ನ ಎಡ್‌ತಂಡ್‌ಲೆ! ಆ ಖರ್ಚ್‌ನ ತಾನೇ ವಹಿಸಿಯಂಡದ್ ಲಲಿತಂಗ್
ನೆಮ್ಮದಿ ಇಂಜತ್.

* * *

ಅನ್ನನೇ ಸುಮ ಎಳ್ತಲ್ ಭಾರೀ ಬುದ್ಧಿ ಕರ್ತಿ, ಚುರ್‌ಕ್‌ಕರ್ತಿ ಆಯಿಂಜತ್.
ಪ್ರತೀ ಟೆಸ್ಟ್‌ಲೂ, ಪರೀಕ್ಷೆಲೂ ಕ್ಲಾಸ್‌ಕ್ ಅವಳೇ ಫಸ್ಟ್ ಬಪ್ಪಯಿಂಜತ್.
ಆ ಚುಪ್ಪಿ ಮನಸ್ಸಕ್ ಅವ್ವ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿಂಟುಳ್ಳದ್ ಗೊತ್ತಾಪಯಿಂಜತ್.

* * *

ಕಾಲ ದಾರ್‌ಕೂ ಕಾಕತೆ ಓಡಿಯಂಡೇ ಇಂಜತ್. ಸುಮಂಡ ಬಿ.ಕಾಂ. ಡಿಗ್ರಿ
ಕಯಿಂಜಿತ್, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೋರ್ಸ್ ತೇತಂಡತ್. ಇಂಞಿಕ್ಕ ಓದ್‌ನ ಬಾಕಿ
ಮಾಡಿತ್ ಚಾಕ್ರಿರ ಬೋಟೆಕ್‌ಳಾಂಜತವ. ಲಲಿತ ಅದೇ ಸ್ಕೂಲ್‌ಲ್ ಇಂಞೂ
ಚಾಕ್ರಿಲಿಂಜತ್! ಅವ್ವ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ ಮದಿ, ಅವಳ ಚಾಕುವ ಭಾರ ಇಂಞ ನಾನೇ
ವಹಿಸಿಯೋಂಡು! ಅವಳ ಚಾಯಿಲ್ ಚಾಕ್ರೊಂಡು... ಎಣ್ಣುವ ಆಸೆ ಸುಮಂಗ್!
ಓದುವಕ್ ಇಂಞೂ ಆಸೆ ಇಂಜತೇಂಗಿಯೂ, ಪೂತರ ಬರ! ಸರೋಜ - ಕುಶಾಲಪ್ಪ
ಮಿಂಞಕ್ ಬಾತೇಂಗಿಯೂ, ಸುಮಂಗ್ ಪುನಾ ಪುನಾ ಅಯಿಂಗೆಕ್ ಭಾರ ಆಪದ್
ಇಷ್ಟ ಇಂಜಿಲೆ. ಗೊತ್ತುಳ್ಳ ಅಡ್ರೆಸ್‌ಕೆಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪಿಕೇಶನ್ ಇಟ್ಟಿತ್. ಸುಮಾರ್
ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಕ್ ಪೋಯಿತ್ ಬಾತ್!

ಲಲಿತ ಸಿನೇತಕರ್ತಿ ಸರೋಜಂಗಣ್ಣ್ ಚಿ "ಸರೂ, ನಾಡ ಕುಂಞಿ ಸುಮ ಚಾಕ್ರಿಕ್ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಂಡುಳ್ಳದ್ ನೀಕೂ ಗೊತ್ತುಂಡಲ್ಲಾ? ನೀಡ ವಡಿಯಂಗಣ್ಣಿತ್ ಎಲ್ಲೆಂಗೋರ್ ಚಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿಕೊಡ್..."

"ಬೇಜಾರ ಮಾಡತೆ ಲಲಿತಾ. ನೀಕಾಯಿತ್ ನಾಕ್ ಅಚ್ಚಕೂ ಮಾಡುವ ಕಯ್ಯುಲಿಯಾ? ನಾಕೆನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾ ಮರಿಯಾ? ನೀಡ ಮೋವಳೇ ನಾಡ ಮೋವಾಂದ್ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್, ನಂಗಡ ಕೈಲಾಪ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ..."

ಲಲಿತಂಗ್ ಸರೋಜಂಡ ತಕ್ಯ ಕೇಟಿತ್ ಎದೆ ದುಂಬ್‌ನನ್ನೆ ಕೆ ಆಚಿ.

ಅದೇ ಪೋಲೆ ಟೀ ಎಸ್ಪೀಟಾರ ಆಫೀಸಲ್ ಅವಕ್ ಚಾಕ್ರಿಯೂ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ತತ್. ಕುಶಾಲವ್ವಂಡ ದೂರತಾರ ಬೆಂದುವೂ, ಸಿನೇತನೂ ಆನ ಟೀ ಎಸ್ಪೀಟಾರ ಮಾಲೀಕ ಚಂಗವ್ವಂಗ್ ಸುಮ ಪಿಂಞ ಲಲಿತಂಡ ಕುಟುಂಬ ಕತನ ಎಣ್ಣಿ ಕೊಡ್ಪದು, ಚಂಗಪ್ಪ ಅವಕ್ ಆಫೀಸಾಲೇ ಚಾಕ್ರಿ ಕೊಡ್ತತ್. ಒರ್ ತಿಂಗತ್‌ಲೇ ಅವ ಅಲ್ಲಿ ನಲ್ಲ ಪೆದತ್‌ನೋ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ತಾಂಡ ನಲ್ಲ ರಿಕೆ, ಗುಣ, ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಾತೂ ಅವ ಮಿಂಞಾಲಿಂಜತ್. ಸುರೂ ಸಂಬಳ ಕೈದುಂಬ ಕಾಟ್ಟುವದು, ಬಂದಿತ್ ಅನ್ನನೇ ಅವ್ವಂಡ ಕೈಕಾಟ್ಟಿತ್ ಎಣ್ಣಿ ಚಿ - "ಅಮ್ಮಾ ನಾಳೆಂಜ ನೀನ್ ಪಣೆಕ್ ಪೋಪ ಕಯ್ಯ! ಅಡಿಗ ಮಾಡಿಯಂಡ್, ಈ ಮನೆರ ಕೆಲಸ - ಕಾರ್ಬಾರ್ ನೋಟಿಯಂಡುಡೇಂಗಿ ಮದಿ".

ಅವ್ವ ಲಲಿತಂಡ ಕಣ್ಣ್ ದುಂಬ್‌ಚಿ! ಸುಮ ಅವಳೇ ನೋಟುಚಿ. ಮಧ್ಯ ಬೈತಲೆರಲ್ಲಿ ಮರೆಡೆ ತೆಲಾಮಿ ಚೆನ್ನಂಗಲ್ಲ ನೆರೆ ಬಂದ್‌ರಾತಿಂಜತ್. ಮೂಡಲ್ ಬಯತಾನ ಕಳೆ! "ಎನ್ನತಾನಮ್ಮಾ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡುಳ್ಳಿಯಾ...?" ಪುನಃ ಕೇಟಿತ್.

"ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ ಕುಂಞಿ. ನೀಡ ಪಪ್ಪ ಎಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕು? ಅವ ಎಂತೋ ಕೆಲಕ್ ಮದ್ದು ಟೈತ್ ಅತ್ತಟಿ ಬಲ್‌ಚಂಡಿತ್...! ಆ ಮುಂ... ಉದ್ದಾರಾಪಾಲೆ...! ನಾಡ ಕೆಲವರಿ ಎತ್ತತಿಪ್ಪಾಲೆ...! ನಾನ್ ಪಟ್ಟಂಡುಳ್ಳ ಕಷ್ಟತಾರ ನೂರಟ್ಟಿ ಕಷ್ಟತಾನ ಅವ ಪಟ್ಟಿತೇ ಪಡುವ..."

ಸುಮಂಗ್ ಅವ್ವಂಡ ಮೀದ ಚೆಡಿ ಬಾತ್. "ಅವಳ ಮಾತ್ರ ಎನ್ನಂಗಮ್ಮಾ ಬಯ್ಯುವಿಯಾ? ದಂಡ್ ಕೈ ಕೂಡ್‌ಚೇಂಗಿ ಮಾತ್ರ ಚಪ್ಪಾಳೆ! ನೀಡ ವಡಿಯ ಇಚ್ಚಕಾಲ ನಿನ್ನ ಒಂಟಿಯಾಯಿತ್ ಬುಟ್ಟ್ ಪೋಪಂಚಿ, ಇಕ್ಯಾಕಣೆಕ್ ನೀನ್ ಚೆತ್ತಪೋಯಿತುಳ್ಳಿಯಾ, ಬದ್‌ಕಿತುಳ್ಳಿಯಾಂದ್... ಅರಾಂಜಾಲೆ! ಅನ್ನತಲ್ಲಿ ಅವನ ಎನ್ನಂಗಮ್ಮಾ ಇನ್ನತ ಗಳಿಲ್ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಕಣ್ಣ್ ನೀರಾಡುವಿಯಾ?"

ನೀಕ್ ನಾನಿಲ್ಲಿಯಾ? ನಾನ್ ನಿನ್ನ ಚಾವಣೆಕ್ ಚಾಕುವಿ. ಪಳೆಯಾನೆಲ್ಲ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ತಡಿನ ಪಾಳಾಕಿಯವತೆ. ಎನ್ನಾಂಗ್ ಆ ಗೋಡೆಲ್ ಇಂಞೂ ನೀಡ ವಡಿಯಂಡ ಪೋಟೋತಾನ ತೂಕಿತ್ ನೋಟಿಯಂಡಳ್‌ಪಿಯಾ? ಕಯ್ಯುವೇಂಗಿ ಒರ್ ಪೂಮಾಲೆನ ಅದಾಂಗ್ ತೂಕಿತ್ ಊದಾಕಡ್ಡಿ ಕತ್ತಚಿರ್...”

“ಸುಮಾ...!! ಎಂತ ತಕ್ಕ ಪರಂದಂಡುಳ್ಳಿಯಾ? ಎಚ್ಚಕಾಚೇಂಗಿಯೂ ನೀಕ್ ಜನ್ಮ ತಂದ ಅಪ್ಪ...” ಲಲಿತಂಡ ಸ್ವರ ಗಾಡ್‌ತತ್.

“ಹ್ಲಾಂ...! ಅಪ್ಪ...?! ನಾಕ್ ಅಪ್ಪನೇ ಇಲ್ಲೆಮ್ಮಾ...! ಪುಟ್ಟಾಚಿಟ್ಟಾಟಿ ಮಾತ್ರಕ್ ಅಪ್ಪನಾಯಿರುವ? ನಾಕ್ ಅಪ್ಪ-ಅವ್ವ ಎಲ್ಲ ನೀನ್ ಮಾತ್ರ...! ನಾಡ ಮಿಂಞಾತ್ ಇಂಞ ಮಿಂಞಾಕ್ ಅಪ್ಪಂಡ ಪೆದ ಎಡ್‌ತಾರ್‌ತೆ...” ಸುಮ ರೋಷತೂ ದುಃಖತೂ ಬೆಡ್‌ರೂಮ್‌ರತ್ತಟಿ ನಡ್‌ಂದಾರ್‌ತತ್.

ಲಲಿತ ಮೋವಡ ಬೆನ್ನನೇ ನೋಟಿತ್, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅಳಾತಂಡ್ ಊಜಳೆ ಬುಟ್ಟಿತ್. ಸುಮಂಡ ತಕ್ಕಾಲೂ ಸತ್ಯ ಅಡ್‌ಂಗಿತಿಂಜತ್! ಅದ್ ಲಲಿತಂಗೂ ಗೊತ್ತ! ಆಚೇಂಗಿಯೂ, ದಂಡ್ ಕಾಲತ್‌ರಚ್ಚಕ್ ಜೊತೆಲ್ ಬದಾಕಿತ್, ಸುಮನೋ ಮಡಾಕ್‌ಟ್ವ ತಂದ ಬಿದ್ದಪ್ಪಂಡ ಗೇನ ಅಚ್ಚಕ್ ಸುಲಭತ್ ಅವಡ ಎದೆರೊಳಾಂಜಿ ಮಾಜುವದ್ ಸಾಧ್ಯ ಇಂಜಿಲೆ. ಪಾಪ! ಕುಂಞಾರ ಮಿಂಞಾಲ್ ಇಂಞ ಪಳೆಯ ಸಂಗತಿನೆಲ್ಲ ಎಣ್ಣಿತ್ ಬೇಚಾರ ಪಡ್‌ತುವಕಾಗ! ಎಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟವೂ ನಾಡ ಪಾಲ್‌ಕೇ ಉಂಡೇಂಗಿ ಮದಿ....! ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಯಂಡ ಲಲಿತ, ಅಡಿಗಮನೆಕ್ ಕಾಲ್ ಈತಂಡ್ ನಡ್‌ಂದತ್. ಕೈಲಿಂಜ ಮೋವಡ ಸಂಬಳತಾನ ಬೆಡ್‌ರೂಮ್‌ಕ್ ಬಂದಿತ್ ಮೋವಕೇ ಕೊಡ್‌ತತ್.

“ಇದವ್ವಾ, ನೀನೇ ಭದ್ರತ್ ನೀಡ ಪೊಟ್ಟಿರೊಳಾಲ್ ಬೆಚ್ಚ. ನಾನೆಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚವಡ್‌? ಎನ್ನೇಂಗಿ ಬೋಂಡಿಚಾಪಕ ಕೇಟಿವಿ! ಹಾಂ! ಸ್ಕೂಲ್ ಟೀಚರ್ ಶಾರದೆರ ಕೈಲಿಂಜ ಆಯಿರ ಉರ್‌ಪಿಯ ಬಡ್ಡಿಕ್ ಕೇಟಂಡ್ ನಾಲ್ ತಿಂಗ ಆಚಿ. ಅದಾನ ತೇತ್‌ರೊಂಡು...”

“ಈ ಸುರೂ ಸಂಬಳತ್ ಅದೆಲ್ಲ ಬೋಂಡಮ್ಮ. ಬಪ್ಪ ತಿಂಗತ್ ಅಸಾಲ್ ಬಡ್ಡಿ ಪೂರ್ತಿ ಕೊಡ್‌ತಾರನ! ಇದ್ ಮಾತ್ರ ನಂಗಡ ಖರ್ಚ್‌ಕ್ ಬಳಸಿಯಂಡಕ ಮದಿ! ಈ ಸುರೂ ಸಂಬಳತ್ ಕಾವೇರಿಕ್ ಪೋಂಡು, ಪಿಂಞ ಇಗ್ಗು ತಪ್ಪಂಡಲ್ಲಿಕ್ ಪೋಂಡೂಂದ್ ಪರಕೆ ಮಾಡಿಯಂಡಿಯೆ! ಅದಾಂಗಾಯಿತ್ ಆ ದುಡ್ಡ್ ತೊಡುಲೆ! ಖರ್ಚಿಕ್ ಮನೆಕುಳ್ಳದ್ ಮಾತ್ರ ಎಡ್‌ತಂಡಕ ಮದಿ...”

ಸುಮಂಡ ತಕ್ಕಾಕ್ ಅವ್ವಂಗೂ ಕುಸಿಯಾಚಿ. “ಬಪ್ಪ ವಾರತ್ ಪೋಯಿತ್ ಬಂದ್‌ರನ ಕುಂಞೀ...! ಪರಕೆನೆಲ್ಲ ಪಳಿಯದ್ ಮಾಡಿಯವಕಾಗ...”

“ಆಡಮ್ಮ, ನಾನೂ ಮೂಂದ್ - ನಾಲ್ ದಿನ ರಜ ಕೇಪಿ...”

* * *

ಸುಮ ಅವ್ವನ ಕೂಟಿಯಂಡ್ ಪರಕೆ ತೇತಂಡ್ ಬಾತ್! ಲಲಿತ ಮಾತ್ರ ಒಳಿಯೇ ಬಿದ್ದಪ್ಪನ ನೆನತಿಯಂಡ್ ಕೊರಗುವಯಿಂಜತ್.

ಪಿತ್ಯಾಂದ್ ಲಲಿತಂಗ್ ನೇರ್ತೆ ಏವಕ್ ಕಯಿಂಜಿಲೆ. ಮಂಡೆ ಭಾರ, ಮೇಲ್ ಕೈ ನೊಂಬಲ, ಸುಸ್ತ್....

ಸುಮ ಎದ್ದವ, ಅವ್ವ ಏವತಾನ ಕಾಂಬಂಜಿ ಒಪ್ಪುವ ತಂಟೆಕ್ ಪೋಯಿಲೆ. ಪಾಪ ಇಚ್ಚಕ್ ದಿವಸ ನಯಿಚ ತಡಿ, ಇಂದ್‌ಂಜ ಆರಾಮಾಲಿರಡ್. ಇಕ್ಕಲೇ ಒಪ್ಪುವದ್ ಬೋಂಡಾಂದ್ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್, ಸದ್ ಮಾಡತೆ ಬೆಡ್ ರೂಮ್‌ಂಜ ಪೋರ್ಮೆ ದಾಟ್‌ಚಿ. ಸುಮನೇ ಬೆರಿಯ ಮೂಡ್ ಕತ್ತಿತ್, ಬಾಡೆಮನೆ ಒಡ್‌ಕಿತ್, ಚಾಣತ್ ನೀರ್ ತಣಿಪಂಜಿ, ದೇವಕ್ ಬೊಳಾಚೆ ಬೆಚ್ಚತ್. ಅಲ್ಲಿಂಜ ಅಡಿಗ್ ಮನೆಕ್ ಬಾತ್. ಸ್ವಪ್ ಕತ್ ಚಿಟ್ಟಿತ್, ಕಾಫಿ ಬೆಪ್ಪಂಜಿ, ಪುಳ್ಳಿ ಒಲೆಲಿಂಜ ಬೂದಿನೆಲ್ಲ ಕೋತಿತ್, ತಿತ್ತಾಕ್‌ಚಿ. ಬೆರಿಯೋರ್ ಅಕ್ಕಿರ ಉಪ್ಪಿಟ್ ಮಾಡಿತ್, ಕುಕ್ಕರಲ್ ಸ್ಪೌಲ್ ಕೂಳ್-ಕರಿ ಮಾಡಿ ಉಳ್‌ಪಿತ್, ಅಮ್ಮಂಗ್ ಬಿಸಿಯಾಯಿತ್ ಕಾಫಿ ಮಾಡ್ಯಂಡ್ ಫ್ಲಾಸ್ಕ್ ದುಂಬ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್. ತಾನೂ ಕುಡ್‌ಚಿತ್, ದಂಡ್ ಬಾಯಿ ಉಪ್ಪಿಟ್ ತಿಂಬಂಜಿ, ಕ್ಯಾರಿಯರ್‌ಕೂ ಇಟ್ಟಂಡತ್. ಅಲ್ಲಿಂಜ ಡ್ರೆಸ್ ಚೇಂಜ್ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಬೆಡ್ ರೂಮ್‌ಕ್ ಬಾತ್. ಲಲಿತ ಇಂಞೂ ವರಿಯಂಡಿಂಜತ್.

“ಅಮ್ಮಾ, ನಾನ್ ಡ್ಯೂಟಿಕ್ ಪೋಯಂಡುಳ್ಳೋ! ನೀನ್ ಆರಾಮಲ್ ಏಳ್...! ಪೊಲಾಕಕುಳ್ಳದ್, ಮಜ್ಜಣಕುಳ್ಳದೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಬೆಚ್ಚಿಟಿಯೆ...! ಆಂ... ಎಣ್ಣಿನೆಕೆ ಇಂದ್‌ಂಜ ಕೆಲಸ-ಗಾಲಸಕೆಲ್ಲ ಪೋಯಿರಂಡ. ನಾನೇ ನೀಡ ಸ್ಕೂಲ್‌ಕ್ ಪೋಯಿತ್ ಎಣ್ಣಿತ್ ಅನ್ನನೇ ಪೋಪಿ...” ಮೂಡ್‌ಕ್ ಕ್ರೀಮ್‌ಟ್ಟಂಡೆಣ್ಣಿ ಚಿ.

ಅಕ್ಕಲೂ ಲಲಿತಂಡ ಸದ್ದಿಲ್ಲೆ. “ಅಮ್ಮಾ... ಎಣ್ಣಿನದೆಲ್ಲ ಕೇಟಂಡುಳ್ಳಿಯಾ? ಅಮ್ಮಾ...” ಪಕ್ಕ ಬಂದಿತ್ ನೆತ್ತಿ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಟ್‌ಚಿ. ತಿತ್ತಕಂಡ ತೊಟ್ಟ ಅನುಭವ ಆಚಿ. ಸುಮಂಡ ಕೋಟ ಕೈ ನೆತ್ತಿನ ಮುಟ್ಟುವದು, ಲಲಿತ ಮೆಲ್ಲೆ ಕಣ್ಣ್ ಬುಟ್ಟಿತ್. ಸುಮ ಬೊತ್ತಿ ಪೋಚಿ.

“ಎಂತಮ್ಮಾ ಇದೇ...?! ಮೇಲ್ ತಿತ್ತರನ್ನೆಕೆ ಕೊದ್ ಚಂಡುಂಡ್! ಆಚೇಂಗಿಯೂ, ನಾಡ ಕೂಡೆ ಎಣ್ಣೆತಿಲ್ಲೆ. ದೇವಸ್ಥಾನ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿತ್ ಕಾವೇರಿಲ್ ಪಚ್ಚೆ ನೀರಲ್ ಕುಳಿಚದ್ ಕಾಂಬ.” ಸುಮಂಗ್ ಕಣ್ಣಲ್ ನೀರ್ ದುಂಬ್ ಚಿ. ಅವ ಆಫೀಸ್ ಕ್ ರಜ ಚೀಟಿ ಅಯೆಚಿತ್, ಫೋನ್ ಮಾಡಿತ್ ವಿಷಯ ಅರಿಚಿಟ್ಟತ್. ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಕ್ ಕೂಟಿಯಂಡ್ ಪೋಯಿತ್ ಇಂಚೆಕ್ಷನ್ ಪಿಂಞ ಬೋಂಡಿಚಾನ ಮದ್ದ್-ಪಿಲ್ಸ್ ಎಲ್ಲ ಕೊಂಡ ಬಾತ್. ದಂಡ್ ದಿನ ಅವ್ವಂಡ ಆರೈಕೆ ಮಾಡ್ ಚಿ ಸುಮ. ಪೂತ್ ಪೂತ್ ರವೆ ಕಂಜಿ, ಬಾರ್ಲಿ ಕಂಜಿ, ಬ್ರೆಡ್ಡ್, ಇನ್ನನೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಣ್ಣೆ ನನ್ನೆಕೆ ಕೊಡ್ ತಂಡ್ ಬಾತ್. ನಾಲನೇ ದಿನ ಪನಿ ಕಮ್ಮಿ ಆಚೇಂಗಿಯೂ, ಲಲಿತಂಗ್ ದುಂಬಾ ನಿಶ್ಯಕ್ತಿ ಇಂಜತ್. ಸುಮಂಡ ಕೈ ಪುಡ್ ಚಂಡೇ ನಡ್ ಕೊಂಡು. ತಡಿಲ್ ಶಕ್ತಿ ಇಂಜಿಲೆ. ಚೋರೆ ಇಲ್ಲತ ಮೂಡ್ ಬೊಳ್ ತ್ ಪೋಯಿಂಜತ್. ಅವ್ವಂಡ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಟುವ ಕಯ್ಯತಾಪದು, ಇಂಞ ಪಣತಾರ ಮೂಡ್ ನೋಟ್ ಚೇಂಗಿ ಸೆರಿಯಾಪಾಲೆ, ಅವ್ವ ತಾಂಡ ಕೈ ಕಡ್ ದೋಕು ಎಣ್ಣುವ ಪೋಡಿಲ್ ಸುಮ ಪೈವೇಟ್ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್ ಕ್ ಕೂಟಿಯ ಪೋಚಿ.

ಲಲಿತಂಡ ತಡಿನ ಪೂರ್ತಿ ಚೆಕ್-ಅಪ್ ಮಾಡ್ ನ ದಾ ಪೊನ್ನಪ್ಪಂಡ ನೆತ್ತಿಲ್ ನಾಲಂಜಿ ಗೆರೆ ಎದ್ದ್ ಕಂಡತ್. ಮನಸ್ ಎಂತೋ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ್ ತುಳ್ಳನ್ನೆಕೆ ತೋಂದ್ ಚಿ. ಸುಮಂಡತ್ತಟಿ ತಿರನ ಅಯಿಂಡ ತಕ್ಕೆಲ್ಲ ತೊಂಡೆರೊಳ್ ಲೇ ಪೂಂದ್ ಪೋಚಿ. ಆಚೇಂಗಿಯೂ, ಪೂರ್ತಿ ವಿಷಯ ಎಣ್ಣುವ ಕಯಿಂಜಿಲೆ.

“ನೋಟವ್ವ, ಇಯಂಗ ಚೆನ್ನಂಗ್ ವಾರ ಇಲ್ಲಿಂಜಕ ನಲ್ಲದ್. ಅಯಿಂಡ ಆರೋಗ್ಯಕ್ ಬೋಂಡಿಚಾನ ಇಂಚೆಕ್ಷನ್, ಟ್ಯಾಬ್ಲೆಟ್ಸ್ ಎಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡ್ ತಂಡ್, ಎಂತ ಕಾಯಿಲಂದ್ ಕಂಡ್ ಪುಡಿ ಕೊಂಡು! ಚೆನ್ನಂಗ್ ಟೈಮ್ ಬೋಂಡಿಚಾಪ...”

ಸುಮಂಡ ತೊಂಡೆಂಜ ತಕ್ಕ ಪೊರ ಬಂದ್ ಲೆ! ಕಣ್ಣ್ ಮಾತ್ರ ದುಂಬ್ ನ ಕೆರೆಯಾಯಿತಿಂಜತ್. ಕ್ಷಣ ನೇರ ಅಯಿಂಗಳೇ ನೋಟ್ ಚವ.

ಮಧ್ಯ ಬಯತ್ ದಾಟ್ ನ, ಆರೋಗ್ಯ ದುಂಬ್ ನ, ಎತ್ತರತಾರ ಗಟ್ಟಿರ ವ್ಯಕ್ತಿ! ಅಯಿಂಡ ಕನ್ನಡಿರ ಮರೆಲುಳ್ಳ ಕಣ್ಣ್ ಬೋರೆಲ್ಲಿಯೋ ನೋಟಿಯಂಡಿಂಜತ್. ಬೋಳೆಲ್ ಸೈತಾಸ್ಕೋಪ್ ಇಟ್ಪಾತಿಂಜ, ಆಫ್ ಕೈ ಬೊಳ್ ತ ಕೋಟ್ ಕೊಡಿಯ ಎದೆರಾಲೆ ಬುದ್ದ್ ನೇಂದಂಡಿಂಜತ್. ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ಬೊಳ್ ಪು ಮಿಶ್ರ ಕರ್ತ ತೆಲ್ ಮಿ!

“ಆಚಿ ಡಾಕ್ಟರ್, ಎನ್ನನೇಂಗಿ ನಾಡಮ್ಮಂಗ್ ವಾಸಿಯಾಚೇಂಗಿ ಮದಿ!”ಂದ್ ಕಣ್ಣಾನ ಬೆರತಾರ ತುದಿಲ್ ತೇಟಿಯಂಡ್ ಲಲಿತ ಬುದ್ದಂಡಲ್ಲಿಕ್ ಬಾತ್. ಅವ ಮೋವಡ ಕಣ್ಣೇ ನೋಟಾಚಿ. ಸುಮ ಆ ದೃಷ್ಟಿನ ತಪ್ಪಾಚಿಟ್ಟಿಂಡ್, “ಅಮ್ಮ... ಚೆನ್ನಂಗ್ ದಿನಕೆತ್ತನೆ ನೀನಿಲ್ಲಿರೊಂಡುಲೊ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂಕ್‌ಲ್ ನಲ್ಲ ನಲ್ಲ ಇಂಚೆಕ್ಕನ್, ಟ್ಯಾಬ್ಲೆಟ್, ಸ್ಯಾನಿಂಗ್ ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಲೊ. ಅಯಿಂಗ ದುಂಬ ನಲ್ಲಯಿಂಗಮ್ಮಾ...”ಂದೆಣ್ಣೆತ್ ಎನ್ನನೆಯೋ ಒಪ್ಪಾಚಿಟ್ಟಿತ್. ಪುನಃ “ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ಮನೆಲುಂಡೇಂಗಿ ಪುನಾ ಕಯ್ಯತಾಚೇಂಗಿ ನೋಟುವೊ ದಾರಮ್ಮ? ನಾಕ್ ಇಂಞ ರಜ ಕ್‌ಟುಲೆ...! ಒರ್ ವಾರ ರಜ ತಂದದೇ ಬಲ್ಯದ್. ಅಯಿಂಡ ಬಲ್ಯ ಗುಣತ್! ಇಲ್ಲಿಪ್ಪದೇ ಕ್ಷೇಮ. ಡಾಕ್ಟರ್, ನರ್ಸ್, ಆಯಾ ಎಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರ ಎಡ್‌ತವ! ನಾನೂ ಡ್ಯೂಟಿಕ್ ಪೋಪಕ ಬಪ್ಪಕ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಪೋಕಲು...”

“ಅದ್ ಸೆರಿಯವ್ವಾ...! ಮನೆಲ್ ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ಎನ್ನನೆ ಇಪ್ಪಿಯಾ...?”

“ಆ ಬೇಜಾರ ನೀಕ್ ಬೋಂಡಮ್ಮಾ! ನಂಗಡ ಆಫೀಸಾರ ಅಟೆಂಡರ್‌ರ ಮೋವ ಉಂಡ್! ಅವಳ ಕಾಕಿಯಂಡ್ ಪೋಪಿ! ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಕರ್ತಿ! ಚೆನ್ನಂಗ್ ದಿನಕೆತ್ತನೆ ನಂಗಡಲ್ಲಿಂಜೇ ಸ್ಕೂಲ್‌ಕ್ ಪೋಯಂಡ್ ಬೈಟಾಪಕ ಮನೆಕ್ ಬಂದೋಡ್...”

ಲಲಿತಂಗ್ ಚೆನ್ನ ಸಮಾಧಾನ ಆಚೇಂಗಿಯೂ, ಆಸ್ಪತ್ರೆವಾಸ ಇಷ್ಟಾಯಿಲೆ. ಅನ್ನನೆ ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಣ್ಣಾನ ತಕ್ಕನ ಮೀರುವ ಧೈರ್ಯವೂ ಇಂಜಿಲೆ.

ಸುಮ ಜಾಸ್ತಿ ತಕ್ಕಕ್ ನಿಕ್ಕತೆ ಅವ್ವನ ಅಡ್ಮಿಟ್ ಮಾಡ್‌ಚಿ.

*

*

*

ಅವ್ವನಿಲ್ಲತ ಮನೆ ವರೀ ಪೋನನ್ನೆಕೆ, ಖಾಲಿ ಖಾಲಿ ಆಯಿಂಜತ್! ಡ್ಯೂಟಿ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಸುಸ್ತಾಯಿತ್ ಮನೆಕ್ ಬಪ್ಪಕ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯಾನ ಕಾಫಿ, ಬೈಟೆಕ್ ಅಡಿಗಿ ಎಲ್ಲಾ ರೆಡಿ ಮಾಡಿರ್‌ತಿಪ್ಪಂಜ ಲಲಿತ ಇಲ್ಲತಾಪದು ಸುಮಂಗ್ ಮಂಡೆ ಪಾಳಾನನ್ನೆಕೆ ತೋಂದುವಯಿಂಜತ್! ಆಫೀಸ್ ಡ್ಯೂಟಿರ ಜೊತೆಕ್ ಮನೆಕೆಲಸವೂ ಕೂಡುವದು ಸುಮಂಗ್ ಮದಿಯಾಯಿ ಪೋಪಯಿಂಜತ್. ಜೊತೆಕ್ ಇಪ್ಪ ಮೂಡಿಕೂ ಪೊಲಾಕ ಕ್ಯಾರಿಯರ್ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್‌ಕಂಡಿಂಜತ್. ಪೊಲಾಕತಾರ ಕಾಫಿ, ಅನ್ನನೇ ಪೋಪಕ ಲಲಿತಂಗೂ ಕೊಡ್‌ತೆರುವಂಜಿ, ಮಜ್ಜಣ ಬೈಟೆಕ್ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್‌ಲ್ ಏರ್ಪಾಡ್ ಮಾಡ್‌ಚಿ! ದುಡ್ಡಾರ ಮೂಡ್ ನೋಟುವಕ್ ಪೋಯಿಲೆ! ಮಧ್ಯ

ಮಧ್ಯ ಅವ್ವಂಗ್ ಬೋಂಡಿಚಾನ ಮದ್ದ್, ಪಿಲ್ಸ್, ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಎಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಶಾಪ್‌ಂಜ ಎಡ್‌ಕಂಡಿಂಜತ್. ಅಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕೈಲಿಂಜ ದುಡ್ಡ್ ಸುಮಾರೆಲ್ಲ ಖರ್ಚಾಚಿ. ಅವಡ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿನ ಅರ್‌ಂಜಂಡ ಡಾಕ್ಟರ್ ಪೊನ್ನಪ್ಪ, ಸುಮಂಗ್ ದುಂಬ ಖರ್ಚ್ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಕೊಡ್‌ತಂಡಿಂಜಿಲೆ. ಬೈಟ್ ಬಂದಿತ್ ಅವ್ವಂಡ ಜೊತೆಲ್ ಇಪ್ಪಕೂ ಅವಕಾಶ ತಪ್ಪದು, ಸುಮನೇ ಅದ್‌ನ ತಳ್ಳಾಚಿ.

“ಬೋಂಡ ಡಾಕ್ಟರ್, ಪೊಲಾಕ ಇಲ್ಲಿಂಜಿ ಪುನಾ ಮನೆಕ್ ಪೋಯಿತ್, ಕೆಲಸ ತೇತಂಡ್ ಡ್ಯೂಟಿಕ್ ಪೋಪಕ್ ಕಷ್ಟ ಆಪ. ಇಲ್ಲಿ ನಿಂಗೆಲ್ಲ ದೇವಡನ್ನೆಕೆ ಉಳ್ಳಿರ ಅಮ್ಮನ ನೋಟುವಕ್...! ಅಚ್ಚಕ್ ಮದಿ...”

“ನೀಡ ಇಷ್ಟವ್ವಾ...! ನೀನ್ ಎಣ್ಣುವಾತ್‌ಲೂ ಸತ್ಯ ಉಂಡ್...! ಅಂದಕ ಅನ್ನನೇ ಮಾಡ್! ನೀಡಮ್ಮಂಡ ವಿಷಯತ್ ಏದ್ ಬೇಜಾರವೂ ಬೋಂಡ...”

“ಧ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ಡಾಕ್ಟರ್! ಅಚ್ಚಕ್ ಮದಿ...! ನಾಡಮ್ಮ ಬೆರಿಯೊಮ್ಮ ಚಾಯಾಪಂಜ ಮನೆಕ್ ಬಾತೇಂಗಿ ಮದಿ...” ಕಣ್ಣ್ ತೇಟಿಯಂಡ್ ಅವ್ವನಿಂಜ ವಾರ್ಡ್‌ಕ್ ಬಾತ್. ಲಲಿತ ಮೋವಳೇ ನೋಟ್‌ಚಿ. ಆ ಮೂಡ್‌ಲ್ ಬಲ್ಯ ಕಳೆ ಒಂದೂ ಕಂಡ್‌ಲೆ.

“ಡಾಕ್ಟರ್ ಎನ್ನೇಂಗಿ ಎಣ್ಣಾಚಾ...?” ಪಿಲ್ಲೋಕ್ ತಾಂಗಿ ಅಳಾತಂಡ್ ಕೇಟತ್.

“ಚೆನ್ನ ದಿನ ರೆಸ್ಪಾಲಿರಮ್ಮ! ಡಾಕ್ಟರ್ ದುಂಬ ನಲ್ಲಯಿಂಗ! ನಲ್ಲ ನಲ್ಲ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್, ಟ್ಯಾಬ್ಲೆಟ್ಸ್ ಸುಮಾರೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಂಜೇ ನೀಕ್ ತಂದಿತ್. ನಂಗಡ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತಾಯಿರಾತ್‌ಂದ್ ಕಾಂಬ. ಬಲ್ಯ ದುಡ್ಡ್ ಖರ್ಚಾಯಂಡಿಲ್ಲೆ...”

ಸುಮಂಡ ತಕ್ಕಾಕ್ ಲಲಿತಂಗ್ ಸಮಾಧಾನ ಆಯಿಲೆ. “ಕಾಲ್ ಕೆಟ್ಟಿಟ್ಟನ್ನೆಕೆ ಆಯಂಡುಂಡವ್ವ... ಹಿಂಸೆಯಾಪ! ಇದ್‌ಂಗೆಲ್ಲಾ ಎನ್ನಾಂಗ್ ಅಡ್ಡಿಟ್ ಆಂಡು? ಭಾರೀ ಬಲ್ಯ ಕಾಯಿಲವಾ ನಾಕ್? ಎನ್ನೋ ಒರ್ ಪನಿ ಬಂದ್‌ಟಾಂಗ್ ಇನ್ನನೆಯಾ...? ದಾರ್‌ಕೂ ಬರತ ಪನಿಯಾಂದ್...?” ತಾಂಡ ಬೇರತನ ಕಾರ್‌ಚಿ.

“ಅಮ್ಮಾ... ಮುಂಡತಿಪ್ಪಿಯಾ...? ಚೆನ್ನ ರೆಸ್ಪಾಲಿರಾಂದ್ ಅಚ್ಚಿಕೇ...! ನಾಕ್ ಲೇಟಾಚಿ, ಬಪ್ಪಿ...” ಅವ್ವಂಡ ಪಿರಿ ಪಿರಿ ಕೇಪ ಕಯ್ಯತೆ ಬೆರಿಯ ಎದ್ದ್ ನಡ್‌ಂದತ್ ಸುಮ. ಅನ್ನನೇ ಆಫೀಸ್ ರೂಮ್‌ರೊಳ್‌ಕ್ ನುಗ್ಗನ ಸುಮ, ಸುಸ್ತ್ ಆನವಡನ್ನೆಕೆ ಚೇರ್‌ಲ್ ಅಳಾತಂಡ್ ಪೇಪರ್ ಎಡ್‌ತಂಡತ್.

*

*

*

ಕೆಯಿಂಜಿ ಪೋನ ಘಟನೆನ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡಳಾತವಕ್ ತಡಿಲ್ ಎಚ್ಚರೇ ಇಂಜಿಲೆ. ಕೈಲಿಂಜ ಪೇಪರ್ ಮಡ್‌ಕ್ ಜಾರಿರಾತಿಂಜತ್. ಪುನಾ ಅದ್‌ನ ಕೈಲೆಡ್‌ತಂಡ್ ಚಾಯಿಲ್ ಆ ಚತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿನ ಪಕ್ಕತ್ ನೋಟಾಚಿ. ಕಣ್ಣ್‌ಲ್ ಕಂಡಿತೂ ಕಾಣತನ್ನೆಕೆ ನೀರ್ ಪರೆಕೆಟ್‌ಚಿ. ಕಿರಿರ ಬರಿಯ ಒರ್ ತೆಳಿಯೂ ಪಾಂಜತ್! ದುಃಖತೂ, ವ್ಯಸನತೂ, ನೊಂಬಲತೂ ಆಯಿತಿಕ್ಕು! ಎಚ್ಚಕಾಚೇಂಗಿಯೂ ನಾಕ್ ಜನ್ಮ ತಂದ ಅಪ್ಪ!! ನಾಡಮ್ಮಂಗ್ ದ್ರೋಹ ಮಾಡ್‌ನಾಂಗೇ ಕಾಂಬ, ದೇವ ಎನ್ನತ ದುರ್ಮರಣ ಕೊಡ್‌ತಾರ್‌ತ್...!! ಅವ...?!! ಬರಿಲ್ ಪೋಟೋತುಳ್ಳ ಆ ಪೊಣ್ಣಾಳ್, ದಂಡ್ ಮೂಡಿಮಕ್ಕ...! ಚಿಕ್ಕವ್ವಂಡ ಸ್ಥಾನತುಳ್ಳ ಪರಜಾತಿ ಪೊಣ್ಣಾಳ್!! ಹ್ಲಾಂ! ನಾಡಮ್ಮ ವಡಿಯನಿಂಜಿತೂ, ಒಂದುಳ್ಳ ಮೂಡಿಕುಂಞಾನ ಕೆಟ್ಟಿಯಂಡ್ ಇಚ್ಚಕ್ ಕಾಲ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟತ್...! ಆಚೇಂಗಿ ಇವ...?! ವಡಿಯನಿಲ್ಲತೆ ಇಂಞ ಮೇಲೆ ಆತ್‌ನ ದಂಡ್ ಮೂಡಿಯಡ ಕೂಡೆ ಕಷ್ಟ ಪಡೊಂಡು...! ಅದ್‌ಂಗೇ ದೇವ ಅವಡೊಡತ್ ಒರ್ ಕಾಣ್ಣ ಕುಂಞಾನ ಕೊಡ್‌ತಾಲೆ...! ಸುಮಂಡ ದವಡೆಕಾಲೆ ನೀರ್ ಪರ್‌ಂಜತ್...! ಆ ಪೇಪರ್‌ನ ಮುದ್ದೆ ಮಾಡಿತ್ ಕಾಟ ಪೊಟ್ಟಿರೊಳ್‌ಕ್ ಚಾಡ್‌ಚಿ. ಅಮ್ಮಂಗ್ ವಿಷಯ ಎಣ್ಣು ವಕಾಗಾಂದ್ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡ್‌ಚಿ! ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಚೇಂಗಿ ಅಮ್ಮಂಡೆದೆ ಒಡ್‌ಂದೋಕು! ಅಮ್ಮಂಡ ಬೋಳೆಲ್ ಕರ್ತಮಣಿಯೂ, ನೆತ್ತಿಲ್ ಕುಂಕುಮವೂ ಅನ್ನನೇ ಎಲ್‌ಂಗಿಯಂಡಿರಂಡ್! ಬಾಳ್‌ಲ್ ಏದ್ ಸುಖ ಕೊಡ್‌ತತೇಂದ್ ಈ ಅಪ್ಪಂಗಾಯಿತ್ ಮುತ್ತೈದೆತನತ್‌ನ ಕಳಂದವಂಡು? ಬೋಂಡ, ಅಮ್ಮಂಗ್ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಪದೇ ಬೋಂಡ...! ದಾರ್‌ಕೂ, ಚತ್ತದ್ ನಾಡಪ್ಪಂದ್ ಗೊತ್ತಾಪದ್ ಬೋಂಡ! ಈ ಗುಟ್ಟ್ ನಾಡೆದೊಳ್‌ಲೇ ಉಳ್‌ಂಜವಡ್...!

“ಎನ್ನತ ಚಾವು...? ಪಾಪ ಪೊಣ್ಣ್ ಮಕ್ಕಡ ಗತಿ...?” ಪಕ್ಕತ್ ಟೇಬಲ್‌ಲ್ ಅಳಾತಂಡ್ ಪೇಪರ್ ಓದಿಯಂಡಿಂಜ ಕೂಟಾಳಿ ಪ್ರಸಾದ್ ಎಕ್ಕುವದು, ಸುಮ ಕೇಕತವಡನ್ನೆಕೆ ಅಳಾತಂಡತ್. “ಸುಮಾ... ಈ ನ್ಯೂಸ್ ನೋಟಿರಾ?” ಪ್ರಸಾದ್ ಪೇಪರ್ ನೋಟಾಚಿ!

“ಅಕ್ಕಲೇ ನೋಟಾನ! ಅಂವೊ ಎಂತ ಪಾಪ ಮಾಡಿತೋ... ಅದ್‌ಂಗ್ ದೇವ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡ್‌ತತಿಪ್ಪಕೂ ಮದಿ...” ಸುಮಂಡ ಸ್ವರತ್ ಕಡ್‌ಪತನತ್‌ನ ಅರ್‌ಂಜಂಡ ಪ್ರಸಾದ್, ಆಶ್ಚರ್ಯತ್ ಅವಡತ್ತಟಿ ನೋಟಾಚಿ. ಭಾರೀ ಕೆಲವರಿ, ಕನಿಕರಕರ್ತರ ಬಾಯಿಂಜ ಇನ್ನತ ತಕ್ಕ...! ದುರ್ಮರಣತ್ ಚತ್ತ ಸುದ್ದಿ ನೋಟಾಚೇಂಗಿಯೂ, ಕೇಟತೇಂಗಿಯೂ ಭಾರೀ ದುಃಖ ಪಡುವಯಿಂಜ ಸುಮಂಗ್ ಇಂದ್ ಎನ್ನಾಯೆ? ಅಂವೊ ಅರ್ಥಾಗತೆ ಅವಳೇ ನೋಟಾಚಿ.

“ಮೇಡಂ, ಬಾಸ್ ಕಾಕಿಯಂಡುಂಡ್...” ಅಟೆಂಡರ್ ರಾಮು ಬಂದಿತ್ ಸುಮನ ಕಾಕ್‌ಚಿ. ಫೈಲಾನೆಲ್ಲ ಜೋಡ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್ ಒರ್ ಸೈಡ್‌ಲಾ ಬೆಪ್ಪಂಚಿ, ಸುಮ ಅಯಿಂಡ ಛೇಂಬರ್‌ರತ್ತಟಿ ನಡ್‌ಂದತ್.

ಲೆಕ್ಕ ನೋಟಿಯಂಡ್, ಲೇಬರ್ಸ್‌ವಡ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮರ್‌ಚಂಡಿಂಜ ವಾಣಿ ಕಿಚ್ಚೆಲ್ ಸುಮ ಪೋನ ದಿಕ್ಚೆನೇ ನೋಟ್‌ಚಿ. “ಈ ಬಾಸ್ ಪ್ರತಿಯೊಂದಾಂಗೂ ಸುಮ... ಸುಮ.... ಂದ್ ಕಳಿಪಪ್ಪ! ಈ ಗುಗ್ಗುನ ಎನ್ನೊಂದ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡ್ಯಂಡತೋ...! ತೋಲ್ ಚೆನ್ನ ಚೋಪು - ಬೊಳ್‌ಪು ಕಂಡ್‌ಪೋಚೇಂಗಿ ಅಯಿಂಗಕ್ ಮದಿ...” ತಾಂಡೆದೆರ ವಿಷತಾನ ಕಕ್ಚಿ.

ಅವಡ ತಕ್ಕ್ ಕೇಟ ಪ್ರಸಾದ್, ಪೆನ್ನಾರ ತುದಿನ ಬಾಯಿಲ್ ಕಡ್‌ಚೆಂಡ್ ವಾಣಿನೇ ನೇರೆ ನೋಟ್‌ಚಿ. ಬಾಬ್‌ಕಟ್ ಮಾಡ್‌ನ ತೆಲೆಮಿ, ಮೂಡ್‌ಕ್ ವಿಪರೀತ ಮೇಕಪ್, ಕಿರಿಕ್ ರಂಗ್..., ಮಿನಿ ಸ್ಕರ್ಟ್...! ಚೆನ್ನ ಕಪ್ಪು! ಅವ ಡ್ಯೂಟಿಕ್ ಬಪ್ಪಾಂಗ್‌ಂಜ ಶೋಕಿಕಾಯಿತ್ ಬಂದಂಡುಂಡ್‌ಂದೆಣ್ಣೊಲು...

“ಎನ್ನೊಂಗ್ ವಾಣೀ? ಅವಡ ಮೀದ ಈ ಮಾದಾರಿ ಉರಿ ಕಾರುವಿಯೆ? ಎನ್ನೊಂಗ್ ಇಚ್ಚೆಕ್ ಕಿಚ್ಚೆ ಕಳಿಪಿಯಾ? ಅವಡ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಕ್ ಈ ಕೆಲಸ ಕ್‌ಟ್‌ಚಿ. ಷೀ ಈಸ್ ವೆರಿ ಬ್ಯೂಟಿಫುಲ್ ಎಂಡ್ ಇನ್ನೋಸೆಂಟ್! ಚಾಯಿಕ್ ಸೆರಿಯಾನ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಉಂಡ್! ತಾನಾಚಿ, ತಾಂಡ ಕೆಲಸ ಆಚಿ! ಅನಾವಶ್ಯ ಕಂಡವಂಡ ಮೀದ ಕಿಚ್ಚೆ ಕಳಿಪ ಸ್ವಭಾವವೂ ಅವಡದಲ್ಲ...! ಕಿಚ್ಚೆ ಎಂದೂ ನಲ್ಲದಲ್ಲ...” ಪ್ರಸಾದ್‌ರ ಬುದ್ಧಿತಕ್ಕ್ ವಾಣಿರ ಮೂಡ್‌ಕ್ ತೇಟಿ ಬಡ್‌ಚೆನ್ನೆಕಾಚಿ. ಅವ ಪಲ್ಲ್ ಕಡ್‌ಚೆತ್! “ಇಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳಯಿಂಗಕೆಲ್ಲಾ ಅವ ಮಂಕ್‌ಬೂದಿ ಚೆಲ್ಲಿತ್‌ಂದ್ ಕಾಂಬ...” ಅವ ಭುಸುಗುಟ್ಟಿಚಿ...! ಆಣ್ ಜಾತಿಯೇ ಇನ್ನನೆ...”

ಸುಮ ವಾಪಾಸ್ ಬಪ್ಪದು, ತಕ್ಕ್ ಅಲ್ಲಿಕೇ ನಿಂದತ್. ಆತುರತ್ ತಾಂಡ ಪಣೆನ ಸುರು ಮಾಡ್‌ಚಿ ಸುಮ...! ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಆನ್ ಮಾಡಿತ್, ಬಟನ್ ಒತ್ತಿಚಿ. ಕೈಕೂ, ಮಂಡೆಕೂ ರೆಸ್ಪ್ ಇಲ್ಲತೆ ಕೆಲಸ ಚುರ್‌ಕಾಚಿ. ಬೈಟಾಪಕ ಅಂಜಿ ಗಂಟೆರೊಳ್‌ನಾಲ್ ಫೈಲಾರ ಪಣೆನ ತೇಕೊಂಡಿಂಜತವ...!

ಮಜ್ಜಣ ಉಂಬಕ್ ಬುಟ್ಟಿಲ್ಲಿಯೂ ಟೈಮ್ ವೇಸ್ಪ್ ಮಾಡಲೆ! ರೆಸ್ಪ್ ಎಡ್‌ತಾಲೆ... ಕೆಲಸ ತೇವ ಲಕ್ಷಣ ಕಂಡಲೆ...! ನಾಲರೆ ಗಂಟೆಕ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಕ್ ಅಮ್ಮಂಡ ಪಕ್ಕ ಬೋರೆ ಪೋಂಡು...!

ನೇರ ಓಡಿಯಂಡಿಂಜತ್! ಗಂಟೆ ನಾಲರೆ ಆಚಿ. ಕಾರ್ಬಾರ್ ಪೂರ್ತಿ ಆಕತೆ ಪೋಪನ್ನೆಕಿಲ್ಲೆ. ಮೆಲ್ಲೆ ಎದ್ದಿತ್ ಬಾಸ್‌ರ ಛೇಂಬರ್‌ರತ್ತಟಿ ಬಾತ್. ಮುಚ್ಚ್ಚನ ಪಡಿರೆದಿಕೆ ನಿಂದಂಡ್ ಮೆಲ್ಲೆ ಉಂದ್‌ಚಿ...

“ಎಕ್ಸ್ ಕ್ಯೂಸ್ ಮಿ ಸರ್...” ಮೆಲ್ಲೆ ಒಳ್‌ಕ್ ಮೊಟ್ಟ್‌ಟ್ಟಿತ್. ತಿರುವ ಕುರ್ಚಿನ ನೇರೆ ನಿಪ್ಪಾಚಿಟ್ಟಿತ್, ಬಾಸ್ ಚಂಗಪ್ಪ!

“ಯೆಸ್...” ಖನತ್‌ರ ಸ್ವರ ಅಯಿಂಡದ್. ಕುಯಿಬು ದಂಡ್‌ನ ಪಕ್ಕ ಕೂಟಿತ್ ಫೈಲನ್ ನೋಟಿಯಂಡಿಂಜತ್, ಸುಮಂಡತ್ತಟಿ ನೋಟ್‌ಲೆ. ಸುಮ ಬೊತ್ತಿಯಂಡೆ ನಿಂದತ್...

“ಸರ್... ಅ... ದ್... ನಾನ್...” ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂದಂಡ್ ಗೊದ್‌ಲುವದು ಅಯಿಂಗ ಮಂಡೆ ನೇತಿ ನೋಟ್‌ಚಿ. ಸುಮಂಡ ಬೊತ್ತ್‌ನ ಮೂಡ್ ಕಂಡಿತ್ ಅಯಿಂಡ ಮೂಡ್ ಚೆನ್ನ ಸಡಲ ಆಚಿ. ಚೆರ್‌ಜನೆ ತೆಳಿಚಂಡ್, “ಎಂಥ ಸುಮ, ಎಂಥ ಬೋಂಡಿಂಜತ್...?”

ಸುಮಂಗ್ ಪೋನ ಜೀವ ಬಂದನ್ನೆಕಾಚಿ. ಧೈರ್ಯತ್ ದಂಡ್ ಮೊಟ್ಟ್ ಮಿಂಞಾಕ್ ಬಾತ್. “ಸರ್... ಅಮ್ಮನ ನೋಟೋಕ್ ಪೋಂಡಿಂಜತ್...! ಅದ್‌ಂಗ್ ಪರ್ಮಿಷನ್...”

“ನೋಟ್ ಸುಮ, ನಾನ್ ತಂದ ಫೈಲ್ ಎಲ್ಲ ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಮಾಡಿಯೆ? ಇಂದ್ ಬೈಟೆಕ್ ರೆಡಿ ಆಂಡು...! ಇಲ್ಲೆಂದಾನಕ ವಾಣಿಕೋ, ಪ್ರಸಾದ್‌ಕೋ ಎಣ್ಣಿತ್ ಪೋ...! ತಪ್ಪಾನಕ, ನೀನೇ ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಮಾಡಂಡಿಚಾಪ! ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಕ್ ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡುವಿ! ಎಂಥ ಮಾಡುವಿಯಾ... ನೀನೇ ಡಿಸೈಡ್ ಮಾಡ್... ಸೋ... ಯೂ ಕ್ಯಾನ್ ಗೋ ನೌ!” ಪುನಾ ಫೈಲ್‌ರೊಳ್‌ಕ್ ತಾಂಡ ಮಂಡೆ ಇಟ್ಟಿಂಡ್ ಅಳಾಪದು, ಸುಮ ಅಯಿನೇ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಮುಂಡತೇ ನಿಂದ್‌ರ್‌ತ್...! ಟ್ಯೂಬ್‌ಲೈಟ್‌ರ ಬೊಳಿಲ್ ಅಯಿಂಡ ಚೋಂದ ಚಾಣೆಮಂಡೆ ಮಿನ್ನಿಯಂಡಿಂಜತ್. ಬೊಳ್‌ಪು ರಂಗ್ ಷರ್ಟ್ ನೀಟಾಯಿತ್ ಇನ್‌ಷರ್ಟ್ ಮಾಡಿತಿಂಜತ್. ಉದ್ದ ಟೈ ಎಡ್‌ತ್ ಕಾಂಬಯಿಂಜತ್. ನಶ್ಯ ಕಲರ್‌ರ ಕೋಟ್‌ನ ಉತ್ತಿತ್ ಅಳಾತ್‌ತಿಂಜ ಕುರ್ಚಿರ ನಿಪ್ಪಾಕ್‌ಟ್‌ತಿಂಜತ್. ಅಂದಾಚಾಯಿತ್ ಬಯತ್ ಬಂಬದ್ ದಾಟಿತಿಕ್ಕು! ಒರೇ ನೋಟಿಕೇ ಅಯಿಂಡ ಮೀದ ಗೌರವ ಭಾವನೆ ಉದಿಪಯಿಂಜತ್!

ಊಜಳೆ ಬುಟ್ಟಿ ಸುಮ, ನಿಧಾನತ್ ವಾಪಾಸ್ ಬಂದಿತ್ ತಾಂಡ ಸೀಟ್‌ಲಳಾತತ್. ತೇಪಕಿಂಜ ದಂಡ್ ಫೈಲನ್ ಎಡ್‌ತಂಡ್ ವಾಣಿರ ಟೇಬಲ್‌ರ ಪಕ್ಕ ಬಾತ್.

“ವಾಣಿ... ನಾಕ್ ಅರ್ಜೆಂಟಾಯಿತ್ ಆಸ್ತೆತ್ ಪೋಂಡು...! ಅಂಗೋಸ್ಕರ ಇದಿಚ್ಚೆಕ್ ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಮಾಡುವಕುಂಡ್... ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡುವಿಯಾ... ಪ್ಲೀಸ್...?”

ಕಿರ ಸೈಡ್‌ಕಾಯಿತ್ ಒಮ್ಮೆ ತೆಳಿಚೆತ್ ವಾಣಿ, “ಉಯ್ಯಬ್ಬ, ನಾಡ ಕೆಲಸವೇ ಇಂದ್ ತೋವೋ ಎನ್ನೊ, ಎಕ್ ತೇತಿತ್ ಪೋಡ್‌ಂದಾಯಿ ಪೋಯಿತ್...! ಅಲ್ಲಿ ಬೆಯ್ಯಿ, ನಾಳೆ ಬಂದ್ ಮಾಡ್...” ಮಂಡೆ ನೇತತೆ ಎಣ್ಣುವದು ಸುಮಂಡೆ ಮೂಡ್ ಬಾಡಿ ಪೋಚಿ.

“ಇತ್ತೆಟಿ ತಾರಿ ಸುಮ! ನಾನ್ ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡುವಿ, ನಾಡ ಕೆಲಸ ಆಯಿರ್ತ್...! ನಿಂಗಡ ಫೈಲನ್ ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಮಾಡಿತ್, ಬಾಸ್‌ರ ಛೇಂಬರ್‌ಕ್ ಅಯೆಚಿರುವಿ...” ಪ್ರಸಾದ್ ಕೈ ನೋಟುವದು, ಸುಮಂಡೆದೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಲ್ ದುಂಬಿ ಪೋಚಿ. ಫೈಲನ್ ಅವಂಡ ಟೇಬಲ್‌ಲ್ ಬೆಚ್ಚೆತ್.

“ಛಾಂಕ್ಯೂ ಮಿಸ್ಸರ್ ಪ್ರಸಾದ್! ಛಾಂಕ್ಯೂ ವರಿಮಚ್...” ಸಮಾಧಾನತಾರ ಊಜಳೆ ಬುಟ್ಟತವ.

“ಡೋಂಟ್ ವರಿ, ನಿಂಗ ಪೋಯಿತ್ ಬಾರಿ...” ಅವಂಡ ತಕ್ಕ್‌ಕ್ ಅವಕ್ ಎಚ್ಚೆಕೋ ತೃಪ್ತಿ ಆಚಿ. ತಾಂಡ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಬ್ಯಾಗ್ ಎಡ್‌ತಂಡ್ ಪೊರ್ಮೆ ನಡ್‌ಂದತ್ ಸುಮ. ವಾಣಿ ಕಿಚ್ಚೆಲ್ ಬಾಯಿ ತಿರ್ಕಿತ್ ಒರ್ ತರತ್ ತೆಳಿಚೆತ್. “ಪರೋಲೆ, ಭಾರೀ ಹೆಲ್ಪಿಂಗ್ ನೇಚರ್ ನಿಂಗಡದ್...! ಅವಡ ಮೀದ ಮಿಂಞಾಲಿಂಜೇ ನಿಂಗಕೋರ್ ಸೈಷಲ್ ಮೆಂಟಾಲಿಟಿ! ಎನ್ನೇಂಗಿ ಬಲೆಕ್ ಬೂಕುವ ಪ್ರಯತ್ನ ವಾಂದ್...? ನಿಂಗಡ ಮಿಸೆಸ್‌ಕೆಲ್ಲೇಂಗಿ ಗೊತ್ತಾಕು...” ವಾಣಿರ ಹೇಸಿಗಿರ ತಕ್ಕ್ ಕೇಟಿತ್ ಪ್ರಸಾದ್‌ಕ್ ಚೆಡಿಯುಕ್ಚಿ.

“ಷುಟಿಪ್! ನಾವುಕ್ ಮೂಳೆ ಇಲ್ಲೇಂದ್ ಅದ್‌ಂಡ ಪಾಡ್‌ಕ್ ತಕ್ಕ್ ಪರೆವಕ್ ಬುಡುವಕಾಗ! ಎನ್ನೋ ಪಾಪ, ಒಂಟಿ ಪೊಣ್ಣ್, ಕಷ್ಟತ್ ಕೆಣೆಂಜಿತುಳ್ಳಾಂಗ್, ಮಾನವೀಯ ದೃಷ್ಟಿಲ್ ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡಿಯಂಡುಳ್ಳದೇ ಹೊರತು, ಮನಸ್ ನಿಂಗಡನ್ನೆಕೆ ನೀಚ ಬರಿಕ್ ತಿರಿಯಂಡಿಲ್ಲೆ! ಇಲ್ಲತ ಕಥೆ ನೆಜ್ಜಿತ್, ಕೆಟ್ಟಾಮನೇ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡುಳ್ಳ ನಿಂಗಲೂ ಒರ್ ಪೊಣ್ಣ್ ಜಲ್ಮ ಎಣ್ಣುವಾನ ಮರ್‌ಕತಿ ವಾಣಿ” ಇಚ್ಚೆಕ್ ಒದ್‌ರಿತ್ ಪ್ರಸಾದ್ ತಾಂಡ ಕೆಲಸಕ್ ಕೈ ಇಟ್ಟತ್! ಮೂಡ್ ಮಾತ್ರ ರೋಷತ್ ತಿತ್ತ್ ಕಂಡ ಆಯಿಂಜತ್. ವಾಣಿ ಮಾತ್ರ ಭುಸುಗುಟ್ಟಿಯಂಡ್, ತಾಂಡ ಹೈಹೀಲ್ಡ್ ಚಪ್ಪಲನ್ ಸದ್ದ್ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ದಡ್ ದಡ್ ನಡ್‌ಂದ್‌ರ್ತ್...!

ಪ್ರಸಾದ್ ವಾಣಿರ ವಿಷ ದುಂಬಾನ ಮನಸಾನ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್, ಅವ ಪೋನತ್ತಟಿ 'ಥೂ...'ಂದ್ ತುಪ್ಪಾಚಿ.

*

*

*

ಸುಮ ಆಸ್ವತ್ತೆರ ಗೇಟ್ ದಾಟಿತ್ ಒಳಕ್ ನುಗ್ಗುವದು ಎದಿಕೆ ದಾಕ್ಟರ್ ಪೊನ್ನಪ್ಪನೇ ಕೊಟ್ಟಾಚಿ.

“ಗುಡ್ ಈವ್‌ನಿಂಗ್ ಡಾಕ್ಟರ್, ಅಮ್ಮ ಎನ್ನನೆ ಉಂಡೇ...?”

ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಕಾರ್‌ದೊಳಿಲ್, ಸುಮನ ಅಡಿಂಜ ಕೊಡೀಕೆತ್ತನೆ ನೋಟಾಚಿ. “ಷೀ ಈಸ್ ಆಲ್‌ರೈಟ್! ನಾಳೆ ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿತ್ ಕೂಟಿಯಂಡ್ ಪೋಕಲು.”

ಸುಮಂಡ ಮೂಡ್ ಪೊಲ್‌ಂದೇ ಪೋಚಿ. “ಥ್ಯಾಂಕ್ಯು ಡಾಕ್ಟರ್! ಅಮ್ಮಿಂಗ್ ಎಂಥ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್?” ಆತುರ ಸ್ವರತ್ ಕೇಟಿತ್. ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಚೆನ್ನ ಮಡಾಚಿ ಕಳಿಪದು, ಅವಕ್ ಪೋಡಿಯಾಚಿ.

“ಪ್ಲೀಸ್ ಡಾಕ್ಟರ್, ಒಳಪ್‌ಚಿರತಿ...! ದಯಬೆಚ್ಚಿತ್ ಎಣ್ಣೆ...” ಅವಡ ಮೂಡಲಿಂಜ ಗಾಬರಿನ ಕಂಡಿತ್ ಅವು ಕಿರಿಲ್ ತೆಳಿನ ಬಪ್ಪಾಚಿಟ್ಟಂಡತ್. “ಗಾಬರಿ ಪಡುವ ಅವಶ್ಯ ಇಲ್ಲೆ ಸುಮ. ಇಕ್ಕ ಅಯಿಂಗ ಆರಾಮ್‌ಲುಂಡ್! ಪೋಡಿ ಬೋಂಡ... ನೀಕಾಯಿತ್ ಅಯಿಂಗ ಕಾತಂಡಿಕ್ಕು...! ನಾಕೋರ್ ಆಪರೇಷನ್ ಕೇಸುಂಡ್, ನಾಳೆ ಕಾಂಗನ...” ಎಣ್ಣೆಯಂಡ್ ನಡಂದ್‌ರಾತ್!

ಮೋವ ಬಪ್ಪದು, ಲಲಿತಂಡ ಮೂಡ್ ಪೊಲ್‌ಂದತ್. “ನಿನ್ನ ಕಾತ್ ಕಾತ್ ಮದೀ ಬಂದ್ ಪೋಚಿವ್ವ... ಎನ್ನಿಂಗ್ ಇಚ್ಚಕ್ ನೇರ? ಒಬ್ಬಕೇ ಇಂಜಿತ್ ಮದೀ... ಮದಿ!”

ನಾಕಾಯಿತ್ ಒರ್ ಜೀವ ಕಾತಳ್‌ತಂಡುಂಡಲ್ಲ, ಆ ಜೀವಕಾಯಿತ್ ನಾನೂ...! ಸುಮಂಡ ಎದೆ ದುಂಬಿ ಪೋನನ್ನೆಕಾಚಿ.

“ಇಂದ್ ಚೆನ್ನ ತಡ ಆಯಿ ಪೋಚಿಮ್ಮಾ! ಆಫೀಸ್ ಕೆಲಸ ಇಂಞೂ ಬಾಕಿ ಇಂಜತ್. ಆಚೀಂಗಿಯೂ, ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸತ್‌ನ ಪ್ರಸಾದ್‌ಕ್ ಒಪ್ಪಾಚಿಟ್ಟಿತ್ ಬಂದಿಯೆ!”

“ಪಾಪ! ಪ್ರಸಾದ್‌ಕಾಚೀಂಗಿಯೂ ಕಷ್ಟ್‌ತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಗೊತ್ತುಂಡಲ್ಲ? ನೀಡ ಕಷ್ಟ ಅವಂಗೂ ಗೊತ್ತಿಕ್ಕು ಕಾಂಬಲ್ಲ?” ಲಲಿತಂಗ್ ಅವಂಡ ಮೀದ ಭಾರೀ ನಂಬಿಕೆ!

“ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿತ್ ಮನೆಕ್ ಕೂಟಿಯಂಡ್ ಪೋಲೂಂದ್ ದಾಕ್ಟರ್ ಎಣ್ಣೆ ಚಮ್ಮಾ...”

“ನಾಕೂ ವಿಷಯ ಎಣ್ಣೆ ಚಮ್ಮ. ಬಿಲ್ಲ್ ಎಚ್ಚೆ ಕಾಚೋ ಎನ್ನೋ... ನಾನೂ ಕೇಟ್ಲೆ...” ಊಜಳೆ ಬುಟ್ಟಿತ್, ಲಲಿತ.

“ನಾಳೆ ಕೇಟತೇಂಗಿ ಆಚಿ ಬುಡಮ್ಮ. ನೀಕ್ ಮಂಡೆ ಬಿಸಿ ಬೋಂಡ. ಅಚ್ಚೆಕ್ ಬಲ್‌ಜನೆ ಒಂದೂ ಆಯಿತಿಪ್ಪಾಲೆ...! ಇಕ್ಕ ಲೇಟಾಚಿ, ನಾನ್ ಪೋಯಿತ್ ಕಾಫಿ ಕೊಂಡ ಬಪ್ಪಿ...” ಅವ್ವನ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿತ್, ಫ್ಲಾಸ್ಕ್ ಎಡ್‌ತಂಡ್ ಹೋಟೆಲರತ್ತಟಿ ನಡ್‌ಂದತ್. ಮನಸ್ ಮಾತ್ರ ಪಿತ್ಯಾಂದ್‌ತರ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಬಿಲ್‌ನೇ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡಿಂಜತ್.

ಲಲಿತ ಪುನಾ ಬೆಡ್‌ಲ ಬಂದ್ ಅಳತಂಡತ್. ಅದ್ ಸ್ಪೆಷಲ್ ವಾರ್ಡ್ ಆನಾಂಗಾಯಿತ್ ತಕ್ಕ್ ದಾರೂ ಚೊತೆಕಿಂಜಿಲೆ.

ಸುಮ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಗೇಟ್ ದಾಟಿತ್ ರಸ್ತೆಕೊಳಂಜತ್...! ನಾಲ್ ಮಾರ್ ಪೋಯಿತಿಕ್ಕು,

“ಸುಮಾ...” ಬೆಂಬರಿಂಜ ಪರಿಚಯವಾನ ಸ್ವರ! ಸುಮ ತಿರಿತ್ ನೋಟ್‌ಚಿ ಆಶ್ಚರ್ಯತ್!

“ಪ್ರಸಾದ್!”

ಪ್ರಸಾದ್ ಪಕ್ಕ ಬಾತ್. “ಇದೆನ್ನ ಸುಮ ನಿಂಗ ಇಲ್ಲಿ? ಫ್ಲಾಸ್ಕ್ ಬೋರೆ ಕೈಲ್! ಹೋಟೆಲಕಾ...? ಮುಂಡತೆ ದುಡ್ಡ್ ಖರ್ಚ್ ಮಾಡಿಯಂಡುಳ್ಳಿರ...! ಆ ಕಾರ್ನರ್‌ಲೇ ನಾಡ ಮನೆ ಉಂಡ್! ಬಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂಜೇ ಫ್ಲಾಸ್ಕ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಡಿಕಾಕ್ಸನ್ ಕಾಫಿ ನಾಡ ಮಿಸೆಸ್ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪ...” ಆತ್ಮೀಯತೆಲ್ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಂದತ್ ಪ್ರಸಾದ್!

“ಪಿಂಞೋರ್ ದಿನ ಬಪ್ಪಿ, ನಿಂಗಕೆನ್ನೆಂಗ್ ತೊಂದರೆ?” ಇಣತೆಣ್ಣೆ ಚಿ ಸುಮ.

“ಎಂಥ ಬಲ್ಯ ತೊಂದರೆ? ಬಾರೀ, ನಾಡ ಮಿಸೆಸ್‌ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿ” ಎಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಮಿಂಞಾಕ್ ನಡ್‌ಪದು, ಸುಮಂಗ್ ಫಾಲೋ ಮಾಡತೆ ಕಯಿಂಜಿಲೆ. ದಂಡ್ - ಮೂಂದ್ ಕಾಂಪಾಂಡ್ ದಾಟಿತ್, ಲಾಸ್ಕ್ ಟರ್ನಲ್ ಗೇಟ್ ತೊರ್‌ಂದಿತ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಬಪ್ಪದು, ಸುಮನೂ ಬಯ್ಯೆನ್ನೇ ಬಾತ್. ಚೆರ್‌ಜನೆ ಉಂಡೇಂಗಿಯೂ ಪುದಿಯ ರೀತಿಲ್ ಇಂಜ ಚಾಯಿ ಮನೆ! ಇಂಜಚ್ಚೆಕ್ ಜಾಗತ್‌ಲೇ

ಪೂಗಿಡ ಮಂಡೆ ನೇತಿತಿಂಜತ್. ಪೂಚಟ್ಟಿಲಿಂಜ ಗುಲಾಬಿ ಗಿಡತ್ ಬೀಂದಿತಿಂಜ ಪೂವ್ ಅವಕ್ ಭಾರೀ ಕುಸಿಯಾಯಿರ್ತ್. ಪ್ರಸಾದ್ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಒತ್ತ್ಚಿ. ಚೆನ್ನಂಗೇ ನಿಮಿಷತ್ ಪಡಿ ತೊರ್ಂದತ್. ಸಾಧಾರಣ ರೂಪತ್, ಲಕ್ಷಣ ದುಂಬಿತುಳ್ಳ ಪೊಣ್ಣಾಳ್ ಒಳ್ಳಾಕ್ ಕಾಕಿತ್ ಅಳ್ಪುಚಿಟ್ಟಿತ್. ಸುಮನ ಆಶ್ಚರ್ಯತ್ ನೋಟಿಯಂಡಿರಣೆ ಪ್ರಸಾದ್, “ನೋಟಿ ಸುಮ, ಇದೇ ನಾಡ ಮಿಸೆಸ್ ಜ್ಯೋತಿ! ಇಯಂಗಳೂ, ನಾನೂ ಒರೇ ಆಫೀಸ್‌ಲ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯಂಡುಳ್ಳವು, ಸುಮಂದ್” ಅಪ್ಪರಿಪ್ಪರ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ತತ್.

“ನೋಟ್ ಜ್ಯೋತಿ, ಇಯಂಗಳ ಅಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಲ್ ಅಡ್ವಿಟ್ ಆಯಿತ್. ಕಾಫಿಕಾಯಿತ್ ಇವು ಹೋಟೆಲ್‌ಕ್ ಪೋಯಂಡಿಂಜತ್. ನಾನೇ ಕೂಟಿಯಂಡ್ ಬಂದ, ನೀಡ ಕೈರ ಕಾಫಿರ ಟೇಸ್ಟ್ ನೋಟಿಡ್‌ಂದ್. ದುಡ್ಡ್ ಬೋರೆ ದಂಡ! ಫ್ಯಾಸ್ಟ್‌ಕ್ ಕಾಫಿ ಮಾಡಿತ್ ಬೂಕಿ ಕೊಡ್”. ವಡಿಯಂಡ ತಕ್ಕಾಕ್ ಜ್ಯೋತಿ ತೆಳಿಚಂಡೇ ಎದ್ದಿತ್ ಅಡಿಗಮನೆರತ್ತಟಿ ನಡ್‌ಪದು, ಪ್ರಸಾದ್ ಸಹ ಬಯ್ಯನ್ನೇ ನಡ್‌ಂದತ್. ಮೆಲ್ಲೆ ಪೊಣ್ಣಾಕ್ ಮಾತ್ರ ಕೇಪನ್ನೆಕೆ “ದುಂಬ ನಲ್ಲ ಮೂಡಿ ಜ್ಯೋತಿ; ಪಾಪ, ಅವ್ವ - ಮೋವ ದಂಡಾಳೇ ಉಳ್ಳೊ!”

“ಎಲ್ಲರೂ ಫಸ್ಟ್ ಟೈಮ್ ನಲ್ಲಯಿಂಗಳಾಯಿತೇ ಕಾಂಬ! ಒಳ್ಳಾಲ್ ಎನ್ನನೆಯೋ ಎನ್ನೋ ದಾರ್ ಕಂಡವು?” ಜ್ಯೋತಿ ಸಂಶಯ ಸ್ವರತ್ ಚೆನ್ನ ಕಡ್‌ಪತೇ ಪರವದು, ಪ್ರಸಾದ್ ಅವಡ ಬಾಯಿರ ಮೀದ ತಾಂಡ ಕೈ ಪೊತ್ತ್ಚಿ. “ಅಯ್ಯೋ, ಮೆಲ್ಲೆ ಪರ ಮಾರಾಯಿತೀ! ಎಲ್ಲೇಂಗಿ ಕೇಟ್ ಪೋಕು...”

“ಆ ಮಾದಾರಿ ಒಂದೂ ಹೋಗ್‌ಳಂಡ...! ನಿಂಗ ಪೊರ್ಮೆ ಪೋಕತೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಂಡೇಂಗಿ, ನಾನ್ ಕಾಫಿ ಮಾಡ್‌ನನ್ನೆಕೆ! ನಿಂಗ ಅತ್ತಟಿ ಪೋಯಿಂಜಕ ಭಾರೀ ಉಪಕಾರ ಇಂಜತ್...” ಜ್ಯೋತಿ ದುಂಡ್ ತಿರ್‌ಕುವದು, ಪೊಣ್ಣಾರ ಮೂಕ್‌ನ ಪುಂಡಿತ್, “ಜೀ... ಹುಕುಂ”ಂದ್ ಪೊರ್ಮೆ ನಡ್‌ಂದತ್.

ಜ್ಯೋತಿ ಟ್ರೇಲ್ ತಿಂಡಿ - ಕಾಫಿ ಅಡ್‌ಕ ಬಪ್ಪದು, ಪುಸ್ತಕತ್ ಪಾಳಿ ಮರ್‌ಚಂಡಿಂಜ ಸುಮಂಗ್ ಒರ್ ತರಾ ಕಷ್ಟ ಆಚಿ. “ಇದೆಲ್ಲಾ ಎನ್ನಂಗಿಕ್ಕ? ನನ್ನುಂಡ್ ದುಂಬ ತೊಂದರೆಯಾಚಿ ನಿಂಗಕ್...”

“ಎಂಥ ಭಾರೀ ತೊಂದರೆ, ಎಡ್‌ತೋಳಿ...; ನಂಗಡದೂ ಕಾಫಿ ಆಯಿತ್ತಿಲ್ಲೆ...”ಂದ್ ಪ್ಲೇಟ್‌ನ ಸುಮಂಗೊಂದ್, ಪ್ರಸಾದ್‌ಕೊಂದ್ ಕೊಡ್‌ತಿತ್, ತಾನೂ ಅಳ್ತಂಡತ್.

“ನಿಂಗ ಅಫೀಸಾಂಜ ನೇರೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಕ್ ಬಂದವು. ಮಜ್ಜಣ ಉಂಡದ್ ಇಚ್ಚಕ್ ನೇರ ಕೆಲತಾಲಿಪ್ಪಾ? ಈ ಬಲ್ಯರಿಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಎನ್ನಾಂಗಿಲ್ಲಿ?” ಪ್ರಸಾದ್ ತಿಂದಂಡ್ ಎಣ್ಣುವದು, ಸುಮ ಉಸಾರ್ ಬುಟ್ಬಲೆ. ಜ್ಯೋತಿಯೂ ಜೊತೆಲೇ ತಕ್ಕ್ ಪರಾಂದಂಡ್ ತಿಂಡಿ ತಿಂದತ್. ಎಲ್ಲರೂ ತಮಾಸಿಲ್ ತಕ್ಕ್ ಪರಾಂಡಂಡಿರಣೆ, ನೇರ ಪೋನದೇ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ! ಸುಮಂಡೊಳಾಲಿಂಜ ಮಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯಾಚಿ. ಜ್ಯೋತಿ ದುಂಬಾನ ಕಾಫಿರ ಫ್ಲಾಸ್ಕನ ಸುಮಂಡ ಕೈಕ್ ಪುಡ್ಪುಚಿಟ್ಟತ್.

“ನಾಕಾಯಿತ್ ಎಚ್ಚಕ್ ತೊಂದರೆ ನಿಂಗಕಾಚಿ? ದುಂಬಾ ಧ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಜ್ಯೋತಿ...”
ಸುಮ ಎದೆರಾಳತಾಂಜಿ ಎಣ್ಣೊಚಿ.

“ಟೈಮ್ ಕಾಟ್ಟುವಕ ಅಕ್ಕಕ್ಕ ಇತ್ತಟಿ ಬಂದಂಡಿರಿ ಸುಮ. ನಾಕೂ ಪೊಲಾಕಂಜಿ ಬೈಟಾಕಣೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಇಂಜಿತ್ ಬೋರ್! ಜೊತೆಕ್ ದಾರೂ ಇಲ್ಲೆ...” ಜ್ಯೋತಿರ ತಕ್ಕ್ ಪ್ರಸಾದನೂ ತಾಂಡ ಸ್ವರ ಕೂಟಾಚಿ. “ಅಕ್ಕು ಸುಮ! ನಾಡ ಜ್ಯೋತಿಕ್ ನಲ್ಲ ಕಂಪೆನಿ ಕೊಡಿ. ವಾರಕೋರ್ ಔಟಿಂಗ್ - ಖರ್ಚ್ ನಾಕೂ ಬಾಕಿಯಾಪ...! ಇಲ್ಲೆಂಗಿ ನಾಕ್ ಇವಳುಂಡ್ ರೆಸ್ಪ್ ಕಾಟ್ಟಲೆ... ನಿಂಗ ಅಕ್ಕಕ್ಕ ಬಂದಂದುಂಡೆಂಗಿ ನಾನೂ ಬಚಾವಾಪಿ...” ಸುಮ ಅವಂಡ ತಕ್ಕ್ ತೆಳಿಪದು, ಜ್ಯೋತಿ ಚೆಡಿಲ್ ವಡಿಯನ ನೋಟಾಚಿ.

“ಈ ಆಣ್ ಚಾತಿಯಳೇ ಇನ್ನನೆ ಸುಮ! ಇಂಞಾನ್ನ್ಯಾಂಗ್ ಇನ್ನತಯಿಂಗಲ್ಲ ಮಂಗಲ ಸಂಸಾರ...?”

ಅವು ದಂಡಾಳಾರ ಕುಸಿರ ಜಗಳ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಸುಮ ತೆಳಿಚಂಡ್ ಪೊರೊಟತ್.

“ನಾನ್ ಬಂದಂಡಿಪ್ಪಿ ಜ್ಯೋತಿ. ನಿಂಗ ದಂಡಾಳೂ ಒರ್ ದಿನ ನಂಗಡ ಮನೆಕ್ ಬಾರಿ. ನಾನ್ ಫ್ರೀ ಇಪ್ಪಂದ್! ಇಕ್ಕ ಅಮ್ಮ ಕಾತಂಡಿಕ್ಕು, ನಾ ಬರಡಾ...?” ಅಯಿಂಗಕ್ ಬಾಯ್ ಎಣ್ಣೆತ್ ಗೇಟ್ ದಾಟಾಚಿ.

*

*

*

ಪಿತ್ಯಾಂದ್ ಸುಮ ಡಾಕ್ಟರ್ ಪೊನ್ನಪ್ಪನ ತೇಡಿಯಂಡ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆರ ರಾಂಡ್ ಬಾತ್. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡಾಲೆ. ಎದಿಕೆ ಬಂದ ಜ್ಯೂಲಿ ಸಿಸ್ಟರಾನ ಕೇಟತ್.

“ಸಿಸ್ಟರ್, ಡಾಕ್ಟರ್ ಇಂಞೂ ಬಂದಾಲಿಯಾ, ಟೈಮ್ ಆಚಿಲ್ಲಾ...?”

“ಅಯಿಂಗ ಇಂದ್ ಬಪ್ಪೋ ಎನ್ನೋ...! ನಿನ್ನಾಂದ್ ಬೈಟ್ ಫಾರಿನ್ಂಜ ಅಯಿಂಡ ಮೋಂವೊ ಬಂದಿತ್ಯಾಂದ್ ಎಣ್ಣೆಯಂಡಿಂಜತ್. ಆಂಗೇ ಇಚ್ಚಕ್ ನೇರ

ಇಂಞೂ ಇತ್ತಟಿ ಕಾಂಬ್ಲೆ. ಇಂದ್ ಬಪ್ಪದ್ ಡಾಟೇ ಕಾಂಬ್ಲೆ..." ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ವಾರ್ಡ್‌ರತ್ತಟಿ ನಡ್ಂದತ್. ಸುಮಂಗ್ ಎನ್ನೊ ಮಾಡಂಡೂಂದ್ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ! ಅಮ್ಮ ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಆಪಂದೇ ಇನ್ನನೆ ಆಂಡುವಾ? ನಿಧಾನತ್ ಅವ್ವ ಬುದ್ದಂಡಿಂಜಲ್ಲಿಕ್ ಬಾತ್.

"ಡಾಕ್ಟರ್‌ನ ಕಂಡಿಯಾ, ಎಂತೆಣ್ಣೆಚಿ?" ಲಲಿತ ಕೇಟಿತ್.

"ಡಾಕ್ಟರ್ ಇಂದ್ ಬಂತಲೆಮ್ಮ..." ಬೇಜಾರತಾರ ಸ್ವರತೆಣ್ಣೆಚಿ, ಸುಮ.

"ನಿನ್ನಾಂದೇ ನಂಗ ಪೋಯಿರೊಂಡಿಂಜತ್. ಎಚ್ಚಕ್ ಬಿಲ್ವೊಂದ್ ಸಹ ಎಣ್ಣೆಲೆ. ಅದೆಲ್ಲ ಬಯ್ಯ ಪರಿಯನಾಂದೆಣ್ಣೆರಾತ್..." ಲಲಿತಂಗೂ ಬೇಜಾರಾಚಿ.

"ನಾಡ ಕೈಲಿಂಜದೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚಾಯಿ ಪೋಚಮ್ಮ. ಸಂಬಳಕ್ ಇಂಞೂ ದಿನ ಉಂಡ್. ಎನ್ನೊ ಮಾಡುವೊ, ದಾರ್‌ನ ಕೇಪೋ?" ಮೋವಡ ಕಷ್ಟತಾರ ತಕ್ಕಾಕ್ ಆ ಅವ್ವಂಡೆ ನೊಂದಿತ್ ಮುದ್ದಾಡಿ ಪೋಚಿ.

"ಈ ಮುದ್ದಿ ಪುಡ್‌ಚ, ಚಾವಕಾನ ತಡಿಕ್ ಎನ್ನೊಂದ್ ದುಡ್ಡ್ ಖರ್ಚಾಯಂಡುಂಡ್...?"

"ಎನ್ನೊಂಗಮ್ಮ ಇನ್ನತ ತಕ್ಕ ಪರೆವಿಯಾ? ನಾನ್ ದಾರ್‌ಕಾಯಿತ್ ದುಡ್ಡ್ ಖರ್ಚ್ ಮಾಡ್ಡ್? ಕಾಯಿಲ ಮನ್‌ಷ್ಯಂಗಲ್ಲತೆ ಮರಕ್ ಬಪ್ಪಾ...?"

"ಅದ್ ಸೆರಿಯವ್ವಾ, ಡಾಕ್ಟರ್‌ಕ್ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಿಂಜಿ ಸೆರಿ ಕೂಟುವಿಯಾ...?"

"ನಾನ್ ಪೋಯಿತ್ ಪ್ರಸಾದ್‌ನ ಕೇಟಿತ್ ನೋಟುವಿಯಮ್ಮ..."ಂದ್ ಎದ್ದತ್.

ಅವ್ವನ ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡುವಾಂಗಾಯಿತ್ ಇಂದೂ ಸುಮ ರಜ ಇಟ್ಟಿತಿಂಜತ್. ಅವ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡೇ ನಡ್ಂದಂಡ್ ಗೇಟ್‌ಕೆತ್ತುವದು, ಒಮ್ಮಕೇ ಎದಿಕೆ ಬರಿಂಜಿ ಪ್ರಸಾದ್ - ಜ್ಯೋತಿ ಎದ್ ಮುಟ್ಟ್‌ಚಿ. ಸುಮಂಗ್ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಚಿ. ತೊಂಡೆಂಜಿ ತಕ್ಕೇ ಉತ್ತಲೆ!

"ದೂರ ಪೊರಾಟನೆಕೆ ಕಾಂಬ್"? ಪ್ರಸಾದ್ ಕೇಪದು, ಸುಮ ಪೆದ್ ಪೆದ್ದಾಯಿ ತೆಳಿಚತ್.

"ಇ... ಇಲ್ಲೆ ಅಮ್ಮಂಗ್ ಮದ್ ಬೋಂಡಿಂಜತ್..."

"ನಿಂಗಡಮ್ಮನ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಪೋಕನಾಂದೇ ಬಂದಿಯೆ! ಬಾರಿ..." ಜ್ಯೋತಿರ ಪ್ರೀತಿರ ತಕ್ಕಾಕ್ ಪುನಃ ಅಯಿಂಡ ಜೊತೆಲ್ ವಾವಾಸ್ ನಡ್ಂದತ್. ಅಯಿಂಗ ಬಂದ ನೇರಕ್ ಲಲಿತ ಭಾರೀ ಬೇರತ್ ಮುಳ್‌ನನೆಕೆ ಅಳಾತಿತಿಂಜತ್.

“ಅಮ್ಮಾ... ಇಲ್ಲಿ ನೋಟ್, ದಾರ್ ಬಂದಿತ್‌ಂದ್?” ಸುಮಂಡ ಸ್ವರಕ್ ಎಚ್ಚರಾಪಂಜಿ ತಿರ್‌ಚಿ. ಪ್ರಸಾದ್‌ನ ಕಂಡಿತ್ ಕುಸೀಲ್, “ಎನ್ನಪ್ಪಾ ಚಾಯಿಲುಳ್ಳಿಯಾ? ಈ ಕುಂಞಿ ದಾರ್, ನೀಡ ಪೊಣ್ಣಾ?”ಂದ್ ಕೇಟಿತ್.

“ಅಕ್ಕು ಆಂಟಿ, ನಾಡ ಪೊಣ್ಣ್ ಜ್ಯೋತಿ...” ಪ್ರಸಾದ್ ತೆಳಿಚತ್.

“ಎನ್ನನೆ ಉಳ್ಳಿರಾ? ಇಕ್ಕ ತೊಂದರೆ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ?” ಜ್ಯೋತಿ ಪಕ್ಕ ನಿಂದಂಡ್ ಪ್ರೀತಿಲ್ ಲಲಿತಂಡ ನಿಪ್ಪರ ಮೀದ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಂಡ್ ಕೇಟಿತ್.

ಲಲಿತ ಚೆರ್‌ಜನೆ ತೆಳಿಚತ್, “ಬಯತಾಯಂಡ್ ಬಾತಲ್ಲವ್ವ? ಇಂಞ ಇದೆಲ್ಲಾ ಮಾಮೂಲ್! ಡಾಕ್ಟರ್ ಒಂದೂ ಎಣ್ಣಿ ತಿಲ್ಲೆ...” ಸ್ವರತ್ ಬೇಜಾರ ದುಂಬಿತಿಂಜತ್.

“ಇಂದ್ ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಲು ಎಣ್ಣಿತ್ ಡಾಕ್ಟೇ ಬಂತಲೆ...” ಸುಮ ಎಣ್ಣಿ ಚಿ.

“ಇಕ್ಕೆನ್ನೇ ಪತ್ತ ಗಂಟಿ ಆಯಂಡುಳ್ಳೊ! ಇಂಞ ಮೇಲೆ ಬಕ್ಕು...” ಪ್ರಸಾದ್ ಎಣ್ಣಿ ಚಿ.

“ಅಯಿಂಡ ಮೋಂವೊ ಫಾರಿನ್‌ಂಜ ನಿನ್ನಾಂದ್ ಬಂದಿತ್‌ಲೋ! ಅದ್‌ಂಗ್ ಇಂದ್ ಡ್ಯೂಟಿಕ್ ಬಪ್ಪೋ ಎನ್ನೊಂದ್ ಸಿಸ್ಟರ್ ಎಣ್ಣಿ ಚಿ...”

“ನಿಂಗಳೇ ಒಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರ್‌ರ ಮನೆಕ್ ಪೋಯಿತ್ ಅರ್‌ಂಜಿತ್ ಬಂದ್‌ರಿ. ಪಾಪ, ಸುಮ ಒಬ್ಬಳೇ ಎಚ್ಚಕಾಂದ್ ಓಡಿ ಕಳಿಪೊ...” ಜ್ಯೋತಿರ ತಕ್ಕಾಕ್ ಕೃತಜ್ಞತೆಲ್ ಅವಡತ್ತಟಿ ನೋಟ್‌ಚಿ, ಸುಮ.

“ಅಂದಕ ನೀನಿಲ್ಲಿಯೇ ಇರ್ ಜ್ಯೋತಿ, ನಾನ್ ನೋಟಿತ್ ಬಪ್ಪಿ...” ಪ್ರಸಾದ್ ಅತ್ತಟಿ ನಡಾಪದು, ಲಲಿತಂಡೆದೆ ದುಂಬಿ ಚಿ.

“ನಂಗಕಾಯಿತ್ ಎನ್ನಾಂಗಮ್ಮಾ ಇಚ್ಚಕ್ ತೊಂದರೆ ಎಡಾತವಿರಾ? ನಿಂಗಡನ್ನತವು ನಂಗಡ ಭಾಗಕುಳ್ಳಾಂಗ್ ನಂಗಡ ಪುಣ್ಯ...” ಎದೆ ದುಂಬಿ ತೆಣ್ಣಿ ಚಿ.

ಜ್ಯೋತಿ ತೆಳಿಚತ್. ಅಲ್ಲಿಂಜ ಬ್ಯಾಗ್‌ಲಿಂಜ ಆಪಲ್, ಪಣ್ಣ್ ಬಾಳೆ, ದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಮೂಸಂಬಿನೆಲ್ಲ ಎಡಾಪಂಜಿ ಸುಮಂಡ ಕೈಕ್ ಕೊಡಾತತ್. ಸುಮಂಗ್ ಒರ್ ತರಾ ಹಿಂಸೆರೆನಕಾಚಿ. “ಎನ್ನಾಂಗ್ ಜ್ಯೋತಿ ಇದೆಲ್ಲ..., ಮುಂಡತೆ ದುಡ್ಡ್ ವೇಸ್ಪ್...”

“ಕಾಯಿಲಕಾರಕ್ ಪುಟ್ರ್ ಕೊಂಡ ಬಪ್ಪದ್ ವೇಸ್ಪಾ? ಇನ್ನತ ತಕ್ಕಾ ಕೇಪಕ ನಂಗಕೂ ಬೇಜಾರಾಪ ಸುಮ! ನಂಗಡ ಇಷ್ಟತ್ ಕೊಂಡ ಬಂದಿಯೆ” ಜ್ಯೋತಿರ

ತಕ್ಕಾಕ್ ಸುಮಂಡ ಬಾಯಿ ಕೆಟ್ಟಿ ಪೋಚಿ. ಮೌನತ್ ಅಬಾನೆಲ್ಲ ಎಡ್ತ್ ಬೆಚ್ಚಂಡತ್.

ಅಕ್ಕಣೆಕ್ ಪ್ರಸಾದ್, ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಒಳ್ಳಾಕ್ ನುಗ್ಗಿ ಚಿ. ಸುಮ - ಜ್ಯೋತಿ ದಂಡಾಳೂ ವಿಷ್ ಮಾಡ್ ಚಿ. ಸುಮ ಕೇಟಿತ್, "ಎಂಥ ಡಾಕ್ಟರ್, ಮೋಂವೊ ಬಂದ್ ರಾತ್ ಆಸ್ತನೇ ಮರ್ದಾಂಡಿರಾ?"

ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಬಲ್ಂಜನೆ ತೆಳಿಚತ್. "ನೇರವ್ವಾ, ಅಂವೊ ಬಂದಿಯೆ ಇಕ್ಕ ಮೂಂದ್ ಕಾಲ ಕಯಿಂಚಿತ್! ಕುಸೀಲ್ ಅವಂಡ ಜೊತೆಲ್ ನೇರ ಪೋನದೇ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ. ಮಿ. ಪ್ರಸಾದ್ ಬರತ ಪೋಯಿತಿಂಜಕ, ನೇರಾಯಿತೂ ಆಸ್ತತ್ತೆರ ಗೇನೇ ಇಂಜಿಲೆ. ಎನ್ನವ್ವ ಸುಮ, ಅಮ್ಮನ ಕೂಟಿಯಂಡ್ ಪೋಪಕ್ ಅಚ್ಚಕ್ ಆತುರವಾ...?"

"ಪಿಂಚಿಂಥ ಡಾಕ್ಟರ್? ನಿಂಗಂತೂ ನಿಂಗಡ ಮೋಂವೊ ಬಂದ್ ಟಾಂಗ್ ಎಲ್ಲಾ ಮರ್ದಂದೇ ಪೋಯಿಟಿರಾ. ನಾಡಮ್ಮ ಇಂಚಿಚ್ಚಕ್ ದಿನ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರೊಂಡು? ನಂಗಳೊಮ್ಮ ಬೆರಿಯ ಅಯಿಚಿ ತಂದ್ ಟಕ, ನಿಂಗಳೂ ಆರಾಮಾಯಿತ್ ಮೋಂವೊಂಡ ಜೊತೆಲ್ ಟೈಮ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಯಂಡಿರಲು..." ಅವಡ ತಕ್ಕಾಕ್ ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ತೆಳಿಚತ್.

"ಆಚಮ್ಮ, ನೀಡ ಇಷ್ಟ! ಹಾಂ, ಮಿಸ್ಸರ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಚೆನ್ನ ಇತ್ತಟಿ ಬಾರಿ..." ಡಾಕ್ಟರ್ ತಾಂಡ ಛೇಂಬರ್ ರತ್ತಟಿ ನಡಪದು, ಪ್ರಸಾದ್ ಬಯ್ಯೇ ಪೋಚಿ. ಡಾಕ್ಟರ್ ರೂಮ್ ಪಡಿನ ಮಿಂಚಾಕ್ ತಳ್ಳಿತ್ ಪ್ರಸಾದ್ ರತ್ತಟಿ ತಿರ್ಚಿ, ಪ್ರಸಾದ್ ಕುತೂಹಲತ್ ಅಯಿಂಡ ಮೂಡ್ ನೇ ನೋಟಿಚಿ.

"ಮಿಸ್ಸರ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಸುಮಂಡ ಮಮ್ಮಿಕ್ ಹಾರ್ಟ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಂ ಉಂಡ್! ಅಯಿಂಗಕ್ ನಾನ್ ವಿಷಯ ಎಣ್ಣಿತಿಲ್ಲೆ. ಸುಮಂಗೂ ಎಣ್ಣಿತಿ! ನಾಡ ಪ್ರಕಾರ ಅಯಿಂಡ ಟೈಮ್ ಅಂಜಿ - ಆರ್ ತಿಂಗ ಮಾತ್ರ..."

ಪ್ರಸಾದ್ ನೆಟ್ಟಿ ಪೋಚಿ. "ಡಾಕ್ಟರ್, ಎಂಥ ಎಣ್ಣಿಯಂಡುಳ್ಳಿರ?"

"ಯಸ್! ಸತ್ಯ ಎಕ್ಕೊಲೂ ಕೈಪಾಯಿತೇ ಇಪ್ಪ! ಜೀರ್ಣ ಮಾಡಿಯವ ಕಯ್ಯಲೆ. ಅಯಿಂಡ ಮನಸ್ಸಾಕ್ ಏರ ನೊಂಬಲಾಕತನೆಕೆ ನೋಟಿಯವಂಡು. ಬೋಂಡತ ಎನ್ನೇಂಗಿ ಬೊತ್ತುವನ್ನತ ವಿಷಯ ಕೆಟ್ಟಿ ಪೋಚೀಂಗಿಯೂ ಅಚ್ಚಾಕ್ ಆಪ ಚಾನ್ಸ ದುಂಬ ಉಂಡ್! ಬೀ ಕೇರ್ ಫುಲ್!"

38 / ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

ಪ್ರಸಾದ್‌ಕ್ ಎನ್ನ ಮಾಡಂಡೂಂದ್ ತೋಂದಾಲೆ. “ಆಚೇಂಗಿ... ಡಾಕ್ಟರ್, ಸುಮಂಗ್ ಬೋರೆ ದಾರೂ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲೆ. ಅವ ಅನಾಥ್ ಆಯಿ ಪೋಪ! ದುಂಬ ನಲ್ಲ ಮೂಡಿ ಅವ! ಅವನೂ ಪೋಯಿರ್‌ತೇಂಗಿ ಅವ ಒಬ್ಬಂಟಿ ಆಯಿಪೋಪ ಡಾಕ್ಟರ್...”

ಡಾಕ್ಟರ್ ಅವಂಡ ನಿಪ್ಪ್ ತ್ವಚಿ. “ನಾಕೂ ಗೊತ್ತುಂಡ್ ಪ್ರಸಾದ್. ಆಚೇಂಗಿ ನಂಗಡ ಕೈಲ್ ಎಂಥ ಉಂಡ್? ಎಲ್ಲಾ ಭಗವಂತ ಎಳಾದಾನೆಕೆ!” ಅವಂಡ ಎಳ್ತನ ದಾರ್‌ಕೂ ತಿಕ್ಕುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲೆ...”

ಪ್ರಸಾದ್ ಎಂತೋ ಪರೆವಕ್ ಬಾಯಿ ತೋರ್‌ಕಣೆ, ಸುಮ ಬಂದಾಂಗ್ ತಕ್ಕ ಅಲ್ಲಿಕೇ ಬಾಕಿಯಾಚಿ.

“ಡಾಕ್ಟರ್, ಆಸ್ತೆರ ಬಿಲ್ಲ ಎಚ್ಚಕೇಂದ್ ಎಣ್ಣೆ ತಿಂಜಕ...” ಪಾದಿಲೇ ರಾಗ ಬಲ್‌ಚಿತ್ ನಿಪ್ಪಚಿರುವದು, ಡಾಕ್ಟರ್ ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಬಲಾತ್ಕಾರತ್ ತಳಿ ಬಪ್ಪಚಿಟ್ಟಿಂಡ್ “ನೀಡ ಪ್ರೀತಿ - ವಿಶ್ವಾಸ ಎಕ್ಕೊಲೂ ಇಂಜತೇಂಗಿ ಅದೇ ನೀನ್ ನಾಕ್ ತಪ್ಪ ಬಲ್ಯ ಫೀಸಮ್ಮಾ! ನೀಡ ಕಥೆ ಎಲ್ಲ ನಾಕ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಎಣ್ಣೆ ತಾತ್...”

ಸುಮಂಡ ಬಾಯಿ ಕೆಟ್ಟಿ ಪೋಚಿ. ಅಯಿಂಡ ಪ್ರೀತಿ - ವಿಶ್ವಾಸತ್‌ರ ಮಿಂಞಲ್ ಸುಮಂಡ ಮನಸ್ಸ, ಹೃದಯ ದಂಡೂ ಕುಂಬ್‌ಚ್ಚಾ ಪೋಚಿ.

ಪ್ರಸಾದ್ ಪೂಂದೆಳಿಲ್, “ಪೆರಿಯಯಿಂಡ ತಕ್ಕನ ಮೀರುವದ್ ಚಾಯಿಲ್ಲೆ ಸುಮ”!

ಸುಮಂಡ ಕಣ್ಣ್ ದುಂಬ್‌ಚಿ. “ಎಲ್ಲಾ ನಿಂಗ ಎಣ್ಣೆ ನೆಕೇ ಆಡ್ ಡಾಕ್ಟರ್” ಕೈ ತೊತ್ತವ.

ನಿಧಾನತ್ ವಾರ್ಡ್‌ರತ್ತಟಿ ಬೆನ್ನೆಟ್ವಾ ಪೋಯಂಡುಳ್ಳ ಸುಮನೇ ಕನಿಕರತ್ ನೋಟಿ ನಿಂದತ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಪಿಂಞ ಡಾ! ಪೊನ್ನಪ್ಪ.

ಇತ್ತಟಿ ಬಂದ ಸುಮ, ಜ್ಯೋತಿರ ಕೂಡೆ ತಕ್ಕ ಪರಂದಂಡ್ ನಿಂದತ್. ಪತ್ತ್ ಮಿನಿಟ್‌ಲೇ ಪ್ರಸಾದ್ ಬಾತ್.

“ಪೋಕನಲ್ಲ! ದುಂಬ ಲೇಟಾಚಿ...” ಜ್ಯೋತಿರ ತಕ್ಕಕ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಮಂಡೆ ಆಟಾಚಿ. ದಂಡಾಳೂ ಪೊರಡುವದು, ಸುಮನೂ ಅಯಿಂಡ ಚೊತೆಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಕ್ ಪೊರ್‌ಟತ್.

“ನಾನ್ ಬೆರಿಯ ಬಂದ್‌ರುವಿಯಮ್ಮ, ಚಿನ್ನ ಪ್ಪುಟ್ಸ್ ಎಡ್‌ತಂಡ್. ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂಕಲ್ ಬಿಲ್ಲ ಅಂತೂ ಬೋಂಡಾಂದೆಣ್ಣೆರಾತ್. ಪಣ್ಣ್-ಫಲ ಕೊಡ್‌ತಿ ತಾಚೇಂಗಿಯೂ ಆ ಋಣತ್‌ನ ತೇತವನ!”

ಅಯಿಂಗ ಅತ್ತಟ ಪೋನದು, ಲಲಿತ ಒಳಾಕ್ ಬಾತ್. ತೊಂಡೆ ಆರ್‌ನನೆಕೆ ಆಯಿತ್ ಒರ್ ಲೋಟ ಕೋಟ ನೀರ್ ಗ್ಲಾಸ್‌ಕ್ ಬೂಕಿ ಕುಡ್‌ಚತ್. ಅನ್ನನೆ ಬೆಡ್ಡಲ್ ಅಳಾತಂಡಿಂಜನೆಕೇ ಚಿರಂಜನೆ ಎದೆರೊಳ್‌ಲಾ ಕುತ್ತಾನನೆಕೆ ನೊಂಬಲ ಅಳಾವದು, ಮೂಡ್‌ನ ಪುಂಡ್‌ಚಿ! ಮೋವಕೆಣ್ಣೆ ಚೇಂಗಿ ಪುನಃ ಗಾಬರಿಪಟ್ಟವ ಪಾಪ! ಪುನಃ ಮದ್ದ - ಮರಾಂದ್ ಈ ಬುದ್ದ ಪೋಪಕುಳ್ಳ ತಡಿಕ್ ದುಡ್ಡ ಚೆಲ್ಲುವ! ನಾಕೆನ್ನೇಂಗಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಆಯಿಟಕ, ನಾಡ ಕುಂಞಿಕ್ ದಾರಪ್ಪ ದಿಕ್ಕಾ? ಅವಡಪ್ಪಂಗ್ ನಂಗಡ ಗೇನವೇ ಇಲ್ಲಿಯಾ? ಇಚ್ಚಕ್ ಕಾಲ... ಇಚ್ಚಕ್ ಕಾಲತ್ ಒಮ್ಮೆ ಆಚೇಂಗಿಯೂ ಪೋಣ್ಣಾನೋ - ಮೋವಳೋ ಗೇನ ಬಂದ್‌ಲಿಯಾ? ಓಹ್! ಎಲ್ಲಿಕ್ ತಾನೇ ಬಪ್ಪ? ನಂಗ ಉಳ್ಳ ಜಾಗ ಗೊತ್ತ ಬೋಂಡುವಲ್ಲ? ಎಂಥಾ ದುಷ್ಟ ಮನ್‌ಷ್? ಎಲ್ಲಿಕ್ಕು, ಎನ್ನನಿಕ್ಕು? ಜೊತೆಲುಳ್ಳವಕೂ ಮಕ್ಕ ಆಯಿತಿಕ್ಕು...! ಊಜಳೆ ಬುಟ್ಟಂಡ್ ಲಲಿತ ಬೆಡ್ಡಲ್ ಬುದ್ದಂಡ್ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚ್ಚಿ.

ಸುಮ ಬಂದಿತ್ ಕಾಕುವಕಲೇ ಲಲಿತಂಗ್ ಎಚ್ಚರಾಯೆ. "ಬಂದ್‌ಟಿಯಾ?" ಎದ್ದಳಾತತ್, ಲಲಿತ.

"ಅಮ್ಮಾ ಡಾಕ್ಟರಂಕಲ್‌ಕ್ ಇದ್‌ನ ಕೊಡ್‌ತಿತ್ ಬಂದ್‌ರುವಿ. ಇಚ್ಚ ದಿನ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿ ನೋಟಾನಾಂಗ್ ಇದ್‌ನಾಚೇಂಗಿ ಕೊಡ್‌ಪಿ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಮ್ಮ..."

ಲಲಿತಂಡ ಕಣ್ಣ್‌ಲ್ ನೀರಡಂಗ್‌ಚಿ. "ದೇವಡನ್ನತ ಮನ್‌ಷ್! ದೇವ ಅಯಿಂಗ್‌ಕ್ ನೂರ್‌ಕಾಲ ಆಯುಷ್ಟ ಕೊಡ್‌ಕಡ್..." ನಾನೂ ಬಪ್ಪಿ... ಎಳವ್ವ..." ಸುಮ ತಳಿಚತ್. "ಇಕ್ಕಲೇ ಅಯಿಂಬದ್ ದಾಟಿತ್...! ಪುನಃ ನೂರ್ ಕಾಲ!! ಎಂತಮ್ಮ... ಗಿನ್ನೆಸ್‌ಲ್ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಆಂಡು ಅಚ್ಚಿಕೇ..." ಸುಮ ತಳಿಚಂಡ್, ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಎಡ್‌ತಂಡ್ ಅತ್ತಟ ನಡ್‌ಂದತ್. ಲಲಿತನೂ ಮೊಟ್ಟ್‌ಟ್ಟಿತ್.

*

*

*

ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಸೋಫಾತ್ ಅಳಾತಂಡ್ ಪೇಪರ್ ನೋಟಿಯಂಡಿಂಜತ್. ಎದಿಕೆ ಬರಿಲ್ ಅಯಿಂಡ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಮೋಂವೊ ಭರತ್ ಅಳಾತಂಡ್, ಅಪ್ಪಂಡ ಜೊತಲ್ ಫಾರಿನ್‌ರ ವಿಷಯ ಪರ್‌ಂದಂಡ್ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿಯಂಡಿಂಜತ್! ಭರತ್ ಭಾರೀ ರಸ ರಸತೋಡೆ, ರಂಗ್ ರಂಗಾಯಿತ್ ಅಲ್ಲಿಯತ್‌ರ ಸಂಗತಿನ ವಿವರಿಚಿಟ್ಟತ್.

"ಡ್ಯಾಡೀ, ಇಲ್ಲಿಕ್‌ಂಜ ಅಲ್ಲಿಯತ್‌ರ ಲೈಫ್ ದುಂಬಾ ಜಾಲಿಯಾಯಿತಿಪ್ಪ."

“ನೀನ್ ಎಣ್ಣುವದ್ ಸೆರಿಯಿಲ್ಲೆ ಭರತ್! ನಂಗಡ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶತುಳ್ಳ ಈ ಚುಪ್ಪಿ ಕೊಡಗಾರಚ್ಚಕ್ ಚಾಯಿ ನಾಡ್ ಖಂಡಿತಾ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲೆ. ಈ ತಕ್ಕ್ನ ನೀಡ ಮಮ್ಮಿ ಇಪ್ಪಕ ಅವಡ ಮಿಂಞಲ್ ಎಣ್ಣೊಂಡಿಂಜತ್...! ಮುಚ್ಚಾರಾ ಬಾಯಿ, ಅಲ್ಲಿಯತರ ಪರಂಗಿ ಪುಡ್ಚಿವಳ ಎಲ್ಲೆಂಗಿ ಜೋಡಿ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಬಂದಾರ್ತೆಪ್ಪಾ...! ಫೀಡ ಕಾಲ್ ಬೋಂಡೆಂಗಿ ಪುಡಿಪಿ...! ಅವ್ವನಾಚೇಂಗಿಯೂ ಪರೋಲೆ...? ಇನ್ನನೆ ಎಣ್ಣುವಯಿಂಜತ್...”ಂದ್ ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಊಜಳೆ ಬುಟ್ಟತ್. ಇಟ್ಪತಿಂಜ ಸೈಟಿಂಗ್ ಗ್ಲಾಸ್ಸರ ಮರಲ್ ಉರಂಡ್ನ ಕಣ್ಣೇರಾನ ಕಂಡ ಭರತರ ಎದೆ ಕುತ್ತನೆನಕಾಚಿ. ದಂಡಾಳಾರ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಗೋಡೆಲ್ ನೇಂದಂಡಿಂಜ ಪೋಟೋತರತ್ತಟಿ ಪಾಂಜತ್. ಪೂಮಾಲೆಲ್ ಎಲಂಗಿಯಂಡಿಂಜ ಆ ಬಲ್ಯ ಪೋಟೋತರೊಳಾಲಿಂಜ ತಾಂಡ ಅವ್ವೊ ಪೂಂದೆಳಿ ತೆಳಿಚಂಡುಳ್ಳದ್, ಜೀವತ್ಲೇ ತೆಳಿಚಂಡುಳ್ಳನೆಕೆ ತೋಂದ್ಚಿ ಭರತ್ಕ್! ಅವಂಡ ಕಣ್ಣಲ್ ನೀರಡಂಗ್ಚಿ. ಅನ್ನನೇ ಅಪ್ಪನೂ - ಮೋಂವನೂ ಎಚ್ಚಕ್ ನೇರ ಅಳಾತ್ತಿಂಜತೋ, ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲಾನ ಸದ್ಡಕ್ ದಂಡಾಳೂ ಬೆರಿಯ ಕಣ್ಣ್ ತೇಟಿಯಂಡತ್.

“ಶಿವೂ... ದಾರೋ ಬಂದಿತ್... ನೋಟ್ ಪೋ...” ಅಡಿಗಕಾರನ ಕಾಕಿಯಂಡ್ ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಕೈಲಿಂಜ ಪೇಪರಾನ ಟೀಪಾಯಿಕ್ಟತ್.

ಅಕ್ಕಲೇ ಶಿವು ಓಡಿ ಪೋಯಿತ್, ಪುನಃ ಒಳಕೋಡಿ ಬಾತ್.

“ದಾರ್ಂದ್ ಗೊತ್ತ್ ಪೋರ ಅಣ್ಣ, ನಿಂಗಳ ಕಾಂಬಕ್ ಬಂದಿಯೆಲೋ...! ನಿಂಗಡ ಪೇಶಂಟ್ ದಾರೇಂಗಿ ಆಯಿತಿಕ್ಕು...”

“ಒಳಕ್ ಕಾಕತನೆಕೆ ಬಂದಿಯಲ್ಲ... ಪೊಟ್ಟಂಡನೆಕೆ! ಪೋ...” ಪುನಃ ದವುತ್ಚಿ.

ಶಿವುರ ಬಯ್ಯಲ್ ಮಡಿಚಂಡ್ ಮಡ್ಚಂಡ್ ಸುಮ ಪಿಂಞ ಲಲಿತ ಒಳಕ್ ಬಾತ್! ಕೈಲ್ ಪಣ್ಣ-ಫಲತರ ಕುಕ್ಕೆ ಇಂಜತ್. ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ದುಂಬ ಪ್ರೀತಿಲೂ, ಕುಸಿಲೂ ಎದ್ದ್ ನಿಂದತ್. “ಓಹೋಹೋ... ಸುಮಾ... ಬಾವ್ವ... ಬಾ... ಬಾ...! ಅಳಾತೋಳಿ ಬಾರಿ...”

ಭರತ್ ಅವು ದಂಡಾಳಾನೋ ನೋಟ್ಚಿ. ಅವಂಡ ದೃಷ್ಟಿಲ್ ಸಂಶಯತರ ನೋಟ!

“ನೋಟಪ್ಪ ಭರತ್, ಇವ ಸುಮ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಟೀ ಎಸ್ಪೀಟ್ ಆಫೀಸಲ್ ಚಾಕ್ರಿಲುಂಡ್. ಇದ್ ಇವಡ ಅಮ್ಮ ಲಲಿತ ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್...”

ಭರತ್ ಮರ್ಯಾದಿಯೋಡೆ ಎದ್ದಿತ್, ಲಲಿತಂಡ ಕಾಲ್ ಪುಡಿಪಂಜಿ, ಸುಮಂಗ್ “ಹಲೋ...” ಎಣ್ಣೆಚಿ.

“ಇದ್ ನಾಡ ಒರೇ ಮೋಂವೊ ಭರತ್...!” ಗತ್ಲೆಣ್ಣೆಚಿ, ಪೊನ್ನಪ್ಪ.

ಸುಮಂಡ ತಕ್ಕೆಲ್ಲ ಪರೆವಕುಳ್ಳದ್ ತೊಂಡರೊಳ್ಲೇ ಅಡ್ಂಗಿ ಪೋಚಿ. ಲಲಿತನೇ ಪಣ್ಣೆ-ಫಲ ದುಂಬಿತಿಂಜ ಕುಕ್ಕೆನೆಡ್ತಿತ್ ಡಾಕ್ಟರ್‌ರತ್ತಟಿ ಕೊಡ್ತತ್.

“ಇದ್‌ನಾಚೇಂಗಿಯೂ ಎಡ್‌ತೋಳಿ ಡಾಕ್ಟರ್. ನಿಂಗ ಮಾಡ್‌ನ ಬಲ್ಯ ಉಪಕಾರಕ್, ಈ ಗರೀಬಡ ಚೆರಿಯ ಮೊದತ್‌ನ ಬೋಂಡಾಂದೆಣ್ಣೆಚೇಂಗಿ, ನಂಗಕ್ ದುಂಬ ಬೇಜಾರಾಪ...”

ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಕುಸೀಲ್ ಅದ್‌ನ ಕೇಟವದು, ಅವ್ವಂಗೂ, ಮೋವಕೂ ಸಮಾಧಾನಾಚಿ.

“ಎಂಥ ಡ್ಯಾಡಿ ಇದ್? ಅಯಿಂಗ ತಾತ್‌ಂದ್ ನೀನೂ ಎಡ್‌ತವದ್ ಚಾಯಿಯಾ?” ಭರತ್‌ರ ತಕ್ಕೆಲ್ ಅಸಮಾಧಾನ ಎಡ್‌ತ್ ಕಾಂಬಯಿಂಜತ್. ಸುಮ ಕುಡ್‌ನೀರ್ ಎರ್‌ಕಿಯಂಡ್,

“ದಯಬೆಚ್ಚಿತ್ ಅನ್ನನೆ ಎಣ್ಣೆತಿ, ಅಂಕಲ್ ನಾಡಮ್ಮಂಡ ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡ್‌ನ ದೇವ! ಅಯಿಂಗಕ್ ಎಂಥ ಕೊಡ್‌ತತೇಂಗಿಯೂ ಅದ್ ಕಮ್ಮಿಯೇ! ಇದ್‌ನ ನಂಗಡ ಆತ್ಮ ತೃಪ್ತಿಕಾಯಿತ್ ಕೊಡ್‌ತಿಯದೇ ಅಲ್ಲತೆ, ಲಂಚಾಂದ್ ಖಂಡಿತಾ ಅಲ್ಲ...! ಪ್ಲೀಸ್...” ಅವಡ ಸ್ವರತ್ ಬೋಡುವನಕೆ ಎನ್ನೋ ಒರ್ ಆತ್ಮೀಯತೆ. ಭರತ್ ಅವಳೇ ಉದ್ದಕ್ ನೋಟೊಚಿ. ಸಾಧಾರಣ ಚೂಡಿದಾರ್‌ಲೂ ಎದ್ ಕಂಡಂಡುಳ್ಳ ಚಾಯಿ! ಮೂಡಲ್ ಒರ್ ಮೇಕಪ್ಪು ಇಂಜಿಲೆ. ಚೆರಿಯೋರ್ ಬಿಂದಿ ಸ್ವಿಕ್ಕರ್ ಮಾತ್ರ ನೆತ್ತಿಲ್! ದುಂಬ್‌ನ ದವಡೆ ಚೋಪು- ಬೊಳ್‌ಪು ಮಿಶ್ರತ್ ಎಲ್‌ಂಗಿಯಂಡಿಂಜತ್. ಅಗಲ ಕಣ್ಣ್ ದಂಡ್ ಮರ್‌ಳ್ ಮಾಡುವನಕೆ, ಕೂಟ್‌ಕ್ ಉದ್ದ ಜಡೆ! ಇಕ್ಕತ್‌ರ ಮೂಡಿಯಡನೆಕೆ ಆಡಂಬರ ಇಲ್ಲತನೆಕೆ ಊಕಿತ್ ಜಡೆ ಇಟ್ಪ್ ಬುಟ್ಪ್‌ತಿಂಜತ್...! ಭರತ್ ನೋಟಿಯೇ ನೋಟೊಚಿ...! ಎಂಥಾ ಚಾಯಿ! ಕಾಲಡಿಂಜಿ ಕೊಡೀಕೆತ್ತಣೆಕ್ ನೋಟೊಚಿ...! ನೋಟತ್ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಎದ್ ಕಾಂಬಯಿಂಜತ್...!

ಅದ್‌ನರ್‌ಂಜ ಸುಮ, ಇಂಚ್ಚಕೂ ಚೋಂದ್ ಪೋಚಿ. ಎತ್ತಟಿ ಎತ್ತಟಿಯೆಲ್ಲೋ ನೋಟೊಚವ. ಅವಂಡ ದೀರ್ಘ ದೃಷ್ಟಿಂಜ ತಪ್ಪೆಚಿಟ್ಟವಕ್ ಒದ್ದಾಡಿ ಕಳಿಪದು, ಅವಂಡ ಕಿರಿರ ಬರಿಯ ಕಂಡಿತೂ ಕಾಣತನ್ನೆತ ಚೆರಿಯ ತೆಳಿ ಪಾಂಜಿತ್ ಮರೆಯಾಚಿ.

“ಪೋಕನಲ್ಲಮ್ಮಾ...?” ಸುಮ ಅವ್ವಂಡತ್ತಟಿ ತಿರ್ಚಿ ಆತುರತ್.

“ಇದೆನ್ನವ್ವ ಇಚ್ಚಕ್ ಆತುರ? ಏ... ಶಿವೂ..., ಕಣ್ಣ್ ಕಣ್ಣ್ ಬುಟ್ಟುಂಡ್ ಎಂತಾನ ನೋಟಿಯಂಡುಳ್ಳಿಯಾ? ಪೋಯಿತ್ ಕಾಫಿ-ತಿಂಡಿ ಕೊಂಡ್ ಬಾ...” ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಜೋರಾಟ್ಟತ್.

“ಒಂದೂ ಬೋಂಡ ಅಂಕಲ್..., ಇಕ್ಕ ಬಪ್ಪಕ ತಿಂಬಂಜಿ ಕುಡಿಪಂಚೇ ಬಂದಿಯೆ.”

“ಓಹೋ... ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಲ್ ದಾರವ್ವಾ ನಿಂಗಕ್ ಕಾಫಿ-ತಿಂಡಿ ತಂದವ್ವು?” ಪೊನ್ನಪ್ಪಂಡ ಪ್ರಶ್ನೆಕ್ ಸುಮಂಡ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚ್ಚಿ. ವಿಧಿಯಿಲ್ಲತೆ ಅಳಾತಂಡತ್.

ಪತ್ತ್ ಮಿನಿಟಲ್ ಶಿವು ನಾಲ್ ಲೋಟತ್ ಕಾಫಿ ಪಿಂಞ ಕೇಕ್-ಚಿಪ್ಪ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಎಡ್ತ ಬಂದಿತ್ ಟೇಬಲ್‌ಲ್ ಬೆಚ್ಚತ್.

ಡಾ! ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಕಾಫಿ ಕುಡ್ಚಂಡೆಣ್ಣ್ ಚಿ, “ಪೊತ್ತಕ್ ಸೆರಿಯಾಯಿತ್ ನಾನ್ ತಂದಿತುಳ್ಳ ಪಿಲ್ಸ-ಸಿರಪ್ಪಾನ ಎಡ್ತವಕ್ ಮರಂದಾರ್‌ತಿ! ಬಪ್ಪ ತಿಂಗಲಾಚಿ ಒಮ್ಮ ಚೆಕಪ್‌ಕ್ ಬರಂಡು...! ಸುಮ, ನೀನೇ ಅಮ್ಮನ ಕೂಟಿಯಂಡ್ ಬರಂಡು... ಗೊತ್ತಾಚಾ?”

“ಆಚಿ ಅಂಕಲ್... ಖಂಡಿತಾ ಬಪ್ಪಿ...” ಖಾಲಿ ಲೋಟತ್‌ನ ವಾಪಾಸ್ ಬೆಚ್ಚತವ.

ಒರ್ ಗಳಿಗೆ ಲೋಕಾರೂಢಿ ತಕ್ಕ ಪರಂದಂಡಿಪ್ಪಂಜಿ, ಲಲಿತ ಪಿಂಞ ಸುಮ ಪೋರಾಟತ್.

* * *

ಸುಮಂಡ ಮಾಮೂಲ್ ಪಣಿ, ಯಾಂತ್ರಿಕ ಬದ್‌ಕ್ ಸುರುವಾಚಿ. ಆಫೀಸ್‌ಕ್ ಬಂದಿತ್ ತಾಂಡ ಜಾಗತಲ್‌ತಂಡ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಆನ್ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಕೈ ಬಟನ್‌ರ ಮೀದ ಚಕ ಚಕ ಓಡಿ ಕಳಿಚತ್.

“ನಿಂಗಡ ಮದರ್ ಎನ್ನನೆ ಉಂಡ್ ಸುಮ?” ಪ್ರಸಾದ್ ಕೇಟತ್.

“ಪರೋಲೆ, ಇಕ್ಕ ತೊಂದರೆ ಕಂಡಂಡಿಲ್ಲೆ. ಜ್ಯೋತಿನ ಕೂಟಿಯಂಡ್ ಒಮ್ಮ ಮನೆಕ್ ಬಾರಿ.”

“ಜ್ಯೋತಿ ತಾಮನೆಕ್ ಪೋಯಿತ್, ಒರ್ ವಾರ ಇಂಚಿತ್ ಬಪ್ಪೀಂದ್...”

“ಅಕ್ಕ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸ ನಿಂಗಳೇ ಮಾಡಿಯಂಡುಳ್ಳಿರಾ...?”

“ವೈ ನಾಟ್? ನಳ ಪಾಕ ನಾಡದ್...” ತೆಳಿಚತ್, ಪ್ರಸಾದ್.

“ಉಪ್ಪುಂಡೇಂಗಿ ಖಾರ ಇಲ್ಲೆ; ಖಾರ ಉಂಡೇಂಗಿ ಉಪ್ಪಿಲ್ಲೆ... ಇದೆಯಾ ನಿಂಗಡ ಅಡಿಗೆ?” ಸುಮ ತೆಳಿನ ತಡ್ತಂಡ್ ಕೇಟತ್.

“ಅಚ್ಚಕ್ ಕಮ್ಮಿ ತರ ಪರೆಯಂಡ...! ಇಂದೇ ಬಂದಿತ್ ನಾಡ ಕೈ ಅಡಿಗರ ಟೇಸ್ಪ್ ಮಾಡಿ ನೋಟಿ...! ಚಾವಣೆಕೂ ನಾವುಲ್ ಆ ರಸ ಪೋಪಾಲೆ. ನೆನ್ ತಿಯಂಡೇ ಒರ್ ಪುಡಿ ಕೂಳ್ ಜಾಸ್ತಿ ಉಂಬಿರ...”

“ಆ ಗೋಳ್ ನಾಕ್ ಬೋಂಡಪ್ಪ...! ಜ್ಯೋತಿ ಎಕ್ಕ ಬಪ್ಪ...?”

“ಹೇಂ! ಎಣ್ಣಿಲ್ಲ, ನೆಕ್ಸ್ ವಿೀಕ್...”

ಇಯಂಡ ತಕ್ಕ - ಬಾಕ್ ಕೇಟಂಡಿಂಜ ವಾಣಿಕ್ ಚೆಡಿಯುಕ್ಕಿ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಂಡಿಂಜತ್. ನನ್ನ ದಂಡಾಳೂ ಎಚ್ಚಕ್ ನೆಗ್ಲೆಟ್ ಮಾಡಿಯಂಡುಂಡ್... ಮರಂದ್‌ಟನೆಕೆ... ಅವ ಮುಂಡ ಮುಂಡತೆ ಒರ್ ಫೈಲನ್ ಎಡ್‌ತಂಡ್, ಶೋಕಿಲ್ ನೆಳ್‌ಂಜಂಡ್ ಪ್ರಸಾದ್‌ರ ಟೇಬಲ್‌ಕ್ ಎದ್ದ್ ಬಾತ್. “ಮಿ. ಪ್ರಸಾದ್, ಇದೋರ್ ಸೆನಾಟೆನ್ಸ್ ನೋಟಿ, ತಲೆ ಬುಡ ಅರ್ಥಾಯಂಡಿಲ್ಲೆ, ಚೆನ್ನಂಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೇನ್ ಮಾಡಿತ್ ಎಳಾದಿ ತಾರಿ, ಪ್ಲೀಸ್...” ಮೇಲೆ ಬೂವನೆಕೆ ಕಳಚತವ.

“ಓ. ಕೆ., ಓ. ಕೆ. ರೆಡಿ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿ. ಆಚೇಂಗಿ, ನಿಂಗ ಚೆನ್ನ ದೂರ ನಿಂದೋಳಿ; ನಿಂಗ ಇಟ್ಟಿತುಳ್ಳ ಪರ್‌ಫ್ಯೂಮ್‌ನುಂಡ್ ನಾಡ ಕೆಲತ್‌ಲ್ ತಿಂದದೆಲ್ಲಾ ವಾಪಾಸ್ ಬಂದಂಡುಂಡ್... ಮಂಡೆ ತಿರುವನೆಕೆ ಆಯಂಡುಂಡ್... ಪ್ಲೀಸ್...” ನಾಟಕೀಯ ರಾಗತ್ ಎಣ್ಣಿ ವದು, ಸುಮ ಬಲ್‌ಂಜನೆ ತೆಳಿಚತ್. ವಾಣಿರ ಉರ್‌ಂಜ ಗಾಯಕ್ ಉಪ್ಪ್ ನೀರ್ ಚೆಲ್‌ನ್‌ನೆಕೆ, ಅವಮಾನತ್ ತಾಂಡ ಜಾಗತ್ ಪೋಯಿತ್ ಅಳತತ್. ಅಕ್ಕಣೆಕ್ ಅಟಂಡರ್ ರಾಮು ಬಪ್ಪಂಜಿ, “ಬಾಸ್ ಕಾಕಿಯಂಡುಂಡ್” ಎಂದೆಣ್ಣಿಚಿ.

“ಗುಡ್ ಲಕ್, ಪೋಯಿತ್ ಬಾರಿ” ಪ್ರಸಾದ್ ವಿಷ್ ಮಾಡುವದು, ವಾಣಿ ಬಳಿಯೊಳಿಯೇ ಕೊತ ಕೊತ ಕೊದಿಚತ್.

ಸುಮ ಛೇಂಬರ್‌ಕ್ ಬಾತ್, “ಮೇ ಐ ಕಮಿನ್ ಸರ್...?”

“ಎಸ್ ಕಮಿನ್...”

ಒಳ್‌ಕ್ ಬಂದ ಸುಮಂಡತ್ತೆಟಿ ನೋಟ್‌ಚಿ ಚಂಗಪ್ಪ. ಅವಡ ಸರಳ ಅಲಂಕಾರ ಅಯಿಂಗಕ್ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಯಿತಿಂಜತ್. ಅಯಿಂಡ ನೋಟಿತ್‌ಲೇ ಆ ಭಾವನೆ ಎದ್ದ್ ಕಾಂಬಯಿಂಜತ್. ಅಲ್ಲಿಂಜ ಎಣ್ಣಿಚಿ -

“ನೋಟವ್ವ ಸುಮ, ಇಂಞ ತಿಂಗಗಟ್ಟೆ ರಜ ಎಡ್‌ಕತೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಾಕಿಯಾನ ಕೆಲಸ ಒಂದೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಯಿತ್ ನಡ್‌ಂದಂಡಿಲ್ಲೆ. ಕೆಲಸಕರ್ತಿಯಾನ ನೀನೇ ರಜ ಎಡ್‌ತ್‌ರಾತೇಂಗಿ ಎನ್ನನೆ? ಬಾಕಿ ಉಳ್ಳವು ಅಚ್ಚಕಾತೇ ಮಾಡುವ. ಬೊರೀ ಸಂಬಳತಾರ ಆಸೆಕ್.” ಅಯಿಂಡ ಸ್ವರತ್ ಚೆನ್ನ ಕಡ್‌ಪ ಇಂಜನೆಕೆ ಕಂಡತ್.

“ಸರ್...” ಅವಳ ಬಾಯಿ ತೊರ್‌ಪಕ್ ಬುಟ್ಟಾಲೆ.

“ನೋ... ಜಾಸ್ತಿ ತಕ್ಕಾ ಬೋಂಡ. ಅಕ್ಕಕ್ಕ ರಜ ಮಾಡಿತ್ ಕೆಲಸ ಪಾಳ್ ಮಾಡಂಡ...! ಇದೇ ಲಾಸ್ವಾ ವಾರ್ನಿಂಗ್...! ಇಂಞ ಪೋ... ಕೆಲಸ ನೋಟ್...”

ಸುಮಂಗ್ ಮೊರೆ ಬಂದ್‌ಟನೆಕಾಚಿ. ಈ ಮನಾಷ್ಟ್ಯ ಚೆನ್ನ ಕಡ್‌ಪ ಕಾಂಬ; ಒಳಿಯೇ ಗೊಣಂಗಿಯಂಡತ್ ಅವ. ಬಾಡ್‌ನ ಮೂಡಲ್ ಪೊರ್ಮೆ ಬಪ್ಪದು, ಅದ್‌ನ ನೋಟ್‌ನ ವಾಣಿರ ಕಿರಿಲ್ ಸಮಾಧಾನತಾರ ತೆಳಿ ಮಿನ್ನಾಚಿ.

“ಎನ್ನಾಂಗ್ ಸುಮಾ? ಮೂಡ್‌ರ ಚೋರೆ ಇಳಾಂಜಿ ಪೋನನೆಕೆ ಕಾಂಬಾ...! ಬಾಸ್ ಎಂತೆಣ್ಣಾಚಿ? ಛೆ! ಛೆ! ಮೊರಾಟಂಡುಳ್ಳಿರಾ, ಎನ್ನಾಚಿ?” ಪ್ರಸಾದ್ ಬೇಜಾರತ್ ಕೇಪದು, ಸುಮ ಕಣ್ಣ್ - ಮೂಕ್‌ನ ತೇಟಿಯಂಡತ್.

“ನಾನ್ ರಜತ್ ಇಪ್ಪಕ ಸುಮಾರ್ ಕೆಲಸ ಬಾಕಿ ಆಯಿ ಪೋಯಿತ್‌ಲೋ; ಪುನಃ ಪುನಃ ರಜ ತಪ್ಪಾಲೆ, ಸಂಬಳ ಮಾತ್ರ ತಿಂಗ ದುಂಬುವದು ಬೋಂಡು, ಡ್ಯೂಟಿ ಬೋಂಡವಾ?ಂದ್ ಎಣ್ಣಾಚಿ” ತಾಂಡ ಜಾಗತಳ್‌ತಂಡ್ ದುಃಖತೆಣ್ಣಾಚವ.

“ಪಿಂಞಂಧಿ? ಅಕ್ಕಕ್ಕ ರಜ ಎಡ್‌ತಂಡ್ ಡ್ಯೂಟಿನ ನೆಗ್‌ಲೆಕ್ವ ಮಾಡ್‌ಚೇಂಗಿ ಕೆಲಸ ಪೋಚೇಂಗಿಯೂ ವಿಶೇಷ ಅಲ್ಲ. ಎನ್ನೋ ಬಾಸ್ ನಲ್ಲ ಜನ ಆನಾಂಗ್ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡತೇ ಉಂಡ್...” ತಾಂಗ್ ಕ್‌ಟ್ವನ ಅವಕಾಶತನ ಪಾಳಾಕತೆ ವಾಣಿ ಚಾಯಿಲ್ ಉಪಯೋಗಿಚಿಟ್ಟಿಂಡ್ ಮೂಕ್ ತೇಟಿಯಂಡೆಣ್ಣಾಚಿ, ವಾಣಿ. ಸುಮಂಡ ಮಂಡೆ ಅವಮಾನತ್ ಕುಂಬ್‌ಚ್ಚಿತ್. ಪ್ರಸಾದ್‌ರ ಉರಿನೋಟ ವಾಣಿರತ್ತಟಿ ತಿರುವದು, ಅವ ಬೋರೆಲ್ಲಿಯೋ ನೋಟ್‌ಚಿ...!

*

*

*

ಬೈಟಾಪಕ ಡ್ಯೂಟಿ ತೇತಂಡ್ ಸುಮ ಪೊರಾಟತ್. ಕೂಡೆನ್ನೇ ಪ್ರಸಾದನೂ ಎದ್ದ್ ನಡ್‌ಂದತ್. ಅವು ದಂಡಾಳೂ ಜೊತೆಲ್ ಲೊಟ್ಟೆ ಬುಟ್ಟಿಂಡ್, ಗೇಟ್ ದಾಟುವಾನೇ ನೋಟಿಯಂಡಿಂಜ ವಾಣಿ, ಒಳಿಯೇ ಉರಾಂಜಂಡ್ ಪಲ್ಲಾ ಕಡಿಚತ್. ಟೀ ಗಿಡತಾರ ಮಧ್ಯೆ ನಡ್‌ಂದ್ ಪೋಪಕ, ಬೀಚಿಯಂಡುಳ್ಳ ತಂಗಾತ್ ತಡಿಕ್ ಹಿತಾಯಿತ್, ಮನಸಾಕೆನ್ನೋ ಒರ್ ತರ ಚಾಯಿ ತೋಂದ್‌ಚಿ.

ಮನಸಾರೊಳಾರ ಬೇರ ಮಿನ್ನಿ ಮರೆಯಾಯಂಡಿಂಜತ್. ತಾಂಡ ಜೊತೆಲ್ ಪ್ರಸಾದ್ ನಡಂದ್ ಬಂದಂಡಿಂಜದೂ ಅವ ನೆನತಲೆ! ಮರಂದ್ ಪೋನವಡನೆಕೆ ಮಂಡೆ ಕುಂಬ್‌ಟ್ಟಂಡ್ ನಡಂದಂಡಿಂಜತ್.

“ಎನ್ನೊ ಭಾರೀ ಭಾರೀ ಬೇರ ಕಾಂಬಲ್ಲ? ಬಾಸ್ ಬಜ್ಜತಂದಾ...?” ಪ್ರಸಾದ್‌ರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಟಿತ್ ಒಮ್ಮೆಕೇ ನೆಟ್ಟಿತ್ ತಿರ್‌ಚವ. “ಓಹ್! ತಾನೆಂತವ! ಪ್ರಸಾದ್‌ನ ಮರಂದೇ ಪೋಯಿರ್‌ತಿಂಜನಲ್ಲ?” ಮೂಡಲ್ ಸುಮ ತೆಳಿನ ಒರ್‌ತಿಯಂಡತ್.

“ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ, ಇನ್ನನೇ ಇಪ್ಪಲ್ಲ, ಬೋಂಡಿಯಚ್ಚಕ್ ಬೇರ...! ಒಂದಾ... ದಂಡಾ...? ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನಾಳೆ-ಮತ್ಯಾಂದ್ ನಾಡ ಕೆಲಸಕೆನ್ನೇಂಗಿ ತೊಂದರೆ ಬಂದ್‌ಟಕ, ಮನೆರ ಗತಿ... ಬದ್‌ಕಾರ ಭಾರ... ಎಲ್ಲಾ ಗೇನ ಬಾತ್! ಇಕ್ಕಿಕ್ಕ ಬಾಸ್‌ಕ್ ನಾಡ ಮೀದೋ, ಅಲ್ಲಾ ನಾಡ ಕೆಲಸತಾರ ಮೀದೋ ತಪ್ಪು ಕಂಡಂಡುಂಡೇ...” ನೊಂಬಲತೆಣ್ಣೆ ಚವ.

“ಅಚ್ಚಕೆನ್ನೇ? ಕೆಲಸ ಪೋಯಿಟನೆಕೆ ಪೇಚಾಡಿಯಂಡುಳ್ಳಿರಲ್ಲ? ಅನ್ನತ ಬೇಜಾರತನೆಲ್ಲ ಮನಸಾಂಜ ಸದ್ಯಕ್ ದೂರ ತಳ್ಳಿತ್ ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಿಯೋಳಿ...”

“ನನ್ನ ಕಂಡತೇಂಗಿ ವಾಣಿಯಂತೂ ಉರಿ ಕಾರುವ. ನಾನ್ ಅವಕ್ ಎಂಥ ಮಾಡಿಟನೋ, ನಾಕೊಂದೂ ಅರ್ಥಾಯಂಡಿಲ್ಲೆ...”

“ಅದನೆಲ್ಲ ಬಲ್‌ಂಜನೆ ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಯಿತ್ ಎಡ್‌ತವತಿ. ಅವಕ್ ನಿಂಗಡ ರೂಪ, ಗುಣ ಎಲ್ಲ ನೋಟಿತ್ ಕಿಚ್ಚ್! ನಿಂಗಡ ನಲ್ಲರಿಕೆ, ಕೆಲಸತಾರ ಬಗೆ, ನಲ್ಲ ಪೆದ ಉಳ್ಳಾಂಗ್ ಕೆಲವುರಿ...! ಬೋಲೆ ಒರ್ ಕಾರಣವೂ ಅಲ್ಲ...”

ತಕ್ಕ ಪರಂದಂಡ್ ನಡಂದದೇ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ. ಬಸ್ ಸ್ವಾಪ್ ಎತ್ತಿರ್‌ತಿಂಜತ್. ಬಸ್ಸು ಬಪ್ಪಕ್ ಇಂಞೂ ಅರೆ ಗಂಟೆ ಬಾಕಿ ಇಂಜತ್. ಪ್ರಸಾದ್ ಗಂಟೆ ನೋಟಿಚಿ.

“ಬಾರಿ ಸುಮ, ಸ್ವಾಂಗಾಯಿತ್ ಓರಂದ್ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಕನ. ಮನಸಾಕೂ ಚೀಂಜ್ ಆಪ...” ಪ್ರಸಾದ್ ಇನ್‌ವೈಟ್ ಮಾಡುವದು, ಅವ ಬೋಂಡಾಂದೆಣ್ಣೆ ಲೆ. ಅವಕೂ ಸ್ವಾಂಗ್ ಕಾಫಿರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಂಜತ್. ದಂಡಾಳೂ ಪಕ್ಕಲಿಂಜ ಕ್ಯಾಂಟೀನಾರತ್ತಟಿ ಮೊಟ್‌ಟ್ಟಿಟ್. ಕಾಫಿ ಕುಡ್‌ಚದು, ಪ್ರಸಾದೇ ಬಿಲ್ ಪೇ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಅವು ಪೋರ್ಮ್ ಬಪ್ಪದು, ಪಕ್ಕತಲೇ ಕ್ರೀಂ ರಂಗ್‌ರ ಬೆನ್ನ್ ಕಾರೊಂದ್ ತೇಕಿಯಂಡ್ ಬಂದ್ ನಿಂದತ್. ದಂಡಾಳೂ ಆಶ್ಚರ್ಯತ್ ನೋಟಿಚಿ. ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಸೀಟ್‌ಲ್ ಅಳಾತ ವ್ಯಕ್ತಿನ ನೋಟಾನ್ ಸುಮಂಡ ಮೂಡ್ ಚೋಂದತ್. ‘ಭರತ್...!!’

ಅಂವೊ ತೆಳಿಚಂಡ್ ಕಾರ್ ಪುಂಟ್ ಡೋರ್ ಓಪನ್ ಮಾಡ್‌ಚಿ. “ಬಾರಿ ಸುಮ”, ಅವ ಎಂತ ಮಾಡೊಂಡೊಂದ್ ತೋಂದತೆ, ಪ್ರಸಾದ್‌ರತ್ತಟಿ ನೋಟ್‌ಚಿ. ಅವಂಗೂ ಭರತ್ ದಾರ್‌ಂದ್ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ. ಸುಮನ ಪ್ರಶ್ನೆ ರೂಪತ್ ನೋಟ್‌ಚಿ.

“ಇಯಂಗ ಡಾಕ್ಟರ್ ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಅಯಿಂಡ ಮೋಂವೊ ಭರತ್! ಮೊನಿಯಾಂದ್‌ಕೆನ್ನೇ ಫಾರಿನ್‌ಂಜ ಬಂದಿಯೆ. ಇಯಂಗ ನಾಡ ಕೊಲೀಗ್ ಪ್ರಸಾದ್...” ಸುಮನೇ ಅಪ್ಪರಿಪ್ಪರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್‌ತತ್.

ಭರತ್ ಕಾರ್‌ಂಜ ಕೇದಕಳ್‌ಂಜಿತ್, ಪ್ರಸಾದ್‌ಕ್ ಶೇಕ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡ್‌ಚಿ.

“ಗ್ಲಾಡ್ ಟೂ ಮೀಟ್ ಯೂ...”

“ಡಾಕ್ಟರ್ ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಅಯಿಂಡ ಪರಿಚಯ ಉಂಡ್! ನಿಂಗಳ ಇದೇ ಫಸ್ಟ್ ಟ್ರೈಮ್ ಮೀಟ್ ಮಾಡಿಯಂಡುಳ್ಳೊ!” ಪ್ರಸಾದ್‌ರ ತಕ್ಕ್‌ಕ್ ಭರತ್ ತೆಳಿಚತ್.

“ನಾನ್ ಫಾರಿನ್‌ಕ್ ಪೋಯಿತ್ ಎಟ್ಪ ಕಾಲ ಆಚಿ. ಮೂಂದ್ ಕಾಲಕ್ ಬಯ್ಯ ಒಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿಕ್ ಬಂದಿತಿಂಜ. ಇಂಇತ್ತೆನ್ನೆ ನನ್ನ ಕಾಂಬಕ್ ಸಾಧ್ಯ? ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನಿನ್ನಾಂದ್‌ಕ ಮಿಸ್ ಸುಮ ಮನೆಕ್ ಬಂದಾಂಗ್ ಡ್ಯಾಡಿ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿ ತಾತ್! ಇಂದಿಕ್ ಸುಮನುಂಡ್ ನಿಂಗಳ ಪರಿಚಯ ಆಚಿ!” ಪಟಿ ಪಟಿ ಪೊರಿ ಪೊಟ್ಟಾನನೆಕೆ ತಕ್ಕ್ ಪರಿವದು, ಸುಮ - ಪ್ರಸಾದ್ ತೆಳಿಚತ್. ಭರತ್‌ರ ಸ್ವಭಾವ ದುಂಬಾ ಕುಸಿಯಾಚಿ.

“ಸುಮಾರ್ ನೇರಾಚಿ ಕಾಂಬಲ್ಲ? ಇಂಇಗೂ ಬಸ್ಸು ಬಂತಲೆ. ದಂಡಾಳೂ ಬಾರಿ. ನಾನ್ ಡ್ರಾಪ್ ತಪ್ಪಿ...” ಬಾಯಿ ಪರ್‌ಂದಕಲೂ, ಭರತ್‌ರ ದೃಷ್ಟಿ ಸುಮಂಡ ಮೀದ ಇಂಜತ್. ಪ್ರಸಾದ್ ಅದ್‌ನ ಅರಿಯತಚ್ಚಕ್ ಪೆದ್ದೆನೊಂದೂ ಆಯಿತಿಂಜಿಲೆ. ಅಂವೊ ಸುಮಂಡತ್ತಟಿ ತಿರಿತ್, “ನಿಂಗಳ ಪೋಯಿ ಸುಮ, ಬಸ್ ಪಾರಕಾಪಾಂಡ ಕಷ್ಟ ಬೋಂಡ! ನಾಕ್ ಚೆನ್ನ ಕೆಲಸ ಉಂಡ್, ಅದ್‌ನ ತೇತಂಡ್ ಪೋಪಿ. ನಾ ಬರಡಾ... ಬಾಯ್...” ಉತ್ತರಕೂ ಕಾಕತೆ, ಪ್ರಸಾದ್ ಬೆನ್ನೆಟ್ಪ ನಡ್‌ಂದತ್.

ಭರತ್ ಕಾರ್‌ರ ಪುಂಟ್ ಡೋರ್ ತೊರ್‌ಪದು, ಸುಮ ಮಡ್‌ಚಿ ಕಳಿಚತ್.

“ನಾ... ನ್ ಬ್ಯಾಕ್ ಸೀಟ್‌ಲ್ ಆರಾಮ್‌ಲ್ ಅಳ್‌ತವಿ...”

“ನಾನೊಂದೂ ನಿಂಗಳ ಮುಗ್ಗಿರುಲೆ! ಪುಂಟ್‌ಲೇ ಅಳ್‌ತೋಳಿ...”

ಸುಮ ಜಾಸ್ತಿ ತಕ್ಕ್ ಪರೆಯತೆ ಪತ್ತಿ ಅಳ್‌ತತ್. ಕಾರ್ ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡ್‌ಚಿ, ಭರತ್.

“ಎನ್ನಾಂಗ್ ಸುಮ ತಕ್ಕೇ ಪರೆಯಲೆ...?”

“ಎಂಥ ತಕ್ಕಾ...?”

ಭರತ್ ಬಲ್‌ಂಜನೆ ತೆಳಿಚತ್. “ತಕ್ಕಾ ಪರೆಯೋಕೇ ಗೊತ್ತಲ್ಲಿಯಾ...?”

“ಅನ್ನನಲ್ಲಾ, ಎಂತೋ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡಿಂಜ...”

“ಎಂತಪ್ಪಾ, ಅಚ್ಚಕ್ ಬಲ್ಯ ಗೇನ ನಿಂಗಕ್...?”

“ಅದೆಲ್ಲಾ ಪರ್ಸನಲ್...”

“ಎನ್ನೇಂಗಿರಡ್! ಅದ್‌ನ ಬೋರೆಯಿಂಡ ಕೂಡೆ ಎಣ್ಣೆಯಂಡಕ ಎದರ ಭಾರ ಕಮ್ಮಿಯಾಪ, ಮನಸ್ಸೊಕೂ ಸಮಾಧಾನ ಕ್‌ಟ್ಟುವ” ಅವಂಡ ತಕ್ಕಾಕ್ ಅವ ಊಜಳೆ ಬುಟ್ಟತ್. “ನಾಡ ಬೊತೆಲ್ ಪರಿವನ್ನತ ತಕ್ಕಾಚೇಂಗಿ ಎಣ್ಣೊಲು! ನಾನೂ ಕಯ್ಯುವೇಂಗಿ ಆಪಚ್ಚಕ್ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವಕ್ ಟ್ರೈ ಮಾಡುವಿ...” ಭರತ್ ಎಣ್ಣೊಚಿ.

“ಸದ್ಯಕ್ ಅನ್ನತದೊಂದೂ ಇಲ್ಲೆ. ಮನೆಯೂ ಪಕ್ಕ ಎತ್ತ್‌ಚಿ. ಆ ಮಿಂಞತ್ ಕಾಂಬಲ್ಲ ಪುಳೊಂಜೆ ಮರ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಪ್ಪೊಚಿಟ್ಪಾರಿ...”

ಭರತ್ ಕಾರ್ ನಿಪ್ಪೊಚಿಟ್ಟನೆಕೆ ಬೆರಿಯ ಸುಮ ಕೋದಕ್‌ಳೊಂಜತ್.

“ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಎ ಲಾಟ್. ಬಾರಿ ಗರೀಬಡ ಮನೆಕ್...”

ಅಂವೊ ತೆಳಿಚತ್. “ಗರೀಬಕುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯತ್ವ ಪಣಕಾರಡಲ್ಲಿ ಉಂಡಾ? ಗರೀಬ ಮಾಡುವ ಉಪಚಾರ ಪಣಕಾರಡಲ್ಲಿ ಕ್‌ಟ್ಟುವಾ...?”

“ಸದ್ಯ ಅದ್‌ನ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಯಂಡಿತುಳ್ಳಿರಲ್ಲ, ಅಚ್ಚಕ್ ಮದಿ...”

“ಪಿಂಞಚೆಕ್ಕ... ಕ್‌ಟ್ಟುವಿರ?” ಅವಂಡ ಪ್ರಶ್ನೆಕ್ ಆಶ್ಚರ್ಯತ್ ಅವನೇ ನೋಟೊಚವ. ಮೇಲ್-ತಡಿ ಎಲ್ಲಾ ತೂವೆ ಆನನೆಕೆ ತೋಂದ್‌ಚಿ.

“ಹಲೋ... ಮೇಡಂ, ನಿಂಗಲೇ ಕೇಟಿಯೆ...!”

“ಆಂ...! ಇನ್ನನೇ... ಎಕ್ಕೇಂಗಿ... ಟೈಮ್ ಕ್‌ಟ್ಟುವಕ...”

“ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್, ನಾ ಬರಡಾ? ಬಾಯ್...”

“ಮನೆಕ್ ಬಪ್ಪಲಿಯಾ...?”

“ಖಂಡಿತಾ ಬಪ್ಪಿ, ಇಕ್ಕಲ್ಲ ಇಂಞೊಮ್ಮ...” ಎಣ್ಣೆಯಂಡೇ ಕಾರ್ ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಕಾರ್ ಮರೆಯಾಕನೆಕೂ ಸುಮ ನೋಟಿಯಂಡ್ ನಿಂದತ್. ಹೃದಯ, ಮನಸ್ ತೆಳೊಂಗೊನನೆಕಾಚಿ. ಸೈಡ್ ಮಿರರ್‌ಲ್ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂದಿತಿಂಜ ಸುಮನ

ಕಾಂಬದು, ಭರತಾರ ಹೃದಯವೂ ಅರಳಾಚಿ. ನಲ್ಲೋರ್ ಮನಸುಳ್ಳ ಮೂಡಿ...
ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ತೆಳಿಚಂಡತಂವೊ!

*

*

*

ಗಂಟೆ ಬೈಟೇತಾರ ಎಟ್ತ್ ಆಯಂಡಿಂಜತ್! ವಾಣಿ ಆಫೀಸ್‌ಲ್ ತಾಂಡ ಕೆಲಸತಾನ ಇಂಞೂ ತೇತತಿಂಜಿಲೆ. ಆತುರತ್ ಎಳ್ತ ಕೆಲಸತಾನ ಬೆರಿ ಬೆರಿಯ ಎಳ್ತದಿಯಂಡಿಂಜತ್. ಬಾಸ್ ಚಂಗಪ್ಪ ಛೇಂಬರಾರೊಳಾಲೇ ಅತ್ತಟಿತ್ತಟಿ ವಾಕ್ ಮಾಡಿಯಂಡಿಂಜತ್. ಮೂಡಲ್ ಕಡಾಪ ಭಾವನೆ! ಎಲ್ಲಾರೂ ಅಯಿಂಡಯಿಂಡ ಕೆಲಸತಾನ ತೇತಂಡ್ ನೇರ್ತೇ ಪೋಯಿರಾತಿಂಜತ್! ಇಂದ್ ವಾಣಿ ಆಫೀಸ್‌ಕ್ ಬಂದಿಯದೇ ಪನ್ನೊಂದ್ ಗಂಟೆಕ್! ಕೇಟಾಂಗ್, “ಎಚ್ಚಕ್ ಲೇಟಾಚೇಂಗಿಯೂ ತಾಂಡ ಕೆಲಸತಾನ ನಾನೇ ತೇತಿತ್ ಪೋಪೀಂದ್ ಒತ್ತಂಡತ್. ನಡಪಾದ್ರೆ ಆಚೇಂಗಿಯೂ ಡ್ಯೂಟಿ ತೇತಿತೇ ಪೋಪೊ... ನೇರ್ತೆ ಎಣ್ಣಾನ ಅವಡ ತಕ್ಕ ಇಕ್ಕ ನೇರ್ ಆಯಿಂಜತ್. ಪರೋಲೆ ಎಣ್ಣಾನ ತಕ್ಕಾಕ್ ತಪ್ಪಾತ್‌ಲ್ಲೆ! ಆಚೇಂಗಿಯೂ ಇಚ್ಚಕ್ ನೇರ...! ಅವಡ ಮನೆಲ್ ಎಣ್ಣುವವು ಕೇಪವು ದಾರೂ ಇಲ್ಲಿಯಾ? ಚಂಗಪ್ಪ ತಾಂಡೊಳಾಲೇ ತರ್ಕ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ವಾಣಿರತ್ತಟಿ ಬಾತ್. ತಾಂಡ ಬೆನ್ನ ಬೆಂಬರಿಲ್ ಅವು ಬಂದ್ ನಿಂದದ್ ಗೊತ್ತಾನಕಲೂ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ತವಡನೆಕೆ ಅವ ಕೆಲಸತ್ ಮುಳಿ ಪೋಯಿಂಜವಡನೆಕೆ ಕಳಾಚತ್.

“ಮಿಸ್ ವಾಣೀ...!” ಚಿರಾಂಜನೆ ಕಾಕ್‌ಚೇಂಗಿಯೂ ಸ್ವರ ಚೋರಾಲಿಂಜತ್. ವಾಣಿ ಒಮ್ಮಕೇ ತಿರಿತ್ ಎದ್ದ್ ನಿಂದತ್. ಅವಡ ಕಣ್ಣಲ್ ಆಯಿರ ಬೊಳಿ ಮಿನ್ನಾಚಿ. ಆಚೇಂಗಿ, ಚಂಗಪ್ಪಂಡ ಮೂಡ್ ಚೆಡಿಲ್ ಚೋಂದ್ ಪೋಯಿತುಳ್ಳಾನ ಕಂಡಿತ್ ತಡಿ ಚಿರಾಂಜನೆ ಬೊರ್ತತ್.

“ನಿಂಗಡನ್ನತ ಸೋಮಾರಿಯ ಮಂಗಲ ಕಯಿಚಂಡ್, ಅಡಿಗಮನೆ ವಹಿಸಿಯಂಡ್ ಮನೆಲಿಪ್ಪದೇ ವಾಸಿ! ಪೊಲಾಕ ಲೇಜಿರನೆಕೆ ಲೇಟಾಯಿತ್ ಬಪ್ಪೊ, ನಡಪಾದ್ರೆಕೆತ್ತನೆ ಆಫೀಸ್‌ಲ್ ಅಳಾಪೊ!! ಗಂಟೆ ಎಚ್ಚಕೇಂದ್ ನೋಟಿತಿಳ್ಳಿರಾ...?” ಭುಸುಗುಟ್ಪಚಿ, ಚಂಗಪ್ಪ.

ಅವ ಒಮ್ಮಕೇ ಗಂಟೆ ನೋಟಾಚಿ. ಒಯಿಂಬದಾಂಡ ಪಕ್ಕ ಪೋಯಂಡಿಂಜತ್ ಚಿರಿಯ ಮುಳ್ಳಾ! “ಮೈ ಗಾಡ್! ಸ್ವಾರಿ ಸರ್...!!” ಮಂಡೆ ಕುಂಬಾಟ್ಟತವ.

“ಇದ್ ನಲ್ಲ ಮೂಡಿಯಡ ಲಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲ. ಒಂಟಿ ಮೂಡಿಕುಂಞಿ ನೇರಲ್ಲತ ನೇರತ್ ಮನೆಕ್ ಪೋಪದ್ ಚಾಯಿಯಾ? ನಿಂಗಕಾಯಿತ್ ನಾನೂ ಆಫೀಸ್‌ಲೇ ಕಾತಳಾಪಕಾಚಿ. ನಿಂಗಡ ಅಪ್ಪವ್ವ ಒಂದೂ ಎಣ್ಣು ಲಿಯಾ..., ಕೇಪಾಲಿಯಾ...?”

ವಾಣಿ ಒಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣೆಡ್‌ತಿತ್ ಅಯಿನ ನೋಟ್‌ಚಿ. ಕಣ್ಣೆಲ್ ದುಂಬಿತಿಂಜ ನೀರ್ ಕಟ್ಟೆ ಒಡವೆಕ್ ತಯಾರಾಯಿತಿಂಜತ್. ಕೈಲಿಂಜ ಪೆನ್ನ ನೆಲಕ್ ಜಾರ್‌ಚಿ. ಮಂಡೆ ಕುಂಬ್‌ಡುವದು, ಪಟ ಪಟ ನೀರ್ ಪೇಪರ್‌ಕ್ ಉರ್‌ಂಡ್‌ಚಿ. ಚಂಗಪ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯತ್ ಒರ್ ಮೊಟ್ವ್ ಮಿಂಞಕ್ ಬಾತ್.

“ಮಿಸ್ ವಾಣೀ, ಮೊರ್‌ಟಂಡುಳ್ಳಿರಾ, ಎನ್ನಾಚಿ? ನಾನ್ ಪರೆಯತನ್ನತ ತಕ್ಕೊಂದೂ ಪರ್‌ಂದಿತಿಲ್ಲೆಂದ್ ಗೊತ್ತುಂಡ್! ಉಳ್ಳ ತಪ್ಪುನ ತಿದ್ದಿಯೋಡೇಂದ್ ದಂಡ್ ಬುದ್ಧಿ ತಕ್ಕ್, ಅದೂ ನಿಂಗಡ ನಲ್ಲಾಂಗೇ ಪರ್‌ಂದಿಯೆ...! ಕೆಟ್ಟ ಪೆದ ಎಡ್‌ಪಕ್, ಒರೇ ಸೆಕೆಂಡ್ ಮದಿ; ಅದೇ ನಲ್ಲ ಪೆದ ಎಡ್‌ಕಂಡುವೇಂಗಿ ಸುಮಾರ್ ಸಮಯ ನಂಗ ಪೇಚಾಡಂಡು...! ಇಕ್ಕ ಮೊರ್‌ಟತೇಂಗಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ...”

“ಸ... ಸರ್... ನಿಂಗ ಗೇನ ಮಾಡ್‌ನನೆಕೆ ನಾನೋರ್ ಪರ್ದೇಸಿ! ನಾಕ್ ಅಪ್ಪವ್ವ, ಒಡಪುಟ್ಟ್ ದಾರೂ ಇಲ್ಲೆ... ನಾನ್ ಒಂಟಿ. ನನ್ನ ಕೇಪಕ್, ತಿದ್ದುವಕ್ ದಾರೂ ಇಲ್ಲೆ ಸರ್...! ನಾಕ್ ಆ ಯೋಗ ಭಾಗ್ಯ ದೇವ ತಂದಿತಿಲ್ಲೆ...” ವಾಣಿ ದುಃಖ್‌ಚಿಟ್ವ್ ಮೊರ್‌ಟತ್.

“ವ್ಹಾಟ್?! ನಿಂಗಕ್ ದಾರೂ ಇಲ್ಲಿಯಾ?!” ಚಂಗಪ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯತೂ, ಕನಿಕರತೂ ಕೇಪದು, ನೀರ್ ದುಂಬ್‌ನ ಕಣ್ಣೆಲ್ ಅಯಿನ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಇಲ್ಲೆಂದೆಣ್ಣೆ ಚಿ. ಚಂಗಪ್ಪಂಗ್ ದುಃಖ ಆಚಿ. ಅಯಿಂಡ ಚೆಡಿ ಆರಿ ಪೋಚಿ. ಸ್ವರ ತಾಂದತ್.

“ದಾರೂ ಇಲ್ಲತ ಅನಾಥೆ ನಾನ್! ಕೆಲಕಾಯಿತ್ ಈ ಕೆಲಸಕ್ ಕೂಡಿಯೆ...”

“ಇಕ್ಕ ನಿಂಗ ದಾಡ ಮನೆಲ್, ದಾಡ ಕೂಡೆ ಉಳ್ಳಿರ...?”

“ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಬಾಡಿಗೇ ರೂಮ್‌ಲ್...” ದಂಡ್ ಕೈಲೂ ಮೂಡ್ ಮುಚ್ಚಿ ಯಂಡ್, ಗೋಳೋಂದ್ ಮೊರಡುವದು, ಚಂಗಪ್ಪಂಗ್ ಎನ್ನ ಮಾಡೊಂಡೂಂದೇ ತೋಂದ್‌ಲೆ. ಪಕ್ಕ ಬಂದಿತ್ ಅವಡ ಮಂಡೆನ ತ್‌ಟ್‌ಚಿ.

“ದಯಬೆಚ್ಚಿತ್ ಮೊರ್‌ಡತಿ ವಾಣೀ. ನಾಕಿದೊಂದೂ ಗೊತ್ತಿಂಜಿಲೆ...” ಅದ್‌ನೇ ಕಾತಂಡಿಂಜ ವಾಣಿ, ಒಮ್ಮೆಕೇ ಅಯಿಂಡೆದಕ್ ತಾಂಗಿಯಂಡ್ ಮೊರ್‌ಡುವಕ್ ಸುರು ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಚಂಗಪ್ಪ ಒಮ್ಮೆ ನೆಟ್ವೆಚಿ! ಬಯ್ಯಕ್ ತೆರ್‌ಂಗುವಕ್ ಪೇಚಾಡ್‌ನಕಲೂ ಕಯ್ಯತಾಚಿ! ಎನ್ನೋ ಆಕರ್ಷಣೆ! ತಡಿರ ನರ ನಾಡಿರೊಳ್‌ಲ್ ಕರೆಂಟ್ ಪಾಸಾನನೆಕೆ...! ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ತನೆಕೇ ಅಯಿಂಡ ದಂಡ್ ಕೈಯೂ ವಾಣಿರ ಸುತ್ತ ಬಳಸ್‌ಚಿ... ಆಪಚ್ಚಕ್ ಗಟ್ಟಿಲ್! ವಾಣಿಯೂ ಪದ್‌ಂಗ್‌ಚಿ...

“ವಾಣೀ...” ಆವೇಶತ್ ಪಚ್ಚಿ ಕಾಕ್‌ಚಯಿಂಗ! ಅವ ಮೆಲ್ಲೆ ಮಂಡೆ ನೇತಿತ್ ಅಯಿನ ನೋಟಾಚಿ ಒಮ್ಮ...! ಮಿನ್ನಿಯಂಡಿಂಜ ಬೊಳ್ಳಿರನೆಕೆ ಬೊಳ್‌ತ ಮೀಸೆ, ಬಯತಾಯಿತ್ ಜುಮ್ಮಾ ಕೆಟ್ಟಿತಿಂಜ ಚೋಪ್ ಮೂಡ್...! ಅವಕ್ ವಾಂತಿ ಬಪ್ಪನೆಕೆ ಆಚೇಂಗಿಯೂ ಸಹಿಸಿಯಂಡತ್! ಅಯಿಂಡ ಚಾಣೆ ಪೋನ ಮಂಡೆನೊಮ್ಮ ಹೇಸಿಗೇಲ್ ನೀಂಬ್‌ಚವಡ ಕೈ! ಸೋಡಾ ಗ್ಲಾಸ್‌ರೊಳಿಯ ಇಂಜ ಅಯಿಂಡ ಕಣ್ಣ್‌ಲ್ ಏದೋ ಆಸೆ ಕಂಡತ್! ಅಯಿಂಡ ಬೋಳೆರ ಸುತ್ತ ತಬ್ಬನ ಅವಡ ಕೈ ಮುರ್‌ಚಿ. ಅವಡ ಕಿರಿರ ಮೀದ ಒರ್ ತೆಳಿ ಪಾಂಜತ್! ಸುರೂವತ್‌ರ ತಾಂಡ ನಾಟಕತ್ ಗೆದ್ದಾಂಡ ತೆಳಿ!! ಈ ಮುದಿಯ ಇಚ್ಚಕ್ ಸುಲಭತ್ ತಾಂಡ ಬಲೆಕ್ ಕೆಂಜಿರ್‌ತಲ್ಲಾ...! ಅವಡ ಮನಸ್ - ಹೃದಯ ಕುಸೀಲ್ ವಿಷಲ್‌ಟ್ಟಿಂಡ್ ತೆಳಿಚತ್.

*

*

*

• ಅಂದೋರ್ ನಾರಾಚಿ. ಸುಮ ಮನೆಲ್ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾ ತೇತಿತ್, ಏದೋರ್ ಪಾಟ್‌ನ ತೊಂಡೆರೊಳಿಯ ಪಾಡಿಯಂಡ್, ಕೈಕಾಲ್ ಕತ್ತಿಯಂಡ್ ಬಾಡೆಕ್ ಬಾತ್.

“ಅಮ್ಮಾ ಬೋರ್ ಆಯಂಡುಂಡಾ...? ಬಾಳೆಲ್ಲಾ ಪಣ್ಣಾಯಿತ್ ನೊಲ್‌ಂದ್ ಪೋಯಿತ್...; ನೀಕ್ ಬೋರಾಯಂಡುಂಡೇಂಗಿ, ಬಾಳೆ ನುರ್‌ಕ್ ಬರ್‌ತ್ ತಾ. ಸುಮಾರ್ ದಿನ ಆಚಿ ತಿಂಗತೆ...! ನೀಕ್ ಕೆಲಸೋ ಆಚಿ, ತಿಂಬಕೂ ಆಚಿ...”

ಸುಮಂಡ ತಕ್ಕನ ಮೀರುವ ಕಯ್ಯತೆ, ಸ್ಕೂಲ್‌ಲ್ ಆಯಾ ಕೆಲಸಕೂ ಪೋಕತೆ, ಅವಕ್ ನೇರ ಪೋಪದೇ ಕಷ್ಟ ಆಪಯಿಂಜತ್. ಲಲಿತ ತೆಳಿಲ್ ಮೋವಳ ನೋಟುವದು, ಸುಮನೂ ಅವ್ವನೇ ನೋಟಾಚಿ...! ನೆತ್ತಿಲ್ ಕುರಿ, ಬೋಳೆಲ್ ಕರ್ತಮಣಿ, ಕೈಲ್ ಕರ್ತ ಮುತ್ತೈದೆ ಬಳೆ...!! ಮೂಡಲ್ ಮುತ್ತೈದೆತನ ಎಲ್‌ಂಗಿ ಕತ್ತುವಯಿಂಜತ್...! ಎಲ್ಲಾ ಸೌಭಾಗ್ಯತ್ ಕಳೆ ದುಂಬಿತಿಂಜ ಅವ್ವನ ನೋಟುವದು ಸುಮಂಡೆದೆಕ್ ಕಾರೆಮುಳ್ಳಿ ಕುತ್ತಾನೆಕಾಚಿ. ಸತ್ಯಸಂಗತಿ ಅವ್ವಂಗ್ ಗೊತ್ತಾಯಿರ್ ತಿಂಜಕ... ಇಂದಿಕ್ಕ ಇನ್ನನೆ ಸೌಭಾಗ್ಯತ್‌ರ ಕಳೆ ಇಪ್ಪಯಿಂಜತಾ...? ವಡಿಯಂಡ ಸುಖತ್‌ಂಜ ವಂಚನೆ ಆಯಿತಿಂಜಕಲೂ; ವಡಿಯ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿತಿಂಜಕಲೂ; ಪೋಲಿಯಾಚೇಂಗಿಯೂ; ಪೊರ್ಕಿಯಾಚೇಂಗಿಯೂ, ವಡಿಯ ವಡಿಯನೇ! ಆಣ್ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲತ ಮನೆಯೂ, ಓಟಿ ಇಲ್ಲತ ಕಳವೂ ಒಂದೇ...! ದೇವ ಇಲ್ಲತ ಗುಡಿರನೆಕೆ!! ದಾಡ ಬುದ್ಧಿ ತಕ್ಕೂ ಎಡ್‌ಕತೆ, ಇಂದಿಕ್ಕ ನಾಡಮ್ಮ ಬೊಳ್‌ಪು ಪೊಡಿಯ, ಬೋಳ್ ನೆತ್ತಿ, ಬೋಳ್ ಕೈಲ್ ಇಪ್ಪಯಿಂಜತ್...! ಹೇ ಮಾಗುರುವೇ ಬೋಂಡ... ನಾಡಮ್ಮ ವಡಿಯ ಬದ್‌ಕಿತ್‌ಂದೇ ಗೇನ ಮಾಡ್ಕೊಡ್...! ಇಲ್ಲೇಂಗಿ

ವಿಷಯ ಅರ್ಂಜಿಟಕ ನಾಡಮ್ಮ... ನನ್ನ ಒಬ್ಬಂಟಿ ಮಾಡಿತ್ ಪೋಯಿರು...!
ಅನ್ನನೆ ಆಕತಾಡ್ ಪರಮಾತ್ಮಾ...!

“ಸುಮಾ... ಸುಮಾ...! ಅಕ್ಕಲಿಂಜೇ ಕಾಕಿಯಂಡುಳ್ಳೊ... ಎಂತಾನ ಗೇನ
ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಕಲ್ಲಾರನೆಕೆ ಅಳಾತ್‌ರ್‌ತುಳ್ಳಿಯಾ..., ಇದಾ... ತಿನ್ನಾ...”

ಸುಮ ಬಾಯಿ ಪೊಳಂದ್ ಪೋಚಿ..., “ಅ...ಮ್ಮಾ... ಇಚ್ಚಕ್ ಬೆರಿಯ
ಬರ್‌ತ್‌ಟಿಯಾ...? ನಾನಿಕ್ಕ ಎಣ್ಣಿಯದೇ ಉಳ್ಳೊ...” ಪುಟ್ಟ್ಪ ದುಂಬಾನ ಗಂಜಿನೇ
ಕೈಲ್ ಪುಡ್‌ಚಂಡ್ ಆಶ್ಚರ್ಯತ್ ಕೇಟತವ.

“ಹೇಂ... ಚಾಯಾಚಿ! ನೀನ್ ಎಣ್ಣೆತ್ ನೇರ ಎಚ್ಚಕಾಚಿ? ನಾನ್ ಬರ್‌ತಿತ್
ಬರಣೆಕೂ ಇನ್ನನೇ ಅಳಾತಿಂಜಿಯ; ವರೀರ್‌ತಿಂಜಿಯಾ...?”

ಸುಮ ಗಂಟೆ ನೋಟ್‌ಚಿ...! ಓಹ್! ಪನ್ನೊಂದರೆ ಗಂಟೆ! ಗೇನ
ಮಾಡಿಯಂಡಳ್ಳತವಕ್ ನೇರ ಪೋನದೇ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ.

ಗುಡಿಗಂಜಿ ದುಂಬ ಗಮ ಕೂಟಿಯಂಡುಳ್ಳ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯಾನ ಬರ್ತಪುಟ್ಟ್ಪ!
ಸುಮಂಡ ನಾವುಲ್ ನೀರ್ ಚೋರಿ ಪೋಚಿ. ಲಲಿತ ಪಾಲ್ ದುಂಬ ಬೂಕಿತುಳ್ಳ
ಡಿಕಾಕ್ಸನ್ ಕಾಫಿ ಸ್ಪೀಲ್ ಕಪ್ ದುಂಬಾ ದಂಡ್ ಕಪಾಲ್, ನೊರೆ ನೊರೆಯಾಯಿತ್
ಎಡ್‌ತ ಬಂದ್ ಬೆಚ್ಚತ್. ಹ್ಲಾ! ಕಾಫಿರ ಗಂ ಎಣ್ಣುವ ಗಮನ! ಅಮ್ಮಂಡ ಕೈ
ನೇರಾಯಿತೂ ಅಮ್ಮತವೇ! ಆ ಕೈರ ಅಡಿಗೇರ ರಸ ದಾರ್‌ಕೂ ಬಪ್ಪ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ.
ಸುಮ ರಸ ರಸತೋಡೆ ಸುಮಾರ್ ಪುಟ್ಟ್ಪ ತಿಂದತ್. ಬೋಂಡಿಯಚ್ಚಕ್ ತಿಂದದು
ಕಾಫಿ ಕುಡ್‌ಚಿತಾಕಣೆ ಕೆಲ ಲೋಡ್ ಆಚಿ.

“ಅಮ್ಮಾ ನಾಕಂತೂ ಮಜ್ಜಣ ಕೂಳ್ ಬೋಂಡ...”

ಎಣ್ಣೆ ತೀನಿ ದುಂಬ ತಿಂಗಂಡಾಂದ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಣ್ಣೆನಕಲೂ, ಇಂದೆನ್ನೋ
ಲಲಿತ ಬಾಯಿ ರಸಕ್ ಸುಮಾರ್ ಪುಟ್ಟ್ಪ ತಿಂದ್‌ರ್‌ತಿಂಜತ್. ಅದ್‌ಂಡ ಫಲವೋ
ಎನ್ನೋ, ಚೆರಂಜನೆ ಎದೆರೊಳ್‌ಲೋರ್ ಚೆಳ್‌ಪ್ ಪಾಂಜನೆಕೆ ನೊಂಬಲ
ಆನನೆಕಾಚಿ. ಮೋವಡ ಜೊತೆಲ್ ಎಣ್ಣೆಯಂಡ್‌ಲೆ. ಒಳ್‌ಕ್ ಪೋಯಿತ್ ಕಾಂಜಿ
ತಣ್‌ಂಜ ನೀರಾನ ಒರ್ ಮಗ್ಗ್ ದುಂಬ ಕುಡ್‌ಚತ್. ಚೆನ್ನ ಚಾಯಾನನೆಕಾಚಿ.
ಸುಮ ಪುಟ್ಟ್ಪ ಗಂಜಿನೋ, ಖಾಲಿ ಕಪಾನೋ ಎಡ್‌ತಂಡ್ ಒಳ್‌ಕ್ ನಡ್‌ಂದತ್.

“ಮುಚ್ಚತ್ ಬೆಯ್ತಮ್ಮ, ಬೈಟಾಪಕಕ್ ಆಪ...” ಕಪ್ಪ್‌ಕತ್ತಿ ಬೆಪ್ಪಂಜಿ, ಸುಮ
ರೂಮ್‌ರತ್ತಟಿ ಬಾತ್. ಅಕ್ಕಣೆಕೆ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಸದ್ದಾಚಿ. ಆರಾಮ್‌ಲ್
ಬುದ್ಧಂಡ್ ಒರ್ ವರ್‌ಕ್ ನೆಮ್ಮದಿಲ್ ವರನಾಂದ್ ಗೇನ ಮಾಡ್‌ನವಕ್ ಭಂಗ

ಆನನಕಾಚಿ. ಈ ನೇರಕ್ ದಾರಾಯಿತಿಕ್ಕು? ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲತ ಮನಸ್ಸಲ್ ಪಡಿ ತೊರ್ಂದತ್. ಎದಿಕೆಲ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಪಿಂಞ ಜ್ಯೋತಿ!!! ಸುಮಂಗ್ ನಂಬುವ ಕಯಿಂಜಿಲೆ.

“ಓ... ವ್ಹಾಟ್ ಯೆ ಸರ್‌ಪ್ರೈಸ್? ಬಾರಿ, ಬಾರಿ...! ಹಾರ್ಟಿ ವೆಲ್‌ಕಮ್...”

“ನಿಂಗಂತೂ ಬಂದದೇ ಇಲ್ಲೆ, ಅದ್‌ಂಗ್ ನಂಗಳೇ ಇತ್ತಟಿ ಬಂದ್‌ರಾತ್...”
ಪ್ರಸಾದ್‌ರ ತಕ್ಕ್‌ಕ್ ಸುಮ ತೆಳಿಚತ್.

“ನಲ್ಲದೇ ಆಚಿ. ಸದ್ಯ ಇಲ್ಲಿಕೆತ್ತನೆ ಬಪ್ಪಚ್ಚಕ್ ಬಲ್ಯ ಮನಸ್ ಮಾಡಿತುಳ್ಳಿರಲ್ಲ...
ದುಂಬಾ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್...”

ಜ್ಯೋತಿ ಚೆಡ್‌ಂಜಿತ್ “ಅಕ್ಕು, ಇಂಞ ನಿಂಗ ನಂಗಡತ್ತಟಿ ಬರತೆ ಪೋನಕ ನಾನ್ ಇತ್ತಟಿ ಬಪ್ಪದೂ ಇಲ್ಲೆ, ತಕ್ಕೂ ಪರಿಯುಲೆ...”

ಸುಮ ತೆಳಿಚತ್. “ಫಸ್ಟ್ ಅಳತೋಳಿ. ಅಲ್ಲಿಂಜ ಜಗಳ ಮಾಡಿ. ಸ್ವಾರಿ ಜ್ಯೋತಿ! ಇಂಞ ಮಿಂಞಕ್ ಖಂಡಿತಾ ಬಂದಂಡ್ ಪೋಯಂಡಿಪ್ಪಿ. ಎನ್ನ ಮಾಡಡೆಣ್ಣಿ. ಕೊಟ್ಟುಪೊ ವಾರಕೋರ್ ದಿನ ನಾರಾಚಿ! ಅಂದ್ ಬೋಂಡಿಯಚ್ಚಕ್ ಕೆಲಸ-ಕಾರ್ಬಾರ್ ಮನರೊಳ್‌ಲ್ ಕಾತಂಡಿಪ್ಪ...! ನಿಂಗಳೂ ಗೇನ ಮಾಡಿ ಚೆನ್ನ...”

“ಅದೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ. ಬಪ್ಪ ನಾರಾಚಿ ನಿಂಗಳೂ, ಆಂಟಿಯೂ ಬಂದ್‌ರೊಂಡು. ಇದ್ ನಾಡ ಆರ್ಡರ್...” ಜ್ಯೋತಿ ಕಡ್ಡಿ ತುಂಡ್ ಮಾಡ್‌ನನಕೆಣ್ಣುವದು, ಪ್ರಸಾದ್ ತೆಳಿಚತ್. “ನಂಗಡ ಜ್ಯೋತಿಕ್ ಚೆಡಿ ಬಾತೇಂಗಿ ಉಂಡಲ್ಲ...? ಹರ ಪ್ರಡ್‌ಚೆತೇಂಗಿ ಒರೇ ಪುಡಿ! ನಿಂಗ ಅವಡ ತಕ್ಕ್‌ನ ಒತ್ತಂಡತೇಂಗಿ ನಿಂಗಕೇ ನಲ್ಲದ್...”

“ಆಚಿ... ಆಚಿ...! ಬಪ್ಪ ನಾರಾಚಿ ನಿಂಗಡ ಮನೆಕ್ ನಂಗ ಬಾತ್‌ಂದೇ ಗೇನ ಮಾಡ್ತೋಳಿ. ಓ. ಕೆ. ನಾ”? ಸುಮ ಒಪ್ಪಿಗೇಲ್ ಎಣ್ಣುವದು, ಜ್ಯೋತಿ ಸಮಾಧಾನತ್ ತಾಂಡ ಕೈಲಿಂಜ ಬಲ್ಯ ಬ್ಯಾಗ್‌ನ ಸುಮಂಡತ್ತಟಿ ನೋಟ್‌ಚಿ.

“ಇದೆಂತದ್‌...”? ಮಡ್‌ಚಂಡ್ ಕೇಟತವ. ಬ್ಯಾಗ್ ತೊರ್‌ಪದು ಅದ್‌ಂಡೊಳ್‌ಲ್ ನಾಲಂಜಿ ಸ್ಪೀಲ್ ಡಬ್ಬ - ಕ್ಯಾರಿಯರ್ ಎಲ್ಲ ಇಂಜತ್.

“ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ ಸುಮ, ನಂಗ ಸಡನ್ ಆಯಿ ಬಂದದ್... ನಿಂಗಕೂ ಒಮ್ಮಕೇ ಅಡಿಗೇಕ್ ಕಷ್ಟ ಆಕೂಂದ್ ನಾನೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಬಂದ್‌ಟಿ...” ಪ್ರಸಾದ್ ಎಣ್ಣುವದು, ಸುಮಂಗ್ ಎಂತೆಣ್ಣೊಂಡೂಂದ್ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ.

“ಛೆ! ಛೆ! ಎಂತ ಇದ್ ಅನ್ಯಾಯ? ನಂಗಡಲ್ಲಿಕ್ ಬಂದ ಬೆಂದ್‌ಕ ನಂಗ ಮಾಡಿಟ್ಟಿ ಅಡಿಗಿನ ಉಂಡಿತ್ ಪೋಪದ್ ಬುಟ್ಟಿತ್... ಇದೆಲ್ಲಾ... ಎಂತ...?”

“ಮದಿ... ಮದಿ...! ಎಲ್ಲಿ ಅಂಟಿ...? ಅಯಿಂಗಳ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಪೋಕನಾಂದ್ ಬಂದಕ ಅಯಿಂಡ ಅಡ್ರೆಸ್ಸೇ ಇಲ್ಲೆ...” ಜ್ಯೋತಿ ತಕ್ಕನ ಉರ್‌ಟುವದು, ಸುಮ ಬ್ಯಾಗೆಡ್‌ತಂಡ್ ಒಳಾಕ್ ಪೋಚಿ.... “ಅಮ್ಮಾ... ಅಮ್ಮಾ... ಬೆಂದ್‌ಕ ಬಂದಿತ್ ಬಾ...”

ಬೆಂಬರಿ ತೋಟಕ್ ಕಾಕೆತೊಪ್ಪ್ ಕೊಜ್ಜಂಡಿಂಜ ಲಲಿತ, ಮೋವ ಕಾಕುವದು ತೊಪ್ಪ್‌ನ ಒಲಿಪಕಲ್ಲರ ಮೀದ ಬೆಪ್ಪಂಜಿ, ಕೈ ಕತ್ತಿಯಂಡ್ ಒಳಾಕ್ ಬಾತ್.

ಬಂದಯಿನ ಕಂಡಿತ್ ಅಯಿಂಡ ಮೂಡೂ ಪೊಲ್‌ಂದತ್.

“ಬಂದಿರಾ...? ಚಾಯಿಲುಳ್ಳಿರವ್ವಾ...?” “ಸುಮಾ, ನೀರ್ ಟವಲ್ ಒಂದೂ ಬೆಚ್ಚಿತ್ತಲ್ಲಿಯಾ? ಇದೆಲ್ಲಾ ಎಣ್ಣೆ ತರೊಂಡುವಾ..., ಗೊತ್ತಾಪ್‌ಲಿಯಾ...?”

“ಓಹ್ ಸ್ಪಾರಿ...” ನಾವು ಕಡ್‌ಚಂಡ್ ಸುಮ ಒಳಾಕೋಡ್‌ಚಿ. ಜ್ಯೋತಿ - ಪ್ರಸಾದ್ ದಂಡಾಳೂ ಲಲಿತಂಡ ಕಾಲ್ ಪುಡ್‌ಚತ್.

“ನಿಂಗ ಚಾಯಿಲುಳ್ಳಿರಾ, ಅನ್ನನೇ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಬರನಾಂದ್ ಬಾತ್...”

ಅಕ್ಕಣೆಕೆ ಸುಮ ಕಚ್ಚಿ ಚೆಂಬಲ್ ನೀರೂ, ಟವಲ್ಲೂ ಎಡ್‌ತ ಬಂದ್ ಬೆಪ್ಪದು, ತಳಿಚಂಡೇ ಜ್ಯೋತಿ ಕೈಕಾಲ್ ಕತ್ತಿತ್ ಬಾತ್. ಪ್ರಸಾದೂ ಅನ್ನನೇ ನೀರ್ ತೊಟ್ಟಂಡತ್.

“ಎನ್‌ಂಗಾಂಟಿ, ಅಚ್ಚೆಣ್ಣೆತೂ ನಂಗಡಲ್ಲಿಕ್ ಬಂದಾಲೆ...?” ಜ್ಯೋತಿರ ಪ್ರಶ್ನೆಕ್ ಲಲಿತ ಮೂಡ್ ದುಂಬಾ ತಳಿಚತ್.

“ಸುಮಂಗ್ ಕ್‌ಟ್ಟುವದೇ ಒರ್ ನಾರಾಚಿ...”

“ನಿಂಗಳೂ ಸುಮಂಡನ್ನೆಕೇ ಪರಂದಂಡುಳ್ಳಿರಲ್ಲಾ...?” ಜ್ಯೋತಿರ ತಕ್ಕನ ಪಾದಿಲೇ ತುಂಡ್ ಮಾಡಿತ್ ಸುಮ ಎಣ್ಣೆ ಚಿ. “ಇಯಂಗ ಮಾಡ್‌ನ ಅನ್ಯಾಯ ನೋಟಮ್ಮಾ, ಇಂದೇತರ ಅಡಿಗನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಪೊರ್ತಂಡ್ ಬಂದಿತ್...! ನಂಗಡ ಮನೆರ ಅಡಿಗೆ ಇಯಂಗಕ್ ಸೇರುಲಿಯೋ ಎನ್ನೋ...”

“ಛೆ! ಛೆ! ಖಂಡಿತಾ ಅಲ್ಲ...! ನಿಂಗ ದಯಬೆಚ್ಚಿತ್ ತಪ್ಪರ್ಥ ಮಾಡ್ಯವತಿ ಸುಮ! ನಿಂಗಕ್ ಒಮ್ಮೆ ಕೇ ಅರಿವಿಕೆ ತರತೆ ಬಂದಾಂಗ್ ಅಡಿಗಿಕ್ ತೊಂದರೆ ಆಕೂ ಎಣ್ಣುವ ಒರೇ ಉದ್ದೇಶತ್ ಮಾತ್ರ ನಂಗ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಬಂದಿಯೆ...! ಬೋರೆ ಏದ್ ಅರ್ಥತೂ ಅಲ್ಲ...” ಜ್ಯೋತಿರ ತಕ್ಕಲ್ ಬೇಜಾರ ಇಂಜತ್.

“ಎಂತ ತೊಂದರೆ, ನಂಗಕ್ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುಲಿಯಾ? ನಿಂಗ ದಂಡಾಳಾಕ್ ಮಾಡಿತ್‌ಡುವ ಅಡಿಗಿಕ್ ತೊಂದರೆ ಆಯಿರುವಾ...? ಇದೆಲ್ಲಾ ನಂಗಕೂ ಬೇಜಾರ...”

"ಪ್ಲೀಸ್ ಸುಮ, ದಯಬೆಚ್ಚಿತ್ ಚೆಡಿ ಮಾಡತಿ. ಪಿಂಞೋರ್ ದಿನ ಕೈ ಬೀಜಿಯಂಡ್ ಬಂದಿತ್, ನಿಂಗ ಪುಕ್ಕಿತ್‌ಚ್ಚಾನೆಲ್ಲ ತಿಂದಿತೇ ಪೋಪ...! ಇನ್ನನೇ ಜಗಳ ಮಾಡಿಯಂಡೇ ಇಪ್ಪದಾಚೇಂಗಿ ನಂಗ ಎದ್ದಿತ್ ಪೋಯಿರುವ..." ಪ್ರಸಾದ್ ತಕ್ಕಕ್ ಸುಮ ಸಮಾಧಾನ ಪರಂದತ್. "ಓ.ಕೆ.! ಸದ್ಯಕ್ ರಾಜಿಯಾಕನ, ಇಂಞ ಮಿಂಞಾಕ್ ಇನ್ನನೆ ಆಚೇಂಗಿ... ನಡಪದೇ ಬೋರೆ..."

ಅಂದ್ ನೇರ ಪೋನದೇ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ. ಲಲಿತ ಬರ್ತ ಬಾಳೆ ನುರ್ಕನ್ ಹೊಗಳಿಯಂಡೇ ಪ್ರಸಾದ್-ಜ್ಯೋತಿ ಖಾಲಿ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಜ್ಯೋತಿ ಮಾಡಿಯ ಬಂದ ಪಂದಿಕರಿ - ಕರ್ಡಂಬುಟ್ತ್. ತರ್ಕಾರಿ ಕರಿ, ಪಲ್ಯ, ಪಾಯಿಸ ಎಲ್ಲಾ ಚೋದಾಯಿ ತಿಂಜತ್. ಕುಸಿಲ್ ಎಲ್ಲರೂ ಉಂಡಿತ್, ಕಯ್ಯಾಲೆಲ್ ಬಂದಳಾತಂಡ್, ಕೊಡಿಯಲಡಿಕೆ ತಿಂದತ್. ಅಕ್ಕಣಕೆ ಸುಮ ಒಳಲ್ ಉಂಡ-ತಿಂದ ಪಾತ್ರತ್‌ನೆಲ್ಲಾ ಕತ್ತಿತ್ ಬಾತ್. ಲಲಿತಂಗ್ ಒಳಿಯೊಳಿಯ ಚಿರಬನೆ ಎದೆನೊಂಬಲ ಬಂದನ್ನೆಕೆ ಆಪಯಿಂಜತ್! ಕೆಮ್ಮ ತಡಪ ಕಯ್ಯತಾಪದು, ಅವ ಬೆಂಬರಿಕ್ ಬಂದಿತ್ ಒರೇ ಪೋಲೆ ಕೆಮ್ಮ ಚಿ! ಕೆಮ್ಮಿ ಕೆಮ್ಮಿ ಸುಸ್ತಾಪದು, ಕಟ್ಟಿಲೆ ಗಂಡಿಲೇ ಅಳಾತಂಡತ್. ಪುನಾ ಕೆಮ್ಮಿ ತಾಪದು ಕಫಾತರ್ ಜೊತೆಲ್ ಪುಡಿದುಂಬ ಚೋರೆ ಬಾತ್. ಅದ್‌ನ ನೋಟಿತ್ ಅವು ಬೊತ್ತಿ ಪೋಚಿ. ಗಟ್ಟಿಯಾನ ಚೋರೆ! ಪೋಡಿಕ್ ತಡಿಯೆಲ್ಲಾ ಬೊರಾತಿತ್ ಬೆವರಿ ಪೋಚಿ.

"ಅಮ್ಮಾ... ಅಮ್ಮಾ..." ಸುಮ ಕಾಕುವದು, ಬೆರಿಯ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೈನ ಕತ್ತಿತ್ ದುಂಡ್ - ಮೂಡ್‌ನ ತೇಟಿಯಂಡತ್.

"ಎಂತವ್ವಾ...?" ಸುಸ್ತನ ಕಾಟಿಯವತೆ ಎದ್ದ್ ನಿಂದತ್.

"ಕೆಮ್ಮಿಯಂಡಿಂಜಿಯಲ್ಲ..., ಸಿರಫ್ ಎಡ್‌ತೋ ಕೈಲಿಯಾ?" ಅಲ್ಲಿಕೇ ಬಾತ್ ಸುಮ.

"ಇಚ್ಚಿ ಕೋರ್ ಕೆಮ್ಮಿ ಕೆಲ್ಲ ಎನ್ನಂಗ್ ಮದ್ದ್ ಮರ, ಶೀತ ಆಯಿತಿಕ್ಕು..."

"ನಿಂಗಡ ಪ್ರಕಾರ ನಿಂಗಡಮ್ಮಂಗ್ ಶೀತ - ಕೆಮ್ಮಿಟ ಸಹ ಬಪ್ಪಕಾಗ ಕಾಂಬಲ್ಲ...? ನಿಂಗಡನ್ನತ ಮೋವ ಇರಂಡುವಪ್ಪ..." ಜ್ಯೋತಿ ಎಣ್ಣುವದು, ಲಲಿತ ಆ ನೊಂಬಲತೂ ಮೋವಡತ್ತಟಿ ಹೆಮ್ಮೆಲ್ ನೋಟ್‌ಚಿ. "ಅವಕಾಯಿತೇ ನಾನಿಂಞೂ ನಾಡ ಈ ಜೀಂವತ್‌ನ ಗಟ್ಟಿಲ್ ಪುಡ್‌ಚಿ ಬೆಚ್ಚಂಡಿಯೆ...! ಅವಳೇ ನಾಡ ಜೀಂವ..., ಎಲ್ಲಾ... ಎಲ್ಲಾ..." ಆವೇಶತ್ ಪರಂದ ಲಲಿತ ಪುನಾ ಎಣ್ಣೆಚಿ- "ಅವಕೋರ್ ನಲ್ಲ ತಂದ್ ಬಂದ್‌ರಾತಿಂಜಕ, ಅವಂಡ ಕೈಕ್ ನಾಡ ಕುಂಞಿನ ಒಪ್ಪಿಚಿಟ್ಪರತೇಂಗಿ ನಾಕ್ ನೆಮ್ಮದಿಲ್ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚೊಲು..."

“ನಿಂಗಡ ಮೋವಕ್ ಪವುನ್... ಪವುನ್‌ರನ್ನತ ಕಾಣ್ಣನೇ ಕಾಟ್ಟುವ ಬುಡಿ...”
ಪ್ರಸಾದ್ ಎಣ್ಣುವದು, ಲಲಿತ ತೃಪ್ತಿಲ್ - ನೆಮ್ಮದಿರ ತೆಳಿ ತೆಳಿಚತ್.

ಪ್ರಸಾದ್ - ಜ್ಯೋತಿ ಸುಮಾರ್ ನೇರ ತಕ್ಕ ಪರಂದಂಡಿಪ್ಪಂಜಿ ಪೊರ್‌ಟಿತ್.
ಪೋಪಾಂಗ್ ಮುಪ್ಪಡೆ ಪುನಾ ಎಚ್ಚರ ಕೊಡ್‌ಪಕ್ ಜ್ಯೋತಿ ಮರಂದ್‌ಲೆ.

“ಸುಮಾ, ಬಪ್ಪ ನಾರಾಚೆ... ಗೇನ ಉಂಡೆನ್ನೇ...?”

“ಓ... ಶ್ಯೂರ್...! ಒರ್ ದಿನ ಉಂಬಕ್ ಮರಂದ್ ಪೋಚೇಂಗಿಯೂ,
ಬಪ್ಪ ನಾರಾಚೆರ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂನ ಮಾತ್ರ ಮರಪಾಲೆ ಜ್ಯೋತಿ...”

ಅವು ಗೇಟ್ ದಾಟೊನದು, ಅವ್ವ - ಮೋವ ಒಳಕ್ ಬಾತ್.

“ಅವು ದಾಡಾಳೆರ ಎಂಥಾ ಬಲ್ಯ ಗುಣ?” ಲಲಿತ ಹೊಗಳಿ ಪರಂದತ್.

“ಅಪ್ಪೀಸ್‌ಲ್ ಸಹ ಪ್ರಸಾದ್‌ನುಂಡೇ ನಾಡ ಮುಕ್ಕಾಲ್ ಕೆಲಸ ನಡಪೊ.
ಕಷ್ಟ ಕಾಲಕೂ ಅಯಿಂಗ ದುಂಬ ಹೆಲ್ವ್ ಮಾಡುವಮ್ಮಾ... ದುಂಬ ನಲ್ಲ ಜನ,
ಬಲ್ಯ ಗುಣ, ಬಲ್ಯ ಮನಸ್ಸು”.

*

*

*

ಬಾಸ್ ಚಂಗಪ್ಪ ದುಂಬ ಸುಲಭತ್ ವಾಣಿರ ಬಲೆರೊಳ್‌ಕ್ ಕೆಣ್‌ಂಜಿ
ಬುದ್ಧತ್. ತಾನ್ ಬೀಚೊನ ಬಲೆರೊಳ್‌ಕ್ ಬಂದ್ ಬುದ್ಧ ಅಯಿಂಗಳ ವಾಣಿ
ತಾಂಡೊಳ್‌ಲೇ ತೆಳಿಚಂಡ್, ಬುಗಾರಿರನ್ನೆಕೆ ಕಳಾಪ್‌ಚಿಡುವಕ್‌ಳಂಜತ್.
ತಾಂಡ ಸಾವಾಸತ್ ಕೆಣ್‌ಚಂಡ್, ಚಂಗಪ್ಪಂಗ್ ಮನಾರ ಅಮುಲ್ ಕೇರ್‌ಚಿಟ್ಟತ್.
ಅವಡ ಓರೋರ ತಕ್ಕೂ ಅಯಿಂಗಳ್ ಇಕ್ಕ ವೇದ ವಾಕ್ಯ.

ಓರ್ ದಿನ... ವಾಣಿ ತಾಂಡ ಬೈಂಬಳೆ ಕೊಡಿರನ್ನತ ಕೈನ ಅಯಿಂಡ ಬೋಳೆರ
ಸುತ್ತ ಮುರಕಿತ್, “ಡಾರ್ಲಿಂಗ್...”ಂದ್ ಮುದ್ದಾ ಮುದ್ದಾಯಿತ್ ಅಮುಲ್
ಸ್ವರತ್ ಕಾಕ್‌ಚಿ.

“ಎಂಥ ಪವುನ್?” ಕಳ್ಳ, ಕುಡ್‌ಚ ಮಂಕಾರನ್ನೆಕೆ ಅರೆಕಣ್ಣ್‌ಲ್ ಅವಳ
ತಬ್ಬಿಯಂಡ್ ಕೇಟಿತ್, ಮುದಿಯ ಚಂಗಪ್ಪ.

“ನನ್ನ ಕಂಡಕ ನಿಂಗಕ್ ಅಚ್ಚಕೋರ್ ಪ್ರೀತಿಯಾ...?” ಮುತ್ತ
ಉದಾರ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್ತವ.

“ಓಹ್! ನಾಡ ಸ್ವೀಟ್ ಹಾರ್ಟ್...! ನಾಡ ಮೀದ ಇಂಞೂ ನಂಬಿಕೆ
ಇಲ್ಲಿಯಾ...?”

56 / ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

“ಅಂದಕಾಚೇಂಗಿ... ಅಂದಕಾಚೇಂಗಿ...” ಅವ ದುಂಡ್ ಬಣ್ಣ ಬೆಪ್ಪಾಚಿಟ್ಟತ್.

“ಧೈರ್ಯತ್ ಎಂತದೋಂದ್ ಎಣ್ಣ್ ಮುತ್...! ನೀಕಾಯಿತ್ ಪ್ರಾಣತಾನೇ ತರಡಾ...?”

“ನೇರಾಯಿತೂ...?!!” ವಾಣಿ ಆಶ್ಚರ್ಯತ್ ಕೇಟತ್.

“ನೇರಾಯಿತೂ ನೇರ್...! ಈ ನಾಡ ಮುತ್ ರಾಣಿಕೂ ಸತ್ಯ” ಅವಳ ಗಟ್ಟಿ ತಬ್ಬಿಯಂಡ್ ಇಂಞೂ ಪಕ್ಕ ಬಲ್ಚಂಡತ್.

ಅಯಿಂಡ ಕೈನ ಮೆಲ್ಲೆ ನೀಕಿಯಂಡ್ ವಾಣಿ ಪಗೆ ದುಂಬ್ನ ಸ್ವರತೆಣ್ಣ್ ಚಿ. “ಆ ಸುಮಂಗ್ ಭಾರೀ ಆಂಕಾರ...! ದುರಂಕಾರ...” ಪಲ್ಲ್ ಕಡ್ಚತವ. ತಾಂಡ ಬಾಸಾರ ಮೂಡ್ನೇ ನೋಟ್ ಚವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಕಾಯಿತ್...

ಚಂಗಪ್ಪ ತೆಳಿಚತ್. “ಇಲ್ಲೆ, ಅವ ದುಂಬ ನಲ್ಲ ಮೂಡಿ, ಪವುನಾರನ್ನತವ! ಪಾಮನಸ್...! ಖಂಡಿತಾ ಅವಕ್ ಆಂಕಾರ ಇಲ್ಲೆ. ಗುಣ - ನಡತೆ ಉಳ್ಳವ...”

ಅಯಿಂಡ ಹೊಗಳಿಕೆ ಕೇಟ ವಾಣಿ ಉರ್ಂಜಿ ಬುದ್ಧತ್. “ಓ...! ನಿಂಗ ಭಾರೀ ಹೊಗ್ಗುವದ್ ಕೇಪಕ.. ನಾಕೆನ್ನೋ ಡೌಟ್...! ಆಚಿ... ಇಂಞ ಮಿಂಞಕ್ ನಾಡ ಸುದ್ದಿ ನಿಂಗಕ್ ಬೋಂಡ. ಅವಡ ಪಕ್ಕೇ ಪ್ರೋಯೋಳಿ. ನಾನೂ ರಿಸೈನ್ ಮಾಡಿರುವಂಜಿ ಎಲ್ಲೆಂಗಿ ಪಾಳಾಯಿ ಪೋಪಿ...” ಅವಡ ಕಣ್ಣ್ಂಜ ತಿತ್ತ್ ಚಿಡಿ ಪಾರ್ಚಿ. ಸ್ವರ ಒರ್ಚಾಯಿತಿಂಜತ್. ಚಂಗಪ್ಪನ ಉಂದಿ ಚಾಡಿತ್, ಕಡು ಪೊಟ್ಟಿ ತೆರ್ಚೆನ್ನೆಕೆ ದೂರ ಪಾರಿ ನಿಂದತ್. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮಿತಿ ಮೀರಿಯಂಡುಳ್ಳಾನ ಅರ್ಂಜ ಚಂಗಪ್ಪ, ಪುನಾ ಅವಳ ಈತ್ ಬಲ್ಚಿ ಪಕ್ಕಕೊಟ್ಟಂಡತ್.

“ಎಲ್ಲಿಯೇಂಗಿ ಉಂಡಾ ಮುತ್...? ನೀಡನ್ನತ ಚಾಂದ್ಪೋಲೆ ಉಳ್ಳ ಗೊಂಬೆನ ಬುಟ್ಟಿತ್, ಆ ಗಮನ ಇಲ್ಲತ ಪೂವ್, ಅದೂ ಕಾಡ್ ಪೂವ್ನ ದಾರೇಂಗಿ ಮೂಸುವದುಂಡಾ...? ಈ ಮಲ್ಲಿಗೆರ ಗಮನ ಇಪ್ಪಕ..., ಅವ ಎಲ್ಲಿ, ನೀನೆಲ್ಲಿ?”

ಅಯಿಂಡ ತಕ್ಕ ಕೇಟದು, ಅವಕೆಚ್ಚಕೋ ಸಮಾಧಾನ ಆಚಿ! ಆಚೇಂಗಿಯೂ ಮನಸ್ಸಲ್ ಅಸಮಾಧಾನ!

“ಅಂದಕಾಚೇಂಗಿ, ಅವಳ ಕೆಲಸತ್ಂಜ ಬುಡ್ತುವ ಕಯ್ಯುಲಿಯಾ? ಅನ್ನನಾಚೇಂಗಿ ನಾನ್ ನಿಂಗಡವ ಆಪಿ...”

ಅವಡ ತಕ್ಕ ಕೇಟ ಚಂಗಪ್ಪ ನೆಟ್ಟಿಪೋಚಿ. ಸುಮಂಡನ್ನತ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಲ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವು ಕೊಟ್ಟುವದೇ ಕಷ್ಟ. ಅಂತಲ್ಲಿ...?! ಇವಡ ತಡಿರ ಸುಖಿಕಾಯಿತ್,

ಈ ಕೊದಿಕಾಯಿತ್ ಅವಳ ಕೆಲಸತ್‌ಂಜಿ ಎಡ್‌ಪದಾ?! ಅಯಿಂಗಕ್ ಗೇನ ಮಾಡುವದೇ ಕಷ್ಟ ಆಚಿ! ಆಚೇಂಗಿ, ಇವಡ ಮಿಂಞಲ್ ಎಣ್ಣು ವದೂ ಕಷ್ಟವೇ! ಎಂತ ಮಾಡಂಡೂಂದೇ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ. ಒರ್ ಬರಿಲ್ ವಾಣಿರ ಕೊದಿ, ಸುಖ! ಇಂಞೋರ್ ಬರಿಲ್ ದೇವತೆರನ್ನತ, ಚಾಕ್ರಿಕರ್ತಿ ಸುಮ!! ಅವಡ ಮನೆರ ಕಷ್ಟತಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಕಾಯಿತೇ ಅವಳ ಕೆಲಸಕ್ ಎಡ್‌ತಂಡಿಯೆ. ಆಫೀಸಾರ ಮುಕ್ಕಾಲ್ ಭಾಗ ಕೆಲಸ ಸುಮನುಂಡೇ ನಡ್‌ಂದಂಡುಳ್ಳೊ ಅಂತಲ್ಲಿ... ಇಕ್ಕ... ಎನ್ನ ಮಾಡಡ್...?

ಅಯಿಂಡ ಮೂಡ್‌ಲಿಂಜ ಬೇರತಾರ ಕಳೆ ನೋಟಾನ ವಾಣಿ, ಅಯಿಂಡ ಪಕ್ಕಕ್ ಬಂದಿತ್ ನಿಪ್ಪಾಕ್ ತಾಂಗ್‌ಚಿ. ಮುದ್ದ್ ಮುದ್ದಾಯಿತ್ ಎಣ್ಣ್‌ಚಿ "ಡಾರ್ಲಿಂಗ್..." ಅವಡ ಸ್ವರತ್ ತೇನ್ ಚೋರಾಚಿ. "ನನ್ನ ಕಂಡಕ ಸುಮಂಗ್ ಆಪಾಲೆ! ಅವಳೇ ಮಾಪಣಿಕರ್ತಿ, ಚಾಯಿಕರ್ತೀಂದ್ ಬಲ್ಕರಿಕೆ! ಅವಡ ಈ ಬಲ್ಕರಿಕೆ, ಆಂಕಾರತನ ಪೊಳಿಕೊಂಡು... ಪ್ಲೀಸ್... ನಾಕಾಯಿತ್...! ಇಲ್ಲೇಂಗಿ ನಾನೇ ಕೆಲಸಕ್ ರಿಸೈನ್ ಮಾಡಿತ್ ಪೋಪಿ..." ದೂರ ಅಳಾತವ.

"ಇಲ್ಲೆ ಮುತ್ತ, ನೀಕಾಯಿತ್ ನಾನ್ ಎನ್ನ ಮಾಡುವಕೂ ತಯಾರ್. ಆಚೇಂಗಿ, ಅವಳ ಒಮ್ಮೆಕೇ ಕೆಲಸತ್‌ಂಜಿ ಎನ್ನನೆ ಎಡ್‌ಕಡೇಂದ್ ಬೇಚಾರ..."

"ಓಹ್! ಡಾರ್ಲಿಂಗ್, ನಾಕ್ ಗೊತ್ತಿಂಜತ್, ನಾಡ ತಕ್ಕನ ನಿಂಗ ಖಂಡಿತಾ ತಳ್ಳಲೇಂದ್... ರಿಯಲಿ ಐ ಲವ್ ಯೂ..." ತಬ್ಬಿತ್ ಆ ಮುದಿ ತುಂಡ್‌ನ ವಾಂತಿ ಬಾತೇಂಗಿಯೂ ಮುದ್ದಾಡ್‌ಚಿ ವಾಣಿ! ಚಂಗಪ್ಪಂಗ್ ಸ್ವರ್ಗವೇ ಕ್ಕೇದಕ್‌ಳ್‌ಂಜಿ ಬಂದಚ್ಚಕ್ ಕುಸಿ. ಎಲ್ಲಾನೋ ಮರ್‌ಂದಾರ್‌ತ್...! ತಾನೆಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳೊಂದೇ ಗೊತ್ತಾಗತೆ ತೇಲಾಡ್‌ನ ಅನುಭವ.

"ಖಂಡಿತಾ ಸುಮನ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡುವಿ ನಾಡ ಸ್ಪೀಟಿ..." ಕುಸಿ ಬಂದಚ್ಚಕ್ ಮುತ್ತ ಕೊಡ್‌ತತ್ ವಾಣಿಕ್! ಈ ಕೊದಿರ ಬಲೆಲ್ ಕೆಣ್‌ಂಜಿ ಪೋಪದು, ತಾನೇ ತಾನಾಯಿತ್ ಸುಮಂಡ ಮೀದ ಅಯಿಂಗಕ್ ಮನಸ್‌ರಾಳತ್‌ಂಜಿ ಚೆಡಿ - ದ್ವೇಷ ಉದ್‌ಚಿ ಬಾತ್.

"ಡಾರ್ಲಿಂಗ್, ಪ್ರಸಾದ್ ಸಹ ಅವಳ ಕಾಂಬದು ಒರ್ ತರಾ ಕಳಿಪ. ಎನ್ನೇಂಗಿ ಉಪಾಯ ಮಾಡಿತ್ ಅವಳ ಗಡೀಪಾರ್ ಮಾಡಿರೊಂಡು..."

"ಅದೆನ್ನನೆ...?"

"ಆ ವರೀಸ್ ನಿಂಗಕ್ ಬೋಂಡ...! ನಾನೇ ನೋಟಿಯವಿ..."

ಅವಡ ತಕ್ಕಾಕ್ ಅಯಿಂಡ ಮನಸ್ ಒದ್ದಾಡ್ ಚೇಂಗಿಯೂ, ಕಾಟಿಯಂಡ್ಲೆ. ಮನಸ್ ಸುಮಂಡ ಮೀದ ಕನಿಕರ ಪಟ್ಟಂಡತ್. ಈ ಹೃದಯ ರಾಣಿಕಾಯಿತ್ ಇದೋರ್ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವೀಂದ್ ಮನಸ್ ನ ಕಲ್ಲ್ ಮಾಡಿಯಂಡತ್. ಇಕ್ಕ ಅಯಿಂಗಕ್ ಗೊತ್ತಾಚಿ. ಪ್ರಪಂಚತ್ ಪ್ರೀತಿ - ಪ್ರೇಮಕ್ ಎಚ್ಚ ಕಾಂಡ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಉಂಡ್ಲೆಂದ್!

“ಅಲ್ ರೈಟ್ ಡಿಯರ್...” ಅವಳ ಬಲ್ ಚಿ ತಬ್ಬಿಚಿ. ವಾಣಿಕ್ ದುಂಬಾ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಚಿ. ಎದಿಕೆಲ್ ಕಾಣತ ಸುಮಂಡ ಮೀದ ರೋಷ ಕಾರ್ ಚಿ! “ತಾನೇ ಮಾಚಾಯಿಕರ್ತಿದ್ ಕಳಚಂಡುಳ್ಳಿಯಲ್ಲ, ಇರ್ ನೀಕ್ ಸೆರಿಕ್ ಪಾಠ ಪಡ್ ಪಾಚಿಡುವಿ...”ಂದ್ ಪಲ್ ಕಡ್ ಚಂಡ್ ಚಂಗಪ್ಪಂಡೆದಕ್ ತಾಂಗ್ ಚವ.

*

*

*

ಲಿಂದ್ ಅಫೀಸಲ್ ಪುದಿಯ ಬೈಕ್ ಎಡ್ ತಾಂಡ ವಿಷಯತ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಎಲ್ಲಾ ಕೂ ಪಾರ್ ಕೊಡ್ ತತ್. ಅದತ್ ದುಂಬ ಕುಸಿ ಪಟ್ಟವ ಸುಮ.

“ಕಂಗ್ರಾಟ್ಸ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಪ್ರಸಾದ್. ಜ್ಯೋತಿನ ಎಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ ಕೂಟಿಯಂಡ್ ಪೋಯಿರ?”

“ಸುರೂ ದಿನವೇ ಕೂಟಿಯ ಪೋಯಿತ್, ಗಣಪತಿ ಟೆಂಪಲ್ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ ಚಿಟ್ಟಂಡ್ ಬಾತ್! ಇಂ ಇಂಕ್ ಅದೇ ಸ್ಕೂಟರ್ ಲ್ ನಿಂಗಡಲ್ಲಿ ಕೇ ಮಿಂ ಇ ಬಪ್ಪ ಸುಮ...”

“ಎಲ್ಲಿಯ ಬೈಕ್? ನಾನ್ ನೋಟಿ ತೇ ಇಲ್ಲೆ” ಸುಮ ಎಣ್ಣೆ ಚಿ. ಪ್ರಸಾದ್ ಕೂ ಅಚ್ಚಿ ಕೇ ಬೋಂಡಿಂಜಿಯೆ. ದಾರೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆನ ಕೇಟಿಂಜಿಲೆ. ದಾರ್ ಕೇಂಗಿ ಪುದಿಯ ಬೈಕ್ ನ ಕಾಟೊಂಡೊಂದ್ ಇಂಜ ಆಸೆಕ್ ಸುಮನೇ ಚಾಲನೆ ಕೊಡ್ ತನ್ನೆ ಕಾಚಿ. ಪ್ರಸಾದ್ ಅಳ ತಲ್ಲಿಂಜಿ ಎದ್ದತ್. “ಬಾರಿ ಸುಮ, ಇಂದ್ ಡ್ಯೂಟಿ ಕೂ ಇದೇ ಬೈಕ್ ಲ್ ಬಂದಿಯೆ, ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪೋರ್ಮ್ ಲುಂಡ್...” ಮಿಂ ಇ ನಡ್ ಪದು, ಸುಮನೂ ತಳಿ ಚಂಡ್ ಎದ್ದತ್.

“ಬಾರೀ ವಾಣಿ, ಪ್ರಸಾದ್ ರ ಪುದಿಯ ಬೈಕ್ ನೋಟುಲಿಯಾ?” ವಾಣಿಕ್ ಕುಸಿ ಇಲ್ಲ ತ ಪೋಚೇಂಗಿಯೂ, ಅಯಿಂಗ ಎನ್ನೇಂಗಿ ಗೇನ ಮಾಡೊಂದ್ ಅರೆ ಮನಸ್ ಲ್ ಎದ್ದತ್. ಪುದಿಯದಾಯಿತ್ ಮಿನ್ನಿಯಂಡಿಂಜ ಬೈಕ್ ನ ತೇಟಿಯಂಡ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಇಯಂಗಡ ಮೂಡ್ ನೋಟಾಚಿ. “ಎನ್ನೆ...?”

“ವಂಡರ್‌ಫುಲ್...! ನಿಂಗಡ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಎಣ್ಣಾನ ಪಿಂಞ ತ್ತೇಂದತ್...”
ಸುಮಂಡ ತಕ್ಕ್‌ಕ್ ಪ್ರಸಾದಾರ್ ಮೂಡ್ ಪೊಲ್‌ಂದತ್.

“ನಿಂಗ ಒಂದೂ ಎಣ್ಣೆತಿಲ್ಲೆಲ್ಲ ವಾಣೀ...” ಮಾನತ್ ನಿಂದ ವಾಣಿನ ಕೇಟತ್.

“ಸುಮ... ಎಣ್ಣಾನ ಪಿಂಞ ನಾಡದೆಂಥ? ದುಂಬ ಚಾಯುಂಡ್...”
ಮೂಡಲ್ ತೆಳಿ ಪರಾಟಿಯಂಡೆಣ್ಣ ಚವ.

ಆ ದಿನ ಪೂರ್ತಿ ಪ್ರಸಾದಾರ್ ಬಾಯಿಲ್ ತಾಂಡ ಬೈಕಾರ ಸಂಗತಿಯೆ!

“ಮೇಡಂ, ಬಾಸ್ ಕಾಕಿಯಂಡುಂಡ್...” ಪ್ಯೂನ್ ಕಾಕುವದು, ಸುಮ ಆತುರತ್
ಎದ್ ಪೊರ್‌ಟತ್. ವಾಣಿರ ಕಿರಿರ ಮೀದ ಚಿರಿಯ ತೆಳಿಯೊಂದ್ ಪಾಂಜಿ
ಮರೆಯಾಚಿ. ಅವಡ ಕಣ್ಣ್ ಪ್ರಸಾದಾರತ್ತ್ಟಿ ಪಾಂಜತ್. ಆಚೀಂಗಿ, ಅಂವೊ ತಾಂಡ
ಪುದಿಯ ಬೈಕಾರ ಸೊಪನತ್‌ಲೇ ಇಂಜನ್ನೆಕೆ ಕಂಡತ್.

“ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಸ್ ಮಿ ಸರ್...” ಸುಮ ಮೆಲ್ಲೆ ಪಡಿನ ಉಂದಾಚಿ.

“ಎಸ್ ಕಮಿನ್...!”

ಅವ ಒಳ್‌ಕ್ ಬಪ್ಪದು, ಚಂಗಪ್ಪಂಡ ಮೂಡ್ ಕಡ್‌ಪತಿಂಜತ್.

“ಎನ್ನವ್ವಾ, ಬಂದನ್ನೆಕೆ... ಬಂದನ್ನೆಕೆ... ಅದೆಂತದೋ ಎಣ್ಣುವಲ್ಲ “ರಾಯರ
ಕುದ್ರೆ ಕತ್ತೇ”ಂದ್, ಅನ್ನನೆ ಆಚಿ ನೀಡ ಕಥೆ...! ಇಕ್ಕಿಕ್ಕ ನೀಡ ಕೆಲಸತಾರ ಮೀದ
ನೀಕ್ ಚೂರ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟೇ ಇಲ್ಲೆ...”

ಸುಮಂಗ್ ತೆಡ್ ಬಡ್‌ಚನ್ನೆಕಾಚಿ... “ಸರ್...”

“ನಿನ್ನಾಂದ್ ನೀಡ ವರ್ಕ್‌ಲ್ ಎಚ್ಚಕೋ ತಪ್ಪುನ, ಪಾಪ ವಾಣಿಯೇ ತಿದ್ದಿತ್
ಸೆರಿ ಮಾಡಿಯೆ. ನೀಕ್ ಚಾಕ್ರಿಲ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಇಲ್ಲೇಂಗಿ, ರಿಸೈನ್ ಮಾಡಿತ್
ಆರಾಮಾಯಿತ್ ಮನೆಲಿರ್, ಗೊತ್ತಾಚೆ?” ಅಯಿಂಡ ಸ್ವರ ಗುಡ್‌ಗ್‌ನನ್ನೆಕಿಂಜತ್.

ಆ ತಕ್ಕಲಿಂಜ ಖಾರ...! ಒನ್ನಾದೂ ಈ ತರತ್ ಇಯಂಗ ವರ್ತನೆ ಮಾಡ್‌ನ
ಯಿಂಗಲ್ಲ...! ಇಂದೆನ್ನ ಈ ಪುದಿಯ ಬದಲಾವಣೆ? ಅದಾಂಗ್ ಕಾರಣ?!
ನಾಡ ತಪ್ಪೊಂದೂ ಇಲ್ಲೇಂದ್ ನಾಕೇ ಚಾಯಿಲ್ ಗೊತ್ತುಂಡ್...! ಆಚೀಂಗಿ
ಇವು ಪರಾಂದ ತಕ್ಕಾರ ಅರ್ಥ ಎಂಥ? ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾಕತೆ ಅವ ಪೊಡ್‌ಂದ್
ಕಳಾಚತ್.

“ಸರ್, ನಾನ್ ಒರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡ್‌ನ ಗೇನ ಇಲ್ಲೆ...” ಧೈರ್ಯತೆಣ್ಣ ಚವ.

60 / ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

“ಷಟಪ್, ಮಾಡುವಾನ ಮಾಡಿರುವಂಜಿ ಇಲ್ಲೆಂದೆಣ್ಣುವಿಯಲ್ಲ? ಇಂಞ ಮಿಂಞಕ್ ಇನ್ನನೆ ಆಚೇಂಗಿ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಂಡಿಚಾಪ...” ಕೆಂಗಣ್ಣೊ ಮರಿಪಂಜಿ ಪುನಾ ತಾಂಡ ಫೈಲಾರತ್ತಟಿ ಮುಳಚಿ. ಸುಮಂಗ್ ಅಯಿಂಡ ವರ್ತನೆಂಜ ದುಃಖ ಉಕ್ಕಚಿ. ಅವಮಾನತ್ ತಡಿ ಗ್ಡಾತತ್. ಕಣ್ಣೀರ್ ಉಕ್ಕತನೆಕೆ ತಡ್‌ತಂಡ್ ಬೆರಿಯ ಅಲ್ಲಿಂಜ ಪೊರ ಬುದ್ದತ್. ಕಿರಿನ ಕಡ್‌ಚಂಡ್, ಮೊರೆನ ತಡ್‌ಪ ಶತಪ್ರಯತ್ನತ್ ಬಂದಿತ್ ತಾಂಡ ಜಾಗತ್ ಅಳಾತತ್. ಮೇಜಿರ ಮೀದ ಮಂಡೆ ತಾತಿಯಂಡ್ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಮೊರ್‌ಟತವ. ಅಕ್ಕಣೆಕೆ ಪ್ರಸಾದ್ ಗಾಬರಿಲ್ ಎದ್ದ್ ಓಡಿ ಬಾತ್.

“ಎನ್ನಾಚಿ ಸುಮ? ಎನ್ನಾಂಗ್ ಮೊರ್‌ಟಂಡುಳ್ಳಿರ? ಬಾಸ್ ಎನ್ನೇಂಗಿ ಎಣ್ಣೊಚಾ...?”

ವಾಣಿ ದುಂಡ್‌ನ ತಿರ್ಕಿ, ಪ್ರಸಾದ್‌ನೊಮ್ಮ ಕೊಡಿಂಜಿ ಅಡಿಕೆತ್ತನೆ ಅಸಮಾಧಾನತ್ ನೋಟಾಚಿ. ಎನ್ನ ಎತ್ತೇಂದ್ ಕೇಪಕ್ ಪೋಯಿಲೆ. ಸುಮ ತಕ್ಕ ಪರಿವ ಸ್ಥಿತಿಲಿಂಜಿಲೆ. ಪ್ರಸಾದ್‌ಕೆನ್ನೋ ಸಂಶಯ. ಒರ್ ವಾರತ್‌ಂಜ ಇಪ್ಪರ ವಾಣಿ ಪಿಂಞ ಬಾಸಾರ ಓಟ್‌ಂಗಳಿ ಭಾರೀ ಜೋರಾಲಿಂಜತ್. ಬೈಟ್ ಪತ್ತಾ ಗಂಟೆಕೆತ್ತನೆಕೆ ಆಫೀಸ್‌ಲೇ ಇಂಜಿತ್ ಪೋಪ ವಿಷಯ ಪ್ಯೂನ್‌ನುಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜಿ ತಿಂಜತ್. ಅಂವೊ ವಾಣಿರತ್ತಟಿಯೊಮ್ಮ ಸಂಶಯತ್ ನೋಟಾಚಿ.

“ಮೊರ್‌ಡತಿ ಸುಮ! ಬಾಸ್‌ಕ್ ದಾರೋ ನಿಂಗಡ ಮೀದ ಇಲ್ಲತ ವಿಷಯತ್‌ನ ಕುತ್ತಿ ಕೊಡ್‌ತಿತ್. ಅಯಿಂಡ ಚಾಡಿ ತಕ್ಕ ಕೇಟಂಡೇ ಇನ್ನನೆ ಮಾಡಿಯೆ. ಮಿಂಞಲೇ ನಿಂಗಳ ಕಂಡಕ ಇಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಂಗ್ ಜನಕ್ ಕೆಲವುರಿ” ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ವಾಣಿರತ್ತಟಿಯೊಮ್ಮ ಓರೆ ನೋಟಾಚಿ. ಅವಡ ಮೂಡ್ ಚೆಡಿಲ್ ಚೋಂದ್ ಪೋಯಿಂಜತ್. ಬಂದಂಡಿಂಜ ಚೆಡಿನ ತಡ್‌ಪ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಯಂಡಿಂಜತ್.

ಬೈಟಾಪಕ ತಾಂಡ ಪುದಿಯ ಬೈಕ್‌ರ ಬ್ಯಾಕ್‌ಸೀಟ್‌ಲಾ ಸುಮನ ಅಳಾಪು ಚಿಟ್ಟಿಂಡ್ ಪೋಯಂಡಿಂಜ ಪ್ರಸಾದ್‌ನ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಪಲ್ಲ ಕಡ್‌ಚಿ ನಿಂದ್ ನೋಟಾಚಿ ವಾಣಿ! ಅವಡೆದಲ್ ಸುಮಂಡ ಮೀದ ಇಂಜ ದ್ವೇಷತಾರ ವಿಷಪೊಗೆ ಗಾಳಿಕ್ ಬೀಜ್‌ನ ತಿತ್ತರನ್ನೆಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಚಿ.

“ಇಕ್ಕ ಚೆನ್ನಂಗಾಚೇಂಗಿಯೂ ಸಮಾಧಾನ ಆಚಾ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್...?” ಬೆಂಬರಿಂಜ ಚೆಂಗಳ್ಪಂಡ ಸ್ವರ ಕೇಪದು ತಿರಿ ನೋಟಾಚವ. ಅವಡ ನಿಪ್ಪಾರೊಳಿಯ ಕೈ ಇಡುವದು ಅವ ತಳ್ಳಚಿ. ಮನಸ್‌ಲ್ ಪಗೆರ ಪೊಗೆ.

“ಇಕ್ಕ ನೋಟಿರಲ್ಲ, ದಂಡಾಳೂ ಬೈಕ್‌ಲ್ ಪೋನದ್...”

“ಪೋಡ್ ಬುಡ್, ನಂಗಕೆನ್ನ ನಪ್ಪ?” ಅವಡ ಕೈ ಪುಡ್‌ಚೆಂಡ್ ಒಳ್ಳಾಕ್ ಬಲೆಚೆಂಡ್ ಪೋಚಿ...

*

*

*

ದಂದಾಳ್ ಬೈಕಾಲ್ ಬಂದಂಡಿಪ್ಪಕ, ಎದಿಕೆಂಜಿ ಭರತ್‌ರ ಕಾರ್ ಬಂದಿತ್ ಬೈಕಾಕ್ ಅಡ್ಡ ನಿಂದತ್. ಪ್ರಸಾದೂ ಬೈಕಾನ ನಿಪ್ಪಾಚಿಟ್ಟತ್. ಸುಮ ಕಾಡಕಾಳಿವದು,

“ಹಲೋ, ಡ್ಯೂಟಿ ತಾಂದಿತ್ ಪೊರಾಟನ್ನೆಕೆ ಕಾಂಬ?” ಭರತ್ ಕಾರ್‌ರ ಡೋರ್ ಓಪನ್ ಮಾಡಿತ್ ಕಾಡಕಾಳಾಂಜತ್.

“ಎನ್ನಾಂಗ್ ಇಂಞೂ ಡ್ಯೂಟಿಲೇ ಇರಂಡಿಂಜತಾ” ಪ್ರಸಾದ್ ತೆಳಿಚೆಂಡೆಣ್ಣುವದು, ಭರತ್‌ರ ದೃಷ್ಟಿ ಸುಮಂಡತ್ತಟಿ ಇಂಜತ್. ಎನ್ನಾಂಗೋ ಆ ಮೂಡ್ ಬಾಡ್‌ನನ್ನೆಕೆ ಕಂಡತ್. ಕಣ್ಣ್ ಚೋಂದ್ ಪೋಯಿತಿಂಜತ್. ಮೂಡ್‌ರ ಕಳೆ ಮಂಗಿ ಪೋನಾನ ನೋಟಾನ್ ಭರತ್‌ಕ್ ಬೇಜಾರಾಚಿ.

“ಎನ್ನಾಂಗ್ ಸೌಖ್ಯ ಇಲ್ಲಿಯಾ? ಒರ್ ತರಾ ಬಾಡಿ ಪೋನ ಪೂವ್‌ರನ್ನೆಕೆ ಕಂಡೆಂಡುಂಡಲ್ಲಾ...?”

ಅವಡ ಕಿರಿಲೋರ್ ಬಾಡ್‌ನ ತೆಳಿ ಪಾಂಜತ್, ಚಪ್ಪೆ ಸ್ವರತ್ “ನಾಕೆನ್ನಾಯಿ, ಚಾಯಿಲೇ ಉಳ್ಳೊ; ಎನ್ನೋ ಚೆನ್ನ ಮಂಡೆ ನೊಂಬಲ, ಅಚ್ಚಿಕೇ...”

ಭರತ್ ಪ್ರಸಾದ್‌ರತ್ತಟಿ ನೋಟಾಚಿ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಲ್ ನಂಬಿಕೆ ಇಂಜಿಲೆ.

“ಮಜ್ಜಣತ್‌ಂಜೇ ಮಂಡೆ ನೊಂಬಲಾಂದ್ ಒದ್ದಾಡಿಯಂಡಿಂಜತ್...” ಪ್ರಸಾದ್ ಸುಮಂಡ ಪರ ಪರ್‌ಂದತ್.

“ಅಂದಕಾಚೀಂಗಿ ಬಾರಿ, ನಾಡ ಡ್ಯಾಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಣ್ಣುವಾನ ಮರ್‌ಂದ್ ಪೋಯಿರಾ? ನಿಂಗಳ ಕೂಟಿಯ ಪೋಯಿತ್ ಡ್ಯಾಡಿರ ಪಕ್ಕ ಬುಡುವಿ...”

“ಬೋಂಡ... ಬೋಂಡ....! ಇಕ್ಕ ಚಾಯಾಯಿತ್...”

“ಪೋಯಿ ಸುಮಾ, ಎನ್ನಾಂಗ್ ಮಡಾಚಿ ಕಳಿಪಿರಾ? ಅಯಿಂಗ ಅಚ್ಚಿಕ್ ಆಸೆಲ್ ಕಾಕಿಯಂಡುಂಡ್...”

ಸುಮ ಬೋಂಡ ಎಣ್ಣುವನೆಕೆ ಮಂಡೆ ಆಡಾಚಿಟ್ಟತ್. ಆಚೀಂಗಿ, ಭರತ್ ಹಠ ಬುಟ್ಟಾಲೆ. “ನೋಟಿ ಸುಮ, ಕಾಯಿಲತಾನ್ ಒನ್ನಾಂದೂ ನೆಗಾಲೆಕ್ಕ್ ಮಾಡುವಕಾಗ, ಗೊತ್ತುಂಡಾ? ಬಾರಿ... ಬಾರಿ...”ಂದ್ ಪ್ರಸಾದ್‌ರತ್ತಟಿ ತಿರಿತ್ “ಮಿಸ್ಸರ್ ಪ್ರಸಾದ್, ಇಯಂಡ ಭಾರ ನಾಕ್ ಬುಟ್ಟಾರಿ, ನಾನ್ ಡ್ರಾಪ್

62 / ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

ಮಾಡುವಿ..." ಎಣ್ಣುವದು, ಪ್ರಸಾದ್ ತೆಳಿಚತ್. ಅಲ್ಲಿಂಜ ಬೈಕ್ ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡ್ಚಿ. "ನಂಗಡ ಮೂಡಿನ ಸೇಫಾಯಿತ್ ಬುಟ್ಪರಿ" ಭರತ್ ಚೆರ್ಜನೆ ಬೀಪಿಯಂಡ್, ಕಾರ್ ಪ್ರಾಂಟ್ ಡೋರ್ ತೊರ್ಂದತ್. ಕಾರ್ ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡ್ನ ಭರತ್, "ಮಿಸ್ ಸುಮಾ, ನಿಂಗಡ ಕೂಡೆ ಚೆನ್ನ ಪರ್ಸನಲ್ಲ್ಯಾಯಿತ್ ತಕ್ಕ ಪರೆಯೊಂಡಿಂಜತ್. ಎಚ್ಚಕೋ ದಿನತಿಂಜ ಕಾತಂಡಿಂಜ..."

"ಎಂತ ತಕ್ಕ...?" ನೇರೆ ನೋಟಿಯಂಡೇ ಕೇಟತವ.

"ಒಂದೂ ಗೇನ ಮಾಡುಲೆಲ್ಲ? ಅಲ್ಲಾ... ಓಡಿಯಂಡುಳ್ಳ ಕಾರ್ಂಜ ಪಾರಿತ್ ಓಡಿರ್ತಿ..." ಡೈವಿಂಗ್ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ರಸ್ತೆನ ನೋಟಿಯಂಡೆಣ್ಣುವದು ಅವಕೂ ಕುತೂಹಲ....

"ನಾಕ್ ಚಾವಕ್ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ, ನಾಕ್ ಅವೊ ಉಂಡ್... ನನ್ನೇ ನಂಬಿಯಂಡುಳ್ಳ ಜೀವ...! ಕೇಳಿ... ಎಂತದ್?"

"ನಂಗಡ ಡ್ಯಾಡ್ ಬೆರಿಯೊಮ್ಮ ನಾಡ ಮಂಗಲ ಕಯಿಚಿರೊಂಡೂಂದ್ ಆತುರ! ಆಚೇಂಗಿ, ನಾಕ್ ಕುಸಿಯಾನಂತ ಮೂಡಿ ನಾಕ್ ಕಾಟ್ತಲ್ಲೆ. ನಿಂಗಲ ನೋಟೊನಲ್ಲಿಂಜ, ಸುರೂ ನೋಟಕೇ ನಿಂಗಲ ಮನಸ್ಸಾಲೇ ಒತ್ತಪೋನ! ಎಣ್ಣೆ ಸುಮ... ನನ್ನ ಮಂಗಲ ಕಯಿಪಕ್ ಕುಸಿ ಉಂಡಾ...?"

ಸುತ್ತ ಬಳಸ್ ಇಲ್ಲತ ಭರತ್ ನೇರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಕ್ ಅವಕ್ ಶಾಕ್ ಆನನ್ನೆಕಾಚಿ. ಒಮ್ಮಕೇ ಹೃದಯ ಬಡಿಕಲ್ ನಿಂದ್ ಪೋನನ್ನೆಕೆ! ಕುಸಿ - ಆಶ್ಚರ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಎಡೆಮೇಂಗಿತ್, ಜವಾಬ್ ಕಾಯಿತ್ ನಾವು ಪೊಡ್ಂದ್ ಕಳಚತ್...! ಮನಸ್ಸಾಲ ಕಟ್ಟೆ ಕೆಟ್ಟಿತಿಂಜ ಬೇರ- ದುಃಖ ಎಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಲ್ ದಿಕ್ಕಾ ಪಾಲಾನನ್ನೆಕೆ...! ಒಮ್ಮಕೇ ಮೂಡ್ಕ್ ತಡಿರ ಚೋರೆಲ್ಲಾ ರಭಸತ್ ನುಗ್ಗಿ. ಅವಡ ಮನ ಭರತ್ಕ್ ಬೇಜಾರಾಚಿ.

"ಬಲಾತ್ಕಾರ ಇಲ್ಲೆ ಸುಮಾ, ನಿಂಗಕ್ ಇಷ್ಟ ಇಂಜಕ ಮಾತ್ರ...! ನಾಡ ಪ್ರಶ್ನೆನುಂಡ್ ನಿಂಗಕ್ ಬೇಜಾರಾಯಿತಿಂಜಕ, ದಯಬೆಚ್ಚಿತ್ ಮಾಘ್ ಮಾಡಿ..." ಭರತ್ ದೃಷ್ಟಿ ರೋಡ್ಲಿಂಜತ್.

"ನಾಡ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಉಂಡ್, ನಾನೊ ಒತ್ತಂಡಿಯೆ"ಂದ್ ಎನ್ನನೆ ಎಣ್ಣಡ್? ಇಾಣ ಎಣ್ಣುವ ಒರ್ ಮಾಲ್ ಪೊಣ್ಣಾಳಡಲ್ಲಿ ಉಂಡಲ್ಲ? ಬಾಯಿ ಬುಡುವೊ ಎನ್ನನೆ? ನಾನೂ ಸಹ ಸುರೂ ನೋಟಕೇ ಭರತ್ಕ್ ಮರ್ಕಾಯಿತಿಲ್ಲಿಯಾ? ಅದ್ ನಾಡ ಸ್ವಪ್ನ ಎಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಮನಸ್ಸನ ಕಲ್ ಮಾಡಿಯಂಡಿತಿಂಜ. ಆಚೇಂಗಿ,

ಆ ಸ್ವಪ್ನ ಇಕ್ಕ ನೇರಾಯಿರತಲ್ಲ? ತಾನಾಯಿತ್ ಬಂದ ಭಾಗ್ಯತಾನ ದಾರಾಚೇಂಗಿ ಬೋಂಡಾ ಎಣ್ಣವದುಂಡಾ? ಭರತಾರನ್ನತ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಸಮ್, ಎಜುಕೇಟೆಡ್ ವ್ಯಕ್ತಿನ ವಡಿಯನಾಯಿತ್ ಪಡೆವಕ್ ನೇರಾಯಿತೂ ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿತಿರಂಡು..."

"ನಾಡ ಪ್ರಶ್ನೆಕ್ ಜವಾಬ್ ಬಂದಾಲೆ ಸುಮಾ..." ಭರತಾರ ಸ್ವರಕ್ ಎಚ್ಚರಾಚಿ. ಸುಮ ಮಂಡೆ ತಾತ್‌ಚಿ...! "ಓತ್ತವಲು... ಆಚೇಂಗಿ..."

ಒಮ್ಮಕೇ ಕಾರ್ ನಿಪ್ಪಾಚಿಟ್ಟಿ ಭರತ, ಆತುರತ್ ಅವಳ ನೋಟಾಚಿ! "ಆಚೇಂಗಿ... ಎಂತದೋಂದ್ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿ ಸುಮಾ..."

"ನಾನೋರ್ ಸಾಧಾರಣ ಗರೀಬತಿ...! ಡಾರೀಂದೆಲ್ಲ ತಪ್ಪ ಶಕ್ತಿ ನಾಡಮ್ಮಂಗಿಲ್ಲೆ..." ತಾಂದ ಸ್ವರತೆಣ್ಣೆ ಚಿ, ಸುಮ.

ಭರತ ಭಾರ ಆಯಿತಿಂಜ ಉಸಾರ್‌ನ ಪೊರಾಮೆ ಬುಟ್ಟತ್.

"ಓಹ್ ಗಾಡ್...! ಇಚ್ಚಕೆಯಾ...? ಬೊತ್ತಿ ಪೋಯಿತಿಂಜ...! ನಾಕ್ ಬೋಂಡಿಯೆ ಡಾರಿ ಕೊಂಡ ಬಪ್ಪ ಪೊಣ್ಣಲ್ಲ. ಮನೆ - ಮನಸ್‌ನ ದುಂಬುವವ...! ಪ್ರೀತಿಲ್ ಅರ್‌ಂಜಂಡ್ ಬದ್‌ಕ್ ನೀಸುವ ಪೊಣ್ಣ್ ನಾಕಿಷ್ಟು..."

ಅವ ಕಾರ್‌ಂದೊಳಿಲ್ ಮಂಡೆ ತಾತುವದು, ಭರತಾಕ್ ಕುಸಿ ತಡ್‌ಪ ಕಯಿಂಜಾಲೆ. "ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ.... ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ಸುಮಾ! ಐ ಯಾಮ್ ವೆರಿ ಲಕ್ಶಿ...! ನಾನಿಕ್ಕಲೇ ಡ್ಯಾಡಿರ ಕೂಡೆ ತಕ್ಕ್ ಪರೆವಿ..."

ಸುಮ ಎನ್ನನೆ ಮನೆಕೆತ್ತಚೋ, ಅವಕೇ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ...!!

*

*

*

ಪ್ರಸಾದ್ ಬಪ್ಪಕ್ ಲೇಟಾನಾಂಗ್, ಜ್ಯೋತಿ ಬ್ಯಾಗೆಡ್‌ತಂಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಕ್ ಪೊರಾಟತ್. ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಲ್ ತರ್ಕಾರಿ ದುಂಬ್‌ಚಿಟ್ಟಂಡ್ ವಾಪಾಸ್ ತಿರುವದು ವಾಣಿನ ಎದ್ ಮುಟ್ಟಾಚಿ. ಜ್ಯೋತಿಕ್ ಅವಳ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕಂಡ ಗೇನ! ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ನಿಕ್ಕಣೆಕೆ, "ಹಲೋ..." ಎಣ್ಣೆಯಂಡ್ ವಾಣಿಯೇ ಪಕ್ಕ ಎತ್ತಿರಾತಿಂಜತ್.

"ಎನ್ನೆ ಜ್ಯೋತಿ, ನನ್ನ ಗೊತ್ತಾಯಿಲಿಯಾ? ಪ್ರಸಾದ್‌ರ ಕೊಲೀಗ್...! ಅದೇ ಆಫೀಸ್‌ಲ್ ಕ್ಲರ್ಕಾಯಿತುಕ್ಕೊ..."

"ಓಹ್! ವಾಣಿಯಲ್ಲ, ಸ್ವಾರಿ... ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ..."

64 / ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

“ಬಾರಿ ಜ್ಯೋತಿ, ಈ ಟರ್ನಲೇ ನಾಡ ಮನೆ...! ಅಪರೂಪತ್ ಮೀಟ್ ಆಯಿತುಳ್ಳಿರಾ...”

“ಇಂದ್ ಲೇಟಾಯಿರ್ತ್ ವಾಣಿ! ಪಿಂಞೋರ್ ದಿನ ಖಂಡಿತಾ ಬಪ್ಪಿ...”

“ಅದೆಲ್ಲ ಆಪಾಲೆ! ಪಿಂಞೋರ್ ದಿನ ಇಂಞೆಕ್ಕ ಬಕ್ಕುವೊ ಎನ್ನೊ...! ಬೋರೀ ದಂಡ್ ಮಿನಿಟ್, ಜಸ್ಟ್ ವಿಸಿಟ್ ಮಾಡಿತ್ ಬಂದ್ ಅಚ್ಚಿಕೇ...” ಅವಡ ಕೈ ಪುಡ್ಚಂಡ್ ಬಲ್ಚಂಡೇ ನಡಂದತ್! ವಿಧಿ ಇಲ್ಲತೆ ಜ್ಯೋತಿಕ್ ಪೋಕಂಡಿಯಾಚಿ.

ವಾಣಿರ ಮನೆರೊಳ್ ಕ್ ನುಗ್ಗುವದು, ಊದ್ಕಡ್ಡಿರ ಗಮನ...; ಒರ್ ರೀತಿರ ಮನಸ್ ತಂಪಾಕುವ ಪರಿಮಳ...! ಚೆರಿಯದಾನಕಲೂ ಅಚ್ಚ್ ಕಟ್ಟಾಯಿತುಳ್ಳ ಮನೆ! ಭಾರೀ ನೀಟಾಯಿತ್ ಶೋಕಾಯಿತ್ ಬೆಚ್ಚಿತಿಂಜತವ.

“ಅಳತೋಳಿ ಸುಮ...”

ಅವ ಅಳತಂಡ್ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಟ್ಚಿ.

“ಎಂತ ಅನ್ನನೆ ನೋಟಿಯಂಡುಳ್ಳಿರ, ಮನೆ ಕುಸಿಯಾಚಾ?”

“ಚೆರಿಯ ಮನೆ ಆಚೇಂಗಿಯೂ, ನೀಟಾಯಿತ್ ಬೆಚ್ಚಂಡಿತುಳ್ಳಿರ...” ಜ್ಯೋತಿರ ಹೊಗಳಿಕೆಕ್ ವಾಣಿ ತಳಿಚತ್. “ಮ್ಯಾಗಜಿನ್ ನೋಟಿಯಂಡಿರಿ, ಇಕ್ಕ ಬಂದ್ ಟ...” ಅವ ಒಳಕೋಡ್ಚಿ.

ಜ್ಯೋತಿ ತರ್ಕಾರಿ ಬ್ಯಾಗ್ನ ಕೇದಲ್ ಬೆಪ್ಪಂಜಿ, ಏದೋ ಒರ್ ಪುಸ್ತಕ ಎಡ್ತಂಡ್ ಪಾಳೆ ಮರ್ಚತ್. ಚೆನ್ನಂಗೇ ನಿಮಿಷತ್ ವಾಣಿ ದಂಡ್ ಗ್ಲಾಸ್ಲಾ ಜ್ಯೂಸ್ ಅಡ್ಕ ಬಾತ್. ಜ್ಯೋತಿಕ್ ಒಂದ್ ಕೊಡ್ಪಂಜಿ, ತಾನೋರ್ ಗ್ಲಾಸ್ ಎಡ್ತಂಡತ್. ಎದಿಕೆ ಸೋಫಾತ್ ವಾಣಿಯೂ ಅಳತಂಡತ್.

“ಎನ್ನ ಜ್ಯೋತಿ, ಪ್ರಸಾದ್ ಮನೆಕ್ ಡೈಲಿ ನೇರ್ತೆ ಬಪ್ಪಾ?” ವಾಣಿರ ಪ್ರಶ್ನೆಕ್ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಚಿ. “ಬಂದಂಡುಂಡಲ್ಲ, ಎನ್ನಂಗ್ ಇನ್ನನೆ ಕೇಪಿರಾ?”

“ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ...! ಪ್ರಸಾದ್ ಎಡ್ತ ಪುದಿಯ ಬೈಕ್ ದುಂಬಾ ಚಾಯುಂಡ್...”

“ನಿಂಗ ಎಂತೋ ಎಣ್ಣೊಂಡುಂಡುಳ್ಳಿರಾ...! ಆಚೇಂಗಿ ಎಣ್ಣೆ ಯಂಡಿಲ್ಲೆ...”

“ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ ಬುಡಿ ಜ್ಯೋತಿ! ಬೋರೆ ಜನಡ ವಿಷಯ ನಂಗಕೆನ್ನಂಗ್ಲೆ ದೆಣ್ಣು? ಆಚೇಂಗಿಯೂ, ನಿಂಗಳ ನೋಟುವಕ ನಾಕ್ ತಡ್ಪ ಕಯ್ಯುಲೆ...” ವಾಣಿ ವಿಷ್ತಾರ ಮುಚ್ಚಳ ಎಡ್ತತ್.

“ನನ್ನ ಇನ್ನನೆ ಸತಾವಣೆ ಮಾಡತಿ ವಾಣಿ! ವಿಷಯ ಎಂತದೋಂದ್ ನೇರೆ ಎಣ್ಣೆ, ಪ್ಲೀಸ್...!” ಗ್ಲಾಸ್‌ಲ್ ಪಾದಿ ಜ್ಯೂಸ್ ಅನ್ನನೇ ಉಳಾಂಜತ್.

“ಖಂಡಿತಾ ಸತ್ಯ ಎಣ್ಣುವಿ ಜ್ಯೋತಿ! ಆಚೇಂಗಿ, ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಯುವರ್ ಸೆಲ್ಫ್! ಇಕ್ಕಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದ್ - ಸುಮ ಆಫೀಸ್ ಟೈಮಾಲೂ, ರಜತೂ ಸುತ್ತಿ ಕಳಿಪದ್ ಜೋರಾಯಂಡುಂಡ್! ನಂಗಡ ಕೋಲೀಗ್ಸೆಕ್ಲೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತ್...! ಎಲ್ಲ ಪರಿವಚ್ಚಕಾಂಡ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಪೋಯಿತ್! ಇಕ್ಕಲೇ ನಿಂಗ ಎಚ್ಚರ ಎಡ್‌ತ್‌ಲೆ ಎಣ್ಣೆ ಚೇಂಗಿ ಬಯ್ಯಂಜಿ ದುಃಖ ಪಡಂಡಿಯಾಕು...” ವದರೊಳಾರ ವಿಷತಾನ ಕಕ್‌ಚಿ, ವಾಣಿ.

“ಎಂತ ಎಣ್ಣೆಯಂಡುಳ್ಳಿರಾ...?” ಜ್ಯೋತಿಕ್ ಮಂಡೆ ತಿರಿ ಪೋಚಿ. ಕುಡ್‌ಚಂಡಿಂಜ ತಂಪಾನ ಜ್ಯೂಸ್ ಬಿಸಿಯಾಯಿತ್ ಕಯಿಚಂಡ್, ಎದೆನ ಚುಟ್ಟಂಡ್ ಒಳಾಕಾಳಾಂಜನೆಕೆ ತೋಂದ್‌ಚವಕ್. ವಾಣಿರ ಬಾಯಿಂಜ ಕೇಟ ತಕ್ಕ್ ಕೆಮಿರೊಳಾಕ್ ಆಸ್ಸಿಡ್‌ರನೆಕೆ ಬೂಕಿತ್ ಹೈದಯಕ್‌ಳಾಂಜತ್.

“ಅಕ್ಕು ಜ್ಯೋತಿ. ಎಕ್ಕೊಲೂ ಬೈಟಾಪಕ ಅಂಜಿ ಗಂಟೆಕ್ ಸುಮನ ಬಸ್ಸ ಸ್ಪಾಪ್‌ಕೆತ್ತನೆ ಬೈಕ್‌ಲ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡಿಯಂಡುಂಡ್...”

“ಇಲ್ಲೆ...! ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ...!!” ಕಿರ್‌ಚಾನ ಜ್ಯೋತಿರ ಕೈಲಿಂಜ ಗ್ಲಾಸ್ ಕೋದಕ್ ಬುದ್ಧಿತ್ ಚೂರಾಚಿ! ಅವಡ ತಡಿ ಬೊರ್‌ತಂಡಿಂಜತ್. “ನಿಂಗಡ ತಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಪಚ್ಚಿ ಪೊಟ್ವ್. ಪ್ರಸಾದ್ ಅನ್ನತಂವೊ ಅಲ್ಲ. ಸುಮನೂ ದುಂಬ ನಲ್ಲ ಮೂಡಿ...! ಪೊಟ್ವ್ ಪರಂದಂಡುಳ್ಳಿರ... ಇದ್ ನಿಂಗಕ್ ಚಾಯಿಲ್ಲೆ...”

ವಾಣಿ ತಳಿಚತ್. “ನಿಂಗಕ್ ನಾಡ ತಕ್ಕರ ಮೀದ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲೆ. ನಾಳೆ ನಿಂಗಲೇ ಆಫೀಸ್ ಡ್ಯೂಟಿ ತೇವ ನೇರಕ್ ಕರಕ್ಯಾಯಿತ್ ಎಲ್ಲೆಂಗಿ ಒಳಾಚಿ ನೋಟಿ. ಸತ್ಯ ಎಂತದೋಂದ್ ನಿಂಗಕೇ ಗೊತ್ತಾಪ.”

ಜ್ಯೋತಿಕ್ ಇಡೀ ಮನೆಯೇ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತಾನನೆಕೆ ತೋಂದ್‌ಚಿ. ಅನ್ನನೇ ಪುನಃ ಸೋಫಾತ್ ಅಳಾತಂಡ್ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚಿಚಿ. ಅವಲೇ ನೋಟಿಯಂಡಿಂಜ ವಾಣಿರ ಮನಸ್ಸೆನ್ನೋ ನೆಮ್ಮದಿ, ಸಮಾಧಾನ. ತಾನ್ ಬಿತ್ತಾನ ವಿಷ ಕುರು ಮೊಳಕೆ ಬಪ್ಪಕಾನಾನ ಕಂಡಿತ್ ತೃಪ್ತಿಯಾಚಿ.

ಒಮ್ಮಕೇ ಎದ್ದ ಜ್ಯೋತಿ, ತರ್ಕಾರಿ ಬ್ಯಾಗ್‌ನೋ ಮರಂದಿತ್, ವಾಣಿಕೂ ಎಣ್ಣೆತೆ ಪೋರ್ಮ್ ದಾಟಿಚಿ. ವಾಣಿಯೇ ಪುನಃ ಅವಳ ಕಾಕಿತ್, ತರ್ಕಾರಿ ಬ್ಯಾಗ್‌ನ ಕೈಕ್ ಕೊಡ್‌ತತ್. ಬೆನ್ನೆಟ್ವ್ ಪೋಯಂಡಿಂಜ ಜ್ಯೋತಿನ ನೋಟಿಯಂಡ್

ನಿಂದಿತಿಂಜ ವಾಣಿ ತಾಂಡೊಳ್‌ಲೇ ತೆಳಚಂಡತ್! ಅಲ್ಲಿಂಜ ಒಬ್ಬಳೇ ಬಲ್‌ಂಜನೆ ಮನಸಾರೆ ತೆಳಚತ್. ಅವಡ ಆ ಪಗೆರ ತೆಳಿ ಆ ರೂಮಾರೊಳ್‌ಲಾ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಾಚಿ. ಸುಮಂಡ ಮೀದ ಇಂಜ ರೋಷ ಇಂಞಚ್ಚಕೂ ಬಲ ಕೂಡ್‌ಚಿ.

ಜ್ಯೋತಿ ತಡ ಮಾಡ್‌ಲೆ. ಪಿತ್ಯಾಂದ್ ಆಫೀಸ್ ಬುಡುವ ಟೈಮ್‌ಕ್ ಸೆರಿಯಾಯಿತ್, ದಾರ್‌ಕೂ ಸಂಶಯ ಬರತನೆಕೆ, ಚೆನ್ನ ದೂರತ್ ಆಫೀಸ್ ಕಾಂಬನೆಕೆ ಒರ್ ಮರತ್‌ರಡಿಲ್ ನಂದಂಡ್ ಪಾರ ಕಾತತ್. ಅವಡ ಅಂದಾಜ್ ಪೊಟ್ಟಾಯಿಲೆ. ಪ್ರಸಾದ್ ಪಿಂಞ ಸುಮ ಎಂತೋ ತಕ್ಕ್ ಪರ್‌ಂದಂಡ್, ಬಲ್‌ಂಜನೆ ತೆಳಚಂಡ್ ಬೈಕ್‌ಲ್ ಸ್ಪೀಡಾಯಿತ್ ಪಾಂಜತ್...!! ಇದಾನ್ ಕಂಡ ಜ್ಯೋತಿರೆದೆ ಆಯಿರಾರ್ ಚೂರಾಚಿ. ತಾನ್ ಕಂಡದ್ ಸ್ವಪ್ನವಾ, ನೇರಾಂದ್ ತೋಂದ್‌ಚವಕ್. ಎದೆರೊಳ್‌ಲಾ ಗೂಡ್ ಕೆಟ್ಟಿತಿಂಜ ದುಃಖ, ನೀರಾಯಿ ಪರ್‌ಂಜತ್. ತಾನ್ ನಿಂದ ಪರಿಸರತ್‌ನ ಮರ್‌ಂದಿತ್ ಬಲ್‌ಂಜನೆ ಮೊರ್‌ಟ್‌ರ್‌ತವ! ಎದಿಕೆಲ್ ಪ್ರಸಾದಾನ್ ಕಾಟ್ಟಿಪೋಯಿ ತಿಂಜಕ ಇರ್‌ಂಜಿರುವಕಿಂಜತೋ ಎನ್ನೋ! ದುಃಖ, ರೋಷ, ಆವೇಶತ್ ಎನ್ನ ಮಾಡಂಡೂಂದೇ ಅವಕ್ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ. ಮನೆಕೆತ್ತನೆಕೆ ನಡ್‌ಪ ಶಕ್ತಿನೋ ಅವಡ ತಡಿ ಕಳ್‌ಂದಂಡತ್. ಗಾಡ್‌ತಂಡಿಂಜ ಕಾಲಾನ್ ನಿಧಾನತ್ ಎಡ್‌ತ್ ಬೆಚ್ಚಂಡ್, ಕಣ್ಣ್ ತೇಟಿಯಂಡ್ ನಡ್‌ಂದತವ. ಬಂದಂಡಿಂಜ ಆಟೋ ತಡ್‌ತಿತ್ ಪತ್ತ್‌ಚಿ. ಒಳ್‌ಲ್ ಅಳ್‌ತಕಲೂ ಮನಸ್ಸಲ್ ಪ್ರಸಾದ್ - ಸುಮ ಬೈಕ್‌ಲ್ ಪಾಂಜ ದೃಶ್ಯ ಕಾಂಬಯಿಂಜತ್! ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಂಡಿಂಜ ಮೊರೆನ ಭಾರೀ ಕಷ್ಟತ್ ತಡ್‌ತವ! ಕಣ್ಣ್‌ನ ಕರ್ಚಿಪ್‌ಲ್ ಒತ್ತಿಯಂಡತ್. ಗೇಟ್ ಮಿಂಞಲ್ ರಿಕ್ಷಾ ನಿಪ್ಪದು, ಪರ್‌ಂಜ ದುಡ್ಡ್ ಎಡ್‌ತ್ ಕೊಡ್‌ಪಂಜ ಇಳ್‌ಂಜತವ. ಗೇಟ್ ತೊರ್‌ಂದಿತ್ ಒಳ್‌ಕ್ ನುಗ್ಗುವದು, ಬೈಕ್ ನಿಪ್ಪಾಚಿಟ್ಟಿತ್ ಪ್ರಸಾದ್, ಅದ್‌ಂಡ ಕೊಡಿಲೇ ಅಳ್‌ತಂಡ್, ಅವಡ ಬಟ್ಟೆನೇ ಕಾತಂಡಿಂಜತ್. ಅವಳ ಕಾಂಬದು ಅವಂಡ ಕಿರಿಲ್ ತೆಳಿ ಪಾಂಜತ್.

“ಸದ್ಯ, ಮೇಡಂ ಬೆರಿಯ ಬಂದ್‌ಟಿರಲ್ಲ? ಎಚ್ಚಕ್ ನೇರ ಪೊರ್ಮೆಲೇ ಕಾತಂಡಿರಂಡುವೋಂದ್ ಬೊತ್ತಿ ಪೋಯಿತಿಂಜ”. ಬೈಕ್‌ಂಜ ಕೇದಕ್‌ಳ್‌ಂಜಿತ್ ಇತ್ತೆಟಿ ಬಾತ್. ಅವಂಡತ್ತೆಟಿ ಕುಯ್ಯ ನೋಟಿತ್ ಪಲ್ಲ್ ಕಡಿಚತ್. ಎದೆರೊಳ್‌ಲಾ ಪೊಗೆ ಎದ್ದಂಡಿಂಜ ತಿತ್ತ್‌ನ ಕಕ್ಕುವಕ್ ನಾವು ಆತುರಪಟ್ಟಿಂಡಿಂಜತ್. ಪರ್‌ಂಜ ಕೀ ಎಡ್‌ತಿತ್, ಬೀಗ ತೊರ್‌ಂದಿತ್, ಒಳ್‌ಕ್ ನುಗ್ಗುವದು, ಪ್ರಸಾದ್ ಬೀಪಿಯಂಡ್ ಒಳ್‌ಕ್ ಬಾತ್.

“ಎಲ್ಲಿಕೋ ಸವಾರಿ ಪೋಯಿತ್ ಬಂದನೆಕೆ ಕಾಂಬಾ...” ಸೋಫಾತಳ್‌ತಂಡ್ ಶೂ ಲೇಸ್ ಉತ್ತಿಯಂಡ್ ಕೇಟಿತಂವೊ.

ಜವಾಬ್ ಬರತಾಪದು, ಆಶ್ಚರ್ಯತ್ ಮಂಡೆ ನೇತಾಚಿ, ಪ್ರಸಾದ್. ಚೋಂದ್ ಪೋನ ಕಣ್ಣ್, ಕೆದಾರನ ಮಂಡೆ, ಬಾಡ್ನ ಮೂಡಾರ ಪೊಣ್ಣ್ನ ಕಾಂಬದು ಗಾಬರಿಲ್ ಅನ್ನನೇ ಎದ್ದಿತ್ ಪಕ್ಕ ಬಾತ್. ಅವಡ ಮೂಡ್ನ ಮೆಲ್ಲೆ ಇತ್ತಟಿ ತಿರ್ಕಾಚಿ. ಒಮ್ಮೆಕೇ ತಿತ್ ಬುದ್ಧವಡನೆಕೆ ಅವಂಡ ಕೈನ ತಳ್ಳಿತ್ ದೂರ ನಿಂದತ್. ಕಣ್ಣ್ ತಿತ್ ಕತ್ ಚಿ. “ದೂರ ನಿಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಮುಟ್ಟಿತಿ...!” ಅವಡ ಗುಡ್ಗಾರನ್ನತ ಸ್ವರ ಕೇಟಿತ್ ಅಂವೊ ನೆಟ್ಟಿ ಪೋಚಿ.

“ಇಂಜಿಂಜನೆಕೇ ಎನ್ನಾಯಿರ್ತ್ ನೀಕ್...?”

“ನಾಕಲ್ಲ, ಆಯೆ ನಿಂಗಕ್! ಮನೆಲೋರ್ ಪೊಣ್ಣ್ ಪೋರಾಂದ್ ಆಫೀಸ್‌ಲೊಬ್ಬ. ಈ ಸಂಭ್ರಮಕ್ ನನ್ನ ಮಂಗಲಾಯೆ ಎನ್ನಂಗೋ? ಅವಳೇ ಕಯಿಚೋಲಿಂಜತಲ್ಲ...?”

ತಡ್ತಕಲೂ ಕಣ್ಣೀರ್ ತಾನಾಯಿತೇ ಉಕ್ಕಿ ಪರ್‌ಂಜತ್. ಪ್ರಸಾದ್ ಬೊರ್‌ಂಡ್ ಪೋಚಿ.

“ವಿಷಯ ಎಂತಂದ್ ಬುಡ್‌ತಿತೆಣ್ಣ್...”

“ಎಣ್ಣು ವಕೆಂತ ಉಳ್ಳೊ? ಆಫೀಸ್ ದುಂಬ ನಿಂಗಡದೇ ಸುದ್ದಿ ದುಂಬಿತಿಪ್ಪಕ, ನಿಂಗಕೂ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿಪ್ಪಾಲೆಯಾ? ಪೂಂಞ್ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚಿಯಂಡ್ ಪಾಲ್ ಕುಡ್‌ಚತೇಂಗಿ ದಾರ್‌ಕೂ ಗೊತ್ತಾಪ್‌ಲೇಂದ್ ಗೇನ ಮಾಡುವ...”

“ಜ್ಯೋತೀ... ಜ್ಯೋತೀ... ಅದೆಂತದೊಂದೊಮ್ಮೆ ಚಾಯಿಲೆಣ್ಣ್, ನಾಡೆ ಮಂಡೆ ಪಾಳಾಕತೆ...”

“ನಿಂಗಡೋ, ಸುಮಂಡೋ ಸಂಗತಿ ನಾಕ್ ಗೊತ್ತಲ್ಲೇಂದ್ ಗೇನ ಮಾಡಿರಾ...?”

ಪ್ರಸಾದ್‌ಕ್ ತೆಡ್ ಬಡ್‌ಚನೆಕಾಚಿ. “ಈ ನೀಚತಕ್‌ನ, ಚಾಡಿನ ನೀಕ್ ಉರ್‌ಪಿ ತಂದವು ದಾರ್‌ ಬೊಗಳ್....”

“ಉಳ್ಳ ಸತ್ಯತಾನ ತೊರ್‌ಂದ್ ಪರ್‌ಂದಯಿಂಡ ಮೀದ ಎನ್ನಂಗ್ ಉರ್‌ಂಜಿ ಬೂವಿರ?”

“ಅದೇ ದಾರ್‌ಂದ್ ಕೇಟಿಯೆ? ಇಲ್ಲತಾನ ನೀಡ ಮಂಡೆಕ್ ದುಂಬ್‌ಚಿಟ್ಟಿ ಆ ವಿಷಕ್ರಿಮಿ ಏದೋ...?”

“ಇಲ್ಲತಾನ ದಾರೊ ಎಣ್ಣಿತಿಲ್ಲೆ. ಇಂದ್ ನಾನೇ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಟೊನಲ್ಲ...?”

“ಎಕ್ಕೊಲೂ ಬಸ್ ಸ್ವಾಪ್ ಕೆತ್ತಣೆಕೆ ಬಪ್ಪದೇ ಉಂಡಲ್ಲಾಂದ್ ಸುಮಂಗ್ ಡ್ರಾಪ್ ಕೊಡ್ತಂಡಿಂಜ. ಅದ್ ತಪ್ಪಾ, ಅವಳ ನೀಕೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಿಯಾ...? ಬೋರೆ ಏದೇ ಪಾಳುದ್ದೇಶತೂ ಅಲ್ಲ. ಇಕ್ಕಾಕಣೆಕೂ ಅವಡ ಮೀದ ನಾಕ್ ಬೋರೆ ಏದೇ ಭಾವನೆಯೂ ಇಲ್ಲೆ. ಅವ ಎಂತವಾಂದ್ ನೀಕೂ ಗೊತ್ತುಂಡ್. ಅಂತಲ್ಲಿ, ಇಕ್ಕ ನೀಡ ತಕ್ಕಾರ ಆಳ...?”

“ನಾಕೊಂದೂ ವಿವರಣೆ ಬೋಂಡ. ಪಾಲ್ ರನ್ನತ ಬೊಳ್ ಪು ಎಲ್ಲಾ ಪಾಲೇ ಅಲ್ಲ. ಚುಣ್ಣ ನೀರೂ ಇಪ್ಪ! ಮಿನ್ನುವದೆಲ್ಲಾ ಪೊನ್ನಲ್ಲ! ಸುಮಂಡ ನಲ್ಲರಿಕೆರ ನಾಟಕತಾರ ಮರೆಲ್ ಇನ್ನತ ಮೋಸ ಉಂಡ್ ಒಂದ್ ಗೊತ್ತಿಂಜಿಲೆ. ನಿಂಗ ನಾಡ ಲೈಫ್ ಕೇ ತಿತ್ತ ಬೆಚ್ಚಿಟಿರಾ...” ಜ್ಯೋತಿ ಬಿಕ್ಕಚಿ.

“ಜ್ಯೋತಿ, ನೀಡ ಮನಸ್ಸಲ್ ಇಚ್ಚಕ್ ನೀಚ ಗೇನ ಉದಿಪಾಂದ್ ನಾನ್ ನಂಬಿತಿಂಜಿಲೆ. ಇಚ್ಚಕ್ ಚೆರಿಯ ಮನಸಾ ನೀಡದ್...”

“ಅಕ್ಕು, ನಿಂಗಡ ಸುಮಂಡದ್ ಮಾತ್ರ ಬಲ್ಯ ಮನಸ್. ಅವಳೇ ಕೂಟಿಯ ಬಂದಿತ್ ತಡ್ತೋಳಿ. ನಾನ್ ತಾಮನೆಕ್ ಪೋಯವಿ.”

“ಛೇ! ಈ ಬೋಂಡತಾನ ನೀಡ ಮಂಡೆಕ್ ದುಂಬ್ ಚಿಟ್ಟವು ದಾರ್? ನಲ್ಲದ್ ಮಾಡುವಕ್ ದಾರೂ ಮಿಂಞಾಕ್ ನಿಪ್ಪಾಲೆ...”

“ಎನ್ನಂಗ್ ಇನ್ನನೆ ಪಾರಿಕಳಿಪಿರಾ? ನಿಂಗಡ ಅಫೀಸ್ ಲೇ, ನಿಂಗಡ ಕೂಡೇ ಡ್ಯೂಟಿ ಮಾಡಿಯಂಡುಳ್ಳ ವಾಣೆರ ತಕ್ಕೂ ಪೊಟ್ಟಾ...”

ಪ್ರಸಾದ್ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಾಯಿ ಪೋಚಿ. “ಓಹೋ! ವಾಣೆರದಾ ಈ ಕಿತಾಪತಿ? ಕೈ ಪುಡ್ ಚೆ ವಡಿಯಂಡ ತಕ್ಕಾಕಂಜಿ, ಆ ಯಾವಳೋ... ವಾಣೆರ ತಕ್ಕೇ ನೀಕ್ ನಂಬಿಗೇಯಾ...?”

“ಸುಮ ಇನ್ನತಾ ಮಳ್ಳಿಂಂದ್ ಗೊತ್ತಾಯಿತಿಂಜಕ, ಅವಳ ನೋಟುವಕೇ ಇಂಜಿಲೆ” ಜ್ಯೋತಿ ತಾಂಡದೇ ಆನ ವಾದ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ರೋಸಿ ಪರ್ಂದತ್.

“ಸುಮ ಪಿಂಞ ನನ್ನ ಕಂಡಕ ನೀಡ ವಾಣೆಕ್ ಮಿಂಞಾಲೇ ಆಪಾಲೆ. ಅನ್ನನಾಯಿತ್ ಈ ತರತಲ್ ನಂಗಡ ಮೀದ ದ್ವೇಷ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಯಂಡುಂಡ್. ಅದ್ ನೇ ನೀನೂ ನಂಬಿಯಂಡ್ ಪಾರಿಕಳಿಪಿಯಲ್ಲ?” ದುಃಖ ದುಂಬ್ ನ ಸ್ವರತೆಣ್ಣೆ ಚಂಪೊ.

“ನಾನೆನ್ನ ಚೆರಿಯ ಪಾಕುಂಞಿಯಾ? ನಾಕೂ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಯವಚ್ಚಕ್ ಮಂಡೆ ಶಕ್ತಿ ಉಂಡ್! ಒಟ್ಟಾರೆ, ನಾನ್ ಕುಂಡ್ ಬುದ್ ಪೋನ.” ಭುಸ್ ಗುಟ್ಟಾಚವ.

ತಾಂಡ ತಕ್ಕನೇ ಕೆಮಿಕೆಡ್‌ಕತೆ, ತಾಂಡ ವಾದತ್‌ನೇ ಪರೆವದು, ಅವನೂ ರೇಗಿ ಬುದ್ಧತ್.

“ಅಚಿ, ಅನ್ನನೇ ಗೇನ ಮಾಡಿಯ. ನೀನೂ, ನೀಡ ವಾಣಿಯೂ ಪಾಳಾಯಿ ಪೋಯಿ. ಅವ ಕಿಚ್ಚ ತಡ್‌ಪ ಕಯ್ಯತೆ ಇಲ್ಲತ - ಸಲ್ಲತ ಅಪವಾದ ಮಾಡಿಯಂಡುಂಡ್. ಅವಡ ತಾಳಕ್ ನೀನೂ ಸೆರಿಯಾಯಿತ್ ತುಳ್ಳ...! ನಿಂಗಡ ಜೋಡಿ ಸೆರಿಯುಂಡ್...”

“ಸುಮನ ಎಣ್ಣೆ ಚೇಂಗಿ ನಿಂಗಕೆನ್ನಂಗ್ ಉರಿಯಂಡಿಯೆ? ಅವಡ ಪರವೇ ಪರ್‌ಂದಂಡುಳ್ಳಿರಲ್ಲ? ನಿಂಗಕೂ, ಅವಕೂ ಸಂಮ್ಮಂಧ ಇಲ್ಲತ ಪೋನಕ, ಇನ್ನನೆ ವಹಿಸುವಯಿಂಜಿರಾ?” ಉರ್‌ಂಜಿ ಬುದ್ಧತವ.

“ಅಕ್ಕು ಮೂಡೀ... ನಾಕೂ, ಸುಮಂಗೂ ಸಂಮ್ಮಂಧ ಉಂಡ್. ಅದ್‌ಂಗೇ ನಾನ್ ಅವಡ ಪರ ಪರ್‌ಂದಂಡುಳ್ಳೊ. ನೀಕೆನ್ನತ ಮಾಡೋ ಕಯ್ಯವೋ ಮಾಡಿಯ...” ಪಾರಿ ಕಳಿಚಂಡ್ ಬಿರ್‌ಗಾಳಿರನೆಕೆ ಒಳ್‌ಕ್ ಪೋಚಿ.

ಜ್ಯೋತಿಕ್ ತಡ್‌ತಿತಿಂಜ ದುಃಖ ಕಟ್ಟೆ ಒಡ್‌ಂದತ್. ಓಡಿ ಬಂದಿತ್ ಬೆಡ್‌ಲ್ ಕವುಂಜಿ ಬುದ್ಧಂಡ್ ಒಂದೂ ಮಾಡುವ ಕಯ್ಯತೆ ಬಲ್‌ಂಜನೆ ಮೊರ್‌ಟತ್. “ನಿಂಗ ಎನ್ನೇಂಗಿ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಪಾಳಾಯಿ ಪೋಯಿ. ನಾನ್ ಇಂದೇ ನಾಡ ಮನೆಕ್ ಪೋಪಿ...” ಮೊರ್‌ಟಂಡೇ ಎಣ್ಣುವದು, ಪ್ರಸಾದ್‌ಕ್ ಉರ್‌ಂಜಿ ಗಾಯಕ್ ಉಪ್ಪು ನೀರ್ ಚೆಲ್‌ನನೆಕಾಚಿ.

“ಎದ್ ಸುಡ್‌ಗಾಡ್‌ಕೇಂಗಿ ಪೋ. ದಾರ್ ತಡ್‌ತವು...?”

ಅಂದೂಡಿ ದಾರೂ ತಕ್ಕ ಪರ್‌ಂದ್‌ಲೆ. ಆ ಬೈಟ್ ದಂಡಾಳ್‌ಕೂ ಉಪವಾಸ!

ಪೊಲಾಕ ಪ್ರಸಾದ್ ಎದ್ದಕಲೂ, ಜ್ಯೋತಿ ಎದ್ದಲೆ. ಕೆಲ ಚುರುಚುರು ಎಣ್ಣೆಯಂಡಿಂಜಕಲೂ, ಸಹಿಸಿಯಂಡತ್. ದಂಡಾಳೂ ಬೈಟೂಡಿ ಪರ್‌ಕಿಲ್ಲತ ಕಯಿಚಿತಿಂಜತ್. ಪೊಲಾಕ ಪ್ರಸಾದ್‌ರ ಕಣ್ಣ್ ವರ್‌ಕಿಲ್ಲತೆ ಚೋಂದ್ ಪೋಯಿಂಜತ್. ಮಂಡೆ ತಲ್‌ಮಿ ಕೆದ್‌ರಿತಿಂಜತ್. ತಾಂಡ ಪಾಲ್‌ರನ್ನತ ಸಂಸಾರಕ್ ಪುಳಿಯಾನ ವಾಣಿನ ಗೇನ ಮಾಡುವದು ರೋಷ ಉಕ್ಕುಚಿ. ಸಿಗರೇಟ್‌ರ ಮೀದ ಸಿಗರೇಟ್ ಬಲ್‌ಚತಂವೊ. ಪಾಪ, ಸುಮಂಗ್ ಈ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಚೇಂಗಿ ಎಂಥ ಗೇನ ಮಾಡು? ಸ್ತಂತ ಅಣ್ಣಂಡನೆಕೆ ನನ್ನ ಕಂಡಂಡುಳ್ಳ ಅವ ಈ ಅಪವಾದತ್‌ನ ಎನ್ನನೆ ಸಹಿಸು? ವಾಣಿ ಇಚ್ಚಕ್ ಕ್ರೂರಿಯಾ? ಪ್ರಸಾದ್‌ರ ಮಂಡೆ ತಾರಾಮಾರಾ ಬಿಸಿಯಾಚಿ.

ಎಟ್ಟ್ ಗಂಟೆಕೆದ್ದ ಜ್ಯೋತಿ, ವಡಿಯಂಡತ್ತಟ ತಿರಿತೂ ನೋಟತೆ, ಒಳ್ಳೆಕ್ ಪೋಯಿತ್ ಯಂತ್ರತಾರನೆಕೆ ತಾಂಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ತಕ್ಕಿಲ್ಲೆ - ಬಾಕಿಲ್ಲೆ. ಅವಂಗ್ ಪುಚ್ಚ್ ಪುಡಿಪದೊಂದೆ ಬಾಕಿ. ಅಂದ್ ಆಫೀಸ್‌ಕೂ ಪೋಯಿಲೆ. ಎನ್ನಾಚೆಂಗಿಯೂ ಸೆರಿ. ಇಂದ್ ಅಂಜಿ ಗಂಟೆರ ಮೀದ ಆಫೀಸ್‌ಕ್ ಪೋಪಿ. ಅಕ್ಕ ಎನ್ನಂಡೆಂಗಿಯೂ ವಾಣಿ ಓವರ್ ಟೈಮ್‌ಲಿಪ್ಪ. ಆ ಟೈಮ್‌ಲ್ ಪೋಯಿತ್ ಸೆರಿಕ್ ಪರ್‌ಂದಿತ್ ಬಪ್ಪಿ ಆ ದುಷ್ಟತಿಕ್. ಮನಸ್ಸಲೇ ಪಲ್ಲ ಕಡ್‌ಚತಂವೊ. ಪಿಕೀರಿ ದುಂಬಾನ ಮನೆಲಿಪ್ಪಕ್ ಪ್ರಸಾದ್‌ಕ್ ಮನಸ್ಸಾಯಿಲೆ. ಚಪ್ಪಲ್‌ಟ್ಟಂಡ್, ಇಟ್ಟಿತಿಂಜ ಬಟ್ಟೆಲೇ ಪೊರ್ಮೆ ಪೊರ್ಟತ್. ಜ್ಯೋತಿ ಒಳಿಯೇ ಪಲ್ಲ ಕಡ್‌ಚತ್. ಆ ರಂಡೆನ ನೋಟುವಕ್ ಗೇನ ಆಯಿಪೋಯಿತಿಕ್ಕು ಕಾಂಬ.

ಭಾರ ಹೈದಯತ್, ಮಂಕ್ ಪುಡ್‌ಚೆ ಮನಸ್ಸಲ್, ಪ್ರಸಾದ್ ಬಂದಿತ್ ಬಾಣೆರನ್ನತ ದಾರೂ ಇಲ್ಲತ ಜಾಗತ್ ಅಳತಂಡತ್. ಸಿಗರೇಟ್ ಎಡ್‌ತ್ ಕತ್ತ್‌ಚಿಟ್ಟಂಡ್ ಜ್ಯೋತಿ ಪರ್‌ಂದ ತಕ್ಕನೇ ಪುನಃ ಪುನಃ ಗೇನ ಮಾಡ್‌ಚಿ.

*

*

*

ಅಂದ್ ಆಫೀಸ್‌ಕ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಬರತಿಪ್ಪದು, ಸುಮಂಗ್ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಚಿ. ಜ್ಯೋತಿಕೋ, ಅಲ್ಲಾ ಪ್ರಸಾದ್‌ಕೋ ಎನ್ನೆಂಗಿ ಹುಷಾರಿಲ್ಲಿಯಾಂದ್ ಗೇನ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಎನ್ನೆಂಗಾಡ್, ಬೈಟಾಪಕ ಡ್ಯೂಟಿ ತಾಂದದು ಅಲ್ಲಿಕೊಮ್ಮ ಪೋಯಿತ್ ಅರ್‌ಂಜತೆಂಗಿ ಆಚೆಂದ್ ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟಂಡತ್.

“ಇಂದ್ ನಿಂಗಕ್ ಟೈಮ್ ಪಾಸಾಪದ್ ಏರ ಕಷ್ಟ ಕಾಂಬಲ್ಲ ಸುಮ?” ವಾಣಿರ ಫುತ್ತ್ ತಕ್ಕ...!

ಚೆಡಿಲ್ ಸುಮ ಅವಡತ್ತಟ ನೋಟ್‌ಚಿ “ಎನ್ನಾಂಗ್ ಇನ್ನನೆ ಕೇಪಿರಾ...?”

“ಅಲ್ಲಾ, ಪ್ರಸಾದ್ ಬಂದಿತಿಲ್ಲೆಲ್ಲ, ಅದಾಂಗ್ ಎಣ್ಣೆಯೆ ಅಚ್ಚಿಕೇ...”

“ಅಯಿಂಗಕ್ ಮನೆಲೋರ್ ಪೊಣ್ಣ್ ಉಂಡ್, ಅದ್ ಗೊತ್ತುಂಡಾ?”

ಸುಮ ಉರ್‌ಂಜಿ ಕೇಟತ್! ಅದಾಂಗ್ ಜವಾಬಾಯಿತ್ ಅದೇ ಕುತ್ತ್ ತಕ್ಕಲ್ ವಾಣಿ ಪುನಃ ಕೇಟತ್, “ಅದ್ ನಾಕೂ ಗೊತ್ತುಂಡ್. ಈ ಇಡೀ ಎಸ್ಟೇಟ್, ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಲೆಲ್ಲ ನಿಂಗ ದಂಡಾಳ್‌ರ ವಿಷಯವೇ ದುಂಬಿ ಪೋಯಿತ್! ಎಲ್ಲಾಡ ಬಾಯಿಲೂ ನಿಂಗಲೂ, ಪ್ರಸಾದೇ... ಅದೇ ವಿಷಯ...! ನಾಕೊಂದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆಂದ್ ಗೇನ ಮಾಡಂಡ...”

ಆ ತಕ್ಕ ಕೇಟ ಸುಮ ನೆಟ್ವಿಚಿ. "ಎಂಥ ಎಣ್ಣೆಯಿಂದುಳ್ಳಿರ?" ಅವಡ ಸ್ವರ ಗಾಡ್‌ತಂದಿಂಜತ್.

"ನಾಕ್ ಗೊತ್ತುಳ್ಳ ವಿಷಯ, ಕಣ್ಣಾಕ್ ಕಂಡ ಸಂಗತಿನೇ ಎಣ್ಣೆಯಿಂದುಳ್ಳೊ."

"ಪುಚ್ಚ್ ಪುಚ್ಚ್ ತಕ್ಕ ಪರೆಯತೆ ವಾಣೇ! ಪಾಪ, ಜ್ಯೋತಿಕ್ ಗೊತ್ತಾಚೇಂಗಿ ಎನ್ನಾಕು?"

"ಪಾಪ! ಜ್ಯೋತಿರನ್ನತ ಪೊಣ್ಣಾಕ್ ದಂಡಾಳೂ ಮೋಸ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಉಳ್ಳಿರಲ್ಲ...?"

ಸುಮ ರೋಷತ್, "ಛೇ! ನೀಡದ್ ನಾವುವಾ, ತೇಂಜ ಎಕ್ಕಡವಾ...?"

"ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ಲ್ ಜನ ಪರ್‌ಂದಂಡುಳ್ಳ ಸಂಗತಿ..."

"ದಾರೂ ಎಣ್ಣೆಯಂಡಿಲ್ಲೆ ವಾಣೇ...! ಈ ಇಡೀ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ಲ್ ದುಂಬಿತುಳ್ಳೊ ನೀಡ ನಾವು ಮಾತ್ರ! ನಾಡ ಮೀದ ಮಿಂಞಾಲೇ ಉರಿ ಕಾರಿಯಂಡಿಂಜಿಯ. ಅದಾನ್ ಈ ತರತ್ ಬಳಸಿಯಂಡಿಯಲ್ಲ? ನಾನ್ ನೀಕ್ ವಿಠ್ಥ ದ್ರೋಹ ಮಾಡ್‌ನ?" ಸುಮಂಡ ಕಣ್ಣಲ್ ದುಃಖತಾರ ನೀರ್ ದುಂಬ್‌ಚಿ.

"ಮೇಡಂ, ಬಾಸ್ ಕಾಕಿಯಂಡುಂಡ್..." ಪ್ಯೂನ್ ವಿಣ್ಣುವದು, ಕಣ್ಣಾ ತೇಟಿಯಂಡ್ ನಡ್‌ಂದತ್.

"ಮಿಸ್ ಸುಮ, ನಿಂಗಡ ಮೀದ ಬೋಂಡತ ಪೋರ್‌ಮೆ ಕೇಟಂಡುಂಡಲ್ಲ? ಎಲ್ಲಾಡ ಬಾಯಿಂಜ ಕೇಟ್ ಕೇಟ್ ನಾಕೇ ಅವಮಾನ ಆಯಂಡುಂಡ್. ನಂಗಡ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಇನ್ನತ ಕೆಟ್ಟ ಪೆದ ಎಡ್‌ಪೆದ್ ನಾಕಿಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ. ಅನ್ನತಯಿಂಗ್ ಇಲ್ಲಿ ಜಾಗವೂ ಇಲ್ಲೆ" ಅಯಿಂಡ ಒರಟ್ ತಕ್ಕಕ್ ಸುಮಂಡ ತಕ್ಕ ತೊಡಲೇ ಅಡ್‌ಂಗಿ ಪೋಚಿ.

"ಸರ್... ನಾನ್..."

"ಮದಿ... ನಾಕೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತುಂಡ್. ನಿಂಗಡ ಅವ್ಯವಹಾರಕುಳ್ಳ ಜಾಗ ಅಲ್ಲ ನಾಡ ಆಫೀಸ್. ಎನ್ನತವು ಎಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಅರಿಯತನೆಕೆ ನಿಂಗಳ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡ್‌ನದೇ ತಪ್ಪು! ನಾಳೆಂಜಿ ನಿಂಗ ನಾಡ ಆಫೀಸ್‌ಕ್ ಬಪ್ಪನ್ನತ ಕಷ್ಟ ವಿಡ್‌ತವತಿ! ನಿಂಗಕ್ ಯದ ಅಪನ್ನತ ಎದೇಂಗಿ ಬೋರೆ ಆಫೀಸೋ, ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯೋ ಉಂಡೇಂಗಿ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಪೋಯೋಳಿ..." ಚಂಗಪ್ಪ ಕಡ್‌ಪ ಸ್ವರತೆಣ್ಣೆ ಚಿ. ತೆಡ್ ಬಡ್‌ಚನೆಕಾಚಿ ಸುಮಂಗ್! ಮಂಡೆ ಆಯಿರ ಚೂರಾನನೆಕೆ, ತಡಿ ಬೋರ್‌ಪಕ್ ಸುರುವಾಚಿ. ಪ್ರಪಂಚವೇ ತಾಂಡ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತಂಡುಳ್ಳನೆಕೆ...! ಕಣ್ಣಾ ಇರಾಟ್ ಇರಾಟಾಚಿ. ಕೋದಕ್ ಬುದ್ಧ್ ಪೋಕತನೆಕೆ ಟೇಬಲರ್ ತುದಿನ ಗಟ್ಟಿಲ್

ಪುಡ್ಚೆಂಡ್ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚಿಚೆವ. ಚಂಗಪ್ಪಂಗ್ ಅವಡ ಸ್ಥಿತಿರ ಅರಿವಾಚೆಂಗಿಯೂ ಕಷ್ಟತ್ ತಡ್ತಂಡತ್. ಸುಮನೇ ನೋಟೊನಯಿಂಗ್ ದುಃಖ ಬಾತ್. ತಾನೆಲ್ಲಿ ಕರಿ ಪೋಪಿನೋ ಎನ್ನೊಂದ್ ಅಲ್ಲಿಂಜ ಪೂರ್ಮ್ ಕಡ್ಂದಾರ್ತ್...! ಅವು ಪೋನದೂ ಅವಕ್ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ. ಅನ್ನನೆ ಕೆತ್ತನ ಬಾಳೆಕಂದಾರನೆಕೆ ಕಾದಕ್ ಉರ್ಂಡ್ಚಿ, ಸುಮ. ಓಡಿ ಬಂದ ಪ್ಯೂನ್ ಅವಳ ತಟ್ಟಿತ್ ಆತ್ಮೀಯತೆಲ್ಲೂ, ಕನಿಕರತೂ ಕಾಕ್ಚಿ.

“ಮೇಡಂ... ಮೇಡಂ...”

ಸದ್ನ್ ಕೇಟಯಿಂಗೆಲ್ಲಾ ಓಡಿ ಎತ್ತಿತ್ ಸುಮನ ಮುತ್ಚಿ. ಬಾಟ್ಟಿಲಿಂಜ ನೀರಾನ ಅವಡ ಮಂಡೆ-ಮೂಡ್ಕೆಲ್ಲ ತಣ್ಣಚತ್. ವಾಣಿ ಮಾತ್ರ ತಾಂಡ ಜಾಗತೊಂಜ ಅನ್ಂಗಾಲೆ. ಕ್ಷಣ ನೇರತ್ ಸುಮ ಕಣ್ಣ್ ತೊಂದತ್.

ಅವಕ್ ಬಾಸ್ ಪರಂದ ತಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕೆಮಿರೊಳ್‌ಲಾ ಗುಂಯ್ ಗುಟ್ಟಿಯಂಡ್ ಇಂಜತ್. ಕಣ್ಣೆಡ್‌ತ್ ನೋಟುವದು, ಚಂಗಪ್ಪಂಡ ಕುರ್ಚಿ ಖಾಲಿ ಆಯಿತಿಂಜತ್. ಮೂಡ್ ಮುಚ್ಚಿಯಂಡ್ ಅವಮಾನತ್ ಮೊರ್‌ಟತವ. ಎಲ್ಲಾರ್‌ಕೂ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಯಿತ್ ಕನಿಕರತ್ ಅವಳ ನೋಟೊಚಿ. ಅಯಿಂಗೆಲ್ಲ ವಾಣಿರ ಹೀನಬುದ್ಧಿ ಗೊತ್ತಿಂಜ ವಿಷಯವೇ! ಆಚೆಂಗಿ, ಬಾಸೇ ಅವಡ ಕೀ ಗೊಂಬೆ ಆಯಿತಿಪ್ಪಕ, ದಾರೂ ಒಂದೂ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಲಿಂಜಿಲೆ. ಸುಮಂಡ ಮೀದ ಎಲ್ಲಾರ್‌ಕೂ ನಲ್ಲ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಂಜತ್. ಎಲ್ಲಾರೂ ತಾಂಡ ಸುತ್ತ ನಿಂದಿತುಳ್ಳದ್ ಕಂಡಿತ್ ಅವಕ್ ದುಂಬ ಅವಮಾನ ಆಚಿ. ಮೆಲ್ಲೆ ಎದ್ದಿತ್, ತಾಂಡ ಕ್ಯಾರಿಯರ್ ಬ್ಯಾಗೆಡ್‌ತಂಡ್ ಆಫೀಸ್‌ಂಜ ಪೂರ ಬುದ್ಧತವ! ಮಾಡುವಕಿಂಜ ಕೆಲಸ ಬಾಕಿ ಅನ್ನನೇ ಇಂಜತ್. ಪೂರ್ಮ್ ಮೊಟ್ಟೆಡ್‌ಪಾಂಗ್ ಮುಪ್ಪಡೆ ವಾಣಿರತ್ತಟಿಯೊಮ್ಮ ನೋಟೊಚಿ ಸುಮ! ವಾಣಿ ಸುಮಂಡ ದೃಷ್ಟಿನ ತಪ್ಪಾಚಿಟ್ಟಿಂಡ್ ಬೋರೆತ್ತಟಿಯೋ ನೋಟೊಚಿ. ಸುಮಂಡ ಕಿರಿರ ಮೀದ ಭೇರತಾರ ತೆಲಿಯೊಂದ್ ಪಾಂಜತ್. ಮಿಂಞಾತಾರ ಭವಿಷ್ಯತಾರ ಗೇನ ಭೂತಾಕ್ಕಾರತ್ ಅವಡ ಕಣ್ಣ್ ಮಿಂಞಾಲ್ ನಿಂದತ್. ನಿಧಾನತ್ ಮೊಟ್ಟೆಡ್‌ತ್ ನಡ್ಂದತ್. ತಾಂಡ ದುಃಖತನ ದಾರೇಂಗಿ ಆತ್ಮೀಯಂಗಡ ಜೊತೆಲ್ ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್, ಬಲ್‌ಂಜನೆ ಮೊರ್‌ಟಿತ್, ಎದೆರ ಭಾರತನ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿಯ ವಂಡೊಂದ್ ತೊಂದ್‌ಚಿ. ಅಕ್ಕ ಗೇನ ಬಂದಿಯದೇ ಜ್ಯೋತಿ! ದುಃಖತನ ಎರಕಿಯಂಡ್ ಪ್ರಸಾದಾರ ಮನೆರತ್ತಟಿ ತಿರಾಚಿ. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ತಾಂಡ ವಿರೋಧ ಪೋರಾಟಕ್ ನಿಂದನೆಕೆ ತೊಂದ್‌ಚವಕ್! ಪ್ರಸಾದಾರ ಮನೆ ಮಿಂಞಾಲ್ ಬಂದ್ ನಿಂದತ್. ಪಡಿ ಇಟ್ಟಿತಿಂಜತ್. ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಒತ್ತಿಚವ. ನಿಧಾನತ್

ಪಡಿ ತೊರ್ಂದತ್...! ಕೆದಾರಿ ಪೋನ ಮಂಡೆ, ಮೊರಾಟಿತ್ ಬಣ್ಣ ಬೆಚ್ಚಿಪೋನ ಚೋಂದ ಕಣ್ಣ... ಬಾಡಿ ಬತ್ತಿ ಪೋನ ಮೂಡೋಡೆ ಎದಿಕೆಲ್ ಜ್ಯೋತಿ!! ಸುಮನ ಮನೆಗಂಡಿಲ್ ಕಂಡದೇ, ಜ್ಯೋತಿರ ರೋಷತಾರ ತಿತ್ತ್ತ್ ಕ್ ಸೀಮಣ್ಣೆ ಬೂಕನನೆಕಾಚಿ! ಎದೆಲ್ ಧಗಧಗ ತಿತ್ತ್ ಅಲೆ ಕೊಡೀಕೆದ್ತ್...

“ನಾಡ ಪಾಲ್ರನ್ನತ ಬದ್ಕಾಕ್ ವಿಷ ಬೂಕನದ್ ಪೋರಾಂದ್ ಪುನಃ ಇಲ್ಲಿಕೂ ಬಂದಿಯಾ?” ಜ್ಯೋತಿರ ಬಾಯಿಂಜ ಜಾರಾನ ತಕ್ಕ ನೇರೆ ಬಂದ್ ಹೃದಯತ್ನೇ ಕುತ್ತಚಿ! ಸುಮ ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಚಿ! ಇದೆನ್ನತದ್, ಎಲ್ಲಿ ಪೋಚೇಂಗಿ... ಪಾಪ ನಾಡ ಬೆನ್ನ ಬೆಂಬರಿಲೇ ಸುತ್ತಂಡುಂಡ್ ಕಾಂಬಲ್ಲ...? ಇಕ್ಕಾಕಲೇ ಏರ ದುಃಖತ್ ಬೆಂಜಿತಿಂಜ ಹೃದಯ ಮನಸ್ಸಕ್ ಪುನಃ ಗಾಯ!!

“ಎಂತೆಣ್ಣೆಯೆಂಡುಳ್ಳಿರ ಜ್ಯೋತಿ ನಿಂಗ...?” ಸುಧಾರಾಚಿಟ್ಟುಂಡ್ ಪಡಿನ ಪುಡ್ಚೆಂಡ್ ಕೇಟಿತವ.

“ನಾಡ ವಡಿಯನ ಬಲೆರೊಳ್ಕಾ ಬೂಕಿಯಂಡ್, ಇಂದಿಕ್ಕ ಇಲ್ಲಿಕೂ ತೇಡಿಯಂಡ್ ಬಂದಿತುಳ್ಳಿಯಾ? ಎಚ್ಚಕ್ ಪಾಲ್ರನ್ನತ ಸಂಸಾರಕ್ ಈ ತರತ್ ಚಾಕೊಟ್ಟುತುಳ್ಳಿಯಾ? ಇಕ್ಕೆನ್ನಂಗ್ ನಾಡ ಮನೆಕ್ ಬಂದಿಯಾ? ಪ್ರಸಾದ್ ನಿನ್ನ ತೇಡಿಯಂಡ್ ಬಾತಲ್ಲ? ಪಾಪ...! ಕಂಡಿತಿಲ್ಲೆ ಕಾಂಬಾ. ಒಳ್ಕಾ ಕಾಲ್ ಕುತ್ತಿರಾತೆ...! ಪ್ರಸಾದ್ ಮನೆಲಿಲ್ಲೆ. ತೇಡಿಯಂಡ್ ಪೋ...! ಕಾಂಬಕ್ ಕೊಟ್ಟು...” ಜ್ಯೋತಿರ ಕಣ್ಣಂಜ ಒಮ್ಮೆಕೇ ನೀರುಕ್ಕಾಚಿ.

“ಪ್ಲೀಸ್ ಜ್ಯೋತಿ...! ಇನ್ನತ ತಕ್ಕಾಲ್ ನನ್ನ ಕೊಲ್ಲತಿ...! ನಾಡ ತಕ್ಕ ಕೇಳಿ...”

“ಇಂಞ ಕೇಪಕೊಂದೂ ಬಾಕಿ ಇಲ್ಲೆ. ದಾರ್ಕ್ ಬೋಂಡಿಯೆ ನೀಡ ತಕ್ಕಾ! ದಾಟ್ ಇಲ್ಲಿಂಜ...! ಇಂಞೊಮ್ಮೆ ಇತ್ತಟಿ ಬಾತೇಂಗಿ ಕಾಲ್ಲುಳ್ಳದ್ ಕೈಕ್ ಬಕ್ಕು...” ರಭಸತ್ ಪಡಿನ ರಪೊಂದ್ ಇಟ್ವಾರಾತ್! ಮುಚ್ಚಾನ ಪಡಿನೇ ಕ್ಷಣ ನೇರ ನೋಟಾನ ಸುಮಂಗ್ ಕಾಲ್ರಡಿಲುಳ್ಳ ಭೂಮಿಯೇಂಗಿ ತಾಂದಿತ್ ನನ್ನ ಒಳ್ಕಾ ಕೂಟಿಯಂಡ್ ತಿಂಜಕಾಂದಾಚಿ. ನಾನ್ ಎಂಥ ಪಾಪ ಮಾಡಿಯೇಂದ್ ದೇವ ನಾಕ್ ಈ ಶಿಕ್ಷೆ ತಂದಂಡುಳ್ಳೊ?” ಕಣ್ಣೇರುಕ್ಕಾಚಿ.

ದೇವಾ, ಭೂಮಿಯೇಂಗಿ ತಾಂದ್ ಪೋಯಿತಿಂಜಕ ಚಾಯಿಂಜತ್. ಗಡೀ ಗಡೀ ಅದನೇ ಬೋಡ್ಚವ. ಪಲ್ಲ ಕಡೆಚೆಂಡ್, ಚೋತ ಕಾಲೋಡೆ ತಿರಿತ್ ನಡಂದತ್. ಕಣ್ಣಲ್ ನೀರ್ ಪರ್ಂಜಂಡೇ ಇಂಜತ್.

ಬೇರತ್ ಅಳಾತಿತಿಂಜ ಪ್ರಸಾದ್ ವಾಚ್ ನೋಟಾಚಿ. ಗಂಟೆ ಅಂಜರೆ!! ಎನ್ನೋ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಎದ್ ನಡ್ಂದತ್. ಆಫೀಸ್‌ಕ್ ಬಂದೆತ್ತುವದು ಗಂಟೆ ಆರೇಕಾಲ್! ಗೂರ್ಕ ಗೇಟ್‌ರ ಪೊರ್ಮೆ ಅಳಾತಿತಿಂಜತ್.

“ದಾರೇಂಗಿ ಉಂಡಾ ಒಳ್‌ಲಾ?” ಪ್ರಸಾದ್‌ರ ಪ್ರಶ್ನೆಕ್ ಅಂವೊ ಒರ್ ತರತ್ ತೆಳಿಚತ್. ಚೆರ್‌ಂಜನೆ ಮಂಡೆ ಕುಲ್‌ಕ್‌ಚಿ. ಪ್ರಸಾದ್ ಆಫೀಸ್‌ರ ಸ್ವೆಪ್‌ನ ನಿಧಾನತ್ ಪತ್ತ್‌ಚಿ. ಪಡಿ ಇಟ್ಟಿತಿಂಜತ್. ಒಳ್‌ಂಜ ಕಿಲ ಕಿಲ ತೆಳಿ ಕೆಮಿಕ್ ಬುದ್ಧತ್. ಅನ್ನನೇ ಗೇನ್‌ಚಿಟ್ಟತ್. ವಾಣಿರ ತೆಳಿಯೂ, ಬಾಸಾರ ತಕ್ಕೂ...!!

ಒಳ್‌ಲಾ ವಾಣಿನ ತಾಂಡ ಕೈರೊಳ್‌ಕ್ ಕೂಟಿಯಂಡ್ ಕೇಟತ್ ಚಂಗಪ್ಪ, “ಇಂದ್ ನೀಡಚ್ಚಕ್ ಕುಸಿಪಟ್ಟವು ದಾರೂ ಇಲ್ಲೆ ಕಾಂಬಲ್ಲ, ಡಿಯರ್? ನೀಡ ಎನಿಮಿ ಸುಮನ ಕೆಲಸತ್‌ಂಜಿ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡ್‌ನಾಂಡ ಬಗೆ ನಾಕೆಂಥ ಗಿಫ್ಟ್ ತಪ್ಪಿಯಾ...?”

“ಓಹ್! ಹೌ ಸ್ಪೀಟ್ ಯೂ ಆರ್!! ನಿಂಗಕೆಂತ ನಾನ್ ತಂದಕಲೂ ಪೋರ! ಸುಮಂಗ್ ಸೆರಿಯಾನ ಪಾಠ! ಮೊನಿಯಾಂದ್ ಪ್ರಸಾದ್‌ರ ಮಿಸೆಸ್ ಜ್ಯೋತಿಕ್ ಒಂದಾಂಗ್ ಒಯಿಂಬದ್ ಕೂಟಿತ್ ಚಾಯಿಲ್ ಪರ್‌ಂದ್ ಕೊಡ್‌ತಿಯೆ...; ಇಕ್ಕ ಅವು ದಂಡಾಳೂ ಸಹ ಕೀರಿ - ಪಾಂಬು ಆಯಿತಿಕ್ಕು...!” ಚಂಗಪ್ಪಂಡ ಬೋಳೆರ ಸುತ್ತ ಕೈ ಇಟ್ಟಿತ್, ಕುಸಿ ತಡ್‌ಪ ಕಯ್ಯತೆ, ಗಟ್ಟಿಲ್ ತಬ್ಬಚವ! ಅವು ದಂಡಾಳೂ ಆಫೀಸೇ ತೆರ್‌ಚಿ ಪೋಪನೆಕೆ ಬಲ್‌ಂಜನೆ ತೆಳಿಚತ್. ಅಯಿಂಡ ತಕ್ಕೂ - ತೆಳಿಯೂ ಪೊರ್ಮೆ ನಿಂದಿತಿಂಜ ಪ್ರಸಾದ್‌ರ ಕೆಮಿಕ್ ಕೊದಿಚಂಡಿಂಜ ಎಣ್ಣೆ ನ ಬೂಕ್‌ನನಕಾಚಿ. ರೋಷತ್ ಪಲ್ಲ ಕಡ್‌ಚತಂವೊ. ತಡಿರ ನೆರು ನಿಗ್‌ರಾನನೆಕೆ ತಡ್‌ಪ ಕಯ್ಯತೆ ಮುಚ್ಚಿತಿಂಜ ಪಡಿನ ಡಬ ಡಬ ಬಡ್‌ಚತ್! ಸದ್‌ಕ್ ಒಮ್ಮೆಕೇ ತೆಳಿ, ತಕ್‌ಬಾಕೆಲ್ಲ ನಿಂದ್ ಪೋಚಿ.

“ದಾರದ್...?” ಚಂಗಪ್ಪ ರಭಸತ್ ಕೇಟತ್. ರಸ ನಿಮಿಷಕ್ ಭಂಗ ಬಂದಾಂಗ್ ಅಯಿಂಗಕ್ ಬಲ್ ಚೆಡಿಯೇ ಬಂದ್‌ರಾತಿಂಜತ್.

“ನೀಡಪ್ಪೊ, ಮಿಂಞ ಪಡಿ ತೊರೆರಿ...” ಅಚ್ಚಕೇ ರಭಸತ್ ಜವಾಬ್‌ಚಿ, ಪ್ರಸಾದ್. ವಾಣಿ ಓಡಿ ಬಂದಿತ್ ತಾಂಡ ಸೀಟ್‌ಲ್ ಅಳಾತಂಡತ್. ಡೋರ್ ಲಾಕ್‌ರ ಸಿರೆರಲ್ಲಿ ಇದ್‌ನೆಲ್ಲ ನೋಟಿಯಂಡಿಂಜ ಪ್ರಸಾದ್ ಪಲ್ಲ ಕಡ್‌ಚತ್.

ಚಂಗಪ್ಪ ಪಡಿ ತೊರ್‌ಂದತ್. ಪ್ರಸಾದ್ ಬಿರ್‌ಗಾಳಿರನೆಕೆ ಒಳ್‌ಕ್ ನುಗ್ಗ್‌ಚಿ. ನೇರೆ ವಾಣಿರೆದಿಕೆ ನಿಂದತ್. ಅವಂಡ ನಿಂದ ಸ್ಕೈಲ್ ಕಂಡಿತ್ ಅವ ಬೊತ್ತಿ ಪೋಚಿ. ಪ್ರಸಾದ್‌ರ ತಾಳ್ತೆರ ಕಟ್ಟೆ ಒಡ್‌ಂದ್ ಪೋಚಿ.

“ಎಲ್ಲರೂ ನಾಕ್ ರೆಸ್‌ಪೆಕ್ಟ್ ತಪ್ಪಕ, ನೀನೂ, ಸುಮನೂ ದಂಡಾಳೇ ನಾಕ್ ರೆಸ್‌ಪೆಕ್ಟ್ ತರತವು...”

ಪ್ರಸಾದ್ ಬಿಲ್ವಿಂಗೇ ಬೂವನ್ನೆಕೆ ತೆಳಚಿತಾ! “ರೆಸ್‌ಪೆಕ್ಟ್...! ನಿಂಗಡ ರೆಸ್‌ಪೆಕ್ಟ್‌ನ ಇಕ್ಕ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ್‌ಟಲ್ಲ...? ಇವಳ ತೊಡೆರ ಮೀದ ಅಳ್‌ಪಾಚಿಟ್ಟಂಡ್...! ಛೀ! ಇದ್‌ನುಂಡ್ ನಿಂಗಡ ರೆಸ್‌ಪೆಕ್ಟ್ ಇಂಞೂ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಿಕ್ ಎತ್ತಿತಾ, ನಿಂಗಡ ಮುದಿಬಯತ್‌ರ ಈ ಕೀರ್ತಿ ಕೇಳಿನ ನಾಳೆ ಬಂದಿತಾ ಎಲ್ಲಾಡ ಮಿಂಞಲ್ ಅರಿಚಿಡುವಿ.”

“ಷುಟ್‌ಪಾ! ನಾಳೆಂಜ ನಿನ್ನೋ, ಸುಮನೋ ಕೆಲಸತ್‌ಂಜಿ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಯೆ. ನಾಳೆಂಜ ಈ ದಿಕ್ಕ್‌ಕ್ ಬಪ್ಪ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನಿಂಗ ದಂಡಾಳ್‌ಕೂ ಇಲ್ಲೆ...”

“ಧ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ವೆರಿ ಮಚ್...! ದಾರಾಕ್ ಬೋಂಡಿಯೆ ಈ ಕೆಲಸ? ಇವಡನ್ನತ ಏದೇಂಗಿ ನೀಕ್ ತಡಿನ ಮಾರುವವು ಉಂಡೇಂಗಿ ಕೆಲಸಕ್ ಕೂಟಿಯ...! ಥೂ...”

“ಗೆಟ್ ಔಟ್!” ಚಂಗಪ್ಪ ರಭಸ ಇಟ್ಟಿತಾ.

ಅಯಿಂಡತ್ತಟಿಯೊಮ್ಮ ತಿರಸ್ಕಾರತ್ ನೋಟಿತ್ ವಾಪಸ್ ತಿರಾಚಿ ಪ್ರಸಾದ್. ಅಕ್ಕಣೆಕೆ ವಾಣಿ ಏದೋ ಬರಿಕಾಲೆ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿರಾತಿಂಜತ್! ಪ್ರಸಾದ್ ಚುರ್‌ಕಾಯಿತ್ ನಡ್‌ಂದ್ ಗೇಟ್ ದಾಟ್‌ಚಿ!

*

*

*

ಓಡಿ ಬಂದ ಸುಮ, ತಾಂಡ ಬೆಡ್‌ರ ಮೀದ ಕವುಂಜಿ ಬುದ್ದಂಡ್ ಮೊರ್‌ಟತ್. ಲಲಿತ ಗಾಬರಿಲ್ ಮೋವಡ ಪಕ್ಕ ಓಡಿ ಬಾತ್. ಸುಮಂಡ ಬೆನ್ನ ತೇಟಿಯಂಡ್ ಕೇಟಿತ್ -

“ಎನ್ನಾಚಿ ಕುಂಞೀ? ಎನ್ನಾಂಗ್ ಮೊರ್‌ಟಂಡುಳ್ಳಿಯಾ...?” ಅವ್ವ ಕೇಟಿ ಪ್ರಶ್ನೆನುಂಡ್ ಇಂಞೂ ಅವಡ ದುಃಖ ಜಾಸ್ತಿಯಾಚಿ. ಜೋರ್‌ಲ್ ಮೊರ್‌ಟತ್. ಲಲಿತಂಡ ತಡಿ ಬೊರ್‌ಪಕ್ ಸುರುವಾಚಿ. ಎದ್ರೊಳ್‌ಲ್ ಚಿರಾಂಜನೆ ನೊಂಬಲ ಸುರುವಾಚಿ. ಸುಮಂಡ ಮೂಡ್‌ನ ಇತ್ತಟಿ ತಿರಾಕ್‌ಚಿ. ಅವಡ ಬಾಡ್‌ನ ಮೂಡ್, ಕಣ್ಣಾಂಜ ತಡೆಯಿಲ್ಲತನೆಕೆ ನೀರ್ ಪರ್‌ಂಜಂಡಿಂಜತ್. ಅವ್ವಂಡ ಹೃದಯ ಚುಂಡಿ ಪೋಚಿ.

“ಇನ್ನನೇ ಮೊರ್‌ಟಂಡುಂಡೇಂಗಿ ನಾನೆಂತಂದ್ ಗೇನ ಮಾಡಡವ್ವಾ...? ವಿಷಯ ಎಂತಂದೇಂಗಿ ಎಣ್ಣಾ...” ಮೋವಡ ಮೂಡ್‌ನ ದಂಡ್ ಕೈಲೂ ಪುಡ್‌ಚಂಡತ್ ಲಲಿತ.

“ನಾಡ ಚಾಕ್ರಿ ಪೋಚಮ್ಮಾ...” ಲಲಿತಂಡ ದಂಡ್ ಅಂಗೈರೊಳ್‌ಲ್ ಮೂಡ್ ಮುಚ್ಚಿಯಂಡ್ ಬಲ್‌ಂಜನೆ ಮೊರ್‌ಟ್‌ರ್‌ತ್. ಆ ತಕ್ಕ ಕೇಟಿ ಲಲಿತ ಬೊತ್ತಿ ಪೋಚಿ...

“ಎಂಥ... ಚಾಕ್ರಿ ಪೋಚಾ? ಅಂದಕ... ಅಂದಕ...” ತಾಂಡೊಟ್ಪ್‌ಕೇ ಗೊಣಂಗಿಯಂಡತ್. ಎದೆರೊಳ್‌ಲ್ ಎನ್ನೋ ಒರ್ ಚೆಳ್‌ಪ್ ಪಾಂಜನ್ನೆಕೆ! ದಂಡ್ ಕೈಲೂ ಎದೆನ ಒತ್ತಿ ಪುಡ್‌ಚಂಡತ್...! ಮೂಡ್‌ನ ಪುಂಡಿಯಂಡ್ ಅನ್ನನೇ ಅಳ್‌ತ್ ಪೋಚಿ. ದಂಡ್ ಕೈಲೂ ಮೂಡ್ ಮುಚ್ಚಿಯಂಡ್ ಮೊರ್‌ಟಿಂಡಿಂಜ ಮೋವಳೊಮ್ಮ ನೋಟ್‌ಚಿ. ಚೆರ್‌ಂಜನೆ ಕೂತ್‌ಟ್ಪಂಡ್ ಅನ್ನನೇ ನೆಲಕ್ ತಾಂಗ್‌ಚಿ...

“ನೀರ್... ನೀರ್...” ಉಸ್‌ರ್ ಎಡ್‌ಪ ಕಯ್ಯತೆ ಪರದಾಡ್‌ಚಿ, ಲಲಿತ ಇದ್‌ನ ಕಂಡ ಸುಮ ಗಾಬರಿಲ್ ಚಾವನ್ನೆಕಾಚಿ. ಬೆರಿಯ ಒಳ್‌ಕೋಡಿತ್ ಕಪ್‌ಲ್ ನೀರ್ ಎಡ್‌ತ್ ಬಂದ್ ಕುಡ್‌ಪ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್. ಅನ್ನನೇ ಅವ್ವಂಡ ಮಂಡೆನ ಮೆಲ್ಲೆ ತಾಂಡ ಮಡ್‌ಕ್ ತಾಕಿಯಂಡತ್.

“ಅಮ್ಮಾ... ಅಮ್ಮಾ... ಎಂತಾಪಮ್ಮಾ, ಎಣ್ಣಮ್ಮಾ... ಆಯ್ಕೊ...”

ಅಯಿಂಗಕ್ ತಕ್ಕ ಪರೆವಕೇ ಕಷ್ಟಾಚಿ. ಎಂತೋ ಎಣ್ಣವಕ್ ಬಾಯಿ ತೊರ್‌ಕಣೆ ಒಮ್ಮಕೇ ಕೆಮ್ಮ ಸುರುವಾಚಿ. ಒರೇ ಉಸ್‌ರ್‌ಲ್ ಕೆಮ್ಮಿಯಂಡಿಂಜ ಅವ್ವನ ನೋಟುವದು ಸುಮಂಗೆ ಪೋಡಿಯಾಚಿ. ಉಸ್‌ರ್ ಕೆಟ್ಟಿಯಂಡ್ ಕೆಮ್ಮಿಯಂಡಿಂಜನೆಕೇ ಬಾಯಿಂಜ ಒಮ್ಮಕೇ ಚೋರೆ ಪಾರಿತ್ ಪೋಡಿಯ ಎಲ್ಲ ಚೋರೆ ಆಚಿ.

“ಚೊ... ಚೋರೆ... ಅಮ್ಮಾ...!” ಒಮ್ಮಕೇ ಕೂತ್‌ಟ್ಪರ್‌ತ್ ಸುಮ. ಛಿ! ಅರ್ಚೆಂಟ್‌ಕ್ ಪೋನೂ ಇಲ್ಲೆ! ಸುಮ ತಡ ಮಾಡ್‌ಲೆ. ಲಲಿತನ ಎನ್ನನೆಯೋ ಒದ್ದಾಡಿತ್ ಬೆಡ್‌ಲ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್ ಪೊರ್ಮೆಕ್ ಓಡ್‌ಚಿ! ಬಟ್ಟೆ ಬರಿಲ್ ಕಂಡ ಜನಳ ಕೂಟಾಕ್‌ಲೆ! ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಲೂ ಅವ ಇಂಜಿಲೆ. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಇಂಜ ಪರಿಸರತ್‌ನೇ ಅವ ಮರ್‌ಂದ್‌ರ್‌ತಿಂಜತ್. ಓಡಿ ಓಡಿ ಸುಸ್ತಾಚಿ, ಬೂವನ್ನೆಕಾಚೇಂಗಿಯೂ ನಿಂದ್‌ಲೆ. ಓಡಿ ಬಂದವ ನೇರೆ ಡಾ! ಪೊನ್ನಪ್ಪಂಡ ಗೇಟ್‌ಲೇ ನಿಂದಿಯೆ! ಕೇದಕ್ ಬೂವತನ್ನೆಕೆ ಗೇಟ್‌ನ ಗಟ್ಟಿ ಪುಡ್‌ಚಂಡತ್! ಕ್ಷಣ ನೇರ ಅಚ್ಚಿಕೇ... ಬಂದಿತ್ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಒತ್ತಿಚಿ! ಪಡಿ ತೊರ್‌ಂದಂವೊ ಭರತ್! ಕೆದರ್‌ನ ಮಂಡೆ, ಜಲ್ಲ ಜಲ್ಲಾನ ಪೋಡಿಯ, ಚೋಂದ ಕಣ್ಣ್, ಬೊತ್ತಿಪೋನನ್ನೆಕಿಂಜ ಮೂಡ್ ಗಾಬರಿ ದುಂಬಿತಿಂಜತ್! ನೇರಾಯಿತೂ ಭರತ್‌ಕ್ ಪೋಡಿಯಾಚಿ.

“ಎಂಥ ಸುಮ ಇದ್? ಎನ್ನೊಗಿನ್ನನೆ ಓಡಿ ಬಂದಿಯೆ?” ಅವಕ್ ತಕ್ಕ ಪರಿವ ಶಕ್ತಿ ಇಂಜಕೆನ್ನೆ? ತೊಂಡೆರ ನೀರೇ ಆರಿ ಪೋಯಿಂಜತ್.

“ದುಂಬಾ ಸುಸ್ತಾಯಿ ಪೋನನ್ನೆಕೆ ಕಂಡುಂಡುಂಡ್...! ಬಾ... ಅಳಾತ್” ಅವಡ ಕೈರಟ್ಟೆ ಪುಡಾಚಂಡ್ ನಿಧಾನತ್ ಕೂಟಿಯ ಬಂದಿತ್ ಸೋಫಾತ್ ಅಳಾಪುಚಿಟ್ಟತ್. ಅಲ್ಲಿಂಜ ಟೇಬಲ್ ಫ್ಯಾನ್ ಪಕ್ಕ ಬೆಚ್ಚಿತ್ ಆನ್ ಮಾಡ್ಚಿ. ಅವಡ ಜೊತೆಲೇ ಅಳಾತಂಡತ್, ಭರತ್. ಜಗ್ಗೊಲಿಂಜ ನೀರಾನ ಕುಡಾಪುಚಿಟ್ಟತ್. ಕೋಟ ನೀರ್ ಕುಡಿಪದು ಅವಡ ತಡಿಕ್ ತ್ರಾಣ ಬಾತ್. ಬಲ್ಯ ಊಜಳೆ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಒಮ್ಮಕೇ ಎದ್ದೊ ನಿಂದವ ಗಾಬರಿಲ್ “ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂಕಲ್ ಎಲ್ಲಿಯಾ?” ಕೇಟಿತ್.

“ಆಫೀಸ್ ರೂಮಲ್ ಎಂತೋ ರೆಫರ್ ಮಾಡಿಯಂಡುಂಡ್! ಎಂತ... ಎನ್ನೊಂಗ್?” ಭರತ್‌ರ ಪ್ರಶ್ನೆಕ್ ಅವಕ್ ದುಃಖ ಉಕ್ಕಿಚಿ.

“ಪ್ಲೀಸ್, ಬೆರಿಯ ಕಾಕಿ...! ಎಲ್ಲಿಯ ನಾನೇ ಪೋಪಿ...! ನಾಡಮ್ಮಂಗ್ ದುಂಬಾ ಸೀರಿಯಸ್ ಆಯಿಟಿತ್! ನಾಕ್ ದುಂಬ ಪೋಡಿ ಆಯಂಡುಂಡ್ ಭರತ್! ಇಂದೇ ಇಕ್ಕಲೇ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂಕಲ್ ನಾಡ ಜೊತೆಲ್ ಮನೆಕ್ ಬರೊಂಡು... ಪ್ಲೀಸ್...” ಅವಡ ಮೊರೆಕ್ ಭರತ್ ಕೂಡೆನ್ನೇ ಅತ್ತಟಿ ಓಡ್ಚಿ. ಅಪ್ಪಂಗ್ ವಿಷಯ ಅರಿಚಿಟ್ಟತ್.

ಕೂಡೆನ್ನೇ ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಕಿಟ್ ರೆಡಿ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಪೊರಾಟತ್.

“ಎನ್ನಾಚಿವ್ವಾ ಸುಮ, ಅಮ್ಮ ಇಕ್ಕ ಎಲ್ಲಿಯುಂಡ್...?”

“ಮನೆಲೇ ಉಂಡ್ ಅಂಕಲ್. ನಾಕೆನ್ನೊಂಗೋ ದುಂಬ ಪೋಡಿಯಾಯಂಡ್ ಉಂಡ್...”

“ಮೈ ಗಾಡ್! ಅಚ್ಚಕ್ ದೂರತ್‌ಂಜ ಓಡಿ ಬಂದಿಯಾ....?”

ಸುಮ ಮೊರಡುವಕ್ ಸುರು ಮಾಡುವದು, ಪೊನ್ನಪ್ಪಂಗ್ ಬೇಜಾರಾಚಿ.

“ಭರತ್, ದಂಡಾಳೂ ಪೋಯಿತ್ ಬಂದಾರನಾ...? ಬೆರಿಯ ಕಾರ್‌ನ ಪೊರಾಮೆಡ್.” ಅದಾನೇ ಕಾತಂಡಿಂಜ ಭರತ್, ಬೆರಿಯ ಕಾರ್‌ನ ಎಡ್‌ತ ಬಂದಿತ್ ಗೇಟ್‌ಲ್ ನಿಪ್ಪುಚಿಟ್ಟತ್. ಸುಮ ಬ್ಯಾಕ್ ಸೀಟ್‌ಲಳಾತತ್. ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಸೀಟ್‌ಲಳಾತ ಭರತ್, ಅಪ್ಪಂಗ್ ಫ್ರಂಟ್ ಡೋರ್ ಓಪನ್ ಮಾಡ್ಚಿ! ಅವು ಪತ್ತಾನನ್ನೆಕೆ ಕಾರ್ ಸ್ಪೀಡ್‌ಲ್ ಓಡ್ಚಿ.

ಮನೆ ಮಿಂಞಲ್ ಕಾರ್ ನಿಂದನ್ನೆಕೇ, ಡೋರ್ ಓಪನ್ ಮಾಡಿತ್ ಓಡ್ಚಿ ಸುಮ. ಬಯ್ಯನ್ನೇ ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಪಿಂಞ ಭರತೂ! ಸೋಯ ಇಲ್ಲತ ಸ್ಥಿತಿಲೇ

ಬುದ್ಧಂಡಿಂಜತ್ ಲಲಿತ! ಕಡೆಬಾಯಿಂಜ ಒಕ್ಕಿತಿಂಜ ಚೋರ ಕರೆ ಕೆಟ್ಟಿತ್ ಗಟ್ಟಿ ಆಯಿಂಜತ್! ಸುಮಂಡ ಮೊರೆ ಜೋರಾಚಿ. ಆ ಮೊರೆ ನೋಟುವಕ್ ಭರತ್‌ಕ್ ಕಷ್ಟ ಆಚಿ. ಅಪ್ಪ ಎದಿಕೆಲ್ ಇಲ್ಲತೇ ಪೋಯಿತಿಂಜಕ, ಅವಳ ತಬ್ಬಿತ್ ಎದೆಕ್ ತಾಕಿಯಂಡ್ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡೋಲಿಂಜತ್! ಆ ಇರಾದೆನ ಒಳ್‌ಲೇ ಮುಚ್ಚಿಯಂಡತಂವೊ.

ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಲಲಿತನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಅಯಿಂಡ ಮೂಡ್‌ಲ್ ಬೇರತಾರ ಗೆರೆ ಎದ್ಡ್ ಕಂಡತ್. ಅದ್ ಭರತ್‌ಕ್ ಗೊತ್ತಾಚಿ. ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಮೋಂವನ ನೋಟಿತ್ ಸುಮಂಡತ್ತಟಿ ನೋಟಿಚಿ. “ನೀಡಮ್ಮನ ಅಡ್ಡಿಟ್ ಮಾಡಂಡು ಸುಮಾ...! ತೊಂದರೆ ಒಂದೂ ಆಯಿತಿಲ್ಲೆ. ಇಕ್ಕ ಸೋಯತ್ತಪ್ಪಿತ್ ಅಚ್ಚಿಕೇ. ಗಾಬರಿ ಪಡುವಂತದೊಂದೂ ಇಲ್ಲೆ...” ಅಯಿಂಡ ಬಾಯಿ ಸಮಾಧಾನತಾರ ತಕ್ಕ ಪರಾಂದಕಲೂ, ಮನಸ್ ಮಾತ್ರ ಬೋರೆನ್ನೋ ಸಂಶಯತಾರ ಸುಳಿರೊಳ್‌ಲಾ ಚಿಕ್ಕಿತಿಂಜತ್.

ಸುಮ ಬೊತ್ತಿ ಬೊರ್‌ಂಡಿತ್ ಅಯಿಂಗಳೇ ನೋಟಿಚಿ. “ಬೆರಿಯ ವಾಸಿಯಾಕುವಾ ಅಂಕಲ್?”

“ಒಂದೂ ಆಯಿತಿಲ್ಲೆವ್ವಾ, ಎಂತೋ ಗಾಬರಿಲ್ ಇನ್ನೆ ಆಯೆ ಅಚ್ಚಿಕೇ. ಭರತ್ ಇಯಂಗಳ ಎಡ್‌ತಂಡ್ ಕಾರ್‌ಕ್ ಬಾ...” ಮೋಂವಂಗೆ ಎಣ್ಣಿತ್ ಪೊರ್ಮೆ ನಡ್‌ಂದತ್. ಭರತ್ ಪಿಂಞ ಸುಮ ಲಲಿತನ ಎಡ್‌ತಂಡ್ ಕಾರ್‌ರತ್ತಟಿ ಬಾತ್. ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಕಾರ್ ಬ್ಯಾಕ್ ಡೋರಾನ್ ಓಪನ್ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ನಿಧಾನತ್ ಬಯ್ಯತ ಸೀಟ್‌ಲ್ ಲಲಿತನ ಬುದ್ಧವಕಾಕಿತ್, ಸುಮನೂ ಪತ್ತಿ ಅಳಾತಂಡತ್. ಎಲ್ಲಾರ್‌ನೋ ಪೊರ್‌ತಂಡ ಕಾರ್ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್‌ರತ್ತಟಿ ಪಾಂಜತ್.

*

*

*

ಲಲಿತನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿತ್ ಇಂಚೆಕ್ಸನ್ ಕೊಡ್‌ತತ್. ಅಯಿಂಗೆಕ್ ಸೋಯ ಬಂದಿತಿಂಜತ್. ನಿಧಾನತ್ ಕಣ್ಣ್ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಟುವದು, ತಾನುಳ್ಳದ್ ಆಸ್ಪತ್ರೇಂದ್ ಗೊತ್ತಾಚಿ. ಪಕ್ಕ ಬಂದ ಸುಮ ಅವ್ವಂಡ ಮಂಡೆ - ಮೂಡ್‌ನೆಲ್ಲ ತೇಟಿಚಿ. ಅವಡ ಕಣ್ಣ್‌ಂಜ ಜಾರಾನ್ ನೀರ್ ಲಲಿತಂಡ ನೆತ್ತಿಕ್ ತಟ ತಟ ಬುದ್ಧತ್.

“ಎಂಥ ಸುಮ ಇದ್? ನೀಡ ಕಳಿ ಚಾಯಿಲ್ಲೆ ನೋಟಿ. ನೀಡಮ್ಮನ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವದ್ ಬುಟ್ಟಿತ್ ನೀನೇ ಇನ್ನೆ ಕಣ್ಣೇರಾಟ್ಟತೇಂಗಿ ಅವು

80 / ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

ಎನ್ನಾಂಡು? ಅಯಿಂಡ ಮನಸ್ಸಾಕ್ ಪುನಾ ನೊಂಬಲ ಆಪಾಲಿಯಾ...?" ಚೆರಾಂಚನೆ ಪರಾಂದಕಲೂ, ಭರತಾರ ಸ್ವರ ಬಯ್ಯುವನ್ನೆಕಿಂಜತ್. ಅವ ಬೆರಿಯ ಕಣ್ಣ್ ತೋಟಿಯಂಡತ್.

"ನೀನ್ ದುಃಖಾಚಿಟ್ಟಕ ಅಯಿಂಡ ಆರೋಗ್ಯ ಪುನಾ ಪಾಳಾಕು. ಅಯಿಂಡ ಮಿಂಞಾಲಾಚೆಂಗಿ ತೆಳಿಪಾನ ಪಡ್ಚೆ ಸುಮಾ..." ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪಂಡ ಬುದ್ಧಿ ತಕ್ಕಾಕ್ ಮಂಡೆ ಆಡ್ಚಿಟ್ಟತ್, ಸುಮ. ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಂಡಿಂಜ ದುಃಖತಾನ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿತ್ ತಡ್ಪ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವದು, ಭರತ್ ಕಣ್ಣ್ಲೇ ಅವಕ್ ಸಮಾಧಾನ ಪರಾಂದತ್.

"ಸುಮಾ..." ಲಲಿತಂಡ ಕಿರಿ ಮೆಲ್ಲೆ ಪೊಡಾಂದಕಲೂ, ಅಕ್ಷರ ಸೆರಿಕಿಂಜತ್. ಸುಮ ಪಾರಿಯೆತ್ತಚಿ.

"ಎಂಥ ಬೋಂಡುವಮ್ಮ?" ಏವಕ್ ಪೊರಾಟ ಲಲಿತನ ಬಲಾತ್ಕಾರತ್ ಬುದ್ಧವಕಾಕ್ಚವ.

"ನಾಳೆಂಜ ನೀನ್ ಕೆಲಸಕ್ ಪೋಕತೆ ಪೋನಕ, ನಂಗಡ ಗತಿ ಮಿಂಞಾಕ್ ಎನ್ನಾಕುವವ್ವಾ...?" ಭವಿಷ್ಯತಾರ ಗೇನ ಅಯಿನ ಪುಣ್ಯಾಕ್ಚಿ...! ಎದೆರೊಳಲ್ ಭೀತಿ ಪುಟ್ಯಚಿ.

"ಆ ತಕ್ಕಾ ಇಕ್ಕೆನ್ನಾಂಗಮ್ಮಾ? ದೇವ ಇಲ್ಲಿಯಾ? ನೋಟ್, ಇಕ್ಕ ಮುಂಡತೆ ಬೋಂಡತಾನ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಸುಸ್ತಾ ಮಾಡ್ಚೊತ್ತೆ, ಡಾಕ್ಟರಂಕ್ಲ್ ಬಯ್ಯುವ, ಸದ್ದಾ ಮಾಡತೆ ಬುದ್ಧ...." ಮೆಲ್ಲೆ ಪರಾಂದಕಲೂ ಅಯಿಂಡ ತಕ್ಕಾ ಭರತಾರ ಕೆಮಿಕ್ ಬುದ್ಧತ್.

"ಎಂತ ಸುಮ... ಆಂಟಿರ ತಕ್ಕಾ...?" ಪಕ್ಕ ಬಪ್ಪದು, ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಬೋರೆ ವಾರ್ಡ್ ನಡಾಂದತ್.

"ನೋಟಿಪ್ಪ, ನಾಡ ಮೋವ ಎಂಥ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿತ್ಲೆಂದ್ ಅವಳ ಚಾಕ್ರಿಲಿಂಜಿ ಆ ದುಷ್ಟಂಗ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಂಡಿಂಜತ್? ದೇವಕಾಚೆಂಗಿಯೂ ಕರುಣೆ ಬೋಂಡವಾ?" ನೊಂದಿತ್ ಪರಾಂದ ಲಲಿತಂಡ ಕಣ್ಣ್ಂಜ ನೀರ್ ದುಂಬಿ ಪರಾಂಜತ್.

"ಎಂಥಮ್ಮ, ನೀಡ ರಾಮಾಯಣ? ಪುಚ್ಚ್ ತಕ್ಕಾ ಪರೆಯತೆ" ಸುಮ ಮೆಲ್ಲೆ ಬಯ್ಯುವನ್ನೆಕೆ ಪರಾಂದತ್. ಭರತ್ ಸುಮನೇ ನೋಟ್ಚಿ.

"ಆಂಟಿ ಎಣ್ಣೆನ ತಕ್ಕಾ ನೇರಾ ಸುಮ? ಪಿಂಞ ನಾಕೆನ್ನಾಂಗ್ ಎಣ್ಣೆ ತಿಲ್ಲೆ?"

“ಎಣ್ಣುವಕ್ ಟೈಮ್ ಎಲ್ಲಿ ಕಾಟ್ಟಿಯೆ ಭರತ್? ಅಕ್ಕಣೆಕ್ ಅಮ್ಮ ಇನ್ನನಾಚಿ” ಸುಮಂಡ ತಾಂದ ಸ್ವರತ್ ಏರ ನೊಂಬಲ ದುಂಬಿತಿಂಜತ್.

“ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡುವದ್ ಅಚ್ಚಕ್ ಸುಲಭವಾ? ಎನ್ನೇಂಗಿ ರೀಸನ್ ಬೋಂಡುವಲ್ಲ?” ಅವಂಡ ಪ್ರಶ್ನೆಕ್ ಅವಡ ದುಃಖ ಜಾಸ್ತಿಯಾಚಿ.

“ನೋಟಿ ಭರತ್, ಅನ್ಯಾಯತ್ ಇಲ್ಲತ ಅಪವಾದ ಇಟ್ಟಿತ್ ನನ್ನ ಕೆಲಸತ್‌ಂಜ ಎಡ್‌ತತ್. ದೇವಡಾಣೆಕೂ, ನಾಡಮ್ಮಂಡಾಣೆಕೂ ನಾನ್ ಏದೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿತಿಲ್ಲ” ಅವ ಬಿಕ್‌ಚಿ.

“ನೀಕ್ ಬಾಯಿ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಎಣ್ಣೊಲಿಂಜತಲ್ಲ?” ಭರತ್‌ರ ವಾದ.

“ಎಚ್ಚೆಣ್ಣು ಕಲೂ ಅವು ನಂಬುವ ಜನ ಅಲ್ಲ, ನಾಡ ಮೀದ ಇಲ್ಲತಾನ ಎಣ್ಣಿತ್, ನಾಡ ಕೊಲೀಗ್ ವಾಣಿ ಎಣ್ಣುವವ ಬಾಸಾರ ಮಂಡೆನ ಪಾಳಾಕಿತ್...”

“ವಾಣಿ ದಾರ್?”

“ಅವ ನಂಗಡಾಫೀಸ್‌ಲ್ ಕ್ಲರ್ಕಾಯಿತ್ ವರ್ಕ್ ಮಾಡಿಯಂಡುಂಡ್...”

“ನೀನೆನ್ನಾಂಗ್ ಅವಳ ಮುಂಡತೆ ಬುಟ್ಟಿಯ?”

“ಎನ್ನಾ ಮಾಡಡ್? ಬಾಸ್ ವಾಣಿ ಎಣ್ಣಾನನ್ನೆಕೆ ತುಳ್ಳಿ ಕಳಿಪ. ಅವ ಮನಾರ ಅಯಿನ ಬಲೆಕ್ ಬೂಕಿಯಂಡಿತ್...” ಸುಮ ಏಂಗಿತ್ ಪಾದಿಲೇ ನಿಪ್ಪಾಚಿರುವದು, ಭರತ್‌ಕ್ ಅರ್ಥ ಆಯಿರತ್.

“ಓ... ಇದಾ ಸಂಗತಿ...?”ಂದ್ ಮುಂಡತಾಚಿ.

ಸುಮಂಗ್ ವಾಣೆರ ಮನೆಕೊಮ್ಮ ಪೋಯಿತ್ ಬರೊಂಡೂಂದ್ ತೋಂದ್‌ಚಿ. “ತಾಂಡ ಮೀದ ಇಲ್ಲತ ಅಪವಾದ ಇಟ್ಟಿತ್, ನನ್ನ ಕೆಲಸತ್‌ಂಜ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡ್‌ನಾಂಗ್ ತ್ಯಪ್ತಿಯಾಚಾ? ಪಾಲ್ - ತೇನ್ - ಸಕ್ಕರೆ ಕಲಾಕಿಯಂಡ್ ಕುಡಿ! ನಾನ್ ನೀಕ್ ಮಾಡ್‌ನ ಅನ್ಯಾಯ ಎಂತ”ಂದ್ ಕೇಟಿತ್ ಬರೊಂಡೂಂದ್ ಗೇನ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಇಂದ್ ಬೋಂಡ, ನಾಳೆ ಖಂಡಿತಾ ಪೋಯಿತ್ ಬರೊಂಡೂಂದ್ ಮನತ್‌ಲೇ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಯಂಡತ್ ಸುಮ. ಆಚೇಂಗಿ, ಈ ವಿಷಯತ್‌ನ ದಾರ್‌ಕೂ ಎಣ್ಣುವಕ್ ಪೋಯಿಲೆ! “ಎಂತ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡುಳ್ಳಿಯಾ?” ಭರತ್ ಕೇಟಿತ್.

ಸುಮಂಗ್ ಒಳ್‌ಪುಚಿರುವಕ್ ಕಯಿಂಜಿಲೆ. “ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ... ನಾಳೆ ವಾಣೆರ ಮನೆಕೊಮ್ಮ ಪೋಯಿತ್, ಇಕ್ಕಾಚೇಂಗಿಯೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಚಾಂದ್ ಕೇಟಿತ್ ಬಪ್ಪೀಂದ್ ಗೇನ...”

“ಅಚ್ಚಕೇ ಅಲ್ಲ, ಚಾಯಿಲ್ ಕುಯಿಪನೆ ನಾಲ್ ತಕ್ಕ ಪರ್ಂದಿತ್ ಬಾ. ಸಂದರ್ಭ ಬಾತೇಂಗಿ ದವಡೆಕೂ ದಂಡ್ ಬಾಟಿ ಕೊಡ್...” ಕಾಣತ ವಾಣಿರ ಮೀದ ಪಲ್ಲ್ ಕಡ್ಚತ್, ಭರತ್. ಸುಮಂಗ್ ತತ್ಕಾಲ ಬದ್ಕಕ್ ಎಲ್ಲೆಂಗೋರ್ ಚಾಕ್ರಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ಕೊಂಡೂಂದ್ ತೀರ್ಮಾನ ಎಡ್ತಂಡತ್. ಬಪ್ಪ ಬೇನಿಲ್ ನಾನೇ ಅವಡ ಕೈ ಪುಡಿಪಿ. ಅಕ್ಕಾಕಣೆಕ್ ಚೆರಿಯ ಚಾಕ್ರಿಲಿರಡ್! ಮಂಗಲಾನ ಪಿಂಞ ನಂಗಡ ಕೂಡೆ ಅವಡಮ್ಮನೋ ತಡ್ತಂಡಕ ಅಯಿಂಡ ಕಷ್ಟಕೋರ್ ಪರದೆ ಬುದ್ದನೆಕಾಪ...ಂದ್ ಮನಸಾಲೇ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡತ್.

ಲಲಿತ ನಲ್ಲ ವರಾಕಲಿಂಜತ್. ಭರತ್ - ಸುಮ ಅಪ್ಪರಿಪ್ಪರ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಅದೆಚ್ಚಕೋ ನೇರ ಕಣ್ಣಾಲೇ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡ್ತಚಿ. ದಂಡಾಳ್ತಾರ ಹೃದಯ - ಮನಸಾಲೂ ಆಯಿರಾರ್ ರಂಗ್ ಸ್ವಪ್ನತಾರ ಅಲೆ ಎದ್ದಂಡಿಂಜತ್...

*

*

*

ಪಿತ್ಯಾಂದ್ ಆಫೀಸರ ನೋಟೀಸ್ ಬೋರ್ಡ್ಲ ಸುಮ ಪಿಂಞ ಪ್ರಸಾದ್ನ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡ್ನ ಸುದ್ದಿ ಇಂಜತ್! ಓದ್ನ ಎಲ್ಲಾರ್ಕೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಚಿ. ಆಚೇಂಗಿ, ಆ ದಿನ ವಾಣಿಯೂ ಆಫೀಸಕ್ ಬಂದಿತಿಂಜಿಲೆ. ಚಂಗಪ್ಪಂಗ್ ಅವ ಬರತದ್ ತೊಂಡೆಲ್ ಎಂತೋ ಚಿಕ್ಕಿಯಂಡ ಅನುಭವ. ಅವಡ ಜಾಗತಿಂಜ ಖಾಲಿ ಕುರ್ಚಿನ ನೋಟೀ... ನೋಟೀ... ಅದೆಚ್ಚಕೋ ಕುರಿ ನಡ್ಂದ್ ಕಳಚತ್. ಅವು ಪೂಂಞೆರ ಬಾಲ್ಕ ತಿತ್ತ್ ಕೊಡ್ತನೆಕೆ ಕಳಿಪಾನ ನೋಟಿತ್ ಆಫೀಸಲಿಂಜ ಬಾಕಿ ಉದ್ಯೋಗಿಯ ಗುಸುಗುಸು ಪರ್ಂದಂಡ್ ಒಳಿಯೊಳಿಯೇ ತೆಳಿಚಿಂಜಿಂಜತ್! ಇದೊಂದೂ ಚಂಗಪ್ಪಂಡ ಅರಿವಿಕೆಕ್ ಬಂದಾಲೆ. ವಾಣಿ ಬರತದ್ ಅಯಿಂಗಳ್ ಹಿಂಸೆ ತೊಂದ್ಚಿ. ಕಡೇಕ್ ತಡ್ಪ ಕಯ್ಯತೆ ಎದ್ ಪೂರ್ಮೆ ಬಂದಿತ್, ಕಾರ್ ಪತ್ತಿತ್ ವಾಣಿರ ಮನೆರತ್ತಟಿ ಪಾಂಜತ್...!

*

*

*

ಇತ್ತಟಿ ತಾಂಡ ಚಾಕ್ರಿ ಕಳಂದಂಡ ದುಃಖತಿಂಜ ಸುಮ, ಅದ್ಂಗ್ ಕಾರಣಳಾನ ವಾಣಿರ ಮನೆಕ್ ಪೊರಾಟತ್. ತೆಳಮೆರ ಮೂಡಲ್, ಪ್ರಪಂಚತಾರ ಅರಿವು ಇಲ್ಲತವಡನೆಕೆ, ನೊಂದ ಮನಸೋಡೆ ರಸ್ತೆಲ್ ನಡ್ಂದ್ ಬಾತ್...! ಹೃದಯ ಉರ್ಂಜಂಡಿಂಜತ್. ವಾಣಿರ ಮನೆರೆದಿಕೆ ಬಂದ್ ನಿಪ್ಪದು, ಮನಸ್ ಎನ್ನಂಗೋ ಬಯ್ಯಕ್ ನಿಂದತ್. ಕ್ಷಣ ನೇರೆ ನಿಂದ್ ಗೇನ ಮಾಡ್ಚಿ. ಅಲ್ಲಿಂಜಿ ಮನಸಾನ ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಗೇಟ್ ತೊರಂದಿತ್ ಒಳಕ್ ಬಾತ್. ಮೊಟ್ಟ್ ಪತ್ತಿತ್ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ಲ್ ಒತ್ತಚಿ! ಪಡಿ ತೊರಪ ಸೂಚನೆ ಕಂಡಾಲೆ. ಬಹುಶಃ ನನ್ನ

ಏದೇಂಗಿ ಕೊಡಿಕೊಳಿಯ ಕಂಡಿತಿಕ್ಕು ಕಾಂಬಾ...! ಪುನಾ ಪುನಾ ನಾಲಂಜಿ ಕುರಿ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಒತ್ತಚಿ. ಮನೆಕ್ ಬೀಗವೂ ಇಟ್ಟಿತಿಲ್ಲೆ! ಆಫೀಸ್‌ಂಜ ಲಂಚ್‌ಕ್ ಬಂದ ನೇರ ಇದ್...! ಅವ ಮೆಲ್ಲೆ ಪಡಿನ ತಟ್ಟಚಿ...! ಅದೊನ ತೊಡುವಾಂಗ್ ಮುಪ್ಪಡೆ ಬಯ್ಯಕ್ ಪೋಚಿ. ಅರೆ! ಅವಕ್ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಚಿ. ಬೋಲ್ಯೂ ಮಾಡತೆ... ಎಲ್ಲಿ ಚತ್ತತ್? ಪೂರ್ತಿ ಪಡಿನ ತೊರ್‌ಂದಿತ್ ಒಳಕ್ ಮೊಟ್ವೊಟ್ಟಿತ್. ಸುತ್ತ - ಮುತ್ತ ನೋಟ್‌ನವಡ ದೃಷ್ಟಿ ಎದಿಕೆಲೇ ಇಂಜ ಸೋಫಾತ್‌ರತ್ತಟಿ ನೋಟಿತ್ "ಆಪ್ಲ...!"ಂದೋರ್ ಕೂತ್ ಸುಮಂಡ ಬಾಯಿಂಜ ಪೊರ ಬುದ್ದತ್. ಅವಡ ಇಡೀ ತಡಿ ಗಡ ಗಡ ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಬೊರ್‌ತಂಡಿಂಜತ್. ಎದೆ ಬಡಿಕಲ್ ಜೋರ್‌ಲ್ ಅವಕೇ ಕೇಪನ್ನೆಕಿಂಜತ್. ಸೋಫಾತ್‌ರ ಮೀದ ಒರ್ ಕಾಲ್ ಕೊಡಿಲ್ ಪಿಂಚೊಂದ್ ನೆಲಕ್ ತಾಂಗಿತ್, ಒರ್ ಕೈ ತಾಂಡೆದೆರ ಮೀದ ಬೆಚ್ಚಂಡಿತಿಂಜ ವಾಣೆರ ಜೀವಯಿಲ್ಲತ ತಡಿ ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಲ್ ಚೋರೆರ ಮದ್ಯತ್ ಬುದ್ದಿತಿಂಜತ್. ಆ ಭಯಂಕರ ದೃಶ್ಯ ನೋಟ್‌ನ ಸುಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆವರಿ ಪೋಚಿ. ಕೈಕಾಲಾರ ಶಕ್ತಿ ಚೋರಿ ಪೋಚಿ. ಬೊತ್ತಿ ಪೋನವ, ಬಲ್ಯ ಕೂತ್‌ಟ್ವಾರ್‌ತ್. ಅನ್ನೇ ಮಂಡ ಚಕ್ರ ಪೊಜ್ಜನೆಕಾಯಿತ್ ಪಡಿನ ಗಟ್ಟಿ ಪುಡ್‌ಚಂಡೊಮ್ಮ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚಿಚಿ. ಅಚ್ಚಿಕೇ... ಮರುಕ್ಷಣತ್‌ಲೇ ಏವಾನೋ ಬೂವಾನೋ ಕೂಟಾಕತೆ, ತಿರಿತ್ ಓಡುವಕ್ ಸುರು ಮಾಡ್‌ಚಿ! ಪೊಡಿಯ ತೊಡ್‌ಕಿತ್ ದಂಡ್ ಕುರಿ ಬುದ್ದಕಲೂ... ಎದ್ದಿತ್ ಓಡ್‌ಚಿ! ಗೇಟ್ ದಾಟುವಾಂಗೂ, ಎದಿಕೆಂಜ ಬಾಸ್ ಚಂಗಪ್ಪಂಡ ಕಾರ್ ಬಂದಂಡಿಂಜಾಗೂ ಸೆರಿಯಾಚಿ! ಎದಿಕೆಂಜ ಬಂದ ಕಾರ್, ಸುಮಂಗ್ ಅಡ್ಡ ನಿಂದತ್. ಗಾಬರಿಲ್ ಸುಮ ಒಮ್ಮಕೇ ನಿಂದ್‌ರತ್. ಅವಡ ಚೋರೆ ಇಂಗಿಪೋನನೆಕಿಂಜ ಮೂಡ್, ಬೆವರಿತ್ ಮುದ್ದೆರನೆಕಿಂಜ ತಡಿ... ಗಾಡ್‌ಪ ಕಿರಿ, ಬೊತ್ತಿತ್ ಪೊಳ್‌ಂದ ಕಣ್ಣ್...!! ಅವ ಬಾಸ್‌ನೇ ನೋಟಿಯಂಡ್ ನಿಂದ್ ಪೋಚಿ. ತೊಂಡೊಳ್‌ಲೇ ಸ್ವರ ಅಡ್‌ಂಗಿ ಪೋಯಿತಿಂಜತ್. ಅವಡ ಅವತಾರ ಕಂಡಿತ್ ಚಂಗಪ್ಪ ಕಾರ್‌ಂಜ ಕೋದಕಾಳ್‌ಂಜತ್...

"ವಾಣೆ ಉಂಡಾ...? ಎಂತ ಮಾಡಿಯಂಡುಂಡ್, ಆಫೀಸ್‌ಕೂ ಬರತೆ...?"

"ವಾ... ವಾ... ಢೇ... ವಾಣೇ... ಅ... ಅಲ್ಲಿ..." ಮನೆ ದಿಕ್ಕುಕ್ ಕೈಬೆರ ಕಾಟಿಯಂಡ್ ಗಾಬರಿಲ್ ಗೊದ್‌ಲುವದು, ಅಯಿಂಗ್ ಆಶ್ಚರ್ಯಾಚಿ. ಆತುರತ್ ಅವು ಒಳಕ್ ಪೋಚಿ! ಆ ಕ್ಷಣ ಸುಮ ಓಟ್ ಮುರ್‌ಕ್‌ಚಿ...

ಇತ್ತಟಿ ವಾಣೆರ ಚಾವ್ ನೋಟ್‌ನ ಚಂಗಪ್ಪ ಬೊರ್‌ಂಡಿ ಪೋಚಿ. ಕಣ್ಣ್‌ಂಜ ನೀರ್ ಒರ್ ಪೋಲೆ ಒಕ್ಕಿಚಿ.

“ಮೈ ಗಾಡ್...!!” ಒರ್ ಕೊತ್ ಮಾತ್ರ ಪೊರ ಬಾತ್. ತಾಂಡ ಎಲ್ಲವೂ ಆಯಿತಿಂಜ ವಾಣೀ...! ಅವು ದಂಡ್ ಕೈಲೂ ಮೂಡ್ ಮುಚ್ಚಿಯಂಡ್ ಗಳಗಳ ಮೊರ್ಚಾರ್ತ್. ಅಯಿಂಡೆದೆ ಒಡ್ಂದ್ ಚೂರಾಯಿ ಪೋಯಿಂಜತ್. ಜೀವಕೊಂಜ ಜಾಸ್ತಿ ವಾಣಿನ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿತಿಂಜತ್. ಆಚೀಂಗಿ... ಇಂದಿಕ್ಕ... ಎನ್ನನೆ ನಡ್ಂದತ್ ಇದೋ...? ದಾಡ ಕೆಲಸ...? ನಿನ್ನಂದೇತರ ಸಂಗತಿನೂಡ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಈ ಕಾರ್ಯ ನಡತ್ಚಾ? ತಾಂಡ ಕೊದಿ ರಾಣಿನ ಕೊಂದಯಿನ ಅದೇ ತರತ್ ಕೊಲ್ಲೊಂಡು. ಅಂದಕಾಚೀಂಗಿಯೇ ಅವಡಾತ್ಮಕ್ ಶಾಂತಿ ಕೊಟ್ಟು! ದುಃಖ-ಮೊರೆನ ಕಂಪ್ರೋಲ್ ಮಾಡಿಯಂಡ್, ಕಡೇ ಕುರಿಯೊಮ್ಮ ವಾಣೆರ ಆ ತಡಿನ ಕುಯೋಡೆ ನೋಟ್ಚಿ! ಅರೆ ತೊರ್ಂದಿತಿಂಜ ಕಣ್ಣಲ್ ಪೋಡಿ ಎದ್ದ್ ಕಂಡಂಡಿಂಜತ್. ಎದೆಂಜ ಪರ್ಂಜ ಚೋರೆ ನೆಲಕ್ ಬುದ್ಧಿತ್ ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿ ಪೋಯಿಂಜತ್. ಪಿಸ್ತೂಲ್ ಬೊಡಿ ಬೆಚ್ಚಿತ್ ಕೊಂದನ್ನೆಕಿಂಜತ್. ಆ ನೇರತ್ ನೊಂಬಲತ್ ಎಚ್ಚಕ್ ಒದ್ದಾಡ್ಚೋ? ಪುನಾದಿಯ ಅಯಿಂಡ ಕಣ್ಣಂಜ ನೀರ್ ಪರ್ಂಜತ್. ಎದೆ ಭಾರ ಆಚಿ. ಚೋಬಂಜ ಕೈ ವಸ್ತ್ರ ಎಡ್ತಿತ್ ಕಣ್ಣ್, ಮೂಕ್, ಮೂಡ್ನೆಲ್ಲ ತಾಳಿಯಂಡತ್. ಇಂಜಿಂಜನೆಕೇ ಅಯಿಂಡ ಮೂಡ್ ರ ಭಾವ ಬದಲಾಚಿ. ಕಣ್ಣಲ್ ರೋಷತ್ ಪೊಗೆ ಎದ್ದತ್. ಮೂಡ್ ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಲಿಂಜತ್! ಅವು ಸ್ಪೀಡ್ಲಾ ಪೊರ್ಮೆ ಬಾತ್. ತಾಂಡ ಕಾರ್ ಪತ್ತಿ ಅಳಾತಂಡ್, ಸ್ಪೀರಿಂಗ್ ಮೀದ ಮಂಡೆ ತಾತಿಯಂಡ್ ಕ್ಷಣ ನೇರೆ ಅಳಾತತ್. ಅಯಿಂಡ ಕಣ್ಣ್ ಮಿಂಗಳಲ್, ಚೆನ್ನಂಗ್ ನೇರಕ್ ಮುಪ್ಪಡೇ ಬೊತ್ತಿಯಂಡ್ ಓಡ್ನ ಸುಮಂಡ ಚಿತ್ರ ಕಂಡ್ ಬಾತ್...! ಅಯಿಂಡ ಮನಸ್ ಸಂಶಯ ದುಂಬಾಚಿ. ಅಂದಕ... ಅಂದಕ... ಸುಮನೇ ಈ ಪಣೆ ಕೆಚ್ಚಿತಿಕ್ಕುವಾ? ಅಕ್ಕು... ಅವಳೇ!! ರೋಷತ್ ಅವು ಕಾರ್ ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡ್ಚಿ.

*

*

*

ಬೊತ್ತಿಪೋನ ಮಿಗಕುಟ್ಟಿರನೆಕೆ ರೋಡ್ಲಾ ಸುಮ ಒರೇ ಪೋಲೆ ಓಡಿಯಂಡಿಂಜತ್. ಉಸಾರ್ ಮರಿಯ ಆಯಂಡ್, ಕಾಲ್ ತವುರಿಯಂಡ್, ತಡಿಲ್ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲತೆ ಚೋತ್ ಪೋಪದು, ಅವಡ ಪಕ್ಕತ್ಲೇ ಕಾರ್ ಬಂದ್ ನಿಪ್ಪದು, ಬೊತ್ತಿತ್ ತಿರನವ ಒಮ್ಮೆಕೇ ನಿಂದಾರ್ತ್. ಅಕ್ಕಾಕಣೆಕ್ ತಡ್ತೆತಿಂಜ ಸುಸ್ತು ಪೋಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಅವಳ ಒಮ್ಮೆಕೇ ಮುತ್ಚಿ. ಅನ್ನನೇ ಅವಡ ತಡಿ ನೆಲಕ್ ಉರ್ಂಡ್ಚಿ. ಗಾಬರಿಲ್, ಕಾರ್ಲಿಂಜ ಭರತ್ ಇಳಾಂಜಿತ್ ಅವಳ ಎಡ್ತ್ ಕುಲ್ಕಾಚಿ.

“ಸುಮಾ... ಸುಮಾ... ನಾನ್ ಭರತ್! ನೀಡ ಭರತ್...! ಕಣ್ಣ್ ತೊರೆ ಸುಮಾ...” ಅವಡ ದವಡೆ ತತ್ವಾನಕಲೂ, ಅವ ಎಚ್ಚರಾಪ ಸ್ಥಿತಿಲಿಂಜಿಲೆ. ಅವಂಗ್ ಚೆನ್ನ ಪೋಡಿಯೂ ಆಚಿ. ಬೆರಿಯ ಅವಳ ಎಡ್ತಿತ್, ಫ್ರಂಟ್ ಸೀಟ್‌ಲೇ ತಾಕಿಯಂಡತ್. ಒರ್ ಕೈಲ್ ಅವಳ ತಬ್ಬಿಯಂಡೇ ಕಾರ್ ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡ್‌ಚಿ.

* * *

ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್‌ಕೆತ್ತನ ಭರತ್, ನರ್ಸರ ಸಹಾಯತ್‌ನುಂಡ್ ಸುಮನ ವಾರ್ಡ್‌ಕ್ ಸಾಗ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್. ಅಕ್ಕಲೂ ಅವಕ್ ಸೋಯ ಬಂದಿತಿಂಜಿಲೆ. ಈ ವಿಷಯತ್‌ನ ಲಲಿತಂಗ್ ಗೊತ್ತಾಕತನೆಕೆ ಗುಟ್ಟಾಯಿತ್ ಬೆಚ್ಚಿತಿಂಜತ್. ಅದೇ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್‌ರ ಇಂಫೋರ್ಮ್ ವಾರ್ಡ್‌ಲ್ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್‌ರ ಪ್ರಭಾವತ್ ಲಲಿತನೂ ವರ್ಕ್‌ರ ಆಳತಿಂಜತ್. ಸುಮಂಡ ವಿಷಯ ಎನ್ನೇಂಗಿ ಗೊತ್ತಾಯಿ ಪೋನಕ, ಅವು ಒಮ್ಮಕೇ ಎಕ್ಸಿತ್ ಪರಲೋಕಕೆತ್ತವದಂತೂ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ಅದ್‌ಂಗಾಯಿತ್ ಭರತ್ ಪಿಂಞ ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಬೋರೆ ನರ್ಸ್, ಆಯಾಕೆಲ್ಲ ಈ ವಿಷಯ ಅರಿಚಿಡತನೆಕೆ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿತಿಂಜತ್.

ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಸುಮನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಅನ್ನತದೊಂದೂ ಕಂಡ್ ಬಂದ್‌ಲೆ. ಎನ್ನೋ ಗಾಬರಿ, ಪೋಡಿನ್ಯುಂಡ್ ಅವ ಈ ಸ್ಥಿತಿಕೆತ್ತಿತಿಂಜತ್. ಅಯಿಂಗ ಅವಕೋರ್ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡ್‌ತತ್. ಭರತ್ ಆತುರತ್ ಅಪ್ಪಂಡ ಮೂಡ್‌ನೇ ನೋಟ್‌ಚಿ. ಅಯಿಂಗ ಮೋಂವಂಗ್ ವಿಷಯತ್‌ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ ಎಣ್ಣ್‌ಚಿ. ಅಯಿಂಗಕೂ ಭರತ್‌ರ ಮನಸ್ ಅರ್ಥ ಆಯಿಂಜತ್. ಸುಮಂಡ ಮೀದ ಭಾರೀ ಆಸೆ ಉಳ್ಳದ್ ಅರಿಯತಚ್ಚಕ್ ಮೂಡಂಗಲ್ಲ ಪೊನ್ನಪ್ಪ! ಅಯಿಂಗಕೂ ಇದ್ ಕುಸಿರ ಸಂಗತಿಯೇ! ಅವಡ ನಡೆ-ನುಡಿ, ಗುಣ-ಮನ ಎಲ್ಲ ಅಯಿಂಗಕೂ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಯಿತಿಂಜತ್. ಸುಮ ಮನಕ್ ಮೈಮಳಾಯಿತ್ ಬಪ್ಪದ್ ಅಯಿಂಗಕೂ ಇಷ್ಟತ್‌ರ ಸಂಗತಿಯೇ! ಮೋಂವಂಡ ನಿಪ್ಪ್ ತಟ್ಟಿತ್ ಅವು ಪೋರ್ಮ್ ನಡ್‌ಂದತ್. ಭರತ್ ಚೀರ್‌ಲಳ್‌ತಂಡ್ ಸುಮಂಡ ಮೂಡ್‌ನೇ ನೋಟ್‌ಚಿ. ಅವಡ ಪಾಪತ ಮೂಡ್ ನೋಟುವದು ಪ್ರೀತಿಯುಕ್ಕಿಚಿ. ಮೆಲ್ಲೆ ಎದ್ದಿತ್, ಅವಡ ನೆತ್ತಿಕ್, ಬಗ್ಗಿತ್ ತಾಂಡ ಕಿರಿಯೊತ್ತಿಚಿ. ಕೆದ್‌ರಿತಿಂಜ ತಲ್‌ಮಿನ ನೀಕ್‌ಚಿ! ತಾಂಡ ಜಾಗತ್ ಬಂದ್ ಅಳ್‌ತಂಡತ್, ಭರತ್.

ನಾಲ್ ಗಂಟೆ ಆಪದು, ಸುಮಂಗ್ ಎಚ್ಚರಾಚಿ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅಳ್‌ತಿತಿಂಜ ಭರತ್, ಅವ ನೆರ್‌ಂಗ್‌ನ ಸದ್‌ಕ್ ಎದ್ ಬಾತ್. ಪಕ್ಕ ಬಗ್ಗಿತ್ ದವಡೆ ತತ್ವಾಚಿ.

“ಸುಮಾ... ಸುಮಾ... ಕಣ್ಣ್ ತೊರೆ... ಎನ್ನಾಚಿ...?” ನಿಧಾನತ್ ಕಣ್ಣ್ ತೊರೆಂದವಕ್ ಎದಿಕೆಲ್ ಕಂಡಿಯೆ, ಪ್ರೇಮ ದುಂಬ್‌ನ ಕಣ್ಣ್‌ಲ್ ಕಾತಳ್‌ತ

86 / ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

ಭರತ್‌ರ ಮೂಡ್! ತೇನ್ ದುಂಬ್‌ನ ಸ್ವರ ಬೊತ್ತ್‌ನ ಮನಸ್‌ಕ್ ತಂಪ್ ಚಿಲ್ಲೆನ್ನೆಕಾಚಿ. ಮೆಲ್ಲೆ ಅವಳ ಒಪ್ಪಿತ್ ಎದಕ್ ತಾಕಿಯಂಡತ್. “ಎನ್ನಾಚಿ ಸುಮ್ಮ? ಎನ್ನಾಂಗ್ ಅನ್ನನೆ ಓಡಿ ಬಂದಿಯಾ? ನೀಕ್ ಬೊತ್ತುವನ್ನತ ಸಂಗತಿ ಎಂತಾಯೆ?”

ಸುಮ ಅವನ ತಬ್ಬಿಯಂಡ್ ಮೊರಾಟತ್. ಪುನಾ ಅವಡೆದೆಲ್ ಪೋಡಿ ಗೂಡ್‌ಕೆಟ್ಟಾಚಿ. ಬೊತ್ತಿ ಪೋಪಂಜಿ, ಗಟ್ಟಿಲ್ ಅವನ ಪುಡ್‌ಚುಡ್, ಎದೆರೊಳ್‌ಲಾ ಮೂಡ್ ತಾತಿಯಂಡತವ.

“ಎಂತಾಚಿ ಸುಮ, ಎನ್ನಾಂಗಿನ್ನನೆ ಬೊತ್ತಿಯಂಡ್ ಬೆವ್ವಡಿಯಂಡುಳ್ಳಿಯ? ಇಲ್ಲಿ ದಾರೂ ಇಲ್ಲೆ, ನಾನೂ - ನೀನೂ ದಂಡಾಳೇ! ಕಣ್ಣ್ ತೊರೆ...” ಅವಳ ಪುಡ್‌ಚಿ ಕುಲಾಕುವದು, ಕಣ್ಣ್ ತೊರಂದ್ ಅವನ ಮಂಡೆ ನೇತಿ ನೋಟಾಚವ. ಕಣ್ಣೇರನ ತಾಂಡ ಬೆರತ್ ತೇಟಿ ಕೊಡ್‌ಪಂಜಿ, ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡ್‌ಚಿ! ಮೊರಟಾ... ಮೊರಟಾ ಅವ ಸಮಾಧಾನಕ್ ಬಾತ್.

“ಇಕ್ಕ ಎಣ್ಣ್ ಸುಮ, ಎನ್ನಾಂಗಾಯಿತ್ ಅನ್ನನೆ ಓಡಿ ಬಂದಿಯ...?”

“ನಾಕ್ ಪೋಡಿಯಾಪ, ನನ್ನ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಪೋಕತಿ...”

“ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲೆ. ನೀಡ ಕೂಡೇ ಇಪ್ಪಿ, ಎಣ್ಣ್.”

“ಅಲ್ಲಿ... ವಾಣಿ... ವಾಣಿ... ಅಯ್ಯೋ...”

“ಅವ ನಿನ್ನ ಎಂಥ ಮಾಡ್‌ಚಿ ಎಣ್ಣ್! ಇಕ್ಕಲೇ ಪೋಯಿತ್ ಚವ್ವಟುವಿ...”

“ಅವ... ಅ...ವ... ಇಂಞ ಇಲ್ಲೆ ಭರತ್! ಅವಡ ಮನೆಕ್ ಪೋಪದು, ಅವ ಚಿತ್ತಿತ್ ಬುದ್ಧಿತಿಂಜತ್...”

“ಆಂ...?! ಎಂತೆಣ್ಣೆಯಾ...?” ಬಲ್‌ಂಬನೆ ಕುಲಾಕಿ ಕೇಟತ್, ಭರತ್.

“ಅಕ್ಕು ಭರತ್, ಚೋರೆರ ಮಧ್ಯತ್ ಬುದ್ಧಿತಿಂಜಾನ ಕಂಡಿತೇ ನಾನ್ ಓಡಿ ಬಂದಿಯೆ...” ಭರತ್ ಕಲ್ಲರನೆಕೆ ಅಘಾತಾರಾತ್. ಅಕ್ಕಣ್‌ಕ್ ನರ್ಸ್ ಓಡಿ ಬಂದಿತ್ ಸುಮನ ನೋಟಾಚಿ.

“ಎಚ್ಚರಾಚಾ? ನಿಂಗಡಮ್ಮಂಗ್ ಸೋಯ ಬಂದಿತ್. ಅಕ್ಕಲಿಂಜೇ ನಿಂಗಳ ಕಾಕಿಯಂಡುಂಡ್! ಒಮ್ಮ ಬಂದಿತ್ ಅಯಿಂಗಕ್ ಮೂಡ್ ಕಾಟಿತ್ ಪುನಾ ಬಂದಿತ್ ರೆಪ್ಪೊ ಎಡ್‌ತೋಳಿ.”

ಸುಮ ಬೆಡ್‌ಂಬ ಕೇದಕ್‌ಳಾಂಜತ್. “ನಾಕೆನ್ನಾಯೆ, ಚಾಯಿಲ್ ಉಳ್ಳಲ್ಲ? ಬಂದಾಟ, ನಿಂದೋಳಿ ಸಿಸ್ಪರ್...”ಂದ್ ನರ್ಸ್‌ರ ಬಯ್ಯ ನಡಂದತ್.

“ಅಮ್ಮಾ... ಅಮ್ಮಾ... ಎನ್ನನೆ ಉಳ್ಳಿಯಾ?” ಒಳಾಕ್ ಬಂದಿತ್ ಲಲಿತ ಬುದ್ದಂಡಿಂಜ ಬೆಡ್ಡಾರ ಮೀದ ಅಳಾತಂಡತ್.

ಪಿಲ್ಲೋಕ್ ತಾಂಗಿ ಅಳಾತಂಡಿಂಜ ಲಲಿತ, ಸುಸ್ತಾರ ಉಸಾರ್ ಬುಟ್ಟಂಡಿಂಜತ್.

“ಇಚ್ಚಕ್ ನೇರ ಕಂಡದೇ ಇಲ್ಲೆ...! ಎಲ್ಲಿಂಜಿಯಾ...?”

“ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇಪ್ಪಂಜಿ, ಇಕ್ಕೆನ್ನೇ ನಾನಾ ಪೊರ್ಮೆ ಪೋಯೆ...”

“ಎನ್ನನೆ ಉಳ್ಳಿರ ಆಂಟಿ? ದುಂಬ ತಕ್ಕ ಪರಾಂದಿತ್ ತೊಂದರ ಮಾಡಿಯವತಿ, ರೆಸ್ಪ್ ಎಡ್ತೋಳಿ...” ಭರತ್ ಮಲ್ಲೇ ಎಣ್ಣೆಚಿ. ಲಲಿತ ಅವಂಡ ತಕ್ಕಾಕ್ ತೆಳಿಚತ್.

“ನಿಂಗಡೆಲ್ಲಾಡ ಪ್ರೀತಿ - ವಿಶ್ವಾಸತ್ ಚಾಯಿಲ್ ನೆಮ್ಮದಿಲುಳ್ಳಪ್ಪಾ...! ನೀಡ ಪಪ್ಪಂಡ ಹೃದಯ - ಮನಸ್ ಭಾರೀ ಬಲ್ಯದ್...”

“ನನ್ನ ಅನ್ನನೆಲ್ಲಾ ಹೊಗ್ಗತಿಯಮ್ಮಾ! ಡಾಕ್ಟರಾಯಿತ್ ನಾಡ ಕರ್ತವ್ಯ ನಾನಾ ಮಾಡಿಯೆ, ಅಚ್ಚಿ ಕೇ!” ಸಿರಿಂಜ್ ಪುಡ್ಚೆಂಡ್ ಡಾ ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಒಳಾಕ್ ತೆಳಿಚೆಂಡೇ ನುಗ್ಗಿ ಬಾತ್.

“ನಿಂಗ ನೇರಾಯಿತೂ ನಂಗಡ ಪಾಲ್‌ಕ್ ದೇವಳೇ ಡಾಕ್ಟರ್! ನಿಂಗಡ ಋಣತನ ಈ ಜನ್ಮತ್ ತೇಪದುಂಡಾ? ನಾಡ ಜೀವ ತಾತೇಂಗಿಯೂ ಪೋರ...”

“ದಯಬೆಚ್ಚಿತ್ ಅಚ್ಚಕ್ ಬಲ್ಯ ತಕ್ಕ ಪರೆಯತಿ...! ನಿಂಗಕೊಮ್ಮ ಬೆರಿಯ ಚಾಯಾಡ್! ಅಕ್ಕ ನಾಕ್ ಬೋಂಡಿಚುಳ್ಳಾನ ನಾನೇ ಕೇಟಿವಿ...” ತಮಾಸಿಲ್ ಕಣ್ಣ್ ಪೊಜ್ಜಿತ್, ಭರತ್‌ನೊಮ್ಮ ನೋಟಿತ್, ಸುಮಂಡತ್ತಟಿ ಅಯಿಂಡ ಕಣ್ಣ್ ತಿರಾಚಿ. ಭರತ್‌ರ ಕಿರಿಲೂ ಅಯಿಂಡ ತಕ್ಕರ ಅರ್ಥ ಗೊತ್ತಾಯಿತ್ ತೆಳಿ ಪಾಂಜತ್. ಓರೆಯಾಯಿತ್ ಸುಮನೊಮ್ಮ ನೋಟಾಚೆಂವೊ! ತಾಂಡ ಇಷ್ಟತನ ಎಂದೂ ವಿರೋಧ ಮಾಡತ ಅಪ್ಪಂಡ ಮೀದ ಗೌರವ ಉಕ್ಕಿತ್, ಕೃತಜ್ಞತೆಲ್ ಅಯಿನ ನೋಟಾಚಿ. ಡಾ ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಲಲಿತಂಡ ಕೈರಟ್ಟೆಕ್ ಇಂಜೆಕ್ಸನ್ ಕೊಡ್ತತ್. ಸ್ಪಿರಿಟ್ ಮುಕ್ತಾನ ಕಾಟನಲ್ ಕುತ್ತನ ಜಾಗತನ ಚಾಯಿಲ್ ಉದ್ದಿ ತೇಟಾಚಿ, ಸುಮ.

ಅಕ್ಕಣೆಕ್ ಸಬ್‌ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್, ದಂಡ್ ಪೋಲೀಸ್ ಒಳಾಕ್ ಬಾತ್. ಬಯ್ಯನ್ನೇ ಎಸ್ಪೆಟ್ ಮಾಲೀಕ, ಸುಮಂಡ ಬಾಸ್ ಚಂಗಪ್ಪನೂ ಬಾತ್. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್ ಎಲ್ಲಾರನೋ ನೇರೆ ನೇರೆ ನೋಟಾಚಿ. ಅಯಿಂಡ ನೋಟಿ ಸುಮಂಡ ಮೀದ ನಿಂದತ್. ಡಾ ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಪಿಂಚ ಭರತ್ ಅಪ್ಪರಿಪ್ಪರ

88 / ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

ಮೂಡ್ ಮೂಡ್ ನೋಟಿಯಂಡತ್. ಇಲ್ಲಿಕ್ ಇವು ಬಪ್ಪಂತ ವಿಷಯ ಎಂತ? ಎನ್ನಾಯಿತಿಕ್ಕು...?

“ಸರ್... ಇವಳೇ...” ಚಂಗಪ್ಪ ಸುಮಂಡತ್ತಟಿ ಕೈಬೆರ ನೋಟಿಚಿ!

ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಸುಮನೊಮ್ಮ ಅಡಿಂಜ ಕೊಡೀಕೆತ್ತಣೆಕ್ ನೋಟಿಚಿ. ಅಲ್ಲಿಂಜ ಬೆಂಬರಿಲ್ ನಿಂದಿತಿಂಜ ಪೋಲೀಸಡತ್ತಟಿ ತಿರುವದು, ಆ ನೋಟಿತ್ ಉದ್ದೇಶ ಅರಂಜಿತ್ ಮಿಂಞಾಕ್ ಬಂದಿತ್ ಸುಮಂಡತ್ತಟಿ ಕೋಳ ನೋಟಿಚಿ.

“ಯೂ ಆರ್ ಅಂಡರ್ ಅರೆಸ್ತ್” ಮೋಹನಾರ ಬಲ್ಯ ಸ್ವರಕ್ ಎಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮಕೇ ನೆಟ್ಟಿ ಪೋಚಿ!!

ಸುಮಂಗ್ ಪ್ರಾಣ ಪೋನನ್ನೆಕಾಚಿ! ಬೊರ್ತಂಡಿಂಜವಡ ಕಣ್ಣ್ - ಬಾಯಿ ಪೋಳಂದೋಚಿ. ಡಾ! ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಪಿಂಞ ಭರತ್ ಪ್ರತಿಮೆರನೆಕೆ ನಿಂದಾರ್ತಿಂಜತ್. ಲಲಿತಂಗ್ ಒಂದೂ ಅರ್ಥ ಆಕತೆ ಪಿಳಿ ಪಿಳಿ ಕಣ್ಣ್ ಬುಟ್ಟಿತ್. ಎಲ್ಲಾಡ ಕಣ್ಣ್ ಮಿಂಞಾಲೇ ಸುಮಂಡ ಕೈಕ್ ಕೋಳ ಕೇನಿಂಜತ್!

“ವಾಣಿರ ಕೊಲೆರ ಆರೋಪತ್ ನಿಂಗಳ ಅರೆಸ್ತ್ ಮಾಡಿಯೆ” ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನಾರ ತಕ್ಕಕ್ ಸುಮಂಡ ನಾವು ಬುದ್ಧಾ ಪೋಚಿ! “ಸ....ರ್... ನಾನ್...! ನಾನಲ್ಲ...! ನಾಕೊಂದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ...” ಬಲಾಂಬನೆ ಅವ ಕಿರಿಚಿಯಂಡ್ ಕೂತ್‌ಟ್ಟಿತ್. ಅಕ್ಕ ಒಮ್ಮಕೇ ಭರತ್ ಎಚ್ಚರ ಎಡ್‌ತಂಡ್ ಮಿಂಞಾಕ್ ಬಾತ್ -

“ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್, ಇದೆಂಥ ಮಾಡಿಯಂಡುಳ್ಳಿರ? ಇವ ಕೊಲೆ ಮಾಡ್‌ನಾಂಗ್ ಎನ್ನೇಂಗಿ ವಿಟನೆಸ್ ಉಂಡಾ...?” ಗುಡ್‌ಗಾಚೆಂವೊ.

“ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಟಾನಯಿಂಗಳೇ ಇಪ್ಪಕ, ಬೋರೆ ವಿಟನೆಸ್ ಎನ್ನಾಂಗ್ ಮಿಸ್ಸರ್....?”

“ಇಲ್ಲೆ, ನಾನ್ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿತಿಲ್ಲೆ... ದಾರೋ ನಿಂಗಕ್ ಪೊಟ್ಪ್ ಸುದ್ದಿ ತಂದಿತ್...! ನನ್ನ ನಂಬಿ... ನಾನನ್ನತವಲ್ಲ...” ಅವಡ ಕಣ್ಣಂಜ ಒರೇ ಪೋಲೆ ನೀರ್ ಪರ್ಂಜತ್! ಡಾ! ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಸುಧಾರಿಚಿಟ್ಟಿಂಡ್ ಮಿಂಞಾಕ್ ಬಾತ್.

“ಎಂತ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಇದೇ...? ನಿಂಗಡ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಕಾರ ದಾರೋ ಎಣ್ಣೆರ್‌ತೇಂದ್ ಒಮ್ಮಕೇ ಇನ್ನನೆ ಮಾಡುವದ್ ಸೆರಿಯಾ? ಒರ್ ಪಾಪತವಳ ಅರೆಸ್ತ್ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕಾ ನಿಂಗಡ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ರದೇ? ದಿಸ್ ಈಸ್ ಟೂ ಮಚ್...! ದಾರೋ ಎಣ್ಣೆರ್‌ತ್... ನಿಂಗ ಬಂದ್‌ಟಿರ...! ಭಾರೀ ಚಾಯುಂಡ್...”

“ಆರೋಪಿ, ಅಪರಾಧಿಯಳ ಕಂಡ್ ಪುಡಿಪ ಹಕ್ಕು ನಂಗಡದ್, ನಂಗಡ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ರದ್...! ನಿಂಗಡದಲ್ಲ... ನಿಂಗಡದನ್ನುಂಡೇಂಗಿಯೂ ಮುರಿಪದ್, ತರಿಪದ್, ಕುತ್ತುವದ್ ಇಚ್ಚಿಕೇ...! ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಂಡಲ್ಲ...” ಕಡ್‌ಪತ್ ಪರೆವದು, ಚಂಗಪ್ಪ ಮಿಂಞಕ್ ಬಾತ್.

“ಇವ ಕೊಲೆ ಮಾಡ್‌ನಾನ ನಾನೇ ಕಂಡಿಯೆ. ವಾಣಿನ ಕಾಂಬಕ್‌ಂದ್ ನಾನ್ ಪೋನಲ್ಲಿ ಇವ ಮನೆರೊಳ್‌ಂಜಿ ಗಾಬರಿಲೂ, ಬೊತ್ತಿತ್ತೂ, ಬೆವುರಿಯಂಡೂ ಓಡಿ ಬಾತ್. ಕಾರಣ ನಿಂಗಕೇ ಎಣ್ಣೆಯೆ ಅಲ್ಲ ಸರ್? ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಆನದೇ ಕಾರಣ...! ನಾನ್ ಒಳ್‌ಕ್ ಪೋಯಿತ್ ನೋಟಣೆಕೆ ವಾಣಿ ಚೋರೆರ ಮಧ್ಯತ್ ಹೆಣ ಆಯಿತ್ ಬುದ್ಧಿ ತಿಂಜತ್! ಪುನಾ ನಾನ್ ವಾಪಾಸ್ ಬಂದಿತ್ ನೋಟುವದು, ಸುಮ ಜಾಗ ಮಾಲಿ ಮಾಡಿರ್‌ತಿಂಜತ್...”

“ಮಿಸ್ತರ್... ಇಲ್ಲತ ಕಥೆ ಕೆಟ್ಟತಿ...! ಕಾನೂನ್ ನಿಂಗಕೇ ಅಲ್ಲ ಗೊತ್ತುಳ್ಳೊ...” ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಬುಟ್‌ಲೆ.

“ಇದ್ ನಲ್ಲ ಕಥೆಯಾಚೆಲ್ಲ...? ಕಣ್ಣಕ್ ಕಂಡಾನೋ ಎಣ್ಣೆವದ್ ತಪ್ಪು...?” ಚಂಗಪ್ಪ ತಿರಿತ್ ಕೇಪದು, ಬದ್‌ಲೆಣ್ಣವಕ್ ದಾರ್‌ಕೂ ಕಯಿಂಜಿಲೆ.

ತಾಂಡ ಕೈಲಿಂಜ ಕೋಳತ್‌ನ ನೋಟಿಯಂಡ ಸುಮ ಪುಚ್ಚಿಯಾಚಿ.

ಭರತ್ ರೋಷತ್ ಕೈ ಓಗಿ ಪರ್‌ಂದತ್... “ಒರ್ ಪಾಪತ ಮೂಡಿರ ಮೀದ ಅನಾವಶ್ಯ ಕೊಲೆ ಆರೋಪ ಮಾಡಿಯಂಡುಳ್ಳಿರ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್...! ಇದ್‌ಂಗ್ ನಿಂಗ ಜವಾಬ್ ಪರೆಯಂಡಿಚಾಪ....”

“ಅದ್‌ನ ಕೋರ್ಟ್‌ಲ್ ಬಂದಿತ್ ವಾದ ಮಾಡಿ... ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ...” ಬಾಕಿ ತಕ್ಕಕ್ ಅವಕಾಶ ಕೊಡ್‌ಕತನ್ನಕೆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್ ನೇರೆ ಪೋಯಿತ್ ಜೀಪ್ ಪತ್ತಾಚಿ! ಎಲ್ಲಾರ್‌ನೋ ಕನಿಕರತ್ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಮೊರ್‌ಟಂಡೇ ಸುಮನೂ ಜೀಪ್ ಪತ್ತಂಡಿಚಾಚಿ...

ಧೂಳೊಪ್ಪಿಯಂಡ್ ಬುರ್ಲೆ...ಂದ್ ಸದ್ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಪೋನ ಜೀಪ್‌ರತ್ತಟಿಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಂದ್ ನೋಟ್‌ಚಿ... ಪ್ರತಿಮೆರನೆಕೆ! ಇಡೀ ಆಸ್ಪತ್ರೆಲಿಂಜ ಜನ ದುಂಬಿತಿಂಜತ್.

ಅಕ್ಕಣೆಕ್ ವಾರ್ಡ್‌ರೊಳ್‌ಲ್ ಬಲ್‌ಂಜನೆ ಕೂತ್‌ಟ್ಟಿ ಸದ್ ಕೇಟತ್! ಎಲ್ಲರೂ ಲಲಿತ ಬುದ್ಧಂಡತ್ತಟಿ ಪಾಂಜತ್....!! ಕಾಟ್‌ಂಜ ಕೇದಕ್ ಲಲಿತ ಕವುಂಜಿ ಬುದ್ಧಿತಿಂಜತ್! ಅಯಿಂಡ ಕಡೆ ಬಾಯಿಂಜ ಪರ್‌ಂಜ ಚೋರೆ ನೆಲತ್‌ನ

ನೆನ್ ತಿಯಂಡಿಂಜತ್. ಗಾಬರಿಯಾನ ಭರತ್, ಅಯಿನ ಮಲಾರ ತಿರ್ಕಚಿ! ಕಣ್ಣ್ ಅರೆ ತೊರ್ಂದಿತಿಂಜತ್. ತೊಂಡೆಲ್ ಗರ ಗರ ಸದ್ದ...! ಡಾ! ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಪಲ್ಸ್ ನೋಟಚಿ. ಕ್ಷೀಣ ಆಯಂಡ್ ಬಂದಂಡಿಂಜತ್! ಕಾಲ್ ದಂಡ್ ಕೋಟಿ ಪತ್ತಿಯಂಡಿಂಜತ್.

“ವೆರಿ ಸಾರಿ...” ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಮಂಡೆ ಆಡ್ಚಿರುವದು, ಭರತ್ ತೊಂಡೆಂಜ ಚೆರ್ಂಜನೆ ಕೂತ್ ಪೊರ್ಟತ್... “ಮೈ ಗಾಡ್...”

ಉಡ್ತ್ ತಿಂಜ ಪೊಡಿಯತ್ ಕೊಡಿ ಭಾಗತ್ನೆಲ್ಲ ಪರ್ಂಜ ಚೋರೆ ನೆನ್ ತಿತಿಂಜತ್! ಒರೇ ಗಳಿಗಲ್ ಲಲಿತಂಡ ತಡಿರ ಸುತ್ತ ಜನ ಜಾತ್ರೆಯೇ ದುಂಬಿ ಪೋಚಿ! ಡಾ! ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಅನ್ನನೇ ನಿಂದಂಡತೇಂಗಿ, ಭರತ್ ಕಣ್ಣ್ಂಜ ಒರೇ ಪೋಲೆ ನೀರ್ ಪರ್ಂಜತ್! ಆ ಕಣ್ಣೀರ್ ಲಲಿತಂಗಾಯಿತೋ, ಅಲ್ಲ ಸುಮ್ನಿಗಾಯಿತೋ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ.

“ಡ್ಯಾಡೀ...” ಕಷ್ಟತ್ ಅಪ್ಪಂಡತ್ತಟಿ ನೋಟಚಿ, ಭರತ್! ಡಾ! ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಪೊರ್ಮೆ ಪರಿಷ್ಕ ತಯಾರಾಯಿತಿಂಜ ನೀರನ ಕನ್ನಡಿ ಎಡ್ತಿತ್ ತೇಟಿ ಎಡ್ತಿತ್!

“ಸುಮ ಇಂಇನ ಸ್ವೇಷನ್ ಕೇ ಎತ್ತಿತಿಪ್ಪಕಿಲ್ಲೆಪ್ಪಾ...! ಪೋ ಕೂಟಿಯ ಬಾ...” ಪೊನ್ನಪ್ಪಂಡ ತೊಂಡೆಂಜ ಸ್ವರ ಉತ್ತಚಿ... ಮೊರೆ ದುಂಬಿಯಂಡ್...!

ಭರತ್ ಪೊರ್ಮೆ ಬಂದಿತ್ ತಾಂಡ ಕಾರ್ ಪತ್ತಚಿ.

*

*

*

ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್ ಪಿಂಞ ಚಿಂಗಳ್ಪ ಆ ಬರಿ ಈ ಬರಿ ಅಳಾತಂಡ್ ವಾಣಿರ ಕೊಲೆರ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿಯಂಡಿಂಜತ್.

“ಎಕ್ಸ್ ಕ್ಯೂಸ್ ಮಿ...” ಒಳಾಕ್ ಬಂದ ಭರತ್ ರತ್ತಟಿಯೇ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್ ಕುಯ್ಯ ನೋಟಚಿ. ಅವಂಡ ಮಂಡೆ ಕೆದ್ರಿತಿಂಜತ್, ಕಣ್ಣ್ ಚೋಂದ್ ಪೋಯಿಂಜತ್. ಅವಂಡ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಟಿತ್ ಎದಿಕೆಲಿಂಜ ಚೇರ್ ರತ್ತಟಿ ಕೈ ಕಾಟಚಿ. ಭರತ್ ಅಳಾತದು, ಚಿಂಗಳ್ಪ ಅಲ್ಲಿಂಜ ಎದ್ದ ನಿಂದತ್. ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಕ್ ಎಣ್ಣಿತ್ ಅಲ್ಲಿಂಜ ಪೊರ ಬುದ್ಧತ್.

“ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್.... ಸುಮನ ಅರೆಸ್ಪ್ ಮಾಡ್ನಾಂಡ ಹಿನ್ನಲೆಲ್, ಬ್ಲಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಪಿಂಞ ಹಾರ್ಟ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಇಂಜ ಅವಡ ಅವೊ ಇಕ್ಕೆನ್ನೇ ಪ್ರಾಣ ಬುಟ್ಟ್ ರಾತ್...! ಈ ವಿಷಯವೇ ಅಯಿಂಡ ಮನಸ್ ಕ್ ಬಲ್ಯ ಶಾಕ್ ಆಯಿರ್ತ್! ಅಡ್ಡಿಟ್ ಆಯಿತ್ ಒರೇ ವಾರ ಆಯಿಂಜಿಯೆ...”

“ಮೈ ಗಾಡ್! ಐ ಯಾಮ್ ವೆರಿ ಸಾರಿ ಮಿಸ್ಟರ್...”

“ಆಂಗೋಸ್ಟರ ಆಕೀರಿ ಕ್ರಿಯೆಕ್ ಸುಮ ಬರೊಂಡು....! ಅಯಿಂಗಕ್ ಬೋಲೆ ಮಕ್ಕ ಇಲ್ಲೆ! ಎಲ್ಲಾ ಸುಮನೇ...”

“ಮಿಸ್ಟರ್ ನಿಂಗಡ ಪೆದ...?” ಎತ್ತಟಿಯೋ ನೋಟಿಯಂಡಿಂಜ ಭರತ್ ನ ಕೇಟತ್, ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್.

“ಭರತ್...”

ಮೋಹನ್ ಆ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕೇಟ ಗೇನ. ಮೆದ್‌ಘ್ ಚುರ್‌ಕ್‌ಲ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ‘ಫಳಕ್’ಂದ್ ಮೆದ್‌ಘ್‌ಕ್ ಲೈಟ್ ಬೊಳಿ ಕತ್ತನನ್ನೆಕಾಚಿ.

ಪಂಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಲ್ ತಾಂಡ ಕ್ಲಾಸ್‌ಲೇ ಓದಿಯಂಡಿಂಜ ಭರತ್ ಇವನೇ ಆಯಿತಿಕ್ಕುವಾ? ಪುನಾ ಸೂಕ್ಟ್ ನೋಟ್‌ಚಿ.

“ನಾಡ ಪೆದ ಮೋಹನ್! ಪುದಿಯದಾಯಿತ್ ಇಲ್ಲಿಕ್ ಬಂದಿಯೆ. ಪದ್‌ನಂಜಿ ಕಾಲಕ್ ಬಯ್ಯ ಮಡಿಕೇರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಲಿಂಜ! ಪ್ರತಿ ಸ್ಪೋರ್ಟ್‌ಲೂ ನಾನೇ ಫಸ್ಟ್...! ಅಕ್ಕ ನಂಗಡ ಕ್ಲಾಸ್‌ಲ್ ಒರ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಇಂಜತ್...! ಭಾರೀ ಚಾಯಿಲ್ ಪಾಡಿಯಂಡಿಂಜತ್...! ಅವನೂ ಭರತ್‌ನೇ...!”

ಮೋಹನ್ ಅಂದಾಚ್‌ರನೆಕೇ ಭರತ್‌ರ ಕಣ್ಣೆಲೂ ಬೊಳಿ ಮಿನ್ನೆಚಿ. ಭರತೂ ಮೋಹನ್‌ನೇ ನೋಟ್‌ಚಿ...!

“ಅಂದಕ... ನೀ...ನ್ ಅದೇ ಮೋಹನ್... ನಾಡ ಬಾಲ್ಯ ಸಿನೇತ...!”

“ಪಾಟ್‌ಕಾರ ಭರತ್...?!”

ದಂಡಾಳೂ ಪಂಡೇತ್‌ರ ಗೇನತ್ ಕುಸೀಲ್ ತೆಳಿಚೆಂಡ್ ಪುನಃ ಕೈ ಕುಲ್‌ಕ್‌ಚಿ.

“ಎನ್ನಪ್ಪ ಮೋಹನ್, ಭಾರೀ ಚೇಂಚ್ ಆಯಿ ಪೋಯಿತುಳ್ಳಿಯ...?”

“ನೀನ್ ಮಾತ್ರ ಎನ್ನ ಕಮ್ಮಿ? ಭರತಾ, ಬೋಲೆ ದಾರೇಂಗಿಯಾಂದ್ ಡೊಟಾಚಿ! ನೀಡ ಮೂಕಾರ ಸೈಡ್‌ಲುಳ್ಳ ಮರುವೇ ನಿನ್ನ ಕಂಡ್‌ಪುಡಿಪಕ್ ನಾಕ್ ಕಾಟ್ವೆನ ಸಾಕ್ಸಿ...!”

“ಪೋಲೀಸ್ ಮಂಡೆ ಓಡ್‌ಚಿಟ್ವತುಳ್ಳಿಯಲ್ಲ... ಪರೋಲೆ...”

ಅಕ್ಟೆಕ್ ಕೈಕ್ ಕೋಳ ಇಟ್ಟಿತೇ ಪೋಲೀಸ್‌ಕಾರ ಸುಮನ ಕೂಟಿಯ ಬಾತ್. ಅದ್‌ನ ಕಂಡ ಭರತ್‌ರ ಬೊಳಿಲ್ ಎಲ್‌ಂಗಿಯಂಡಿಂಜ ಮೂಡ್ ಮಂಗಿ ಪೋಚಿ. ಅದ್‌ನರಾಂಜ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್ ಕಣ್ಣೆಲೇ ಪೋಲೀಸ್‌ಕ್ ಆರ್ಡರ್

ಮಾಡುವದು, ಕ್ಷಣತಾಲೇ ಅವಡ ಕೈಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಟ್ಟೊಚಿ. ಭರತ್‌ನ ಕೆ ಅವ ಮೂಡ್ ಪೊತ್ತಿಯಂಡ್ ಮೊರೊಟತ್.

“ನಿನ್ನ ಕೂಟಿಯ ಪೋಪಕ್ ಬಂದಿತಮ್ಮಾ...”

ಅಯಿಂಡ ತಕ್ಕಾಕ್ ಕಣ್ಣ್ ತೇಟಿಯಂಡತ್. ಮಂಡೆ ಕುಂಬೊಟ್ಟಿಂ ನಿಂದಂಡಿಂಜವಂಡ ಮೂಡ್‌ಲ್ ಕಪಟ ಇಲ್ಲತ ತೆಳಾಮೆ ಎದ್ದ್ ಕಂಡಂಡಿಂಜತ

“ಭರತ್... ಬಯ್ಯ ಪುನಃ...” ಪೊರೊಡುವಾಂಗ್ ಪಿಂಞ ಕಾನೂನಾರ ಗೇ ಕೊಡೊತತ್, ಮೋಹನ್.

ಕಾರೊಳೊತದು ಸುಮಂಗೆನ್ನೋ ಸಂಶಯ. ಭರತ್ ಸಹ ನನ್ನ ಕೊಲೆಗಾರ್ತಿಂದ್ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿರೊತಿಕ್ಕುವಾಂದ್...! ಅವನೂ ಮೌನತೇ ಇಂಜತ್. ಅವಕ್ ಸಹಿಸುವ ಕಯ್ಯತ ಸ್ಥಿತಿ...!

ಇಂಜಿಂಜನೆಕೇ ಸುಮ ಮೊರಡುವದು, ಅವಂಗ್ ಸಹಿಸುವ ಕಯಿಂಜಿಲೆ. ಅವಳ ತಾಂಡ ನಿಪ್ಪುಕ್ ತಾಕಿಯಂಡತಂವೊ.

“ಮೊರೊಡತೆ ಸುಮಾ... ಧೈರ್ಯತಿರ್...”

ವಿಷಯ ಎನ್ನನೆ ಅರಿಚಿಡಡೊಂದ್ ಒದ್ದಾಡೊಚಿ, ಭರತ್. ಇಕ್ಕಲೇ ದುಃಖತ್ ನುಜ್ಜ್ ಗುಜ್ಜಾಯಿ ಪೋನವಕ್... ಈ ವಿಷಯ ಅರೊಂಜಕ...? ಭರತ್ ಬೊತ್ತೊಚಿ.

“ಅಮ್ಮ ಎನ್ನನೆ ಉಂಡೋ ಭರತ್...?” ಆತುರತ್ ಕೇಟತವ!

ಭರತ್ ಸದ್ದ್ ಮಾಡೊಲೆ! ಪುನಃ ಸುಮನೇ, “ಪಾಪ, ಆ ಹೃದಯ ಎನ್ನನೆ ಸಹಿಸೊತಿಕ್ಕು, ಎಚ್ಚಕ್ ನೊಂದಿತಿಕ್ಕು?”

ಅದೊಂಗೂ ಅವಂಡ ಮೌನವೇ ಉತ್ತರ!

“ನಿಂಗಕೂ ನಾಡ ಮೀದ ಸಂಶಯ! ನಾಡಮ್ಮಂಡಾಣೆಕೂ ನಾನ್ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿತಿಲ್ಲೆ. ನನ್ನ ನಂಬಿ ಭರತ್...” ಅವಡ ಕಣ್ಣ್‌ಲ್ ಪುನಃ ನೀರೊಕ್ಕುವದು ಅವಂಗ್ ದುಃಖ ಆಚಿ. “ನಾನ್ ನಿನ್ನ ಪೂರ್ಣ ನಂಬುವಿ ಸುಮ...! ಆಚೇಂಗಿ...”

ಅವ ಮಂಡೆ ನೇತಿತ್ ಅವನೇ ನೋಟೊಚಿ. ಮೊರೆನ ತಡೊತಂಡ್, “ಪೂರ್ತಿ ಎಣ್ಣೆರಿ, ಎನ್ನೊಂಗ್ ನಿಪ್ಪೊಚಿಟ್ಟೊಟಿರ...?”

“ನೀನೇ ಬಪ್ಪಿಯಲ್ಲ... ಅಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆ ತಪ್ಪಿ...” ಭಾರವಾನ ಸ್ವರತ್ ಎಣ್ಣೆ ನ ಭರತ್‌ರ ಮೂಡ್ ಕರ್ತ ಪೋಯಿತಿಂಜತ್.

ಕಾರ್ ನೇರೆ ಬಂದಿತ್ ಆಸ್ತತ್ರೇರ ಎದಿಕೆ ನಿಂದತ್. ಆಸ್ತತ್ರೇರ ಜಾಗತ್ ಅಕ್ಕಲೇ ಜನ ಜಾತ್ರೆ ದುಂಬಿರತಿಂಜತ್. ಸುಮಂಗ್ ಒರ್ ತರಾ ಅವಮಾನ ಆಚಿ...! ಇಯಂಗೆಲ್ಲಾ ನನ್ನೇ ನೋಟುವಕ್ ನಿಂದಿಯೇಂದ್ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್, ಮಂಡೆ ತಾತ್‌ಚವ...! ಭರತ್‌ರತ್ತಟಿ ನೋಟುವದು, ಇಳಿವಕೆಣ್ಣ್ ಚಿ! ಕಾರ್‌ಳ್‌ಂಜವಕ್ ಬೋರೆ ಗೇನ ಬುಟ್ಟಿತ್, ಅವ್ವನ ನೋಟುವ ಆತುರ ಪುಟ್ಪಚಿ. ಜನಳೆಲ್ಲ ನೂಕಿಯಂಡ್ ವಾರ್ಡ್‌ರತ್ತಟಿ ಓಡ್‌ಚಿ. ಒರ್ ಬರಿಲ್ ಡಾ! ಪೊನ್ನಪ್ಪ, ಆಯಾ, ನರ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ನಿಂದಿತಿಂಜತ್.

“ಬಂದಿಯಾ ಸುಮ...?” ಡಾ! ಪೊನ್ನಪ್ಪಂಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಟ್‌ಲೆವಕ್. ಕಾಟ್‌ರತ್ತಟಿ ನೋಟ್‌ಚಿ. ಬೊಳ್‌ಪು ಬಟ್ಟೆಲ್ ಮುಚ್ಚ್ಚನ ತಡಿ...! ಓಡಿ ಬಂದವ ನೀಕ್‌ಚಿ.

“ಅಮ್ಮಾ...” ಮೆಲ್ಲೆ ಕಾಕ್‌ಚವ...! ನಾನ್ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿತಿಲ್ಲೆಮ್ಮಾ... ನೀಡಾಣೆ...” ಇಕ್ಕೆನ್ನೋ ಸಂಶಯ ಬಾತವಕ್. ತಕ್ಕ್ ಪಾದಿಲೇ ನಿಪ್ಪಾಚಿಟ್ಪಾರ್‌ತ್... “ಅಮ್ಮಾ...” ಇಡೀ ಆಸ್ತತ್ರೇಲೇ ಅವಡ ಕೂತ್ ಬೊಡಿನೆಕೆ ಸದ್ದಾಚಿ...! “ಇಲ್ಲೆಮ್ಮಾ... ನೀನ್ ಚತ್ತಿತ್‌ಲ್ಲೆ...! ನಾನುಳ್ಳಮ್ಮಾ ನೀಕ್... ಅಮ್ಮಾ... ಅಮ್ಮಾ...! ಇದ್‌ಂಗ್ ನಾನೇ ಕಾರಣ...! ನಿನ್ನ ನಾನೇ ಕೊಂದ್‌ಟಿ...! ನಾನೇ... ಅಯ್ಯೋ...”

ಸುಮನ ತಡ್‌ಪದೇ ಕಷ್ಟ ಆಚಿ.

*

*

*

ಲಿಲಿತಂಡ ದಪನಕ್ರಿಯೆ ನಡ್‌ಂದತ್! ಜನ ಎಲ್ಲ ಪೋನಕಲೂ, ಸುಮ ಕಲ್ಲಾರನೆಕೆ ನಿಂದಿತಿಂಜತ್! ತಡಿ ಉರ್‌ಂಜಿ ಬೂದಿಯಾಚಿ.

“ಸುಮಾ...” ಪದತ್‌ರ ಮೊದ್‌ರ ಸ್ವರ... ತಿರಿ ನೋಟ್‌ಚವ.

“ಭರತ್...!” ಅವನೇ ನೋಟ್‌ಚಿ. ಅನಾಥಳಾನ ನಾಕ್ ಭರತ್ ಒಬ್ಬನೇ ಪಕ್ಕತುಳ್ಳಂವೊ! ದುಃಖಿತ್ ಬೆಂಜಂಡುಳ್ಳ ಹೈದಯಕ್ ಸಂಜೀವಿರನೆಕೆ ತಂಪು ಬೂಕಿಯಂಡುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ! ನಾಡ ಪಾಲಾರ ದೇವ! ಅವನ ನೋಟಿಯಂಡಿಂಜನೆಕೇ ದುಃಖ ಒಡ್‌ಂದತ್. ಅದ್‌ನರ್‌ಂಜ ಭರತ್, ಅವಳ ನಿಪ್ಪಾಕ್ ತಾಕಿಯಂಡ್ ಬೆನ್ನ ತೇಟಿತ್ ಸಮಾಧಾನ ಪಡ್‌ತ್‌ಚಿ. ಅವಂಡೆದಲ್ ಮೂಡ್ ಮುಚ್ಚಿಯಂಡ್ ಬಿಕ್ಕಿಚವ.

“ಏಳ್ ಸುಮಾ ಪೋಕನ... ಲೇಟಾಚಿ...”

“ಇಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಒಬ್ಬಳೇ...” ಏಂಗ್‌ಚವ.

“ಚೆರಿಯ ಕುಂಞಿರನೆಕೆ ತಕ್ಕ ಪರೆಯತೆ ಸುಮಾ... ಬಾ...”

“ಎಲ್ಲಿಕೇಂದ್ ಬರಡ್ ಭರತ್...” ಮೊರ್ಟಂಡ್ ಕೇಪದು, ಅವಂಡ ಕರ್ ಚುರ್... ಎಣ್ಣೆಚಿ!

“ನೀಕ್ ನಾನಿಲ್ಲಿಯಾ ಸುಮ...? ನಾಡ ಡ್ಯಾಡಿ ನೀಕ್ ಅಪ್ಪಂಡ ಸ್ಥಾನ ತಂದಿತ್...” ಅವಡ ನಿಪ್ಪಾನ ಬಳಸಿತ್ ನಿಧಾನತ್ ನಡಪ್ಪಾಚಿಟ್ಟಂಡ್ ಬಾತಂವೊ. ಅವಂಡ ಸಮಾಧಾನತಾರ ತಕ್ಕನುಂಡ್ ಚೆನ್ನ ನೆಮ್ಮದಿ ಕೊಟ್ಟಚವಕ್...

ಜಾಸ್ತಿ ತಕ್ಕ ಪರೆಯತೆ, ಭಾರತಾರ ಮೊಟ್ಟಾಟ್ಟುತ್ ಭರತಾರ ಜೊತೆಲೆ ಸುಮ...! ನೇರೆ ಸುಮಂಡ ಮನೆಕೇ ಬಾತ್! ಅಕ್ಕಣೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಾತ್ ನಿಂದಿತಿಂಜತ್ ದಂಡ್ ಪೋಲೀಸ್‌ಕಾರ! ಭರತಾರ ಮೂಡ್ ಮಂಗ್‌ಚೇಂಗಿ, ಸುಮ ಭರತಾನೇ ನೋಟಾಚಿ. ಅವಡ ಕಿರಿರ ಮೀದ ದುಃಖತಾರ ತೆಳಿ ಪಾಂಜತ್.

ಮಾನತ್ ಅವ ಅತ್ತಟಿ ನಡಂದತ್. ಜೀಪ್ ಪತ್ತಾನವಳೇ ನೋಟಿ ನಿಂದತ್ ಭರತ್! ಓಡಿ ಪಕ್ಕ ಬಂದಂವೊ, ಅವಡ ಕೈ ಪುಡ್‌ಚಂಡ್ ಭರವಸೆ ಕೊಡ್‌ತತಂವೊ “ವರೀಸ್ ಮಾಡತೆ ಸುಮ, ಜಾಮೀನ್‌ಲ್ ನಿನ್ನ ಬುಡ್‌ತುವಕ್ ಬಪ್ಪಿ...! ಇಕ್ಕ ಪೋ... ನಾನುಳ್ಳೊ ನೀಕ್...”

ನೀರಾನ ಕಣ್ಣ್ ದುಂಬ ದುಂಬ್‌ಚಿಟ್ಟಂಡ್, ಅವನೇ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಮರೆಯಾಚವ.

*

*

*

ಪಿತ್ಯಾಂದೇತಾರ ಸುಮಾರ್ ಪೇಪರ್‌ಲೆಲ್ಲ ಬಲ್ಯ ಅಕ್ಷರತಾರ ಹೆಡ್ಡಿಂಗ್‌ರಡಲ್ ವಾಣಿರ ಕೊಲೆರ ವಿಷಯ, ಸುಮಂಡ ಬಂಧನತಾರ ವಿಷಯವೇ ದುಂಬಿ ಪೋಯಿತಿಂಜತ್.

“ತಪ್ಪೇ ಮಾಡತ ನಾಕ್ ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯಾ?” ಅವ ಮೊರ್‌ಟಾರ್‌ತ್. ಕೊಲೆ ಮಾಡತ ನಾನ್ ಕೊಲೆಗಾರ್ತಿ! ದೇವಕೆನ್ನಂಗ್ ನಾಡ ಮೀದ ಅಚ್ಚಕ್ ರೋಷ್? ನಾಡಮ್ಮನೋ ನನ್ನುಂಡ್ ದೂರ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಒಂದೂ ಮಾಡುವ ಕಯ್ಯತೆ ಅವ ಮೂಡ್ ಮುಚ್ಚಿ ಮೊರ್‌ಟತ್.

*

*

*

ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್ ವಾಣಿರ ಕೊಲೆರ ವಿಷಯ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್, ಸಿಗರೇಟಾರ ಪೊಗೆ ಬುಟ್ಟಂಡ್ ಅಳಾತ್‌ತಿಂಜತ್. ಇಕ್ಯಾಕಣೆಕ್ ವಾಣಿರ ಪೋಸ್ಟ್‌ಮಾರ್ಟಂ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬರಂಡಿಂಜತ್. ಆಚೇಂಗಿ, ಇಂಞೂ ಬಂದಿತಿಂಜಿಲೆ. ಅಕ್ಕಣೆ ಪೋನ್ ರಿಂಗಾಚಿ! ಕೂಡೆನ್ನೆ ರಿಸೀವ್ ಮಾಡ್‌ಚಿ, ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್.

“ಎಸ್... ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್ ಹಿಯರ್...! ಹಾಂ! ರಿಪೋರ್ಟ್ ಅಯೆಪಿರಾ? ಓ. ಕೆ. ಥ್ಯಾಂಕ್ಯು” ಪೋನ್ ಬೆಪ್ಪಂಜಿ ಪೇದೆನ ಕಾಕ್‌ಚಿ.

“ಪೋಸ್ಟ್‌ಮಾರ್ಟಂ ರೆಡಿ ಆಯಿತ್! ಪೋಯಿತ್ ಕೇಟಂಡ್ ಬಾರಿ...! ಪೇದೆ ಅತ್ತಟಿ ಪೋನದು, ಕುರ್ಚಿಕ್ ತಾಂಗಿತ್ ಕೊಡಿ ಫ್ಯಾನ್‌ನೇ ನೋಟ್‌ಚಿ.

“ಹಲೋ”

ಎದಿಕೆಲ್ ಭರತ್! “ಹಲೋ... ಹಲೋ... ಹೌ ಆರ್ ಯೂ...? ಬಾ... ಅಳಾತ್” ಕುಸೀಲ್ ಸಿನೇತಂಗ್ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಂದತ್. ಭರತ್‌ರ ಬಾಡ್‌ನ ಮೂಡ್ ನೋಟಿತ್ ಬೇಜಾರಾಚಿ. “ಬೈಟ್ ವರೀತಿಲ್ಲಿಯಾ ಭರತ್! ಕನ್ನಡಿಲೊಮ್ಮ ಮೂಡ್ ನೋಟ್, ಒರ್ ತಿಂಗ ಕಾಹಿಲ ಬುದ್ಧಯಿಂಡನೆಕೆ ಉಳ್ಳಿಯಾ...”

ಭರತ್ ಚಪ್ಪೆ ತೆಳಿಲ್, “ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆಪ್ಪಾ! ರಿಪೋರ್ಟ್ ಎನ್ನೇಂಗಿ ಬಾತಾಂದ್ ಕೇಪಕ್ ಬಂದಿಯೆ.”

“ಇಕ್ಕ ಬಕ್ಕು! ಡೋಂಟ್ ವರಿ! ಎಲ್ಲಾ ನಲ್ಲದಾಪ...! ನೀಕ್‌ಂಜಿ ಆತುರ ನಾಕುಂಡ್” ಮೋಹನ್‌ರ ತಕ್ಕುನುಂಡ್ ಭರತ್‌ಕ್ ನೆಮ್ಮದಿ ಕಾಟ್‌ಚಿ. ಅಳಾತಲ್ಲಿಂಜ ಎದ್ದ್ ನಿಂದತ್.

“ಸುಮನ ನೋಟೊಲುವಾ ಮೋಹನ್...?”

“ಓ... ಯೆಸ್... ಪೋಯಿತ್ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಬಾ. ಆಚೇಂಗಿ ಭರತ್, ನಂಗ ಪ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಆಯಿತಿಕ್ಕು. ಕಾನೂನ್ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲಾಡ ದೃಷ್ಟಿಲೂ ಒಂದೇ...! ಸುಮ ತಪ್ಪು ಮಾಡತೆ ಪೋನಕ ದೇವ ಅವಳ ಖಂಡಿತ ಕೈ ಬುಡುಲೆ...”

“ಖಂಡಿತಾ ನೀಡ ತಕ್ಕು ನೇರಾಪ ಎಣ್ಣುವ ನಂಬಿಕೆ ನಾಡದ್...” ಭರತ್ ಇಚ್ಚೆಕೆಣ್ಣೆತ್ ಸುಮ ಇಂಜತ್ತಟಿ ನಡ್‌ಂದತ್. ಮುಟ್ಪಾಕಾಲ್ ಕುತ್ತಿ ಅಳಾತಂಡ ಸುಮ ಮಂಡೆನ ಮುಟ್ಪಾಕಾಲ್‌ಕ್ ತಾಕಿಯಂಡ್ ಅಳಾತಿತಿಂಜಾನ ಕಂಡವಂಗ್ ಎದೆರೊಳ್‌ಲ್ ವಿಚಿತ್ರ ನೊಂಬಲ.

96 / ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

“ಸುಮಾ...” ಮೆಲ್ಲೆ ಕಾಕ್‌ಚಂವೊ.

ಒಮ್ಮೆ ಕೇ ಮಂಡೆ ನೇತನವಡ ಕಣ್ಣ್‌ಲ್ ಪುದಿಯ ಬೊಳಿ ಮಿನ್ನಾನೆಕಾಚಿ. ಎದ್ದೊ ಬಾತವ. ಮಧ್ಯೆ ಅಯಿಂಗಕ್ ತಡೆ ಆಯಿತಿಂಜ ಇರ್‌ಂಬುರ ರಾಡ್...! ಅದಾನ ಗಟ್ಟಿಲ್ ಪುಡ್‌ಚಂಡ ಸುಮಂಡ ಕಣ್ಣ್‌ಲ್ ನೀರಡಂಗ್‌ಚಿ.

ಆ ಕೈನ ತಾಂಡ ದಂಡ್ ಕೈಲೂ ಪುಡ್‌ಚಂಡ ಭರತ್, “ಎಲ್ಲಾಂಗೂ ಪರಮಾತ್ಮ ಉಂಡ್ ಸುಮಾ... ದುಃಖ್‌ಚಿಡತೆ...”

“ನಿಂಗಳೂ ನಾಡ ಪಾಲ್‌ಕ್ ಇಲ್ಲತೇ ಪೋಯಿತಿಂಜಕ... ಇಕ್ಕಾಕಣೆಕ್ ನಾಡ ಸ್ಥಿತಿ ಎನ್ನಾಪಯಿಂಜತೋ ಎನ್ನೋ...! ದೇವಕೂ ಬೋಂಡತಾನ ನನ್ನಂತವಳ ನಿಂಗೆನ್ನೆ ಕುಸಿಯಾಯಿರತೋ...”

“ಪ್ಲೀಸ್... ಸುಮ, ಆ ತಕ್ಕಾ ಪರೆಯತೆ, ನೀನೆಂದೂ ನಾಡವಳೇ...”

“ನಿಂಗಡ ಈ ಪ್ರೀತಿನುಂಡೇ ನಾನಿಕ್ಕ ಜೀಂವ ಪುಡ್‌ಚಂಡುಳ್ಳೋ...”

“ಎಣ್ಣೆನೆಕೆ, ನೀಡಮ್ಮಂಡ ಮಾದ ಕಾರ್ಬಾರ್...?”

ಸುಮಂಗ್ ಪಿಂಚೊಮ್ಮ ದುಃಖ ಉಕ್ಕಿಚಿ... “ಬೋಂಡ... ನಾಡಮ್ಮಂಡ ಮಾದ... ಅಯ್ಯೋ...! ಬೋಂಡ ಭರತ್...! ಒರ್ ಶಾಂತಿ ಪೂಜೆ ಮದಿ...” ರಾಡ್‌ಕ್ ಮಂಡೆ ತಾತಿಯಂಡ್ ಮೊರ್‌ಟತವ.

ಭರತ್ ಊಜಳೆ ಬುಟ್ಟಿತ್. “ಸಮಾಧಾನ ಎಡ್‌ತ ಸುಮ..., ನೀಡಾಸೆರನೆಕೇ ಆಡ್... ನಾನ್ ನಾಳೆ ಬಪ್ಪಿ...” ಅವಂಡ ಕೈನ ತಾಂಡ ಕಣ್ಣ್‌ಕ್ ಒತ್ತಿಯಂಡತವ...

ವಾಣಿರ ಪೋಸ್ಟ್‌ಮಾರ್ಟಿಂ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಲ್ ದಾರೋ ಆಣಾಳ್‌ರ ಕೈವಾಡ ಉಂಡೋ ಎಣ್ಣೆವದ್ ಅರ್‌ಂಜಿ ಬಾತ್. ಕೊಲೆಯಾನ ಜಾಗತ್ ಆಣಾಳ್‌ರ ಶೂ ಗುರ್‌ತ್, ನಡ್‌ಂದ್ ಪೋನದ್ ಕಂಡ್ ಬಾತ್. ಅಂದಕ... ಈ ಕೊಲೆನ ಸುಮ ಮಾಡಿತಿಲ್ಲಿಯಾ... ಚೋರೆಯಾನ ಕೈಯೊಂದ್ ವಾಣಿರ ಮನೆಲ್ ಸೋಫಾತ್ ಗುರ್ತ್ ಮಾಡ್‌ನದ್ ಸಹ ಆಣಾಳ್‌ರದೇ! ಇನ್ನನೇ ಅವಡ ತಡಿಲೂ ಅಚ್ಚಿ ಕೇ...! ಎಲ್ಲಾ ಒರೇ ವ್ಯಕ್ತಿರದೇ ಆಯಿತಿಂಜತ್.

ಒಮ್ಮೆ ಕೇ ಮೋಹನ್ ಪೋನ್ ರಿಂಗ್ ಮಾಡ್‌ಚಿ. “ಹಲೋ... ದಾರ್... ಭರತಾ? ಒಮ್ಮೆ ಬಂದಿತ್ ಪೋಪ ಕಯ್ಯುವಾ, ಅರ್ಜೆಂಟ್...?” ಬೆರಿಯ ಅನ್ನನೇ ಪೋನ್‌ನ ಬೆಪ್ಪಂಜಿ ಅಳಾತತ್.

ಅರೆಗಂಟೆಲೇ ಭರತ್ ಆತುರಾತುರತ್ ಬಂಧೆತ್ತಾಚಿ. ಬಂದವನೇ ಎದಿಕೆ ಚೇರಲ್ ಅಳತಂಡತ್. ಅವಂಡ ಕಣ್ಣಲ್ ಆತುರ ಎದ್ದಾ ಕಾಂಬಯಿಂಜತ್.

“ಎಂಥ ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲ...?”

“ಆಂ! ಒರ್ ಗುಡ್ ನ್ಯೂಸ್ ಮಾರಾಯಾ...! ಸುಮ ಕೊಲೆಗಾರ್ತಿ ಅಲ್ಲ...!”

ಭರತ್ ಬಾಯಿಂಜ ಸ್ವರ ಪೊರ್ಟಾಲೆ. “ಮೊ... ಮೋಹನ್... ನೀಡ ತಕ್ಕ ನೇರಾ?” ಸಂಶಯತ್ ಕೇಟತ್.

“ಇನ್ನತ ವಿಷಯತ್ ದಾರೆಂಗಿ ತಮಾಸಿ ಪರೆವಾ...?”

“ಅಂದಕ...”

“ಸುಮ ತಪ್ಪಿತಸ್ತತಿ ಅಲ್ಲ...! ಅವಳ ರಿಲೀಸ್ ಮಾಡಿತ್ ಕೂಟಿಯಂಡ್ ಪೋಕಲು...”

ಒರ್ ಗಳೆಗಲೇ ಸುಮ ಪೊರ್ಮೆ ಬಾತ್. ಅವ ಬಿಕ್ಕಿಯಂಡ್ ಮೋಹನ್‌ಕ್ ಕೈ ಜೋಡ್‌ಚಿಟ್ಟತ್.

“ನಿಂಗಡ ಪಾಲ್‌ಕ್ ದೇವ ಉಂಡ್‌ಂದಾಚಿ...” ಅಯಿಂಡ ತಕ್ಕಕ್ ಅವಡ ಮನಸ್ಸ ತೆಳಂಗ್‌ಚಿ.

ಭರತ್ ಸಿನೇತಂಗ್ ಧನ್ಯವಾದ ಎಣ್ಣೆತ್, ಸುಮಂಡ ಕೂಡ ಪೊರ್ಟತ್...! ಸುಮಂಗಿಕ್ಕೆ ಮಿಂಞಾತಾರ ಬದ್‌ಕಾರ ಸಮಸೈ ಸುರುವಾಚಿ. ಭರತ್ ತಾಂಡ ಮನೆಕ್ ಪೋಕನ ಎಣ್ಣಕ ಸುಮ ಒತ್ತಂಡ್‌ಲೆ.

“ಅದ್ ಚಾಯಲ್ಲ ಭರತ್. ನಂಗಡ ಮನೆಕೇ ಪೋಪಿ...! ಅಂದಕೇ ನಾಕೂ ಸಮಾಧಾನ, ನಾಡಮ್ಮಂಡಾತ್ಮಕೂ ಶಾಂತಿ!”

ಜಾಸ್ತಿ ತಕ್ಕ ಪರೆಯತೆ, ಅವಡ ಮನೆರತ್ತಟಿಯೇ ಕಾರ್‌ನ ತಿರ್‌ಕಾಚಿ, ಭರತ್. ಮನೆ ಮಿಂಞಾಲ್ ಕಾರ್ ನಿಪ್ಪದು, ಅವನೇ ಡೋರ್ ತೊರ್‌ಂದತ್. ಸುಮ ಕ್ಷಣ ನೇರ ನಿಂದತ್. ಬೀಗ ಎಡ್‌ತಿತ್, ಒಳಕ್ ನುಗ್ಗುವದು, ಅವಡ ದುಃಖಿತ್‌ರ ಕಟ್ಟೆ ಒಡ್‌ಂದತ್. ಮನೆ ಖಾಲಿ! ಅಮ್ಮ ನಿಲ್ಲತ ಮನೆ!! ಅವ ಇಂಜಿತಿಂಜಕ ಇಕ್ಕ... ಓಡಿ ಬಂದಿತ್ ತಬ್ಬಿರುವಯಿಂಜತ್...! ಇಕ್ಕ... ಇಕ್ಕ...! ದುಃಖ, ನೊಂಬಲತನ ಎರ್‌ಕಿಯಂಡ್ ಗೋಡೆನ ನೋಟ್‌ಚಿ! ಪೂಮಾಲೆಲ್ ಚಿಂಗಾರಾನ ಲಲಿತಂಡ ಬಲ್ಯ ಪೋಟೋ! ಕಾರ್‌ಂದೊಳಿಲ್ ಎಲ್‌ಂಗಿಯಂಡಿಂಜತ್! ಸುಮಂಡ ಕಣ್ಣಂಜ ನೀರೊಕ್ಕಚಿ...

“ನಾನೇ ಈ ಪೋಟೋತ್‌ನ ಬೆಪ್ಪಾಚಿಟ್ಟಿಯೆ ಸುಮಾ...”

ಆ ತಕ್ಕ ಕೇಪ ಸ್ಥಿತಿಲಿಂಜಿಲೆವ. ಕೈ ಜೋಡ್‌ಚಿಟ್ಟಿಂಡ್ ಅವ್ವಂಡ ಪೋಟೋತ್‌ರ ಎದಿಕೆ ದುಃಖ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್... “ಅಮ್ಮಾ...”

“ಇನ್ನನೆ ಮೊರ್‌ಟತೇಂಗಿ ಅಯಿಂಡಾತ್ಮಕ್ ಶಾಂತಿ ಕ್ಕಟ್ಟುಲೆ ಸುಮ...! ನೀಡ ತೆಳಿ ದುಂಬ್‌ನ ಮೂಡ್‌ನ ದೂರತಾಚೇಂಗಿಯೂ ಕಂಡಕ, ಆ ಆತ್ಮ ಎಚ್ಚಕ್ ನೆಮ್ಮದಿ ಪಡು? ಪೋ... ಮೂಡ್ ಕತ್ತಿಯ ಬಾ...”

“ನೇರಲ್ಲ, ಭರತ್...?” ಅವ ಕುಂಞಿರನೆಕೆ ಎಣ್ಣಿಯುಂಡ್ ಒಳ್‌ಕ್ ಪೋಪದು ಅವಡ ಮೀದ ಕನಿಕರ ಉಕ್ಚಿ. ಅಂವೊ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುರ್ಚಿಲಳ್‌ತಂಡತ್. ಒಳ್‌ಕ್ ಬಂದ ಸುಮಂಗ್ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಚಿ. ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಕ್ಲೀನಾಯಿತ್, ಪಾತ್ರಕೆಲ್ಲಾ ನೀರ್ ದುಂಬ್‌ಚಿಟ್ಟಿತಿಂಜತ್. ಇದೆಲ್ಲ ಭರತ್ ಮಾಡ್‌ಚಿಟ್ಟಿಯೇಂದ್ ಗೊತ್ತಾಯಿರ್‌ತ್. ಮೂಡ್ ಕಾಲ್ ಕತ್ತಿಯುಂಡ್ ಪೊರ್‌ಮೆ ಬಾತ್, ಸುಮ.

“ಮನೆ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಲೀನಾಯಿತುಂಡಲ್ಲಾ...” ಅವನ ನೋಟಿಯುಂಡ್ ಕೇಪದು ಅಂವೊ ತೆಳಿಚತ್. “ಪೊಲಾಕ ಮೋಹನ್‌ರ ಪೋನ್ ಬಪ್ಪಕಲೇ ಡಾಟ್ ಇಂಜತ್. ಅನ್ನನಾಯಿತ್ ನಾನೇ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡ್‌ಚಿಟ್ಟಿಯೆ...”

“ನಾಕ್ ಗೊತ್ತಾಚಿ. ಅಳ್‌ತೋಳಿ, ಹಾರ್ಲಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿಯುಂಡ್ ಬಪ್ಪಿ” ಭರತ್ ಉಸರ್ ಬುಡತೆ ಅಳ್‌ತತ್.

ಒಳ್‌ಕ್ ಬಂದ ಸುಮ, ಸ್ಪಾವ್ ಕತ್ತಾಚಿಟ್ಟಿತ್ ನೀರ್ ಬೆಚ್ಚತ್. ಡಬ್ಬತಿಂಜ ಮಿಲ್ಕ್ ಪೌಡರ್, ಅವ್ವಂಗಾಯಿತ್ ಬೆಚ್ಚಿತಿಂಜ ಹಾರ್ಲಿಕ್ಸ್‌ನ ತೇಡಿ ಎಡ್‌ತತ್. ಕ್ಷಣ ನೇರ ಹಾರ್ಲಿಕ್ಸ್ ಕುಪ್ಪಿನ ಕೈಲ್ ಪುಡ್‌ಚಿ ನೋಟ್‌ಚಿ. ಊಜಳೆಯೊಂದ್ ಅವಡೆದೆಂಜ ಭಾರತ್ ಪೊರ ಬುದ್ಧತ್.

*

*

*

ವಾಣಿರ ಕೊಲೆಯಾನಲ್ಲಿಂಜ ಚಂಗಪ್ಪ ಸೆರಿಕ್ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ನ ನಡ್‌ತಾಲೆ. ಪುಚ್ಚಂಡನೆಕೆ ಕಳಿಚಂಡಿಂಜತ್. ವಾಣಿ ಇಲ್ಲತದ್ ಮಂಕ್ ಪೊದ್‌ನನೆಕೆ. ಎಸ್ಟೇಟ್‌ರ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಕಿಯಾಚಿ. ಆದಾಯವೂ ಕಮ್ಮಿಯಾಚಿ. ಕಾರ್ಮಿಕಂಗಡ, ಬಾಕಿ ಉದ್ಯೋಗಿಯಕ್ ಇದ್‌ನುಂಡ್ ಸಂಬಳ ಕ್ಕಟ್ಟುವದೇ ಕಷ್ಟ ಆಚಿ. ಆಫೀಸರತ್ತಟಿ ಚಂಗಪ್ಪ ಮೂಡೇ ಇಡುವಯಿಂಜಿಲೆ. ಒರ್ ತಿಂಗ ಎನ್ನನೆಯೋ ಸಂಬಳ ಇಲ್ಲ ತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್‌ನಯಿಂಗ, ದಂಡನೇ ತಿಂಗತೂ ಸಹ ಸಂಬಳ ಕ್ಕಟ್ಟುವ ಲಕ್ಷಣ ಕಾಂಗತಾಪದು, ಉರ್‌ಂಜಿ ಬುದ್ಧತ್. ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡ್‌ಕಾಯಿತ್ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿತ್

ನಯಿಚೆಕೋ, ಉಪವಾಸ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಪ್ಪದು, ಅವು ರೋಸಾಚಿ. ಚಂಗಪ್ಪಂಡ ಮನೆಕ್ ಎಲ್ಲಾರೂ ಮುತ್ತ್ಚಿ. ಇದಾನುಂಡ್ ಬೊತ್ತಿಪೋನವು ಒಳ್ಚಿರ್ತ್. ಇದಾಂಡ ಪರಿಣಾಮ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮುಚ್ಚಂಡಿಯಾಚಿ! ಚಂಗಪ್ಪಂಡ ಎಸ್ಟೇಟ್, ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಆಫೀಸ್ ಮೂಲೆಕೂಡಾಚಿ.

ಸುಮ ಬುಡ್‌ಗಡೆಯಾನ ವಿಷಯ ಪತ್ರಿಕೆಲ್ ಅರ್‌ಂಜಿತ್, ರೋಷ ಕಾರ್‌ಚಿ ಚಂಗಪ್ಪ! ಪುನಃ ಆಸಾಮಿರ ಮನಸ್ಸ್ ಸೇಡ್‌ರ ಮನೋಭಾವತ್ ಉರ್‌ಂಜತ್. ತಾಂಡಲ್ಲಿಂಜ ಎಲ್ಲಾರು ದೂರಾನಕಲ್ಲೂ, ತಾಂಡ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ವಿಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಅಯಿಂಡ ಮನೆಲೇ ಇಂಜಂಡ್, ಅಯಿಂಡ ನಲ್ಲದ್ - ಕೆಟ್ಟದ್ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಮನೆಲೇ ಇಂಜತ್. ಅದ್ ಅಯಿಂಗಕ್ ಚೆನ್ನಂಗೇಂಗಿ ಸಮಾಧಾನ!

“ರಾಮಾ...” ಅಡಿಗೇಕಾರನ ಬಲ್‌ಂಜನೆ ಕಾಕ್‌ಚಿ.

“ಓ...! ಕಾಕಿರಾ... ಅಣ್ಣ...?” ಟವಲಾಲ್ ಮೂಕ್ ತಾಟಿಯಂಡ್, ಗೊಣ್ಣೆನ ಏಂದಿಯಂಡ್ ಓಡಿ ಬಾತಂವೊ.

“ವಿಷ್ಟುನ ಇಕ್ಕಲೇ ಬಪ್ಪಕೆಣ್ಣಾ...”

ಅಂಜಿ ಮಿನಿಟ್‌ಲೇ ಇಟ್ಟಿತಿಂಜ ನೈಟ್ ಡ್ರೆಸ್‌ಲ್ ವಿಷ್ಟು ಓಡಿ ಎತ್ತ್ಚಿ. ಚಂಗಪ್ಪಂಡ ಮೂಡ್ ಉಗ್ರ ಆಯಿತಿಂಜತ್.

“ಅಳ್‌ತ...” ಬೊತ್ತಿಯಂಡೇ ವಿಷ್ಟು ಅಳ್‌ತಂಡತ್.

“ಸುಮ ಬುಡ್‌ಗಡೆ ಆಯಿತ್‌...! ಗೊತ್ತುಂಡಾ...?”

“ಗೊತ್ತುಂಡ್ ಸರ್, ಪೇಪರ್‌ಲ್ ನೋಟಾನ...”

“ಓರ್ ಕೊಲೆಗಾರ್ತಿಕ್ ಇಚ್ಚಕ್ ಬೆರಿಯ ಬುಡ್‌ಗಡೆ...?!”

“ವಾಣಿ ಚೆತ್ತ್ ಪೋಚಿ. ಈ ದುಃಖಿತ್‌ಲೇ ಎಸ್ಟೇಟೂ ಪಾಳಾಕಿಟಿರ...! ಇಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಜನ ಎಂಥ ಸರ್...?”

“ನಾಕ್ ಅದೊಂದೂ ನಪ್ಪ ಅಲ್ಲ...! ನಾಡ ವಾಣಿ ಚೆತ್ತದೇ ಬಲ್ಯ ನಪ್ಪ...! ಅವ ಇಲ್ಲತೆ ಎನ್ನನೆ ಬದ್‌ಕಡ್‌...?”

ವಿಷ್ಟು ಮಂಡೆ ತಾತ್‌ಚಿ. “ಸಾರಿ ಸರ್...”

ಚಂಗಪ್ಪ ರೋಷತ್ ಎದ್ದ್ ನಿಂದತ್.

“ನಾನ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಕ್ ಪೋಯಿತ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್‌ನ ಕಂಡಿತ್ ಬಪ್ಪೀ...” ದಡ್ ದಡ್ ರೂಮ್‌ಂಜ ಪೋಪದು, ವಿಷ್ಟು ನಿಂದ್ ನೋಟಾಚಿ.

ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್ ಎಂತೋ ಎಳಾದಿಯಂಡ್ ಅಳಾತಿತಿಂಜತ್.

“ನಮಸ್ಕಾರ... ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್‌ಕ್...” ಚಂಗಪ್ಪ ಒಳಾಕ್ ನುಗ್ಗಚಿ.

“ಓ... ನಮಸ್ಕಾರ... ಬಾರಿ... ಅಳಾತೋಳಿ...”

“ಅಳಾಪಚ್ಚಕ್ ಪುರಸೊತ್ತಿಲ್ಲೆ ನಾಕ್...”

ಮೋಹನ್ ಆಶ್ಚರ್ಯತ್ ಅಯಿಂಡ ಮೂಡ್‌ನೇ ನೋಟಾಚಿ. “ಅಂದಕ ಸೆರಿ... ನಿಂದಂಡೇ ತಕ್ ಪರೆರಿ...”

“ಒರ್ ಕೊಲೆಗಾರ್ತಿಕ್ ಏದೇ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡ್‌ಕತೆ, ಎನ್ನನೆ ಪೊರಾಮೆ ಬುಟ್ಟಿರ? ಜಾಮೀನ್ ದಾರ್...?” ಅಯಿಂಡ ಸ್ವರತ್ ಕಡ್‌ಪ ಇಂಜತ್.

“ಮಿಸ್ಸರ್ ಚಂಗಪ್ಪ! ಪಾಪತವಳೊಬ್ಬಳ ಅಪರಾಧೀಂದ್ ಮಾಡಿತ್, ಅನ್ಯಾಯತ್ ಕೂಟ್‌ನದ್ ನಾಡ ಬಲ್ಯ ತಪ್ಪು. ಈ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಯೆ ಸುಮ ಅಲ್ಲ! ಒರ್ ಆಣಾಳ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಲ್ ಸೆರಿಕ್ ಗೊತ್ತಾಯಿತ್. ಅವನ ಆಪಚ್ಚಕ್ ಬೆರಿಯ ಪುಡಿಪ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿಯಂಡುಂಡ್. ಪಾಪ, ಸುಮನ ಕೂಟಿತ್ ಪ್ರಯೋಜನ ಎಂಥ...?”

“ಸುಮ ಅಲ್ಲತೆ ಬೋರೆ ದಾರೂ ಕೊಲೆ ಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ...! ನಾಡ ವಾಣಿನ ಕೊಂದವಕ್...” ಆವೇಶತ್ ಕೂತ್‌ಟ್ಟತ್, ಚಂಗಪ್ಪ.

“ಎಂಥ... ಎಂಥೆಣ್ಣೆರ..., ನಿಂಗಡ ವಾಣಿಯಾ...?” ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್ ಆಶ್ಚರ್ಯತ್ ನೋಟಾಚಿ. ಚಂಗಪ್ಪ ತಾಂಡ ನಾವು ಕಡ್‌ಚಂಡತ್.

“ಎಣ್ಣೆಕ... ಎಣ್ಣೆ...ಕ... ನಾಡಾಫೀಸ್‌ಲ್ ವಾಣಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯಂಡಿಂಜತ್. ಸುಮಂಗ್ ಅವಳ ಕಂಡಕ ಆಪಯಿಂಜಿಲೆ. ಅಲ್ಲತೆ, ನಾನೇ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಟಿಯೆಲ್ಲಾ...” ತಪ್ಪು ತಪ್ಪಾಯಿತೆಣ್ಣೆ ಚವ್ವು.

“ಸುಮ ಆ ದಿಕ್ಯೆಂಜ ಓಡಿ ಬಂದ್‌ಟಾಕ್ಷಣ, ಅವಳೇ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಯೆಂದ್ ಎನ್ನನೆ ಎಣ್ಣುವಿರ?”

“ಅವಡ ಮೂಡ್‌ರ ಗಾಬರಿ... ಪೋಡಿ...”

“ನಿಂಗ ಸಿಖಡಿ ಅಲ್ಲ ಮಿಸ್ಸರ್ ಚಂಗಪ್ಪ; ಈ ವಿಷಯ ನಂಗಕ್ ಬುಡಿ...”

ದಡ್‌ಕೆಂದ್ ಎದ್ದ ಚಂಗಪ್ಪ, ರೋಷತೆ ಎದ್ದ ಪೋಯಿರ್‌ತ್. ಮೋಹನ್‌ಕೊಂದೂ ಅರ್ಥಾಯಿಲೆ. “ಸ್ಪುಪಿಡ್...”ಂದ್ ಗೊಣಂಗ್‌ಚಿ.

*

*

*

ಆರೋಪತಂಜಿ ಮುಕ್ತಿ ಕ್ಷಾನ್ತಾನಾಂಗ್ ಸುಮಂಗಿಕ್ಕ್ ಎಚ್ಚಕೋ ಸಮಾಧಾನ. ಅಕ್ಕಕ್ಕೆ ಅವ್ವಂಡ ಗೇನ ಮಾತ್ರ ಅವಡ ನೆಮ್ಮದಿನ ಪಾಳಾಕುವಯಿಂಜತ್. ಪ್ರತೀದಿನ ಭರತ್ ಬಂದಿತ್ ಕ್ಷೇಮ-ಲಾಭ ಅರ್ಂಜಿತೇ ಪೋಪಯಿಂಜತ್. ಬೇಜಾರಾಚೇಂಗಿ ಯಾಲೇಂಗಿ ಕೂಟಿಯಂಡ್ ಸುತ್ತಾಡಿಯಂಡ್ ಬಪ್ಪಯಿಂಜತ್. ಡಾ! ಪೊನ್ನಪ್ಪನೇ ಮೋಂವಂಗೆಣ್ಣು ವಯಿಂಜತ್! “ಪಾಪ ಅವಡ ಬೇಜಾರಕ್ ಪಾರ್ಕೋ, ಪಿಚ್ಚರ್ಕೋ ಕೂಟಿಯಂಡ್ ಪೋ”ಂದ್. ಬಪ್ಪ ಏಳ್ ತಿಂಗೆತ್ತನೆಕೆ ಲಗ್ನ ಯೋಗ ಸೆರಿಯಿಲ್ಲತಾನಗುಂಡ್ ತಾಪತ್ರೇ ಇಂಜತ್.

“ನೋಟಪ್ಪ ಭರತ್! ದುಡ್ಡಾಕುವದ್ ಬೋಂಡ! ನೀಕ್ ಬುದ್ಧಿ ತಕ್ಕ ಎಣ್ಣುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನಾಕಿಲ್ಲ! ನೀನೇ ಅರ್ಂಜವಿಯಾಂದ್ ಗೇನ ಮಾಡಿಯೆ...”

“ನಾಡ ಮೀದ ಅಚ್ಚಕೂ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲತಾಯಿರ್ತಾ ಡ್ಯಾಡೀ...?”
ಡಾ! ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಭರವಸೆಲ್ ಮೋಂವಂಡ ನಿಪ್ಪ ತಪ್ಪಾಚಿ.

ಒರ್ ದಿನ ಬೈಟಾಪಕ ಭರತ್ ಸುಮನ ಕಾರ್ಲ್ ಅಳ್ಪಾಚಿಟ್ಟಿಂಡ್ ಪಾರ್ಕ್ ಬಾತ್. ದಂಡಾಳೂ ಇಳ್ಂಜಿತ್ ಕುಸೀಲ್ ನಡ್ಂದ್ ಪೋಯಂಡಿಪ್ಪಕ ಒರ್ ಗಡ್ಡಕಾರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎದ್ಪಾಕ್ ಬಾತ್. ಅಂವೊ ಇವು ದಂಡಾಳ್ನೋ ನೋಟುವಯಿಂಜತ್!

ಸುಮಂಗ್ ಅವನ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕಂಡ ಗೇನ. ಕಣ್ಣೆಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚಿತೆ ನೋಟೊಚವನ. ಇಟ್ಪಾತಿಂಜ ಮೈಲಿಗೇಯಾನ ಬಟ್ಟೆ... ಕೀತಿತಿಂಜತ್! ನಶ್ಯ ಕಲರ್ ಪ್ಯಾಂಟ್! ಕೆದರಿಪೋನ ಮಂಡೆ ತಲ್ಮಿ, ಚೋಂದ್ ಪೋನ ಕಣ್ಣೆ...!

ಭರತ್ಕ್ ಅಚ್ಚಕ್ ಮಂಡೆ ಬಿಸಿ ಆಯಿಲೆ! ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪುಚ್ಚಂಡನೆಕೆ ಎಂತೋ ಪರ್ಂದಂಡ್ ಇಯನೇ ನೋಟೊಚಿ.

ಭರತ್ ಮಿಂಞಾಕ್ ನಡ್ಪದು, ಸುಮನೂ ನಡ್ಂದತ್. ದಂಡ್ ಮೊಟ್ಟ್ ಮಿಂಞಾಕ್ಟ್ಟತ್.

“ಸುಮಾ....” ಪರಿಚಯತ್ ಸ್ವರ. ಒಮ್ಮಕೇ ತಿರಿನೋಟೊಚಿ. ಅದೇ ಗಡ್ಡಕಾರ! ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೇರೆ ಇಯಂಡ ಪಕ್ಕೇ ಬಾತ್...! ಸುಮ ಅವನೇ ನೋಟೊಚಿ. ಭರತ್ಕೂ ಕುತೂಹಲ ಪುಟ್ಟೊಚಿ.

“ನಾಕ್ ನಿಂಗಳ ಗೊತ್ತಾಚಿ! ಆಚೇಂಗಿ ನಿಂಗಕ್ ನನ್ನ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ...”
ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬೇಜಾರತ್ ತಾಂಡ ಬೊಳ್ತ ಗಡ್ಡತಾನ ಮಂದೊಚಿ.

“ಇಕ್ಕ ನಿಂಗ ಎಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳಿರ ಪ್ರಸಾದ್...?” ಅವ ಕೇಟತ್.

ಪ್ರಸಾದ್ ಚಪ್ಪೆ ತೆಳಿ ತೆಳಿಚತ್. “ಇನ್ನನೆ ಕ್ಕಟ್ಟಾನಲ್ಲಿಪ್ಪಿ...! ಮುಚ್ಚಾನ ಅಂಗಡಿರ ಮಿಂಗಳಲ್... ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ... ಕ್ಕಟ್ಟಾನಲ್ಲಿ... ತಿಂದಂಡ್... ಕಾಲ ಕಯಿಚಂಡುಳ್ಳೊ...”

ಸುಮಂಡೆದೆಕ್ ಬಾಣತ್‌ರನೆಕೆ ಕುತ್ತಚಿ ಅವಂಡ ತಕ್ಕ...

“ಎನ್ನಂಗ್, ನಿಂಗಕ್ ಅಚ್ಚಕ್ ಚಾಯುಳ್ಳ ಮನೆಯುಂಡಲ್ಲ...?”

“ಮನೆಕೆನ್ನನೆ ಪೋಡ್ ಸುಮಾ, ನಿಂಗಲೇ ಎಣ್ಣೆ...! ಅಲ್ಲಿಕ್ ಪೋಚೇಂಗಿ ಜ್ಯೋತಿರ ಗೇನ...! ಆಂಗ್... ಆಂಗೇ... ಇನ್ನನೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದನೆಕೆ ಕ್ಕಟ್ಟಾನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿಯಂಡ್ ಕಾಲ ಕಯಿಚಂಡುಳ್ಳೊ...”

ಭರತ್ ಅಯಿಂಡ ತಕ್ಕ-ಬಾಕ್ ಕೇಟಂಡ್ ಮುಂಡತೇ ಅಳಾತಿತಿಂಜತ್.

“ನಾನ್ ಎನ್ನನೇಂಗಿ ಜ್ಯೋತಿನ ಕಂಡಿತ್ ತಕ್ಕ ಪರಂದಿತ್, ನಿಂಗಲೋ ಜ್ಯೋತಿನೋ ಒಂದ್ ಮಾಡುವಿ...”

“ಅಚ್ಚಕ್ ಮಾಡಿತ್ ಪುಣ್ಯ ಕೆಟ್ಟಿಯೋಳಿ ಸುಮ. ಅವಳ ನಾನ್ ಎಚ್ಚಕಾಂಡ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಚಿಟ್ಟಂಡುಳ್ಳೊ ಎಣ್ಣುವ ಸತ್ಯ ನಾಕ್ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತುಳ್ಳೊ. ಎದೆನ ತೊರಂದಿತ್ ಕಾಟುವದಾಯಿತಿಂಜಕ ಕಾಟುವಯಿಂಜ...”

“ಅದೆಲ್ಲಾ ನಾಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡ್ ಪ್ರಸಾದ್...! ಬೇಜಾರ ಮಾಡತಿ...”

“ಅನ್ನನೇ ಆಡ್ ಸುಮ...! ನಿಂಗಲ ನಾನ್ ನಂಬುವಿ! ಇಂಞ ನಾನ್ ಬರಡಾ...?” ಪ್ರಸಾದ್ ಎದ್ದ ನಿಪ್ಪಂಜಿ, ಭರತ್‌ಕ್ ಶೇಕ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡಿತ್, ಭಾರವಾನ ಮೊಟ್ಟಾನ ಈತಂಡ್ ನಡಂದತ್. ಸುಮಂಡ ಬಾಡ್‌ನ ಮೂಡ್‌ನ ನೋಟನ ಭರತ್ ತಕ್ಕ ಬದಲ್ ಮಾಡ್‌ಚಿ.

“ಅಲ್ಲಿ ನೋಟ್ ಸುಮಾ...” ಅಂವೊ ಕೈ ಕಾಟ್‌ನತ್ತಟ ನೋಟಚವ. ಒರ್ ಚಾಯಿಕರ್ತಿ ಮೂಡಿಕುಂಞಿ ಒಬ್ಬಲೇ ಕಳಚಂಡಿಂಜತ್. ಬಯತ್ ಸಾಧಾರಣ ಮೂಂದ್ ಇಕ್ಕು ಕಾಂಬ! ಇವು ದಂಡಾಳನ ನೋಟತೊಮ್ಮ ಅದ್ ತೆಳಿಚತ್! ಅಯಿಂಗ ದಂಡಾಳನೋ ಅದ್ ಅಯಸ್ಕಾಂತರ್‌ನೆಕೆ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡಿರ್‌ತ್! ಸುಮಂಡ ಬೇರ ಎಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಲ್ ಪಾರಿರ್‌ತ್. ಅದ್‌ನ ಕಾಕಿತ್ ತಕ್ಕ ಪರಿಚಿಟ್ಟತ್. ಆ ಮುದ್ದ ಮುದ್ದಾನ ತಕ್ಕ ಕೇಪದು, ಸುಮ ತನ್ನೇ ಮರಂದ್‌ರತ್. ಇದ್‌ನುಂಡ್ ಭರತ್‌ಕ್ ಸಮಾಧಾನ ಆಚಿ.

ಅದೆಚ್ಚಕೋ ನೇರ ಸುಮಂಡ ಮಡಲಳತಂಡ್ ಆ ಕುಂಞಿ ತಾಂಡ ಕೊಂಞಿತ್ಕನುಂಡ್ ಸುಮನ ಮನಾರ ತಾಂಡತ್ತಟಿ ಬಲ್ ಚಿತಿಂಜತ್.

ಅಕ್ಕಣೆಕ್ ಕುಂಞಿರ ಅಪ್ಪವ್ವ, ಅದಾನ ಕಾಂಗತೆ, ಗಾಬರಿಲ್ ತೇಡಿಯಂಡ್ ಬಾತ್.

“ಓಹ್! ದೀಪು, ಇಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳಿಯಾ? ನಂಗಳ ಬೊತ್ತ ಚಿಟ್ಟಿಯಾ ಕಳ್ಳಿ...?” ಕುಂಞಿರವ್ವೊ ಪಕ್ಕ ಬಾತ್. ಅವಳೊ ಲಕ್ಷಣತಿಂಜತ್.

“ತೇಡಿ ತೇಡಿ ಸುಸ್ತಾಯಿ ಪೋಚಿ! ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ ಲೊಟ್ಟೆ ಬುಟ್ಟಂಡಳ್ ತಂಡಿಯಾ? ನಿನ್ನ ನಿನ್ನ... ಮದಿ ಎದ್ದ ಬಾ...” ಕುಂಞಿರವ್ವೊ ಮುದ್ದಾಯಿತ್ ಜೋರಾಟ್ಟಿತ್. ಓಡಿ ಪೋನ ದೀಪು ಅವ್ವನ ತಬ್ಬಿಚಿ. ಅವ ಕುಂಞಿನೆಡ್ತಂಡ್ ಸುಮಂಡತ್ತಟಿ ನೋಟಿತ್ ತೆಳಿಚತ್.

“ನಿಂಗಡ ಕುಂಞಿ ದುಂಬಾ ಸ್ಮಾರ್ಟ್...”

“ಉಳ್ಳೊ ಒಬ್ಬ! ಭಾರೀ ಪೆಟ್ ಆಯಿ ಪೋಯಿತ್ ಇವಕ್! ಇಯಂಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿ ಕೋಪಚೆ ಮಾಡಿತ್ ಪಾಳ್ ಮಾಡಿಯೆ! ಎಣ್ಣಾನ ತಕ್ಕೊಂದೂ ಎಡ್ಪಾಲೆ, ಭಾರೀ ತುಂಟಿ...” ವಡಿಯಂಡತ್ತಟಿ ಕಳ್ಳ ಚೆಡಿಲ್ ಚಾಡಿ ಪರಂದಿತ್, ಅವನ ನೋಟಿಚವ.

ಅವು ದಂಡಾಳರ ಪ್ರೀತಿ ಕಂಡಿತ್ ಸುಮ ಮೆಲ್ಲೆ ಭರತ್ನ ನೋಟಿಚಿ.

“ನಿಂಗಡ ಕುಂಞಿ...?! ಓ ಸ್ವಾರಿ... ಪುದಿಯ ದಂಪತಿಯ ಕಾಂಬಾ! ಬಪ್ಪ ಕಾಲಕ್ ಇನ್ನತೋರ್ ದೀಪು ನಿಂಗಕ್ ಪುಟ್ಟನ ಪಿಂಞ ಗೊತ್ತಾಪ...” ದೀಪುರ ಅವ್ವಂಡ ತಕ್ಕಕ್ ಸುಮ ಚೋಂದ್ ಪೋಚಿ! ಅವಡ ಚೋಂದ ಮೂಡ್ ನೋಟುವದು, ಭರತ್ಕ್ ತೆಳಿಯುಕ್ಕಿಚಿ.

“ಆನ ಪಿಂಞ ನೋಟನ ಬುಡಿ...” ಅವೊ ಎಣ್ಣುವದು ಕುಂಞಿರವ್ವೊ ಪುನ: “ಆಯಿತೇ ಆಪ ಬುಡಿ... ಚೆನ್ನಂಗೇ ಟೈಮ್ಲಾ...”

ಸುಮ ಕಳ್ಳ ಚೆಡಿಲ್ ಭರತ್ನ ನೋಟುವದು, ಅವಂಡ ಕಿರಿಲ್ ತುಂಟತೆಳಿ ಇಂಜತ್.

“ಬಪ್ಪ, ದುಂಬಾ ನೇರಾಯಿರ್ತ್...” ಅವು ಪೊರ್ಡುವದು, ದೀಪು ಟಾಟಾ ಮಾಡ್ಚಿ...

“ಕುಂಞಿ ದುಂಬಾ ಚಾಯುಂಡ್...” ಭರತ್ರ ತಕ್ಕಕ್ ಸುಮ ಉಸರ್ ಬುಟ್ಟಾಲೆ!

*

*

*

ಅಂದೋರ್ ದಿನ ಸುಮ ಮನಸ್ಸಲ್ ಗಟ್ಟಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಪೊಲಾಕಲೇ ರೆಡಿಯಾಚಿ. ಜ್ಯೋತಿನ ಮೀಟ್ ಮಾಡಿತ್, ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿನ ಎಣ್ಣೆತ್, ಎನ್ನನೇಂಗಿ ವಡಿಯ - ಪೊಣ್ಣಾನ ಜೊತೆ ಕೂಟೊಂಡೊಂದ್ ಅವಡ ಆಸೆ! ಅನ್ನನಾಯಿತ್, ಜ್ಯೋತಿರ ತಾಮನೆರತ್ತಟಿ ಅವ ಬಸ್ಸ ಪತ್ತಾಚಿ. ದಾರ್ ದಾರ್ನೆಲ್ಲೋ ಕೇಟಿತ್, ಅವ ಅಂತೂ ಮನೆನ ಕಂಡ್ ಪುಡ್‌ಚೆತ್. ದುಂಬಾ ದೂರ ಇಂಜಿಲೆ! ರೋಡ್ ಸೈಡ್‌ಲೇ ಇಂಜಿತ್! ಸಾಧಾರಣ ಮನೆ! ಸುಮ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಮನೆನೇ ನೋಟಿಯಂಡ್ ನಿಂದಂಡಿಂಜತ್.

ಅಕ್ಕಣೆಕೆ ಬೆಂಬರಿಕಾಲೆ ಜ್ಯೋತಿ, ಒಲ್‌ಚೆ ಬಟ್ಟೆನ ಪುಂಡಿಯಂಡ್, ಎದಿಕೆ ಬೇಲಿಲ್ ಬಂದಿತ್ ಒಣಕೊಡುವಕ್ ಸುರು ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಸುಮಂಗ್ ಕುಸಿ ತಡ್‌ಪ ಕಯ್ಯತಾಚಿ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಯಿತ್ ಜ್ಯೋತಿರ ದೃಷ್ಟಿ ಸುಮಂಡತ್ತಟಿ ಪಾಂಜತ್...!! ಗೇಟ್‌ನ ಪುಡ್‌ಚೆಂಡ್ ನಿಂದಿತಿಂಜ ಸುಮನ ನೋಟೊನ ಜ್ಯೋತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯತ್ ನಿಂದಾರ್‌ತ್...!!

“ಸುಮಾ...!” ಅವಡ ಬಾಯಿಂಜ ಕೂತ್ ಪೊರೊಟತ್.

“ಅಕ್ಕು, ಎನ್ನಂಗ್, ನಂಬಿಗೇ ಆಯಂಡಿಲ್ಲಿಯಾ...? ನನ್ನ ಅನ್ನನೇ ದೌತಿರುವಿರಾ, ಅಲ್ಲಾ ಒಳ್‌ಕ್ ಕಾಕುವಿರಾ...?”

“ಇಲ್ಲೆಲ್ಲೆ... ಒಳ್‌ಕ್ ಬಾರಿ...”

“ಧ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ಜ್ಯೋತಿ...! ಎನ್ನನೆ ಉಳ್ಳಿರಾ...?”

ಜ್ಯೋತಿರ ಕಣ್ಣ್ ದುಂಬ್‌ಚಿ. ಅದ್ ಕಾಣತನೆಕೆ ಅವ ಮೂಡ್‌ನ ಬರಿಕ್ ತಿರಾಕ್‌ಚಿ. ಒಳ್‌ಕ್ ನಡ್‌ಪದು, ಸುಮನೂ ಬಯ್ಯ ಬಾತ್.

“ಅಳ್‌ತೋಳಿ...” ಸೋಫಾತಳ್‌ತಂಡತ್ ಸುಮ! ಮೂಡ್‌ರ ಬೆವುರಾನ್ ಕೈವಸ್ತ್ರತ್ ತೇಟಿಯಂಡತ್. “ನಿಂಗಡಮ್ಮಾ ಇಲ್ಲಿಯಾ...?”

“ಟೆಂಪಲ್‌ಕ್ ಪೋಯಿತ್...! ಪೂಜೆ ಇಂಜಿತ್...”

“ನಿಂಗೆನ್ನಂಗ್ ಪೋಯಿತಿಲ್ಲೆ?”

“ಪೋಪಯಿಂಜ...! ಅಕ್ಕನಕೆ ಇಂದ್‌ೇ...”

“ಓ... ಅರ್ಥಾಚಿ ಬುಡಿ! ಪೊಣ್ಣಾಳಕ್ ಇದೋರ್ ಶಾಪ ಕಾಂಬ...! ನಲ್ಲ ಟೈಮ್‌ಲೇ ಟುಸ್ಸೇ... ಆಯೋಪ...”

“ನಂಗಡ ಮನೆ ಎನ್ನನೆ ಗೊತ್ತಾಚಿ?”

“ಎನ್ನನೆಯೋ ಕೇಟ್ ಪುಡ್ ಚಿ ಬಂದೆತ್ತನ. ನಿನ್ನಿಂದ್ ಪ್ರಸಾದ್ ನ ಕಂಡ! ಎನ್ನನಿಂಜವು ಎನ್ನನೆ ಆಯಿ ಪೋಯಿತ್! ನಾಕಂತೂ ನಂಬುವಕೇ ಕಯಿಂಜಿಲೆ...! ಆಚೇಂಗಿ, ಅಯಿಗಳೇ ತಕ್ಕ ಪರಿಚಿಟ್ಟಿತ್. ನಾನೇ ಪ್ರಸಾದ್ ಎಣ್ಣುವದು, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಯಿ ಪೋಚಿ...! ನಾಕಂತೂ ನಂಬುವಕೇ ಕಷ್ಟ ಆಯಿ ಪೋಚಿ...”

ಆ ತಕ್ಕ ಕೇಟ ಜ್ಯೋತಿರ ಕಣ್ಣ್ ದುಂಬ ನೀರಡ್ ಆಚಿ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅಳಾತಂಡ್ ಮೂಡ್ ಮುಚ್ಚಿಯಂಡ್ ಮೊರ್ಟತವ!

“ಜ್ಯೋತಿ, ಇಕ್ಕ ಮೊರ್ಟಂಡಳಾತಕ ಪ್ರಯೋಜನ ಎಂಥ? ನಿಂಗ ದುಡ್ಕಿತ್ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಟಿರ. ಮುಂಡತೆ ಇಂಞೊಬ್ಬಂಡ ತಕ್ಕ ಕೇಟಿತ್ ನಿಂಗಡ ಲೈಫ್ ನೇ ಪಾಳ್ ಮಾಡಿಯಂಡಿರ. ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ ಇಕ್ಕ ನಿಂಗಕೂ ಅರ್ಥ ಆಯಿತಿಕ್ಕೊಂದ್ ನಂಬುವಿ. ನಾನ್ ಮಾಡತ ತಪ್ಪುನ ಅಂದ್ ಪರ್ಂದಿತ್ ನಾಕ್ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿರ! ಇದ್ ನುಂಡ್ ನಿಂಗಕ್ ಆನ ಲಾಭ ಎಂಥ ಜ್ಯೋತಿ...? ನಿಂಗಡ ಸಂಸಾರತನೇ ಒಡ್ತಂಡಿರ. ನಿಂಗಕ್ ನೆಮ್ಮದಿ ಕಾಟ್ಚಿ...? ಎಣ್ಣೆ ಜ್ಯೋತಿ... ಎಣ್ಣೆ...”

ಇದ್ ಆಂಗಲ್ಲಾ ಜ್ಯೋತಿರ ಮೊರೆ ಜವಾಬ್ ಆಚಿ! ಪುನಃ ಸುಮನೇ ಎಣ್ಣೆ ಚಿ- “ನಾಡ ಮೀದ ಇಲ್ಲತ ಕಥೆ ಕೆಟ್ಟಿತ್ ನಿಂಗಕ್ ಒಂದಾಂಗ್ ಒಯಿಂಬದ್ ಕೂಟಿ ಪರ್ಂದ್ ತಂದ ವಾಣಿಕ್ ಎಂಥಾ ಸ್ಥಿತಿ ಬಾತ್ ಕಂಡಿರಾ? ಅದತ್ ಲೂ ನನ್ನ ಕೊಲೆಗಾರ್ತಿಯಾಯಿತ್ ಮಾಡ್ಚಿ...! ಆ ಶಾಕ್ ತಡ್ ಪಕಯ್ತೆ ನಾಡ ದೇವತೆರನ್ನತ ಅಮ್ಮ ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರಚಿ. ದೇವಡ ಸಹಾಯತ್ ದೇವ ನಾಕ್ ಕೊಲೆ ಆರೋಪತ್ ಅಂಜಿ ಮುಕ್ತಿ ತಾತ್! ಸತ್ಯಕ್ ಎಂದೂ ಜಯ ಉಂಡೇ ಉಂಡ್ ಜ್ಯೋತಿ...! ಆಚೇಂಗಿ... ಆಚೇಂಗಿ... ಕೈಪುಡ್ ಚಿ ವಡಿಯಂಡ ಮೀದ ಸಂಶಯ ಪಟ್ಟಿ ನಿಂಗ... ಹ್ವಂ, ನಾಡ ಮೀದ ಅನುಮಾನ ಪಟ್ಟಿದ್ ಬಲ್ವದಲ್ಲ... ಬುಡಿ...”

“ಮದಿ ಸುಮ... ಮದಿ...! ನಾಕ್ ತಡ್ ತವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲೆ...! ನಾಕೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥ ಆಕಣೆ ತಡ ಆಯಿರ್ತಿಂಜತ್...! ನಾನ್ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಟ... ಬಲ್ವ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಟ...! ನಾನ್ ಪಾಪಿ...! ನನ್ನ ಮಾಘ್ ಮಾಡಿರಿ...” ಜ್ಯೋತಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಮೊರ್ಟತ್. ಅವಡ ಸ್ವರತ್ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ದುಂಬಿತಿಂಜತ್.

ಸುಮಂಗಿಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನ ಆಚಿ. “ಅನದೆಲ್ಲಾ ನಲ್ಲಾಂಗೇಂದ್ ಗೇನ ಮಾಡಿಯೋಳಿ ಜ್ಯೋತಿ! ನಾನ್ ದಾರ್ನೋ ದೂರುಲೆ. ನಿಂಗಕ್ ಒಮ್ಮೆ ಆಚೇಂಗಿಯೂ ನಿಂಗಡ ವಡಿಯನ ನೋಟೊಂಡೂಂದ್ ಆಯಿಲಿಯಾ...?”

"ಆಪಯಿಂಜತ್ ಸುಮಾ..., ಮನಸ್ ಕೊದಿಪಯಿಂಜತ್..."

"ನಿಂಗಡ ಹಠ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಬುಟ್ಟ್ವೆ... ಅಲ್ಲ?"

"ಇಲ್ಲೆಲ್ಲೆ! ಏದ್ ಮೂಡ್ ಎಡ್ತಂಡ್ ಅಯಿನ್ ನೋಟಡ್? ಪ್ರಸಾದ್ ಕಾಚೇಂಗಿಯೂ ಬಂದಿತ್ ಕಾಕಲಿಂಜತಲ್ಲ...?"

ಸುಮಂಡ ಕಿರಿಲ್ ಐಲಾಟ ತೆಳಿ ಮಿನ್ನಾಚಿ. "ಅಯಿಂಡ ಮೀದ ಬೋಂಡತ ಅನುಮಾನ ಪಟ್ಟಿತ್ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಬಂದಯಿಂಗ ನಿಂಗ! ನಿಂಗಲೇ ಆ ತಪ್ಪುನ್ ತಿದ್ದಿ ನೀಕಿಯಂಡ್ ಅಯಿಂಡ ಪಕ್ಕ ಬಪ್ಪದ್ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಇನ್ನನೆ ಎಣ್ಣುವದ್ ಸೆರಿಯಾ ಜ್ಯೋತಿ? ನಿಂಗಲೇ ಗೇನ ಮಾಡಿ...! ಪಾಪ, ಪ್ರಸಾದ್ ನಿಂಗಲ ಎಚ್ಚಕಾಂಡ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಚಿಟ್ಟಂಡ್ ಉಂಡ್‌ಂದೆಣ್ಣಾಚೇಂಗಿ... ಅಯಿಂಗ್ ಪುಚ್ಚ್ ಪುಡಿಕತದ್ ಆಶ್ಚರ್ಯ..."

"ಮದಿ ಸುಮಾ... ಮದಿ! ನಾನಿಕ್ಕ ಎಂತ ಮಾಡೊಂಡೊಂದೆಣ್ಣೆ! ಅಯಿಂಡ ಕಾಲಾಕ್ ಬುದ್ಧಿತ್ ಮಾಘ್ ಕೇಟತೇಂಗಿಯೂ ಅವು ನನ್ನ ಪುನಾ ಕೂಟಿಯವಾ? ನಂಗಲ ಒಂದ್ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ನಿಂಗಲುಂಡ್ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ ಸುಮಾ! ಪ್ಲೀಸ್..."

ಮೊರ್‌ಟಂಡ್ ಬೋಡಿಯಂಡುಳ್ಳ ಜ್ಯೋತಿರ ಮೀದ ಕನಿಕರ ಪುಟ್ಟಾಚಿ.

"ನಿಂಗಲ ಖಂಡಿತಾ ಪ್ರಸಾದ್ ದೂರ ಮಾಡುಲೆ ಜ್ಯೋತಿ. ಏಳಿ, ಮೂಡ್ ಕತ್ತಿಯಂಡ್ ಪ್ರೆತ್ ಆಯಿತ್ ಬಾರಿ. ನಂಗ ದಂಡಾಳೂ ಒಕ್ಕಚೇ ಪೋಕನ...! ಪ್ರಸಾದ್ ಪಿಂಞ ನಿಂಗ ಮಿಂಞಾತರನೆಕೇ ಪಾಲ್-ತೇನಾರನೆಕೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡೊಂಡು..., ಅದ್ ನಿಂಗಡ ಕೈಲುಂಡ್..."

ಜ್ಯೋತಿ ಒಳಾಕ್ ಪೋಯಿತ್, ಪಚ್ಚೆ ನೀರ್‌ಲ್ ಮೂಡ್ ಕತ್ತಿಯಂಡ್ ಬಾತ್...

"ಅಮ್ಮ ಬಂದ್‌ರಡ್ ಸುಮ...! ಇಂದೋರ್ ದಿನ ನಿಂಗ ಇಲ್ಲಿರೊಂಡು! ನಾಳೆ ಪೊಲಾಕ ನೇರ್ತೆ ದಂಡಾಳೂ ಪೋಕನ..."

"ಉಯ್ಯಪ್ಪ... ನೀನ್ ಬೋಂಡಿಚೇಂಗಿ ನಾಳೆ ಬಾ... ನಾಕಿಂದ್ ಪೋಯಿತೇ ಪೋಂಡು."

"ಅಂದಕ, ನಾನೂ ಬಪ್ಪಾಲೆ ಸುಮ! ನಿಂಗಲ ಕಾತಂಡುಳ್ಳವು ದಾರ್ ಮನೆಲ್? ಇಂದ್ ಒರ್ ದಿನ ನಾಕಾಯಿತ್ ಇಂಜಿರಿ... ಪ್ಲೀಸ್.." ಚೆರಿಯ ಮೂಡಿರನ್ನೆಕೆ ಹಠ ಪುಡಿಪದು, ಸುಮ ಅರೆ ಮನಸ್‌ಲೇ ಒತ್ತಂಡತ್. ಜ್ಯೋತಿಕಂತೂ ಕುಸಿ ತಡಾಪ ಕಯಿಂಜಿಲೆ. ಪಳೆಯಾನೆಲ್ಲ ಮರಂದಿತ್ ಕುಸೀಲ್ ತಕ್ಕ ಪರಂದತ್, ಜ್ಯೋತಿ.

“ನಾನ್ ನಿಂಗಕ್ ಮಾಡ್‌ನ ಅನ್ಯಾಯತ್‌ನ ಮರ್‌ಂದಿತ್ ನಾಡ ಮನೆಕ್ ಬಂದಿತುಳ್ಳಿರಲ್ಲ ಸುಮ, ನಿಂಗಡ ಮನಸ್ ಎಚ್ಚಕ್ ಬಲ್ಯದ್ ಆಯಿತುಂಡ್...! ನಿಂಗಡ ಮಿಂಞಾಲ್ ಮೂಡ್ ಕಾಟುವಕೂ ಇಣಾಣಾಯಂಡುಂಡ್ ನಾಕ್...”

“ಪಳೆಯಾನ ಪುನಾ ಪುನಾ ಕಿಕ್ಕಾವಕಾಗ ಜ್ಯೋತಿ! ಅದ್‌ನೆಲ್ಲ ಮರ್‌ಂದಿರಿ...! ಕಯಿಂಜಿ ಪೋನದೆಲ್ಲಾ ಒರ್ ಪಾಳುಸ್ವಪ್ನ...”

“ಖಂಡಿತಾ, ಇಂಞ ನಿಂಗಡ ತಕ್ಕನ ಮೀರುಲೆ ಸುಮ...”

“ಜ್ಯೋತಿ... ಇಂಞ ನಂಗಡ ಮಧ್ಯತ್ ಈ “ಬಹುವಚನ” ಸೆರಿಯಲ್ಲ...! ನಿಂಗ ಎಣ್ಣೆವಲ್ಲಿ ನೀನ್ ಆಂಡು... ಓ.ಕೆ. ನಾ?” ಜ್ಯೋತಿ ಕುಸೀಲ್ ತಳಿಚತ್. “ಓ.ಕೆ.!”

ದಂಡ್ ಜೊತೆಕಾರ್ತಿಯ ಅದ್ ಇದ್ ತಕ್ಕ ಪರ್‌ಂದಂಡಿಪ್ಪಕ, ಸುಮ ತಾಂಡ ಭರತ್‌ರ ವಿಷಯ ಮಧ್ಯ ಪರೆವದು, ಜ್ಯೋತಿ ಅವಳ ಕೀಟಲೆ ಮಾಡ್‌ಚಿ. “ಅಂತೂ ಫಾರಿನ್ ರಿಟರ್ನ್‌ನೇ ಬಲೆಕ್ ಬೂಕಿಯಂಡಿಯ... ಭಾರೀ ಕಳ್ಳಿ ನೀನ್...! ಅಂವೊನ ಬುಡ್... ನೀಡನ್ನತ ಮೂಡಿ ಕ್ಕಟ್ಟುವಕ್ ಅಂವೊ ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿತಿರೊಂಡು...” ಅವಡ ತಕ್ಕನ ಪಾದಿಲೇ ಸುಮ ತಡ್‌ತತ್. “ಇಲ್ಲೆ ಜ್ಯೋತಿ, ಪುಣ್ಯ ಮಾಡ್‌ನವ ನಾನ್...”

ಸುಮಂಡ ಸ್ವಭಾವ, ಬುದ್ಧಿ, ನೇರಾನ ಗುಣತ್‌ರ ಪರಿಚಯ ಇಂದಿಕ್ಕ ಜ್ಯೋತಿಕ್ ಗೊತ್ತಾಚಿ. ಅನಾವಶ್ಯಕ ಇನ್ನತವಡ ಮೀದ ಪಾಳಾನ ವಾಣಿರ ತಕ್ಕ ಕೇಟಂಡ್ ದುಡ್‌ಕಿಟಿನಲ್ಲಾಂಡ್ ತಾಂಡೊಳ್‌ಲೇ ಬೇಜಾರ ಪಟ್ಟಂಡತ್...! ಆಚೀಂಗಿ, ಬಾಯಿ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಪರ್‌ಂದಾಲೆ. ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಸಾದ್‌ನ ನೋಟುಚೀಂಗಿ ಮದಿ, ಬೆರಿಯೊಮ್ಮ ಬೈಟ್ ಕಯಿಂಜಿತ್ ಪೊಲಾಕ ಆಚೀಂಗಿ ಮದೀಂದ್ ಅತುರಪಟ್ಟತ್, ಜ್ಯೋತಿ.

“ಭಾರೀ ಬೇರತ್ ಮುಳ್‌ನನ್ನೆಕೆ ಕಾಂಬ...? ಮನಸ್ ಅಕ್ಕಲೇ ಪ್ರಸಾದ್‌ರತ್ತಟಿ ಪಾರಿರತಾ?” ತಮಾಸಿ ಮಾಡುವದು ಜ್ಯೋತಿ ತಳಿಚತ್.

“ಅಮ್ಮ ಬಂದಂಡುಂಡ್...” ಜ್ಯೋತಿ ಎದಿಕೆ ಬಾತ್.

“ಅಮ್ಮಾ, ನಾನ್ ಎಣ್ಣೆಯಂಡಿಂಜಲ್ಲ... ಸುಮಂದ್...! ಅವಳೇ... ಇವ, ಸುಮ... ಅಮ್ಮ... ಸುಮ ಎದ್ದ್ ಬಂದಿತ್ ಅಯಿಂಡ ಕಾಲ್ ಪೆಡ್‌ಚತ್.

“ಚಾಯಿಲುಳ್ಳಿಯವ್ವಾ..., ಮನೆಲೆಲ್ಲಾ ಚಾಯಿಲುಂಡಾ..., ನಂಗಡ ಜ್ಯೋತಿನ ನೋಟಿಯಾ...? ಎನ್ನನೆ ಆಯಿ ಪೋಯಿತ್‌ಂದ್...? ಇಕ್ಕ ಕಣ್ಣಲ್ ನೋಟುವಕ್

ಆಯಿಪೋಚಿಲ್ಲಾ...? ಚೆನ್ನಂಗೇಂಗಿ ಇವಕ್ ಬುದ್ದಿ ಬೋಂಡಾ...? ಒಟ್ಟಾರೆ ನಾಡ ಕಣ್ಣ್ ಪಾಪ ಮಾಡ್‌ನ ಕಣ್ಣ್ ಬಾ..."

"ಮುಂಡತಿರಮ್ಮ... ಪುರಾಣ ಸುರು ಮಾಡತೆ..." ಜ್ಯೋತಿ ಎಣ್ಣೆ ಚಿ.

"ಆಚಿ... ಪುರಾಣ ನಿಪ್ಪಾಚಿಟ್ಟಿ! ಸುಮ, ಇವ ಕಾಫಿಯಾಚೇಂಗಿಯೂ ಮಾಡಿ ತಾತಾ?" ಅವ್ವಂಡ ತಕ್ಕಾಕ್ ಜ್ಯೋತಿ ನೆತ್ತಿಕ್ ಪೊಜ್ಜಂಡತ್... "ಓಹೋ...! ಸಾರಿ... ವೆರಿ ಸ್ವಾರಿ ಸುಮ! ಮಂಡೆ ಬಿಸಿಲ್ ಮರಾಂದೇ ಪೋನ... ಛ! ಇಕ್ಕಲೇ ಎಡ್‌ತ ಬಪ್ಪಿ..." ಒಮ್ಮಕೇ ಅಡಿಗೇ ಮನೆಕ್ ಓಡ್‌ಚವ...

"ಬೋಂಡ ಜ್ಯೋತಿ, ಪರೋಲೆ ಬಾ..." ಸುಮ ಕಾಕುವದು, ಜ್ಯೋತಿರವ್ವೊ ರೇಗ್‌ಚಿ. "ಭಾರೀ ಚಾಯುಂಡ್ ಜ್ಯೋತೀ...! ನೀಡನ್ನತ ಮೂಡಿಮಕ್ಕ ಮನೆಲುಂಡೇಂಗಿ ಲಕ್ಷಣ ಆಚಿ...! ನಲ್ಲರಿಕೆಕಾಚೇಂಗಿಯೂ ಒರ್ ಗ್ಲಾಸ್ ಕಾಫಿಯೋ, ಜ್ಯೂಸೋ ಬಂದಯಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್‌ಪ ಕಯ್ಯಲಿಯಾ...?"

"ಪೋಡ್ ಬುಡಿ ಆಂಟಿ, ಬಯ್ಯತಿ...! ಪಾಪ ಅವಡ ವರೀಸ್ ಅವಕ್..." ಸುಮನೇ ಸಮಾಧಾನ ಪರಾಂದತ್.

ಅವಳೇ ಮಾಡಿಯಂಡ ತಪ್ಪು, ದಾರ್ಕ್ ನಷ್ಟ? ನೀನೇ ಎಣ್ಣೆವ್ವ, ಒರೇ ಮೋವ ಎಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಕೋಪಟೆ ಚಾಸ್ತಿ ಆಚಿ...! ಅದೇ ತಪ್ಪು, ಇದೆಲ್ಲಾ ನಾಡ ಕರ್ಮ...!"

"ವ್ಯಸನ ಪಡತಿ ಆಂಟಿ. ನಾನ್ ಅವಳ ಪ್ರಸಾದಾರ ಪಕ್ಕ ಕೂಟಿಯ ಪೋಪಕೇ ಬಂದಿಯೆ..."

ಅಯಿಂಗಕ್ ಕುಸಿ ತಡ್‌ಪ ಕಯ್ಯತಾಚಿ. "ನೀನ್ ಕಾಕ್‌ನಕ ಇವ ಬಪ್ಪದುರಿಡಾ ಸುಮ! ಬಲ್ಯ ಹಠಮಾರಿ ನಾಡ ಮೋವ..."

"ಬರತೆ ಎಲ್ಲಿಕ್ ಪೋಪ ಆಂಟಿ. ನಾನ್ ಅವಳ ಒಪ್ಪಾಚಿಟ್ಟಿಯೆ! ನಾಳೆ ಪೊಲಾಕಲೇ ಕೂಟಿಯ ಪೋಯಿತ್, ವಡಿಯ - ಪೊಣ್ಣ್‌ನ ಜೊತೆ ಕೂಟುವಿ ಆಂಟಿ! ನಿಂಗಕ್ ಆ ವರೀಸ್ ಬೋಂಡ..."

ಅಕ್ಕಣೆ ಜ್ಯೋತಿ ಮೂಂದ್ ಲೋಟತ್ ಕಾಫಿ ಎಡ್‌ತ ಬಂದ್ ಬೆಚ್ಚತ್.

"ನೋಟ್, ನೋಟಿಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿ, ಬೈಟೇಕ್ ಸ್ಪೀಟ್ ಅಡಿಗೇ ಮಾಡ್...! ಆ ಕಿಚ್ಚಿ ಕಿಚ್ಚಿ ಮುಟ್ಟೆ ಪೋಡೆನ ಸೆರಿ ಕೂಟ್, ನೂಪುಟ್ ಮಾಡನ! ಸುಮ ನಲ್ಲ ಸುದ್ದಿ ಎಡ್‌ತ ಬಂದಿತ್! ಗದ್ದಾಳ ಮಾಡನ...! ಇಂಞಾಚೇಂಗಿಯೂ ಚಾಡಿ ತಕ್ಕಾಕ್ ಕೆಮಿ ಕೊಡ್‌ಕತೆ ಚಾಯಿಲ್ ಬದ್‌ಕ್..." ಮೂಂದಾಳೂ ಕಾಫಿ ಕುಡ್‌ಚತ್.

ಜ್ಯೋತಿ - ಸುಮ ಕೂಡಿಯಂಡ್ ಬೈಟೇಕ್ ಅಡಿಗೆ ಸುರು ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಬೈಟ್ ಗದ್ದಾಳತರ ಊಟ! ಮೂಂದಾಳೂ ನೆಮ್ಮದಿಲ್ ಕುಸೀಲ್ ಉಂಡತ್.

ಬೆಡ್‌ರೂಮ್‌ಕ್ ಬಂದದು, ಜ್ಯೋತಿ ತಾಂಡ ಬಟ್ಟೆನೆಲ್ಲ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಸುಮ ಒಳ್‌ಲೇ ಕುಸೀಲ್ ತೆಳಿಚಂಡತ್. “ಒಮ್ಮ ಪೊಲ್‌ಂದಕ ಮದಿಯಪ್ಪಾ...” ಜ್ಯೋತಿರತ್ತಟ ಕಣ್ಣ್ ಪೊಜ್ಜಂಡೆಣ್ಣ್ ಚವ.

* * *

ಪಿತ್ತಾಂದ್ ಫಸ್ಟ್ ಬಸ್‌ಕೇ ದಂಡಾಳೂ ರೆಡಿಯಾಚಿ. ಅವ್ವಂಡ ಕಾಲ ಪುಡ್‌ಚಿತ್ ದಂಡಾಳೂ ಪೊರ್‌ಟತ್...! ಬಸ್‌ ಪತ್ತಿತ್ ಅಳತ ಜ್ಯೋತಿರ ಎದೆ ಎನ್ನಂಗೋ ಒಳಿಯೇ ಬಡ್‌ಚಂಡಿಂಜತ್.

* * *

ರಿಕ್ಷಾ ಬಂದಿತ್ ಮನೆರೆದಿಕೆ ನಿಪ್ಪದು, ಜ್ಯೋತಿಕ್ ಇಳಿವಕೇ ಮಡಿಯಾಚಿ. ಇಳಿಂಜದು ಸುಮನೇ ದುಡ್ಡ್ ಕೊಡ್‌ತತ್. ಗೇಟ್ ಓಪನ್ ಮಾಡಿತ್, ಒಳ್‌ಕ್ ಬಂದಿತ್ ನೋಟುವದು, ಇಟ್ಪಾತಿಂಜ ಬಲ್ಯ ಬೀಗ ಇಯನ ನೋಟಿಯಂಡ್ ತೆಳಿಚಂಡಿಂಜತ್ ಕೀಟಲೆಲ್...! ಜ್ಯೋತಿರ ಮೂಡ್ ಮಂಗಿ ಪೋಚಿ. ಅದ್‌ನರ್‌ಂಜ ಸುಮ, ಅವಡ ನಿಪ್ಪ್ ತಟ್ಟಿತ್ ಸಮಾಧಾನ ಪಡ್‌ತಾಚಿ.

“ಇಕ್ಕ ಸದ್ಯಕ್ ನಂಗಡ ಮನೆಕ್ ಪೋಕನ ಜ್ಯೋತಿ. ಇಂದೋ ನಾಳೆಯೋ ಪ್ರಸಾದ್ ನಂಗಡ ಕಣ್ಣ್‌ಕ್ ಬೂವ...”

“ಪ್ರಸಾದ್ ಮನೆಲ್ ಇಪ್ಪದೇ ಇಲ್ಲಿಯಾ...?” ನೊಂದ ಮನಸೋಡೆ ಕೇಟತವ.

“ಮನೆಕ್ ಬಪ್ಪ. ಎಕ್ಕೇಂಗಿ ಓರಮ್ಮ ಮಾತ್ರ...! ಇಲ್ಲಿಕ್ ಬಾತೇಂಗಿ ನೀಡದೇ ಗೇನ ಬಪ್ಪಲೊ! ಆಂಗ್ ಸೆರಿಯಾಯಿತ್ ಮನೆಕ್ ಬಂದಂಡಿಲ್ಲೆ...”

ಜ್ಯೋತಿಕ್ ದುಃಖ ಉಕ್ಕಿಚಿ. “ನಾನೆಂಥಾ ಪಾಪಿ ಸುಮ” ಮೊರ್‌ಟತವ. “ಮೊರ್‌ಡುವಾನ ಮಿಂಞ ನಿಪ್ಪಿಚಿಡ್. ಇಕ್ಕ ನಾಡ ಮನೆಕ್ ಪೋಕನ ಏಳ್... ಜ್ಯೋತಿರ ಲಗ್ಗೆಜ್‌ನ ತಾನೇ ನೇತಿಯಂಡ್ ವಾಪಾಸ್ ತಿರ್‌ಚಿ ಸುಮ. ದಂಡಾಳೂ ಬಸ್‌ಪ್ಪಾಪ್‌ಕ್ ಬರಣೆಕ್, ಕರೆಕ್ಪಾಯಿತ್ ಬಸ್ಸು ಬಾತ್. ದಂಡಾಳೂ ಪತ್ತಿ ಅಳತತ್. ಅರೆ ಗಂಟೆಲೇ ಸುಮಂಡ ಬಸ್‌ಪ್ಪಾಪ್‌ಲ್ ಬಂದ್ ಅವು ಇಳಿಂಜತ್.

ದಂಡಾಳೂ ಮೌನತ್ ನಡ್‌ಂದತ್. ಮನೆ ಎತ್ತನದು, ಸುಮ ಬೀಗ ತೊರ್‌ಂದಿತ್ ಒಳ್‌ಕ್ ನುಗ್ಗುವದು, ಜ್ಯೋತಿಯೂ ಬಾತ್. ಸುಮಂಡ ಕಣ್ಣ್

ತಾಂಡವ್ವಂಡ ಪೋಟೋತ್‌ರತ್ತಟಿ ಪಾಂಜತ್. ಕಣ್ಣೀರ್ ದುಂಬನ ಸಿನೇತ್‌ಕರ್ತಿನ ನೋಟುವದು, ಜ್ಯೋತಿಕ್ ಕನಿಕರ ಉಕ್ಕಚಿ.

“ಸುಮಾ...” ಜ್ಯೋತಿ ಕಾಕುವದು, ಸುಮ ಕಣ್ಣ್ ತೇಟಿಯಂಡ್ ತೆಳಿಚತ್.

“ಕಂಡಿಯಾ ನಾಡಮ್ಮನ...?”

“ಪ್ರಪಂಚತ್ ದಾರೂ ಶಾಶ್ವತ ಅಲ್ಲ ಸುಮಾ...! ಕಣ್ಣೀರಡತೆ, ನೀಡಮ್ಮಂಗ್ ಬೇಜಾರಾಕು.”

“ಹ್ಲಾಂ! ದುಃಖತ್ ಮುಳಿತ್ ಸುಮ ಒಳ್ಳಕ್ ಪೋಚಿ. ಜ್ಯೋತಿ ಬಾತ್‌ರೂಮ್‌ರತ್ತಟಿ ನಡ್‌ಂದತ್.

“ಜ್ಯೋತಿ, ನಾಡ ಅಡಿಗೇ ಆಕಣೆಕ್ ನೀನ್ ಕುಳಚಿತ್ ಪ್ರೆಶ್ ಆಯಿರ್” ಸೋಪು ಟವಲ್ ಎಡ್‌ತ ಬಂದಿತ್ ಕೊಡ್‌ತಂಡೆಣ್ಣ್ ಚಿ, ಸುಮ.

ಅವ ಬೋಲ್ವ್ ಇಟ್ಟುಂಡ್ ಕುಳಿಪದು, ಸುಮ ಮನೆ ಒಡ್‌ಕ್‌ಚಿ. ಅಕ್ಕಣೆಕೆ ಭರತ್ ಎತ್ತ್‌ಚಿ.

“ಬಾರೀ ಅಳತೋಳಿ...” ಸುಮ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಂದತ್.

“ಅಂತೂ ಜ್ಯೋತಿನ ಕೂಟಿಯ ಬಂದಿಯಲ್ಲ? ಭೇಷ್...! ಎಲ್ಲಿಯ” ತೆಳಿಚಂಡ್ ಭರತ್ ಅಳತಂಡತ್.

“ಕುಳಿಚಂಡುಂಡ್...! ಪಾಪ, ಇಕ್ಕ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟುಂಡುಂಡ್.”

“ಸಧ್ಯ ಕುಳಿಚಂಡುಳ್ಳದ್ ನಲ್ಲದಾಚಿ. ಒರ್ ವಿಷಯ ಇಂಜತ್...”

“ಎಂತದ್...?”

“ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ, ಇಂದ್ ಪೊಲಾಕ ಪ್ರಸಾದ್ ಅರೆಸ್ವ್ ಆಯಿತ್” ಭರತ್‌ರ ತಕ್ಕ ತೆಡ್‌ರನ್ನೆಕೆ ಬಡ್‌ಚತ್.

“ದಾರ್ ಎಣ್ಣಿಯೆ ನಿಂಗಕ್?”

“ನಾನೇ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿಯೆ...”

“ಕಾರಣ...?”

“ವಾಣಿನ ನಾನೇ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಯೆಂದ್, ಪ್ರಸಾದೇ ಪೋಯಿತ್ ಸರೆಂಡರ್ ಆಯೆ...”

“ಮೈ ಗಾಡ್...!”

“ಜ್ಯೋತಿಕ್ ಇಕ್ಕಲೇ ಎಣ್ಣತೆ...”

ಬೆರಿಯ ಕುಳ್ಚಿತ್ ಬಂದ ಜ್ಯೋತಿರ ಕೆಮಿಕ್ ಎಲ್ಲಾ ತಕ್ಕೂ ಬುದ್ದಿತಿಂಜತ್.
ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಯೂ ಗೊತ್ತಾಯಿರ್ತ್.

ಮೊರ್ಡುವ ಸದ್ದಾ ಕೇಟಿತ್ ಸುಮ - ಭರತ್ ಮೂಡ್ ಮೂಡ್
ನೋಟಿಯಂಡತ್. ಸುಮ ಎದ್ದಿತ್ ಒಳ್ಳಕ್ ಬಾತ್. ಗೋಡೆಕ್ ತಾಂಗಿತ್ ಏಂಗಿ
ಮೊರ್ಟಂಡುಳ್ಳವಳ ಕಂಡ ಸುಮಂಗ್ ಕೆಲ ಉರ್ಂಜಿ ಪೋಚಿ.

“ಎನ್ನಾಂಗ್ ಜ್ಯೋತಿ...?”

“ನಾಕೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಚಿ ಸುಮ...” ಬಿಕ್ಕಿಯಂಡೆಣ್ಣ ಚವ.

ಅಲ್ಲಿಕ್ ಬಂದ ಭರತ್ ಮುಂಡತೇ ನಿಂದಾರ್ತ್.

“ನೋಟಾ ಜ್ಯೋತಿ, ಇಕ್ಕ ಮೊರ್ಟತೇಂಗಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ.
ದೇವ ಖಂಡಿತಾ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪ. ಧೈರ್ಯ ಎಡ್ತ ಮಿಂಞ...” ಅವಡ
ಕಣ್ಣೀರಾನ ತೇಟಿತ್ ಸಮಾಧಾನ ಪರ್ಂದತ್.

“ಸುಮ ಎಣ್ಣವದ್ ಸೆರಿ. ಇನ್ನನೆ ಮೊರ್ಟಕ ಕಾರ್ಬಾರ್ ಆಪಾ?” ಭರತೂ
ಸ್ವರ ಕೂಟಾಚಿ.

ಜ್ಯೋತಿ ಕಣ್ಣಾ ತೇಟಿಯಂಡ್ ಭರತ್‌ರತ್ತಟಿ ನೋಟಾಚಿ. “ಪ್ರಸಾದ್
ಎಲ್ಲಿಯುಂಡ್ ಇಕ್ಕ?” ಕೊಡನೀರ್ ಎರಕಿಯಂಡ್ ಕೇಟತವ.

ಭರತ್ ತಾಂಡ ಸ್ವರತೆಣ್ಣ ಚಿ - “ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಪೇಷನ್‌ಲುಂಡ್...”

“ನಾಕ್ ಇಕ್ಕಲೇ ಅಯಿಂಗಳ ನೋಟೊಂಡು! ಅಯಿಂಗಡ ಕಾಲ್‌ಕ್ ಬುದ್ದಿತ್
ಮಾಘ್ ಕೇಕೊಂಡು...! ಇಲ್ಲೇಂಗಿ ನಾಕ್ ಸಮಾಧಾನ ಆಪಾಲೆ... ಪ್ಲೀಸ್... ನನ್ನ
ಕೂಟಿಯಂಡ್ ಪೋಯೀ...” ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಮೊರ್ಟಂಡ್ ಬೋಡ್‌ಚವ. ಅವಡ
ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡಿತ್ ಭರತ್‌ರ ಮನಸ್ ಕರೀ ಪೋಚಿ. ಅಂವೊ ಸುಮಂಡತ್ತಟಿ ನೋಟಾಚಿ.

“ಬಂದಲ್ಲಿಂಜ ಕಾಫಿ ಪೋಡ್, ಒರ್ ತುಳಿ ನೀರ್ ಸಹ ಕುಡ್‌ಚಿತಿಲ್ಲೆ!
ಕಾಫಿ ರೆಡೀ ಮಾಡಿ ಬೆಚ್ಚಿಯೆ. ಕುಡ್‌ಚಿರೊಂಜಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪೋಕನ...” ಸುಮ
ಒಳ್ಳಕ್ ಪೋಚಿ.

“ನಾಕೊಂದೂ ಬೋಂಡ ಸುಮ. ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಸಾದ್‌ನ ನೋಟಾಚೇಂಗಿ ಮದಿ...”
ಜ್ಯೋತಿ ಮೂಕ್ ಏಂಗ್‌ಚಿ.

ಅದಾನ ಕೂಟಾಕತೆ ಸುಮ ಕಾಫಿ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಎಡ್ತಂಡ್ ಬಾತ್. “ಪೊಲಾಕಂಜಿ ಕೆಲತ್ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ... ಇದಾ ದಂಡ್ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಆಚೇಂಗಿಯೂ ಮುಕ್ತಿ ತಿನ್ನಾ...” ಸುಮ ಬಲಾತ್ಕಾರತ್ ಅವಳ ತಿಂಬ್ಚಿಟ್ಟತ್. ಅವ ಕಷ್ಟತ್ ಎನ್ನನೆಯೋ ತೊಂಡೆಂಜ ಎರ್ಕೆಚಿ.

ಚೆನ್ನಂಗೇ ನೇರತ್ ಮನೆಕ್ ಬೀಗ ಇಟ್ಟಿತ್, ಮೂಂದಾಳೂ ಪೊರ್ಟತ್. ಅಯಿನ ಪೊರ್ತಂಡ ಕಾರ್ ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಪೇಷನ್‌ರತ್ತಟಿ ಪಾಂಜತ್.

ಸ್ಪೇಷನ್‌ರೊಳಾಕ್ ನುಗ್ಗನ ಭರತಾನ ಕಂಡ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್, “ಬಾಪ್ಪಾ... ಬಾ... ಬಾ...! ಎನ್ನಾ ವಿಶೇಷ? ಎನ್ನಾಂಗಿನ್ನೆ ಮುಂಡತೇ ಟೈಮ್ ವೇಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಯಂಡುಳ್ಳಿಯಾ? ಬೆರಿಯೊಮ್ಮ ಊಟ ತಪ್ಪ ಕಯ್ಯುಲಿಯಾ ಭರತ್?” ಶೇಕ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡಿಯಂಡೆಣ್ಣ್ ಚಿ.

“ಖಂಡಿತಾ ತರನ. ಚೆನ್ನಂಗೇ ತಿಂಗ ವೈಟ್ ಮಾಡಪ್ಪಾ...”

ಬಯ್ಯನ್ನೆ ಸುಮ - ಜ್ಯೋತಿ ಒಳಾಕೆತ್ತಚಿ. ಅಕ್ಕ ಭರತ್, “ನೋಟಪ್ಪ, ಪ್ರಸಾದ್‌ನ ನೋಟುವಕಾಯಿತ್ ಅವಂಡ ಮಿಸೆಸ್ ಬಂದಿತ್...”

ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್‌ರ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಎಡ್ತಂಡ್ ಮೂಂದಾಳೂ ಅತ್ತಟಿ ಪೋಚಿ. ಒಳಾಲ್ ಬೇರತ್‌ರ ಗೂಡ್‌ಲ್ ಅಳಾತಿತಿಂಜ ಪ್ರಸಾದ್ ಎತ್ತಟಿಯೋ ನೋಟಿಯಂಡಿಂಜತ್! ಕ್ರಾಪು ಕಾಣತ ಮಂಡೆತೆಲ್‌ಮಿ, ಬೊಳಂದ ಗಡ್ಡ, ಮೈಲಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ...! ಇಚ್ಚಕಾತ್ ಅವನ ದಾರೆಂಗಿ ನೋಟಾನಕ ಪುಚ್ಚ ಎಣ್ಣವದ್ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ಇಯಂಗ ಬಂದ್ ನಿಂದಕಲೂ ಪ್ರಸಾದ್‌ಕ್ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ. ಜ್ಯೋತಿರ ದುಃಖ ಒಡಂದತ್! ಇಚ್ಚಕಾಂಗ್ ನಾನೇ ಕಾರಣಂದ್ ಅವ ತಾಂಗ್ ತಾನೇ ಶಾಪ ಇಟ್ಟಂಡತ್! ಕಷ್ಟತ್ ಮೊರೆನ ತಡ್‌ತಕಲೂ, ಸಾಧ್ಯ ಆಯಿಲೆ. ಒಮ್ಮಕೇ ಮೊರೆ ಸದ್ ಕೇಪದು ಪ್ರಸಾದ್ ಒಮ್ಮಕೇ ತಿರಿತ್ ನೋಟಚಿ. ಮೂಂದಾಳಾನ ಅನ್ನನೇ ನೋಟಾನವಂಗ್ ನಂಬುವಕೇ ಸಾಧ್ಯ ಆಯಿಲೆ. ಅದತೂ ತಾಂಡ ಜ್ಯೋತಿ...!! ಇದ್ ಸ್ವಪ್ನವಾ...?! ಅಂವೊ ನಿಧಾನತ್ ನಡಂದಂಡ್ ಇತ್ತಟಿ ಬಾತ್...! ದಂಡ್ ಕೈಲೂ ಡೋರ್‌ರ ರಾಡ್‌ನ ಪುಡ್‌ಚಂಡ್ ನೋಟಚಿ.

“ಜ್ಯೋತೀ...!” ಮೆಲ್ಲೆ ಕಾಕ್‌ಚಿ. ಅವಂಡ ಕಣ್ಣಂಜ ಜಾರ್‌ನ ಬಿಸಿನೀರ್ ಉರ್‌ಂಡುರ್‌ಂಡಿ ಬುದ್ಧತ್. ಏರ ದುಃಖತ್ ಕಿರಿ ಗಾಡ್‌ಪಯಿಂಜತ್. ಜ್ಯೋತಿ ಒಮ್ಮಕೇ ಆ ದಂಡ್ ಕೈನ ಪುಡ್‌ಚಂಡ್ ಬಿಕ್ಕಚಿ. ಅನ್ನನೇ ಕಾದಕಳಾತಂಡ್ ಒಳಿಯ ಕೈ ಇಟ್ಟಿತ್ ಪ್ರಸಾದ್‌ರ ಕಾಲಾನ ಗಟ್ಟಿಲ್ ಪುಡ್‌ಚಿ ಮೊರ್‌ಟತ್.

114 / ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

“ನನ್ನ ಮಾಘ್ ಮಾಡೀ...”

ಭರತ್ - ಸುಮ ಮೆಲ್ಲೆ ಅಲ್ಲಿಂಜ ಅಪ್ಪರಕ್ ನಡಂದಾರ್ತಾ! ಎಚ್ಚ ಕೋ ಸಮಯತ್‌ಂಜಿ ದೂರಾಯಿತಿಂಜ ದಂಡ್ ಹೃದಯ ಇಂದ್ ಒಂದಾಯಿತಿಂಜತ್... ಪ್ರಸಾದ್ ಪೊರಮೆ ಕೈ ಇಟ್ಟಿತ್ ಅವಡ ಕಣ್ಣೀರ್ ತಾಟ್‌ಚಿ. “ಮೊರಡತೆ ಜ್ಯೋತಿ...” ಅವಂಡ ಕಣ್ಣ್‌ಲೂ ನೀರ್ ಪರ್‌ಂಜತ್. ಜ್ಯೋತಿ ದುಃಖ ತಡ್‌ತಂಡ್ ಕೇಟತ್, “ಇಂಥ ಕೆಲಸ ಎನ್ನಾಂಗ್ ಮಾಡಿರಾ...?”

“ಎಂಥಾ ಕೆಲಸ...?”

“ಒರ್ ಪೊಣ್ಣಾಳನ ಕೊಲೆ ಮಾಡ್‌ವಚ್ಚಕ್ ದುಷ್ಟಂಗಲಾಯಿಟಿರಾ...?”

ಅವಡ ಪ್ರಶ್ನೆಕ್ ಅಂವೊ ಬಲ್‌ಂಜನೆ ತೆಳಿಚತ್. ಅವ ಅವನೇ ಗಾಬರಿಲೇ ನೋಟ್‌ಚಿ.

“ನೀನೂ ನನ್ನ ಅದೇ ದೃಷ್ಟಿಲ್ ನೋಟಿಯಂಡುಳ್ಳಿಯಾ ಜ್ಯೋತಿ?”

“ಅಂದಕ... ಅಂದಕ... ನಿಂಗ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿತ್‌ಲ್ಲಿಯಾ...?” ಆತುರತ್ ಅವ ಕೇಟತ್.

“ಇಲ್ಲೆ ಎಣ್ಣ್‌ಚೀಂಗಿ ನನ್ನ ನಂಬುವಿಯಾ?” ಕೇಟತಂವೊ.

“ನಿಂಗಡ ತಕ್ಕೇ ನಾಕ್ ಅರ್ಥಾಯಂಡಿಲ್ಲೆ... ಸೆರಿಯಾಯಿತ್ ಎಣ್ಣೆ! ಪಿಂಇಚೆನ್ನಾಂಗ್ ನಿಂಗಲ ಇವು ಅರೆಸ್ಪ್ ಮಾಡಿಯೆ?”

“ಇಲ್ಲೆ, ನಾನೇ ಕೊಲೆಗಾರ... ನೇರಾಯಿತೂ ನಾನೇ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಯೆ...”

“ಎನ್ನಾಂಗ್ ಇಂತ ನೀಚ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರ?” ಜ್ಯೋತಿ ಮೊರಟಂಡ್ ಕೇಟತ್.

“ಪರಿಸ್ಥಿತಿರ ಒತ್ತಡ... ಬೋರೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಂಡ್‌ಲೆ ಜ್ಯೋತಿ...”

“ಅದಾಂಗ್... ಒರ್ ಪೊಣ್ಣಾಳನ ಕೊಲೆ ಮಾಡಂಡಿಂಜತಾ...?” ಆವೇಶತ್ ಕೇಟತವ.

“ನೀಕ್ ಇದೆಲ್ಲ ಅರ್ಥ ಆಪಾಲೆ! ನೀನ್ ಪುನಾ ನಾಡ ಪಕ್ಕ ಬಪ್ಪಿಯಾಂದ್ ನಾ ನಂಬಿತಿಂಜಿಲೆ...! ಇಕ್ಕ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಆಯಂಡುಂಡ್...”

“ಎನ್ನಾಂಗ್...?” ಅರ್ಥ ಆಕತೆ ಕೇಟತವ.

ಪ್ರಸಾದ್ ಊಜಳೆ ಬುಟ್ಟಿತ್. “ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ ಬುಡ್, ಎಣ್ಣೆತ್ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಯಿಂಜಿ ಪೋಚಿಲ್ಲ...?”

ಇತ್ತಟಿ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್, ಭರತ್, ಸುಮ ಇದೇ ವಿಷಯತ್ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿಯಂಡಿಂಜತ್. ಅದೇ ಟೈಮ್ ಜ್ಯೋತಿ ಅಲ್ಲಿಕೆತ್ತಚಿ. “ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್, ಅಯಿಂಗ ಖಂಡಿತಾ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿತಿಲ್ಲೆ...! ಅಯಿನ ಬುಟ್ಪರಿ....” ಕೈ ಜೋಡ್ ಚಿಟ್ಟಂಡ್ ಬೋಡ್ಚಿ.

“ನಾನೇ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಯೇಂದ್ ಅಯಿಂಗಲೇ ಒತ್ತಂಡಿತ್ತಲ್ಲಮ್ಮ?”

“ಇಲ್ಲೆ... ಇಲ್ಲೆ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್...! ಖಂಡಿತಾ ಇದ್ ಪೊಟ್ಪಾ! ಭರತ್ ನಿಂಗಾಚೇಂಗಿಯೂ ಎಣ್ಣೆ ಪ್ಲೀಸ್...”

“ತಾನಾಯಿತ್ ಸರೆಂಡರ್ ಆನ ಪಿಂಞ ತೇಂದತ್...” ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್ ಎಣ್ಣೆ ಚಿ ಕಡ್ಪತ್.

ಸುಮ ಜ್ಯೋತಿರ ಕೈ ಪುಡ್ಚಂಡ್ ಪೊರಮೆ ಕೂಟಿಯ ಬಾತ್.

ಇತ್ತಟಿ ಭರತ್ ಕೇಟತ್, “ಪ್ರಸಾದ್ ವಾಣಿನ ಎನ್ನ್ಯಾಂಗ್ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿತಿಕ್ಕು ಮೋಹನ್?”

“ಅಯಿಂಗ ದಂಡಾಳಾರ ಮಧ್ಯ ಎಂತೋ ವೈಯಕ್ತಿಕ ದ್ವೇಷವೇ ಕಾರಣ. ಅಲ್ಲತೆ, ಪ್ರಸಾದ್ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಆಪಕ್ ಅವಳೇ ಕಾರಣ ಆನಾಂಗ್ ಇನ್ನನೆ ಆಪ ಚಾನ್ಸ್...”

“ಇದೆಲ್ಲ ನೀಕ್ ಎಣ್ಣೆನವು ದಾರ್...?”

“ಅವನೇ ಬಂದಿತ್ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿ ಎಣ್ಣೆತ್ ಸರೆಂಡರ್ ಆಚಿ. ನಂಗಕೂ ನಲ್ಲದೇ ಆಚಿ. ಕೊಲೆಗಾರ ತಾನಾಯಿತೇ ಬಾತಲ್ಲ...?”

ಭರತ್ ಊಜಲೆ ಬುಟ್ಟಂಡ್ ಎದ್ದ್ ನಿಂದತ್. “ಸರಿ, ಅಂದಕ ಬಪ್ಪ ಮೋಹನ್... ಸೀ ಯೂ... ಅಗೈನ್...”

ಇಂಜಿಂಜನೆಕೆ ಎದ್ದ್ ಪೋನ ಭರತ್‌ನ ಕಂಡಿತ್ ಆಶ್ಚರ್ಯಾಚಿ.

ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ನಿಧಾನತ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಇಂಜ ರೂಮ್‌ರತ್ತಟಿ ಬಾತ್. ಸುತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ಪರೀಕ್ಷೆರ ದೃಷ್ಟಿ ಪಾಯಿಚಿಟ್ಟತ್. ದಾರೂ ಇಂಜಿಲೆ. ಮೆಲ್ಲೆ ಸೆಲ್ಲಾರ ಬೀಗ ತೊರಂದತ್. ಸದ್ ಕೇಟಿ ಪ್ರಸಾದ್ ಕುಂಬ್‌ಟ್ವಾತಿಂಜ ಮಂಡೆ ನೇತಾಚಿ.

“ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್...!” ಪ್ರಸಾದ್ ಮೆಲ್ಲೆ ಎದ್ದ್ ನಿಂದತ್! ಮೋಹನ್ ಅವನೇ ನೋಟಾಚಿ! ಅಂವೊ ಮೊರಟಾಂಗ್ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಣ್ಣೆವನಕೆ ಕಣ್ಣ್-ಮೂಕ್ ಚೋಂದ್

ಪೋಯಿತಿಂಜತ್. ಇನ್ಸಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್‌ರ ಮನಸ್‌ರಾಳತ್ ಬೇರ್‌ಳ್‌ಂಜಿತಿಂಜ ಏದೋ ಒರ್ ಸಂಶಯ ಇಂವೊ ಕೊಲೆಗಾರ ಅಲ್ಲಾಂದ್ ಸಾರ್‌ನನ್ನೆಕಾಚಿ. ನಾನೇ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಯೆ ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಸರೆಂಡರ್ ಆಪಾಂಡ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಎಂಥ...?

ಅಯಿಂಡ ದೀರ್ಘ ದೃಷ್ಟಿನ ನೋಟುವ ಕಯ್ಯತೆ ಪ್ರಸಾದ್ ಮಂಡೆ ತಾತ್‌ಚಿ.

“ಮಿಸ್ಸರ್ ಪ್ರಸಾದ್....” ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ವರತ್ ಕಾಕ್‌ಚಿ.

ಪ್ರಸಾದ್ ಮಂಡೆ ನೇತ್‌ಚಿ....

“ಸತ್ಯ ಎಣ್ಣಿ... ಈ ಕೊಲೆ ನಿಂಗಳೇ ಮಾಡಿಯದಾ...?”

“ಅಕ್ಕು ನಾನೇ ಮಾಡಿಯೆ...”

“ಪೊಟ್ಪ್...! ಏದೋ ಕಾರಣಕಾಯಿತ್ ನಿಂಗಳ... ನಿಂಗಳೇ ಮೋಸ ಮಾಡಿಯಂಡುಳ್ಳಿರ...! ಸತ್ಯ ಎಣ್ಣಿ... ನಾನ್ ನಿಂಗಡ ಸಿನೇತಂದ್ ಗೇನ ಮಾಡಿಯೋಳಿ...”

ಇಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದ್ ಕರೀ ಪೋಚಿ. ಕಣ್ಣ್‌ಲ್ ನೀರಂಡ್‌ಂಗ್‌ಚಿ. “ನಾನಾಯಿತ್ ಬಂದ್ ಸರೆಂಡರ್ ಆನಕಲೂ, ನಂಬಿಕೆ ಬಂತಲ್ಲಿಯಾ ಇನ್ಸಪೆಕ್ಟರ್?”

“ಇಲ್ಲೆ, ನಾಕ್ ನಂಬುವ ಕಯ್ಯಲೆ! ಸತ್ಯ ಎಣ್ಣಿ ಚೀಂಗಿ, ನಿಂಗಳ ಇಕ್ಕಲೇ ರಿಲೀಸ್ ಮಾಡುವಿ! ಕೊಲೆಗಾರ ದಾರೇ ಇರಡ್ ಪುಡಿಪಿ...”

“ಇಲ್ಲೆ... ಇಲ್ಲೆ... ನಾನೇ ಈ ಕೈಲ್ ಪಿಸ್ತೂಲ್‌ಲ್ ಕೊಂದಿಯೆ...” ಕೂತ್‌ಟ್ಪೊರ್‌ತ್, ಪ್ರಸಾದ್...

ಇನ್ಸಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್‌ಕ್ ಅವಂಡ ಕಳಿ ನೋಟಿತ್ ಆಶ್ಚರ್ಯ!

“ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲೆ ಪ್ರಸಾದ್! ನಿಂಗಡ ಪೊಣ್ಣ್‌ರ ಪತ್ತಾಕ್‌ರಾಣೆಕೂ ನಿಂಗಳೇ ಕೊಲೆಗಾರನಾ...?”

ಇಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದ್ ದಂಡ್ ಕೈಲೂ ಮೂಡ್ ಮುಚ್ಚಿಯಂಡ್ ಮಕ್ಕಡನ್ನೆಕೆ ಮೊರ್‌ಟತ್.

ಪಕ್ಕ ಬಂದ ಮೋಹನ್, ಅವಂಡ ನಿಪ್ಪ್ ತಟ್ಟಿತ್ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡ್‌ತತ್.

“ಎಣ್ಣಿ ಪ್ರಸಾದ್...! ನಾಕ್ ಅಂದೇ ಡೌಟ್ ಇಂಜತ್, ನಿಂಗ ಇನ್ನೋಸೆಂಟ್‌ಂದ್...”

ಎಲ್ಲಾಂಗೂ ಪ್ರಸಾದ್‌ರ ಮೊರೇ ಉತ್ತರಾಚಿ.

“ನಿಂಗ ಪೊಟ್ವ ಪರಂದ ಕಾರಣ ಎಂತ?”

ಸಮಾಧಾನ ಎಡತಂಡ ಪ್ರಸಾದ್ ಕಣ್ಣ - ಮೂಡ್ ತೇಟಿಯಂಡತ್.
“ಎಣ್ಣುವಿ ಇನ್ಸಪೆಕ್ಟರ್...! ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ ಎಣ್ಣುವಿ...!!

“ಸೆರಿ, ಪ್ರತೀ ವಿಷಯ ಬುಡತೆ ಎಣ್ಣೆ...”

ಪ್ರಸಾದ್ ಎಣ್ಣುವಕ್ ಸುರು ಮಾಡ್ಚಿ. ವಾಣಿರ ಚಾಡಿನುಂಡ್ ಚ್ಯೋತಿ ದೂರಾನಲ್ಲಿಂಜಿ ಎಲ್ಲಾ ಎಣ್ಣಾ ಚಿ. “ಸುಮನ ಕಂಡಕ ವಾಣಿಕ್ ಆಗತದ್. ನಾಕೂ-ಸುಮಂಗೂ ಸಮ್ಮಂಧ ಕೆಟ್ವನದ್, ಇದಾನ ನೇರೇಂದ್ ನಂಬಾನ ಚ್ಯೋತಿ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಪೋನದ್... ಎಲ್ಲಾ..., ಚ್ಯೋತಿ ಪೋನದ್ ನಾಕ್ ಪುಚ್ಚ್ ಪುಡಿಪದೊಂದೇ ಬಾಕಿ. ಅವಳಿಲ್ಲತೆ ನಾಕ್ ಬದ್ಕುವಕ್ ಸಾಧ್ಯ ಆಯಿಲೆ. ಅನ್ನನಾಯಿತ್ ಚಾವ ಗೇನೋ ಬರತಿನಿಲೆ! ಒರ್ ಸಮಯ ನಾನೇ ಕೊಲೆಗಾರಂದ್ ಒತ್ತಂಡಕ, ಮರಣ ದಂಡನೆ ಕೆಟ್ವಚೀಂಗಿಯೂ ಕೆಟ್ವಂದ್ ತೋಂದ್ಚಿ! ಚ್ಯೋತಿ ಇಲ್ಲತೆ ಬದ್ಕುವಾಂಗ್ಂಜ ಇದೇ ಸೆರೀಂದ್ ತೇರ್ಮಾನಕ್ ಬಂದ. ಅನ್ನನೇ ನಿಂಗಡ ಪಕ್ಕ ಬಂದಿತ್ ನಾನೇ ಕೊಲೆಗಾರಂದ್ ನಂಬ್ಚಿಟ್ಟ. ಆಚೀಂಗಿ, ನಿಂಗ ನಾಕ್ ಮರಣ ದಂಡನೆ ತಂದಾಲೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯ ಎಣ್ಣಕ, ಇಂದ್ ನಾಡ ಚ್ಯೋತಿ ಬಂದಿತ್ ನನ್ನ ಮಾಘ್ ಕೇಟದೇ!! ಇಕ್ಕ ನಾಕ್ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಆಯಂಡುಂಡ್...! ನಾಡ ಚ್ಯೋತಿಯೂ ದಕ್ಕಚಿ. ನಾನ್ ದುಡ್ಕಿಟ...! ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲೆಂದ್ ಸಹಿಸ್ನ! ಇಕ್ಕ ನಿಂಗಲೇ ನಾಡ ಮೀದ ಸಂಶಯ ಪಟ್ಟಿತ್ ಕೇಟಿರ...! ಉಳ್ಳ ಸತ್ಯ ತೊಂದ್ ಪರಂದಿಯೆ...! ಆಚೀಂಗಿ, ವಾಣಿನ ಕೊಂದವು ದಾರೇಂದ್ ನಾಕ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ...” ಎಣ್ಣೆ ತೇಪಂಜಿ ದೀರ್ಘ ಉಸರ್ ಬುಟ್ಟಿತ್, ಪ್ರಸಾದ್.

ಇನ್ಸಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್ ಅವಂಡ ನಿಪ್ಪಾ ತಟ್ಟಚಿ. “ನಿಂಗಲ ರಿಲೀಸ್ ಮಾಡುವಿ ಪ್ರಸಾದ್. ನಿಂಗಡ ಪೊಣ್ಣರ ಕೂಡೆ ಮಿಂಘತ್‌ರನೇಕೆ ಕುಸಿಲ್ ಬದ್ಕಿ...! ನೇರಾನ ಕೊಲೆಗಾರನ ನಂಗ ಕಂಡ್ ಪುಡಿಪ...”

ಪ್ರಸಾದ್ ಮೂಡ್ ಪೊಲ್‌ಂದೋಚಿ. ಕುಸಿಲ್ ಎಂತ ಮಾಡಂಡುಂದ್ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ. ಎಚ್ಚಕೋ ದಿನತ್ಂಜ ಅವಂಡ ಮೂಡ್ ಇಂದ್ ತೆಳ್‌ಂಗ್ಚಿ.

“ನಾಕ್ ನಾಡ ಚ್ಯೋತಿ ಕೆಟ್ಟಿ ಪೋಚಿ ಸರ್...” ಅವಂಡ ಮೂಡ್‌ಲ್ ವಿಶೇಷ ಕಳೆ ಎಲ್‌ಂಗ್ಚಿ. ಇದನುಂಡ್ ಇನ್ಸಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್‌ಕೂ ತಾಂಡ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾರ್ಥಕ ಆಚೀಂದ್ ತೋಂದ್ಚಿ. ಒರ್ ಪಾಪತವನ ಬಚಾವ್ ಮಾಡ್‌ನ ತ್ಯಪ್ತಿ!!

“ನನ್ನ ರಿಲೀಸ್ ಮಾಡುವಿರಾ ಸರ್..., ಸತ್ಯವಾಯಿತೂ...?”

“ಸತ್ಯವಾಯಿತೂ...” ಮೋಹನ್ ತೆಳಿಚತ್.

ಪ್ರಸಾದ್ ತುಳ್ಳಿ ಕಳಿಪದೊಂದೇ ಬಾಕಿ.

* * *

ಇತ್ತಟಿ, ತಾಂಡ ಮನೆಕೇ ಬಂದ ಜ್ಯೋತಿ, ಚೇರಲ್ ಅಳಾತಂಡ್ ಬೇರಾಚಿಟ್ಟಿತ್. ಮನೆ ಧೂಳು ದುಂಬಿತ್ ನೋಟುವ ಕಯಿಂಜಿಲೆ. ಅದಾನ್ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡುವಕೂ ಪೋಯಿಲೆ. ಇಚ್ಚಕಾಂಗಲ್ಲ ನಾನೇ ಕಾರಣಕರ್ತೆಂದ್ ದುಃಖಾಚಿಟ್ಟಿತ್. ಪಡಿನ ತಾತತೇ ಅವ ಅನ್ನನೆ ಅಳಾತ್‌ರಾತ್! ಕಣ್ಣಾಲ್ ನೀರ್ ಒರೇ ಪೋಲೆ ಒಕ್ಕಿಯಂಡಿಂಜತ್...!

“ಜ್ಯೋತೀ...” ತೇನ್ ಬುದ್ದ ಸ್ವರ...! ಮಂಡೆ ನೇತಾಚವ! ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲೆ. ಕಣ್ಣಾನ ಉದ್ದೀ... ತೇಟೀ.. ನೋಟಾಚವ! ನಂಬುವಕೇ ಸಾಧ್ಯ ಆಯಿಲೆ. “ಪ್ರಸಾದ್...!”

ಅಳಾತಲ್ಲಿಂಜ ದಡಕ್ಕೇಂದ್ ಎದ್ದಾ ನಿಂದತ್. ಓಡಿ ಬಂದವಳೇ ಅಂವೋ ನೇಟಿಂಜ ಕೈರೊಳಾಕ್ ಕೂಡಿಯಂಡ್, ಪ್ರಪಂಚತನೇ ಮರಂದಿತ್ ಮೊರಾಟತ್.

ಕಡೇಕ್ ಮೊರೆನ ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ಕ್ ಕೊಂಡ ಬಂದಂಡೆಣ್ಣಾಚವ “ನಾಕ್ ನಂಬುವಕೇ ಕಯ್ಯಲೆ...! ಇದ್ ನೇರಾ?”

“ನೇರಾ... ನೇರಾ! ತಪ್ಪಾಚಿಟ್ಟಂಡಂತೂ ಬಂತಲೆ...”

“ಅಂದಕ... ಅಂದಕ...”

“ನಾನ್ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿತಿಲ್ಲೆ...! ನೀನ್ ದೂರಾನ ದುಃಖಿತ್ ಅನ್ನನೆ ಪೊಟ್ತ್ ಪರಂದಿಯೆ...”

“ಓಹ್...! ಎಲ್ಲಾ ವಿವರೋಡೆ ಎಣ್ಣೆಯಪ್ಪಾ...”

“ಫಸ್ಟ್ ಮನೆನೆಲ್ಲ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿತ್, ಎನ್ನೆಂಗಿ ಸ್ವೀಟ್ ಮಾಡನ...! ಅಲ್ಲಿಂಜ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿ ಎಣ್ಣುವಿ...! ಓ.ಕೆ.ನಾ...?”

ಅವಳೂ ಕುಸಿಲ್ ಕೆಲಸಕ್ ರೆಡಿಯಾಚಿ! ಮಿಂಞಾತಾರ ಕುಸಿರ ಕಳೆ ಆ ಮನೆಲ್ ಪಿಂಞೊಮ್ಮ ತೆ ದುಂಬಾಚಿ...

* * *

ಸುಮಾರ್ ವಾರ ಕಯಿಂಜತ್. ಕೊಲೆಗಾರ ದಾರ್ಂದ್ ಗೊತ್ತಾಯಿಲೆ. ಭರತ್ ತಾಂಡ ರೂಮ್ಲ್ ಅಳ್ತಂಡ್ ಬುಕ್ಕ್ ಓದಿಯಂಡಿಂಜತ್. ಡಾ ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಕಾಕ್ಚವನ -

“ಭರತ್...”

“ಎಂಥ ಡ್ಯಾಡೀ ಕಾಕಿಯಾ...?” ಅಪ್ಪನ ಕೇಟಂಡ್ ಎದಿಕೆ ಬಾತ್.

“ಅಳ್ತ! ನೋಟಪ್ಪ ನಾಕೂ ಬಯತಾಚಿ. ಎಕ್ಕ್ ಎನ್ನನೇಂದ್ ಎಣ್ಣವ ಕಯ್ಯತ ಕಾಲ. ಒಂದ್ - ದಂಡ್ ತಿಂಗತ್‌ರೊಳ್‌ಲ್ ನೀಡ - ಸುಮಂಡ ಮಂಗಲ ಕಯಿಚಿರೊಂಡೊಂದ್ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಯೆ...! ಎಂಥ...?”

ಭರತ್‌ರ ಕುಸಿ ನೋಟೊಂಡುವಾ...? “ಓ.ಕೆ. ಡ್ಯಾಡೀ! ನೀನ್ ಎಣ್ಣನನೇಕೇ ಆಡ್...! ಪಿಂಞ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್‌ರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಚೆನ್ನಂಗ್ ವಹಿಸಿ ಯೋಂಡು...! ನಾಕಿಂಞ ಕಯ್ಯೊಕಿಲ್ಲೆ...”

“ಆಂಗ್ ನಾನ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಡ್ಯಾಡೀ...”

“ಆಚೀಂಗೆನ್ನ್, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಡ್‌ತೋಕ್ ಎನ್ನಾಂಡಿಯೆ?”

“ಆಚಿ ಡ್ಯಾಡೀ... ನಿಂಗಡ ಇಷ್ಟ...”

“ಆಂ...! ಪಟ್ಟಿನ ನಾಳೆನ್ನೇ ಕಂಡಿತ್, ನಾಳೆ ಮೂರ್ತ ಎಲ್ಲ ಅರಾಂಜಂಡ್ ಬಾ...! ಗೊತ್ತಾಚಾ...? ಅನ್ನನೇ ಬಪ್ಪಕ ನಾಳೆ ಸುಮನೊಮ್ಮ ಕೂಟಿಯ ಬಾ. ಚೆನ್ನ ತಕ್ಕ್ ಪರೆಯೊಂಡು...”

*

*

*

ಅಂದೇತ ದಿನ ಸುಮ ಮಜ್ಜಣ ಭರತ್ ಬಪ್ಪಾಂಗಾಯಿತ್ ಸೆಷಲ್ ಅಡಿಗಿ ಮಾಡಿಯಂಡಿಂಜತ್! ತೊಂಡೆರೊಳ್‌ಲ್ ಎದೋ ಪಾಟ್ ಪಾಡಿಯಂಡ್ ತರ್ಕಾರಿ ಕಟ್ ಮಾಡಿಯಂಡಿಂಜತ್. ಒಲೆಲ್ ಪಂದಿಕರಿ ಬೆಂಜಂಡಿಂಜತ್. ತಾಂಡ ಭವಿಷ್ಯತ್‌ರ ರಂಗ್‌ರ ಸ್ವಪ್ನ ಕಂಡಂಡ್ ಅಡಿಗಿ ತಯಾರಿಲಿಂಜವಕ್ ಒಮ್ಮೆಕೆ ಎದಿಕೆ ಪಡಿನ ‘ದಢಾರ್’ಂದ್ ರಭಸತ್ ತೊರ್ಂದ ಸದ್‌ಕ್ ಓಡಿ ಬಾತ್. ‘ಭರತ್‌ರದೇ ಕೆಲಸ..’ ಅಕ್ಕಣೆ ಒಮ್ಮೆಕೆ ತಾಂಡೆದಿಕೆ ರಾಕ್ಸಸಂಡನ್ನೆಕೆ ಕ್ರೂರ ತರತ್ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆಯಿಂಜತ್ ತಾಂಡ ಬಾಸ್, ಎಸ್ಪೀಟ್ ಓನರ್ ಚಂಗಪ್ಪ...!!! ಆ ಚೋಂದ ಕಣ್ಣ್, ಕುಡ್‌ಚಿತ್ ನಿಪ್ಪಕ್ ತ್ರಾಣ ಇಲ್ಲತ ತಡಿ! ಕಣ್ಣ್ ತಿತ್ತ್ ಕತ್ತಿಯಂಡಿಂಜತ್! ಸುಮ ಗಾಡ್‌ತ್ ಪೋಚಿ. ಕಯಿಂಜಿ ಪೋನಾನೆಲ್ಲ ಮರ್ಂದತವ.

120 / ಒರ್ ಕೊಲೆರ ಸುತ್ತ...!

“ಬಾರಿ ಸರ್... ಅಳತೋಳಿ...”

ಚಂಗಪ್ಪ ಅದ್‌ಂಗ್ ಕುರ್ಕಂಡನ್ನೆಕೆ ಬಲ್‌ಂಜನೆ ತೆಳಿಚತ್. ಬೊತ್ತನ ಸುಮ ಅಯಿನ ನೋಟಿಯಂಡ್ ನಿಂದ್‌ರಾತ್. ಚಂಗಪ್ಪ ಒರ್ ಮೊಟ್ಟ್ ಮಿಂಞಾಕ್ ಬಾತ್.

“ನಾನೆನ್ನಾಂಗ್ ಬಂದಿಯೆ ಗೊತ್ತುಂಡಾ...?” ಗುಡ್‌ಗ್‌ಚಿ.

ಸುಮ ಇಲ್ಲೆಂದ್ ಮಂಡೆ ಆಟ್‌ಚಿ.

“ಪಗೆ... ಪಗೆ ತೇಪಕ್...! ಹಡ್ಡ ಹ್ವಾಹ್ವಾ....”

“ಸ...ಸರ್... ನಾನೆಂಥ ಮಾಡಿಯೆ ನಿಂಗಕ್..?” ಬೊತ್ತಿಯಂಡ್ ಕೇಟತವ.

“ವಾಣಿನ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿತ್ ಬಚಾವಾಯಂಡಿಯಲ್ಲ? ಎನ್ನಾಂಗವಳ ಕೊಂದಿಯ?” ಪಲ್ಲ್ ಕಡ್‌ಚೆಂಡ್ ಕೇಟತ್.

“ಇಲ್ಲೆ ಸರ್, ದೇವಡಾಣೆಕೂ ನಾನ್ ಕೊಂದಿತಿಲ್ಲೆ...”

“ಅದ್‌ಂಗ್ ಇಕ್ಕ ನಿನ್ನ ತೇಪಕ್ ಬಂದಿಯೆ...! ನೀಡ ಆಯುಷ್ಯ ತೇಂದತ್...”

“ಬೋಂಡ... ಬೋಂಡ...! ನನ್ನ ಪಾಳೆ ಮಾಡತಿ...”

ಅವಡ ತಕ್ಕ ಅಯಿಂಡ ಕೆಮಿಕ್ ಬುದ್ಧಲೆ. “ಮಿಂಞ ನಿನ್ನ ಪಾಳಾಕಿತ್ ಅಲ್ಲಿಂಜ ನಿನ್ನ ಕೊಲ್ಲುವಿ...” ಮಿಂಞ ಮಿಂಞಾಕ್ ಬಾತ್.

ಸುಮ ಒಮ್ಮೆಕೆ ತಿರಿತ್ ಓಡ್‌ಚಿ.

ರಾಕ್ಷಸಂಡನ್ನೆಕೆ ಅಂವೊ ಬಯ್ಯ ಬಾತ್. ಅಡಿಗಮನೆರೊಳಾಕ್ ನುಗ್ಗುವದು ಅವಕ್ ಕಯ್ಯತಾಚಿ. ಅಯಿಂಡ ಕೆ ಅವಡ ಸೆರಗ್ ಬಲಿಪದು, ಅವ ರಣಚಂಡಿಯಾಚಿ.

“ಮುಟ್ಟತೆ... ದೂರ ನಿಲ್ಲ...”

ಅಂವೊ ಬಲ್‌ಂಜನೆ ತೆಳಿಚತ್. ಅವಂಡ ಪುಡ್‌ತತ್‌ರೊಳಾಕ್ ಪೊಡ್‌ಂದ್ ಕಳಿಚತ್.

“ಬುಡ್... ಮುದಿನಾಯೀ... ಬುಡ್...” ಅವಂಡ ಕೈಕ್ ನಲ್ಲೋಣೆ ಕಡ್‌ಚತವ. ಒಮ್ಮೆಕೆ ಚೋರೆ ಪಾರ್‌ಚಿ.

“ಆ...ಹ್...” ಅಂವೊ ಕೂತ್‌ಟ್ಟಿಂಡ್ ಒಮ್ಮೆಕೆ ಬುಟ್ಟರ್‌ತ್. ಅದೇ ಸಮಯತ್ ಸುಮ ತಪ್ಪುಚಿಟ್ಟಿಂಡತ್! ಚಂಗಪ್ಪ ಸಹಿಸ್‌ಚಿ. ಅವಂಡ ಕಣ್ಣ್ ರೋಷ

ಕಾರ್ಚಿ. ಪುನಾ ಅವಡತ್ತಟಿ ಪಾಂಜತ್...! ಎದಿಕೆಲ್ ದುರ್ಗಿರನೆಕೆ ಚಾಕ್ ಪುಡ್ಚಿ
ನಿಂದ ಸುಮನ ಕಂಡಿತ್ ನಿಂದಾರ್ತ್ ಚಂಗಪ್ಪ...!

“ಬೋತ್ತ ಚಿಡುವಿಯಾ..., ತರ್ಕಾರಿ ಕಟ್ ಮಾಡುವ ಚಾಕದ್...”

“ಅಕ್ಕು... ಅದೇ! ಇಂದಿಕ್ಕ ನೀಡ ಒಡತನ ಕೀತುವ ಚಾಕಾಯಿತಿದ್...!
ಗೇನ ಮಾಡಿತ್ ಮೊಟ್ಟ್ಡ್...” ರಭಸ ಇಟ್ಟತ್ ಸುಮ ರೋಷತ್...

ಅಂವೊ ಕೂಟಾಕತೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಾತ್.

“ಬೋಂಡ... ಬೋಂಡಾ... ನೀಡ ಚೋರನ ಚೆಲ್ಲಾಡಿರುವಿ... ಬರತೆ...”

“ಆ...” ಕೂಟಾಕತೆ ನುಗ್ಗಿತ್ ಇಡೀ ಮನೆ ಪೊಡಿವನ್ನೆಕೆ ಕೂತ್‌ಟ್ಟತ್. ಚಾಕ್
ಕುತ್ನ ಪೊಟ್ಟೆಂಜ ಚೋರೆ ತೆರ್ಚತ್. ಅವಂಡ ಕೂತ್‌ಪಡೆ ಇಡೀ ಪರಿಸರತನೇ
ಕಲಾಕಿರ್ತ್.

ಸುಮ ನೆಟ್ಟಿ ಪೋಚಿ. ಚೋರೆರ ಮಧ್ಯತ್ ತಾಂಡ ಬಾಸ್ ಬುದ್ದಂಡ್
ಒದ್ದಾಡಿಯಂಡುಂಡ್...!! ತಾಂಡ ಕೈಲ್ ಚಾಕ್...

“ಇದೆಂಥ ಮಾಡಿಟಿಯ ಸುಮಾ... ನೀನ್...?!”

ಸ್ವರ ಬಂದತ್ತಟಿ ತಿರ್ಚವ. ಪಡಿಗಂಡಿಲ್ ಭರತ್ ನಿಂದಿತಿಂಜತ್. ಅವಂಡ
ಮೂಡಲ್ ಗಾಬರಿ. ಓಡಿ ಬಂದ ಸುಮ ಅವನ ತಬ್ಬಿ ಮೊರ್‌ಟತ್.

“ಎನ್ನಾಚಿ ಸುಮ, ಎನ್ನಾಂಗ್ ಇನ್ನನೆ ಮಾಡಿಯ...?”

“ನನ್ನ ಪಾಳಾಕುವಕ್ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿತ್ ಈ ಮುದಿಯ...! ನಾಕ್ ಬೋರೆ
ಬಟ್ಟೆ ಕಂಡಾಲೆ ಭರತ್! ಅವಂಡ ಪುಡ್‌ತತ್‌ಂಜ ತಪ್ಪಿಚಿಟ್ಟಿರಿದ್... ಇನ್ನನೆ
ಮಾಡಂಡಿಚಾಚಿ...” ಮೊರ್‌ಟಂಡೆಣ್ಣ್ ಚವ.

“ಎಂಥಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಟಿಯಾ ಎಣ್ಣ್...” ಅವಡ ಮಂಡೆ ತೇಟಿಯಂಡೆಣ್ಣ್ ಚಿ.

“ನಾಕ್ ಬೋರೆ ಬಟ್ಟೆ ಇಂಜಿಲೆ...”

ಅರೆ ಜೀಂವತ್ ಒದ್ದಾಡಿಯಂಡಿಂಜತ್ ಚಂಗಪ್ಪ. ಭರತ್ ತಡ ಮಾಡಾಲೆ.
ಅಯಿನ ಎಡ್‌ತಂಡ್ ತಾಂಡ ಕಾರ್‌ರತ್ತಟಿ ಓಡ್‌ಚಿ.

ಭರತ್‌ರ ನಿಪ್ಪಾಲ್ ಬುದ್ದಂಡ ಚಂಗಪ್ಪ ಗೊದಲಿಯಂಡೆಣ್ಣ್ ಚಿ -

“ಬೋಂಡಾ... ನನ್ನ ಬದ್ಕಾಚಿಡಂಡ...! ನಾ...ನ್ ಪಾಪಿ...” ಸುಮನೂ ಬೊತ್ತಿಯಂಡ್ ಬಯ್ಯ ಓಡ್ಚಿ. ಬ್ಯಾಕ್ ಸೀಟ್‌ಲ್ ಬುದ್ದವಕಾಕಿತ್ ಭರತ್ ಸುಮನ ನೋಟೊಚಿ.

“ಭರತ್... ನಾಕ್ ಮಾಘ್ ತಂದ್‌ರಿ...” ಕೈ ಜೋಡ್ಚಿಟ್ಟಂಡ್ ಮೊರ್‌ಟತವ. ಅವಳೋ ಕೈ ಪುಡ್‌ಚಿತ್ ಜೊತೆಲಳಾಪ್‌ಚಿಟ್ಟಂಡತ್.

“ನೀನ್ ಮಾಡ್‌ನಾತ್ ಖಂಡಿತಾ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆ ಸುಮ...” ಚೆನ್ನಂಗೇ ಸೆಕೆಂಡ್‌ಲ್ ಕಾರ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಕೆತ್ತ್‌ಚಿ. ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಓಡಿ ಬಾತ್. ಭರತ್‌ರ ಬಟ್ಟೆಲ್ಲ ಜೋರೆಮಯ!

“ಎನ್ನಾಚಿ ಭರತ್...? ಬೊತ್ತಿತ್ ಕೇಟಿತ್.

“ಅದೆಲ್ಲ ಬಯ್ಯ ಎಣ್ಣವಿ ಡ್ಯಾಡೀ... ಮಿಂಞಾ ಈ ಪಾಪಿನ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ವಾರ್ಡ್‌ಕ್ ತಳ್ಳಿ... ಎನ್ನನೇಂಗಿ ಬಚಾವ್ ಮಾಡಿ...” ಎಣ್ಣಿತ್ ಅಚ್ಚಕೇ ಸ್ಪೀಡ್‌ಲ್ ಕಾರ್ ಪತ್ತಿತ್ ಪೋಯಿರ್‌ತ್.

ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಬೇರ್‌ಚಿಟ್ಟಂಡ್ ನಿಪ್ಪನೆಕೆ ಇಂಜಿಲೆ. ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕೈಬೀಚಿ ಅಯಿನ ಕಾಕ್‌ಚಿ. ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡ್‌ನಕಲೂ, ಚಂಗಪ್ಪ ಸುಮಾರ್ ನೇರ ಬದ್‌ಕುವದ್ ಸಾಧ್ಯ ಇಂಜಿಲೆ. ಜಾಸ್ತಿ ಎಣ್ಣಕ ಒರ್ ದಿನ ಅಲ್ಲೇಂಗಿ ದಂಡ್ ದಿನ...

ಕಾಲ್ ಗಂಟೆಲೇ ಭರತ್ ವಾಪಸಾಚಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಚಂಗಪ್ಪ ಬುದ್ದಂಡಲ್ಲಿ ಬಂದ್ ಕೂಡ್‌ಚಿ. ಅರೆ ಸೋಯತ್‌ಲಿಂಜ ಚಂಗಪ್ಪಂಡ ಕಣ್ಣ್ ಸುಮಂಡತ್ತಟಿ ತಿರ್‌ಚಿ. ದಂಡ್ ಕಣ್ಣ್‌ರಾಲೆ ನೀರ್ ಪರಂಜತ್...! ಕಿರಿ ಎಂತೋ ಪರೆವಕ್ ಪೇಚಾಡ್‌ಚಿ.

“ನನ್ನ ಮಾಘ್ ಮ... ಮಾಡ್ ಸುಮಾ...”

ಆಸಾಮಿರ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಟಿತ್ ಅವಕ್ ವ್ಯಸನ ಅಳಾಚಿ. ಅವ ಬಗ್ಗಿ ತೆಣ್ಣಾಚಿ - “ನನ್ನ ಮಾಘ್ ಮಾಡಿರಿ ಸರ್...” ನಿಂಗಳ ಈ ಸ್ಥಿತಿಕ್ ತಂದ್‌ಟಿ...”

ಬದ್‌ಲ್‌ಕ್ ಅಯಿಂಡ ಕಿರಿಲೋರ್ ಸಂತ್ಯಪ್ಪಿರ ತೆಳಿ ಪಾಂಜತ್...

“ಇಲ್ಲೆವ್ವಾ... ನೀನ್ ಮಾಡ್‌ನದೇ ಸೆರಿ...! ನಾನ್ ಮಾಡ್‌ನ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಕೂ ದೇವ ಇಂದ್ ನಾಕ್ ಸೆರಿಯಾನ ಶಿಕ್ಷೆ ತಾತ್... ಮದಿ...! ನನ್ನಂತಂವೊ ಬದ್‌ಕುವಕಾಗ...”

“ಎನ್ನಾಂಗ್ ಇನ್ನನೆಲ್ಲ ಪರೆವಿರ...?” ಭರತ್ ಕೇಟಿತ್ ಬೇಜಾರತ್.

“ಅಕ್ಕುವಪ್ಪಾ, ನಾನ್ ಕೊಲೆಗಾರ! ವಾಣಿನ ಕೊಂದ ಪಾಪಿ!!”

“ಎಂಥ?! ನಿಂಗ ಕೊಂದಿಯದಾ...?!” ಭರತ್ ನಂಬತೆ ಕೇಟತ್. ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾರೂ ಕಲ್ಲಾಯಿತ್ ನಿಂದಾರ್ತ್...!

“ಪಿಂಞ್ನ್ಯಾಂಗ್ ಸುಮಂಡ ಮೀದ ಇಟ್ಟಿತ್ ಗೋಳ್ ಬೂಕಿರಾ...? ಎನ್ಯಾಂಗ್ ಪೊಟ್ಟ್ ಪರಂದಿರ...?” ರೋಷಾವೇಷತ್ ಕೇಟತ್ ಭರತ್. ಡಾ! ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಮೋವಂಡ ಬೆನ್ನ್ ತಟ್ಚ್ಚಿ.

“ಚಿಡಿ ಮಾಡತೆಪ್ಪಾ! ಚೆನ್ನಂಗೇ ಸಮಯತ್ ಚಾವ ವ್ಯಕ್ತಿರ ಕೂಡೆ ದ್ವೇಷ ಬೋಂಡ...” ಚಂಗಪ್ಪ ದುಃಖತ್ ತೆಳಿಚತ್.

“ಚಾವಾಂಗ್ಂಜ ಮಿಂಞ ನಾನೆಲ್ಲಾ ಸತ್ಯತ್ನ ತೊರ್ಂದ್ ಪರಂದ್ರುಮಿ...! ಅದ್ಂಂಗಾಯಿತ್... ಸುಮ, ನೀಕ್ ತಪ್ಪು ಪೊರ್ಪೊಚಿಟ್ಟಾಂಗ್ ನಾಕ್ ಮಾಫ್ ತಾ...! ಎಕ್ಕೊಲೂ ವಾಣಿ ನಾಡ ಕೈಲಿಂಜ ದುಡ್ಡ್ನೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನ ಚೆನ್ನಂಗೇ ಬಲಿಪ ಕೂಡ್ಚಿ. ಅವಳುಂಡೇ ನೀಡ ಮೀದ ರೋಷ ಕಾರ್ನ! ಅವಡ ಬಲೆರೊಳ್ಲಾ ಮನಾರ ಕೆಣಿಂಜಿ ಪೋನ ನಾನ್, ಒಂದೂ ಗೇನ ಮಾಡ್ಲೆ. ಅವಡುದ್ದಕ್ಕೂ ಪಣ ತೊರ್ಂಜ...! ಲಾಸ್ಪೆಕ್ ಇಡಿ ಎಸ್ಪೆಟ್, ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿನೆಲ್ಲ ಅವಡ ಪೆದಕ್ ಎಳೆದು ವಕೆಣ್ಣ್ ಚಿ. ಅದೂ ಮಾಡ್ನ! ಅಲ್ಲಿಂಜ ಅವಡ ಮನೆಲೋರ್ ಪಾರ್ಟಿ ಬೆಚ್ಚಿತ್ ನನ್ನ ಕಾಕ್ ಚಿಟ್ಟಿತ್.

ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೊಲ್ಲುವಕ್ ಕೆಣಿ ಮಾಡ್ನದ್ ನಾಕ್ ಗೊತ್ತಿಂಜಿಲೆ. ಉಂಬಕ್ ಅಳಾಪುಚಿಟ್ಟಿತ್ ಒಮ್ಮೆಕೇ ಪಿಸ್ತೂಲ್ ಪುಡ್ಚಂಡ್ ನಾಡೆದಕ್ ಗುರಿ ಬೆಚ್ಚಿತ್! ನಾಡ ಮಂಕೆಲ್ಲ, ಒಮ್ಮೆಕೇ ಬುಟ್ಟ್ ಪೋಚಿ. ಒಮ್ಮೆಕೇ ಪಾರಿತ್ ಪ್ಲೇಟ್ನ ಕನಿಪದು, ಪಿಸ್ತೂಲ್ ಅವಡ ಕೈಲಿಂಜ ತೆರ್ಚಿ ಪೋಚಿ. ಅದ್ಯಷ್ಟತ್ ನಾಡ ಎದಿಕೇ ಬಂದ್ ಬುದ್ದತ್. ನಾನ್ ತಡ ಮಾಡ್ಲೆ...! ಅದ್ನ ಬೆರಿಯ ಎಡ್ತಂಡ್ ಅವಡ ಕಥೆ ತೇತ್ಟಿ...!” ಇಚ್ಚೆಕೆಣ್ಣಿತ್ ಅಯಿಂಗ ಜೋರಾಯಿತ್ ಉಸಾರ್ ಬುಡುವಕ್ ಸುರು ಮಾಡ್ಚಿ!

ಕಥೆ ಕೇಟ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರತಿಮೆರನೆಕೆ ನಿಂದಾರ್ತ್...! ಭರತ್ ಪೋಯಿತ್ ಬೆರಿಯ ದಾರ್ಕೋ ರಿಂಗ್ ಮಾಡ್ಚಿ. ಚೆನ್ನಂಗೇ ನಿಮಿಷತ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್ ಜೀಪ್ಲಲ್ ಬಂದ್ಚಾಂಜತ್...! ನಾಲಂಜಿ ಪೋಲೀಸಳೂ ದಡ ದಡ ಇಳಾಂಜಿ ಓಡಿ ಬಾತ್. ಭರತ್, ಮೋಹನ್ ಬೆರಿಯ ಚಂಗಪ್ಪ ಬುದ್ದಂಡಲ್ಲಿಕ್

ಕೂಟಿಯಂಡ್ ಬಾತ್. “ವಾಣಿನ ಕೊಂದ ವ್ಯಕ್ತಿ...” ಕಾಟಿ ಕೊಡ್ತತ್. ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್ ನಲ್ಲೋಣೆ ಆಸಾಮಿನ ನೋಟ್‌ಚಿ.

“ಪರೋಲೆ, ಎಲ್ಲಾಡ ಕಣ್ಣ್ ಕ್ ಮಣ್ಣ್ ಟ್ರಾಟಿರಲ್ಲ...?”

ಚಂಗಪ್ಪ ಕ್ಷೀಣ ಸ್ವರತ್ ತೆಳಿಚತ್, “ನೇರ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್...! ಆಚೇಂಗಿ, ದೇವಡ ಕಣ್ಣ್ಂಜ ತಪ್ಪಿಚಿಟ್ಟವಕಾಯಿಲೆ...” ಇಚ್ಚಕ್ ಪರಿಯಣೆ, ಚಂಗಪ್ಪಂಗ್ ದುಂಬಾ ನಿತ್ರಾಣ ಆಯಿರ್ತ್. “ನೀ...ರ್...”

ಭರತ್ ಬೆರಿಯ ನೀರ್ ಎಡ್ತ ಬಂದಿತ್ ಅಯಿಂಡ ಬಾಯಿಕ್ ಬೂಕ್‌ಚಿ. ಆಚಿ... ಆ ಕಣ್ಣ್ ಕಾಂತಿ ಮಂಗ್‌ಚಿ. ಎದೆ ಬಡಿಕಲ್ ನಿಂದತ್...

“ಓಹ್... ಗಾಡ್...!” ಡಾ| ಪೊನ್ನಪ್ಪ ರಾಗ ಬಲಿಚತ್.

*

*

*

ಭರತ್ - ಸುಮಂಡ ಮಂಗಲ ಭಾರೀ ಗೌಜಿಲ್ ನಡ್ಂದತ್...! ಪ್ರಸಾದ್-
ಚ್ಯೋತಿರದೇ ಓಟ್‌ಂಗಳಿ!

ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೋಹನ್ ಸವದಂಪತಿಯಕ್ ರಾಧಾ - ಕೃಷ್ಣಂಡ ಚೋಡಿ
ವಿಗ್ರಹತ್‌ನ ಗಿಫ್ಟ್ ಆಯಿತ್ ಕೊಡ್‌ಪಂಚಿ ಶುಭಾಶಯ ಬಯಂದತ್.

(ತೇಂದತ್)

ಕಾಡ್ಯಮಾಡ ರೀಟಾ ಬೋಪಯ್ಯ

ಕುಟ್ಟು ತೈಲ ಗ್ರಾಮ ಅಜ್ಜಿ ಕುಟ್ಟಿರ ಚಂಗಪ್ಪಂಡ ವೋವ. ಗೋಣಿಕೊಪ್ಪ ಕಾವೇರಿ ಕಾಲೇಜ್‌ಲ್ ಬಿ. ಎ. ಡಿಗ್ರಿ ಮಾಡಿತ್. ಕೊಡವ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಲ್ ಬೋರೆ ಬೋರೆ ಪತ್ರಿಕೆ, ಸಂಚಿಕೆ, ವಾರಪತ್ರಿಕೆ, ತಿಂಗಳ ಪತ್ರಿಕೆಲೆಲ್ಲಾ ತರಾವರಿ ಎಳ್ತ್ ಎಳ್ತಿದಿತ್. ಕಥೆ, ಕವನ, ಕಾದಂಬರಿ, ತಮಾಸಿ ಎಳ್ತ್, ಐಲಾಟ... ಎಣ್ಣೆ ಯಂಡ್ ಎಲ್ಲಾ ಕೋವಲ್ ಕೈ ಇಟ್ಟಿತ್, ಎಳ್ತ್ ಬಂದಿತ್. ಸುಳುಗೋಡ್ ಗ್ರಾಮ ಕಾಡ್ಯಮಾಡ ಬೋಪಯ್ಯ (ಲಾಲ) ನ ಮಂಗಲಾಯಿತುಳ್ಳ ಇಯಂಗಳ್ 2 ಮಕ್ಕ. ಕೊಡವ ತಕ್ಕ ಎಳ್ತಕಾರಡ ಕೂಟತ್‌ರ ಮೂಲಕ ಇಯಂಡ "ತೆಳ್ಚಿ ಬುಡೀಲೇ" ಎಣ್ಣುವ ತಮಾಸಿ ಎಳ್ತರ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಾಯಿತ್. ಜಿಲ್ಲೆ - ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟ ಎಳ್ತ ಪೈಪೋಟಿಲ್ ಸುಮಾರೆಲ್ಲ ಇನಾಂ - ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಪಡ್ಂದಿತ್. 2006 ನೇ ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ಲ್ ಮೈಸೂರ್‌ಲ್ ನಡ್ಂದ ಮೈಸೂರ್ ದಸರಾ ನಮ್ಮೆರ ಪಲಭಾಷೆ ಕವಿಗೋಪ್ಪಿಲ್ ಭಾಗವಹಿಸಿತ್. ಕೊಡವ ಕವನ ಓದಿತ್. 'ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿ'ಲ್ "ತಕ್ಕರ ಬೋಜ" ಎಣ್ಣುವ ಕಾಯಂ ಕಾಲಂರ ತಮಾಸಿ ಎಳ್ತ್ ಎಳ್ತಿದಿಯಂಡ್ ಜನಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಪಡ್ಂದಿತ್.

ಇಯಂಡ ವಿಳಾಸ : ಕಾಡ್ಯಮಾಡ ರೀಟಾ ಬೋಪಯ್ಯ
ಸುಳುಗೋಡ್ ಗ್ರಾಮ, ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಸಂತ ಪೋಸ್ತ್,
(ವಯಾ) ಗೋಣಿಕೊಪ್ಪ